

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 150

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 1 de febrer de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Jurament o promesa de la nova diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda..... 9345

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 13219/22, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a augment d'intents de suïcidi i alteracions entre els joves..... 9345

2) RGE núm. 13226/22, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés d'estabilització del Servei de Salut..... 9346

3) RGE núm. 515/23, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a procés d'estabilització del personal docent interí..... 9348

4) RGE núm. 151/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a la Fira Internacional de Turisme del 2023..... 9349

5) RGE núm. 152/23, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a futura torre de control virtual a l'aeroport de Menorca..... 9350

- 6) RGE núm. 517/23**, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denúncia feta per una mare d'Eivissa en relació amb el tracte rebut pel seu fill amb necessitats especials, matriculat al Centre d'Educació Infantil i Primària Can Misses... 9351
- 7) RGE núm. 159/23**, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de metges de família i pediatres a diferents pobles de les Illes Balears... 9353
- 8) RGE núm. 161/23**, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'habitatge a les Illes Balears... 9354
- 9) RGE núm. 162/23**, presentada per la diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions enfront de la pujada de preus... 9355
- 10) RGE núm. 433/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denegacions de concessions a establiments turístics d'Eivissa per part del Ministeri de Transició Ecològica... 9357
- 11) RGE núm. 434/23**, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del conveni d'hostaleria... 9358
- 12) RGE núm. 518/23**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagraes i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impacte del nou reglament de costes... 9360
- 13) RGE núm. 442/23**, complementada amb l'escrit RGE núm. 448/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a com valora que l'Autoritat Portuària pretengui d'adjudicar, sense concurs públic, a una empresa gallega la concessió de 120.000 m² del port de Palma per al seu ús com a varador durant els propers 50 anys... 9361
- 14) RGE núm. 438/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a treballadors en la instal·lació elèctrica per avançar en la transició energètica... 9363
- 15) RGE núm. 160/23**, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la nova llei del "sols sí és sí"... 9364
- 16) RGE núm. 437/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a adopció de mesures que protegeixen realment el dret a l'habitatge per als residents a les Illes Balears, per part del Govern central... 9366
- 17) RGE núm. 145/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a correcció de la convocatòria d'estabilització del personal d'ib-salut per incloure el requisit del coneixement de la llengua catalana... 9367
- 18) RGE núm. 441/23**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acords amb els seus socis de govern, Podemos i MÉS, respecte del requisit del català a la sanitat. (**Ajornada**)... 9345
- 19) RGE núm. 150/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a fracàs de les polítiques d'habitatges del Govern... 9368
- 20) RGE núm. 163/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques intervencionistes en matèria d'habitatge... 9370
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 228/23**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria d'habitatge... 9372
- III. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 13374/22**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general sobre joventut del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11844/22... 9376
- 2) RGE núm. 13378/22**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a factor d'insularitat, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7134/22... 9385
- IV. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 278/23**, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita dictamen al Consell Consultiu, en relació amb la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca Reserva de Biosfera... 9393

V. Si escau, debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca reserva de Biosfera. 9408

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats.

Jurament o promesa de la nova diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda.

Conformement amb l'article 8.1.3r, pertoca procedir al jurament o a la promesa del nou diputat, en aquest cas, la nova diputada.

Atesa la renúncia del Sr. Antonio Jesús Sanz i Igual, procedeix que la nova diputada, la Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, presti la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, d'acord amb l'establert a l'article 8.1.3r del Reglament de la Cambra.

Sra. Secretària Primera?

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Es prega a la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda que s'apropi al centre de l'hemicicle per tal de procedir al jurament o a la promesa del seu càrrec.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, jurau o prometeu acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Amb fidelitat al poble de Formentera, sí, promet.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vanessa Díaz i Ojeda podeu ocupar el vostre escó.

(Aplaudiments)

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.18) Pregunta RGE núm. 441/23, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acords amb els seus socis de govern, Podemos i MÉS, respecte del requisit del català a la sanitat.

Abans de començar la primera pregunta, vull posar en el seu coneixement que avui, a les nou del matí, s'ha registrat un escrit del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, on demanen que la pregunta que havia de formular el Sr. Campos, en relació a

acords amb els seus socis de govern, Podemos i MÉS, respecte del requisit del català a la sanitat, deman a la cambra sí, per assentiment, es pot ajornar aquesta pregunta, tal com sol·licita el Sr. Campos, per motius de salut.

Tothom hi està d'acord? Doncs, queda ajornada aquesta pregunta.

I.1) Pregunta RGE núm. 13219/22, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a augment d'intents de suïcidi i alteracions entre els joves.

Primera pregunta, RGE núm. 13219/22, ajornada a la sessió anterior, relativa a augment d'intents de suïcidi i alteracions entre els joves, que formula el diputat Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Buenos días, Sra. Consellera. Como usted sabe, es la segunda vez que le preguntamos en esta Cámara respecto a este tema, que además me consta que a usted, no solo como consellera de Salud, sino además como profesional de la sanidad, también le preocupa. En su momento nos aseguró usted que eran conscientes de este problema, de este alarmante incremento de los intentos de suicidio, por desgracia algunos consumados, y las autolesiones, muchos de ellos, como usted también bien sabe, consecuencia de la pandemia, del aislamiento, de la semipresencialidad, etc., y aseguró que su conselleria iba a tomar una serie de medidas al respecto.

Y yo le quiero preguntar: ¿qué medidas, protocolos, refuerzos de personal, ha llevado adelante su conselleria ante este problema, que creo que nos preocupa a todos?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom. La veritat és que sí, treballam des del Govern de les Illes Balears en un primer pla, en una primera estratègia de salut mental que es va implementar la qual s'avalua perquè va acabar el 2022, es treballa en aquest segon pla, molt més transversal, amb més institucions encara implicades.

S'han posat mesures en marxa, com sap, l'Observatori del Suïcidi és pioner a tota Espanya, funciona des de fa anys i permet elaborar aquests protocols, aquests procediments, de manera interinstitucional.

S'han format en relació amb el tema del suïcidi, a diferents àmbits de la societat, uns 5.600 professionals que permeten precisament una detecció precoç en aplicar una sèrie de protocols, treballar de manera conjunta, sobretot amb Afers Socials, les entitats del tercer sector, la Conselleria d'Educació i Salut; una sèrie de protocols, com per exemple el Programa d'intervenció per a la prevenció de la conducta suïcida específica i multiprofessional d'atenció ràpida, la Guia de prevenció dels suïcidis als centres educatius, el Programa per a la detecció, avaluació, intervenció i prevenció de les conductes de violència autodirigida als centres socioeducatius de menors.

Les temptatives són una realitat, però també la detecció precoç fa que la implicació de tants i tants professionals es puguin detectar abans i, per tant, intervenir millor. En aquesta línia ens trobam i hi continuarem treballant.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Muchas gracias, Sra. Consellera, por su respuesta. A mí lo que me consta es que se ha trabajado y se ha trabajado muy bien, especialmente con la Conselleria de Educación, precisamente la aplicación de este tipo de protocolos. Y para nosotros también es importante hablar de este tema porque algo en lo que coinciden la mayoría de profesionales especialistas en este campo es que hay que darle visibilidad al problema, igual que hace unos años era un problema que se trataba con cierta vergüenza o del que se procuraba no hablar, hoy en día la mayoría de expertos consideran que es fundamental hablar del tema del suicidio, darle visibilidad, que la gente conozca el problema porque es parte de la solución.

La medicina, como una especialidad científica que es, aunque no sea una ciencia exacta, como las matemáticas, evidentemente es una especialidad científica, a nosotros lo que nos preocupa es que se esté, en el mal sentido de la palabra, si usted me quiere entender, funcionarizando demasiado. Usted es consciente de que, por ejemplo, en el hospital de Son Espases, que tiene una unidad psiquiátrica directamente dirigida a niños y a jóvenes, se han especializado mucho en lo que era un problema acuciante hace unos años, tal vez el más importante, que era el de los trastornos de la alimentación, en lo cual es puntero, pero, por desgracia, no se está adaptando con la misma rapidez a este nuevo problema.

A mí lo que me gustaría, desde la más absoluta colaboración, es rogarle que realmente se pongan esos medios, que no se queden en declaraciones y en protocolos, hacen falta

medios, hacen falta medios económicos, hacen falta profesionales formados.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sí, estic totalment d'acord. És a dir, enguany per primera vegada hi ha una partida específica per a salut mental que engloba no només els recursos de salut, sinó també els d'altres conselleries, per tenir una imatge conjunta interinstitucional i poder abordar tots aquests problemes i fer-ho des de la col·laboració interinstitucional i social.

S'han format també, s'han fet diverses sessions a mitjans de comunicació, precisament per tractar el tema de manera ampla i no ocultar-lo, sinó tot el contrari, perquè ens consta que molts d'aquests al·lots i al·lotes joves encara pateixen molt i no sempre comuniquen aquest patiment. Per això, ja dic que és una aposta clara aquest segon pla estratègic el qual es posarà en marxa amb recursos específics.

Ja tenim un equip de prevenció de la conducta suïcida a tots els hospitals, que tampoc no hi eren a la passada legislatura. Per tant, el camí és aquest, hem de continuar avançant i tots junts.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 13226/22, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés d'estabilització del Servei de Salut.

Segona pregunta, RGE núm. 13226/22, ajornada a la sessió anterior, relativa a procés d'estabilització del Servei de Salut, que formula la diputada Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia diputats i diputades. Bon dia, Sra. Gómez. Avui li vull donar l'enhorabona per fer el que fa set anys que li diu el Partit Popular, considerar el català com a mèrit i no com a requisit. Per una que fan bé, per favor, no rectifiqui, i si afluïxen a qualque moment...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

... el Partit Popular és aquí per ajudar-los, però la pregunta d'aquí, d'avui,...

(Remor de veus)

... era de l'any passat, però segueix essent d'actualitat i preocupa molt els treballadors de l'ib-salut: el mes de desembre es publicaren les bases generals i el barem de mèrits del procés d'estabilització del personal estatutari del Servei de Salut, com valora aquest procés i quins són els seus objectius?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia, Sra. Diputada. Em demana quins són els objectius del procés d'estabilització, doncs, des del meu punt de vista, prou evidents, és precisament poder donar millors condicions als professionals, estabilitzar-los a la seva plaça, tenir sempre els mateixos professionals on han de ser, donar-los una expectativa de vida diferent també en relació amb la seva situació personal, però també professional, perquè es poden engegar en projectes clínics de llarga durada, en processos de recerca, formatius, etc., en aquestes illes, per posar una sèrie d'exemples.

Per tant, se'n beneficia el sistema sanitari, se'n beneficia també la ciutadania.

Vostè ho ha dit, s'ha fet la convocatòria, s'ha de resoldre abans de finals del 2025, i la bona notícia és que, mentre governava el Partit Popular teníem una taxa de temporalitat del voltant del 50%, quan acabi..., bé, quan governa aquest govern, tendrem una taxa de temporalitat del 8%. Això vol dir inversió i molta feina

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Consellera, com sempre, molt bones paraules, però crida l'atenció que a un procés on l'experiència professional puntua el 70% el seu departament hagi valorat l'experiència professional com a directiu del Servei de Salut en 0,23 punts per més treballat, la màxima puntuació, que es pot donar. Què els dirà als interins? Miri, us faig un procés d'estabilització, però, quina pena!, les primeres places seran per als directius i per als càrrecs d'alta direcció.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Dóna la casualitat que fa dos anys es va fer un borsí d'interins amb aquest mateixos criteris i 11 dels 16 primers eren directius i alts càrrecs que vostè havia nomenat. Vostè considera que és ètic, consellera, és ètic donar aquesta puntuació més als directius? Ens criden l'atenció que els seus socis de govern reparin amb el català, però no reparin amb aquests aspectes.

Sra. Gómez, no és imparcial. Vostè considera que és imparcial donar als directius la màxima puntuació a totes les categories? Considera que això és igualtat de mèrits i capacitat? No n'han tengut prou amb tots els casos d'amiguisme, tot el nepotisme que els han denunciat? Ja semblen vostès una agència de col·locació.

Sra. Gómez, rectificui, perquè només encerten quan rectifiquen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Diputada, a veure, vostè hauria de saber i, si no, li explic ara mateix, que els criteris tècnics els estableixen meses tècniques, meses tècniques de professionals que fan feina dins l'àmbit de recursos humans i dins l'àmbit professional, i després, aquests criteris tècnics estan aprovats i ratificats per una mesa sectorial de salut, on hi ha participació de tots els sindicats. Ja sabem que a vostès parlar amb els sindicats no els va gens bé i arribar a acords tampoc, però aquest govern ho fa d'aquesta manera, acorda quins són els criteris i quines són les puntuacions. I les puntuacions de temps treballat doncs s'estableixen com estableixen, i així és i no hi ha cap intenció darrera, perquè habitualment sempre ha estat així, també quan vostès governaven, Sra. Diputada, no és cap novetat que el temps treballat com a cap de servei o com a sots-director d'una àrea clínica o com a sots-director d'una àrea mèdica quirúrgica, aquest temps no pugui comptar perquè fan feina dins un hospital, dins un centre de salut o on sigui.

A mi el que realment em preocupa, m'agradaria haver pogut dir: miri, quan vostès governaven varen estabilitzar, què sé jo!, 3.000 places, o varen convocar oposicions i hi va haver 3.000 persones que se'n varen poder beneficiar! Però no, la realitat és molt diferent, quan vostès governaven, zero places convocades, zero persones que varen poder estabilitzar la seva plaça...

(Alguns aplaudiments)

..., i aquest govern estabilitzarà 8.000...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 515/23, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a procés d'estabilització del personal docent interí.

Tercera pregunta, RGE núm. 515/23, presentada en substitució de la RGE núm. 146/23, relativa a procés d'estabilització del personal docent interí, que formula la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies President, senyores i senyors diputats, bon dia. Tenia preparada una pregunta d'infraestructures sanitàries, però hem vist aquests darrers dies, hem trobat un malestar en els mestres i professors interins que de cada vegada creix més.

Sr. Conseller, som conscients que és un tema complex amb el qual encara queda molta feina per fer, però ha d'entendre que la situació de cada dia és més difícil per als aproximadament 4.000 interins que tenim a la nostra comunitat, que es veuen amb gran perill de quedar sense plaça.

Ens trobam davant dos grups d'oposicions, unes ordinàries, que donaran plaça a unes 400 persones, i l'extraordinària, pel procés d'estabilització, que n'afecta unes 2.800. És una competició a nivell estatal que agrupa per comunitats, sense tenir en compte les Illes i el fet que això suposa de no poder quedar a l'illa allà on s'està. Aquests barems no són els adequats per a la nostra comunitat, tot el contrari, són injusts i afectaran negativament els nostres treballadors, de 15 punts: 7 d'experiència, 3 per formació i 5 per aprovats per plaça, que aquí són realment un centenar ínfim en relació amb altres comunitats, amb una taxa de 83 euros per especialitat, una barbaritat.

Sr. Conseller, pensa continuar amb la mateixa línia en relació amb els mestres i professors interins?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Sureda, moltes gràcies per la seva pregunta la qual permetrà aclarir coses i donar resposta a algunes de les seves afirmacions.

En primer lloc, una de les primeres coses que vàrem fer nosaltres des que vàrem començar a governar és preocupar-nos pel tema dels interins, d'una etapa en què es varen acomiadar

més de 1.000 persones, hem contractat fins ara 2.500 docents de l'escola pública.

En segon lloc, i això és important, hem recuperat drets, a l'acord març del 2015 els interins no tenien dret a sexennis i amb aquest acord tots els interins tenen dret a tots els sexennis que se'ls havien negat.

En tercer lloc, nosaltres, des del 2017, hem fet oposicions, durant l'etapa del Sr. Bauzá no es va fer cap oposició del 2011 al 2015, cap oposició, a més de treure professors fora. Durant aquest temps nosaltres hem tret 4.275 places, 4.275 places, i s'han convertit en funcionaris 3.467 docents.

Les contractacions que fem són contractacions fins al 31 de juliol, miri la resta de comunitats autònomes fins quan arriben. Nosaltres hem donat prioritat a funcionaris de majors de 55 anys, és una prioritat a funcionaris amb més de 10 anys d'experiència.

Les places vacants, i això és un altre tema important, a les places vacants i temporals nosaltres els donam un temps de tres anys, la resta de comunitats autònomes, la majoria, un any.

Amb nosaltres, els interins tenen dret a retribucions de càrrecs directius i tutors.

Sra. Sureda. Miri, la llei zeta, la llei zeta, que és una llei, en definitiva, estatal, i que nosaltres hem d'aplicar com a tota Espanya, com a totes les comunitats autònomes, possibilitarà que enguany nosaltres puguem establir 2.848 places, la qual cosa possibilitarà arribar fins al 8% d'interins.

Per altra banda, aquest procés d'estabilització sap que es fa mitjançant concurs de mèrits, concurs oposició, concurs oposició, taxa de reposició, i hem posat com a requisits per presentar-se a aquestes places, que tenen un caire estatal, tenir el C1 i tenir el FOLC, que de qualque manera és una forma de protegir els nostres docents.

Per tant, en acabar el 2024 s'hauran convocat a les Illes Balears més de 8.000 places per a interins. Si això suposa, entre altres coses, anar en contra dels interins, en fi, és una és una interpretació que, evidentment, li respect, però que no hi estic d'acord.

És veritat el tema de les taxes, és veritat que són elevades, però a la Llei de pressuposts ni vostè ni cap grup parlamentari no va presentar cap esmena per abaixar les taxes, ni vostès tampoc. Per tant, ja que és a la processó, a la missa i repicant és molt complicat, vostès...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Algunes aplaudiments)

Sra. Sureda?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Hi ha un grup d'interins que no estan gaire d'acord amb aquesta preocupació que vostè diu que durant aquests vuit anys ha tengut, qualque cosa malament també es deu fer.

Sr. Conseller, jo ja li he dit al principi, sabem que és complicat, però el Sr. Iceta no li ha fet cap favor a vostè, perquè molts dels interins d'aquesta comunitat, gent que té feina, potser que no la tenguí, i m'agradaria saber què ha fet vostè per evitar aquesta situació que l'Estat ha fet a les Illes Balears. I sobretot, i més important, quin pla té perquè tota aquesta gent que es quedi sense feina, després de tants d'anys de treballar a l'administració, tinguin una sortida? Perquè a una empresa privada en tres anys han de ser fixos per llei i a la pública Europa va obligar a aquest procés d'estabilització perquè havia de ser per a les persones afectades, no per a les places. I aquí no s'han tengut en compte, des de l'Estat, les nostres Illes, les característiques d'aquestes Illes; no només perquè normalment els aprovats necessaris a les places són els que surten a la nostra comunitat...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda.

I.4) Pregunta RGE núm. 151/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a la Fira Internacional de Turisme del 2023.

Quarta pregunta, RGE núm. 151/23, relativa a la valoració de la Fira Internacional de Turisme, FITUR, que formula el diputat Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Sr. Conseller. Puede ser que este FITUR 2023 sea su último FITUR como conseller de Turisme del Govern de las Illes Balears. En los últimos años...

(Remor de veus)

... usted, el Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

..., aprovechaban FITUR para hacer grandes anuncios, el decreto ley...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

..., el decreto ley contra el turismo de excesos, el decreto ley de modificación de la Ley de turismo, pero este año, como en teoría no se podía hacer promoción turística, por imposición de sus socios, se han escenificado en FITUR las diferencias entre los sindicatos UGT y Comisiones Obreras, tras el acuerdo con la patronal hotelera y, desde luego, eso promoción turística no ha sido.

Tras FITUR destacamos la satisfacción general por constatar la consolidación de la recuperación del sector tras la pandemia; digitalización, competitividad, sostenibilidad, tránsito hacia una economía circular, atracción y retención del talento, formación, son los grandes retos del sector turístico para el 2023, un sistema turístico de las Illes Balears que no puede dejar de innovar para mantener esa posición de liderazgo de la que nos sentimos tan satisfechos.

Sr. Conseller, ¿qué valoración hace el Govern de la feria FITUR 2023?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Una valoración positiva de todo el trabajo que se hizo para explicar los avances que están haciendo nuestras islas en campos como el de la circularidad, en actuaciones conjuntas con la Conselleria de Agricultura, para también decir cómo estamos trabajando de forma conjunta para promocionar nuestro producto primario dentro del sector turístico, lo cual era de las primeras veces que se hacía en el acto más importante que hace el Govern; otro con el sector turístico, y explicar, además, en reuniones con las distintas aerolíneas, con los distintos grupos, cómo va a ser la planificación para este año que, desde luego, es positiva y optimista y, desde luego, las presentaciones que luego hicieron los consells en nuestro stand de la promoción de nuestras islas que hacen los consells, porque las competencias son suyas, de todos ellos, desde hace tres, cuatro años, y el Govern hace, desde luego, las presentaciones en el stand, en este caso, pues, de producto primario y de explicación de los avances en materia de circularidad, en una perspectiva positiva, en reuniones positivas con todos los sectores.

Y creo que la imagen era de optimismo, de buenas sensaciones y de que tendremos una buena temporada turística que es lo que preocupa a los miles de trabajadores y trabajadoras de nuestras islas y a las miles de empresas que dependen de ese sector.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Estoy con usted, comparto que la imagen era principalmente de optimismo, y nos congratulamos de que cadenas hoteleras medianas como Protur y Garden Hotels, pues, fueran premiadas también por su aportación al tránsito hacia una economía circular y por sus programas de sostenibilidad.

Pero el Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos de las Illes Balears ha dicho que la falta de planificación para ejecutar infraestructuras aumenta la sensación de masificación. Pero perdemos fuelle en la atracción de talento. Pero seguimos sin mejorar las ratios de competitividad.

Sr. Conseller, salimos de FITUR con la sensación de que 2023 efectivamente será un gran año para el turismo y el sector le pide, por favor, que no lo estropee.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. El sector nos ha pedido que no lo estropeemos porque el sector ha trabajado con nosotros conjuntamente en presentar los avances en FITUR, por tanto, no sé con quiénes se han reunido o con quien no, sé lo que unos hicimos en la feria, sé lo que otros vinieron a hacer a nuestro stand, rodeados de políticos de ámbito nacional. Por tanto, hay diferencias entre las reuniones que unos tenemos y las que tienen otros, y nosotros, desde luego, fuimos a trabajar con el sector, que para eso se va a una feria internacional y salir conjuntamente con el sector.

Y, en los ejes que usted ha señalado, somos la comunidad autónoma que más ayudas directas tiene ahora mismo en marcha para ayudar al sector a hacer esa transición, con 12 millones en eficiencia energética exclusivamente para el sector turístico, para el conjunto del sector turístico, que está teniendo una gran acogida en nuestras islas, con un gran número de solicitudes, con las convocatorias para poner en marcha las camas elevables también en marcha, con las convocatorias para mejorar también la transición hacia una economía circular, los planes de circularidad también en marcha, y con el resto de convocatorias trabajándose con el sector para tener este año prácticamente más de 40 millones de euros en disposición de que hagan esa transición.

Somos la comunidad autónoma que más lo hace, ninguna otra hace eso. Por tanto, a lo mejor son ustedes los que tienen que hablar con el sector para ver cómo son las hojas de ruta para hacer esa transición en nuestra comunidad autónoma que este gobierno ya ha puesto en marcha.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 152/23, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a futura torre de control virtual a l'aeroport de Menorca.

Cinquena pregunta, RGE núm. 152/23, relativa a futura torre de control virtual a l'aeroport de Menorca, que formula el diputat Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Muchas gracias, Sr. Presidente, buenos días, señores. Buenos días, Sr. Marí, Veamos, la vida útil de la torre de control del aeropuerto de Menorca en realidad terminó en el año 2019. Actualmente se encuentra en una situación de prórroga *in extremis* que tiene el año 2024 como límite, para su recambio o su renovación. No es de extrañar porque esta torre es la decana de los aeropuertos españoles, es del año 1968, no se decirles si mayo, pero, vamos..., De Gaulle, Nixon sustituía a Lyndon Johnson, en fin, es un mundo...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... sí, un mundo bastante diferente.

Existe desde el año 2019 un proyecto para reemplazar esta torre por una de control remoto. Sorprende, eso sí, un poco que justo la más antigua vaya a pasar a ser la más moderna, pero como esto sucede en el reino de los cielos ya se sabe que allí los últimos serán los primeros.

Entonces, esto se basa en un sistema muy sofisticado de cámaras que produce, eso sí, una cierta perplejidad porque resulta que la torre de control no será una torre, no estará en alto, sino en bajo; es decir, como si en un barco decidiésemos colocar a los oficiales del puente en la bodega con unas cámaras. Bien, ya ven desde el puente, ¿no? O como si decidiésemos que el maquinista de un tren fuera en el furgón de cola con una cámara, el señor dispone de ojos. Esto, ya les dije, produce cierta perplejidad.

Ahora, esta perplejidad se convierte en incertidumbre cuando uno ve que esto solo va a suceder en Vigo y en Menorca. Vigo tiene mayores comunicaciones que Menorca y más alternativas -entendemos- de comunicación y de contacto que Menorca. Ahora, la dependencia de Menorca en contacto aéreo es vital, ¿no?

A esto hay que añadir la precaria situación en la dotación de personal de la torre, deberían ser 15 operarios, solo son 10: de estos 10, 6 han pedido y conseguido el traslado, 4 de ellos son instructores, precisamente parecen necesarios para la próxima torre, ante un incremento de tráfico de un 50% en el año 2013 aquí.

Ahora, nos preguntamos, Sr. Conseller: ¿Es consciente nuestra Conselleria de Movilidad de la precariedad de esta situación? ¿Podría transmitirnos -aunque sabemos que el tema no es estrictamente de su competencia-, pero podría transmitirnos la valoración de esta conselleria sobre el asunto?

Gracias, Sr. Conseller. Gracias, Sr. Presidente, he terminado.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, diputades i diputats. Sr. Méndez, la Conselleria de Mobilitat, a través de la Direcció General de Transport Aeri i Marítim es manté..., bé, primer ocupada, no tan preocupada, però sí ocupada, i contínuament informada sobre aquest assumpte que vostè ens acaba de relatar. Nosaltres estam en contacte permanent amb AENA i també amb l'Aeroport de Menorca per saber en quina fase es troben totes aquestes qüestions que vostè plantejava.

També, com ha dit vostè, s'ha de dir clarament que aquest govern no té competència en matèria de gestió aeroportuària, com sap, nosaltres participam en les comissions de cogestió aeroportuària, però no en la gestió directa de tots aquells elements i totes aquelles millores, sobretot tecnològiques, d'avanços tecnològics que el seu company de partit fa un moment també reclamava per a altres sectors, no?, tots aquests avanços que hem de fer, i, per tant, tampoc no hauríem *a priori* de dimonitzar cap dels canvis que es vulguin implementar.

Ens mantenim informats per dur a terme una adequada gestió del que pugui afectar tot això.

La torre de control és un procés, pel que sabem, complex i que s'hi treballa i ara s'està en unes fases de proves, que, després d'aquestes fases de proves, es procedirà a una formació del personal en la nova dependència i en tots els tràmits que s'hagin de fer per part de l'autoritat competent, que és en aquest cas.

Jo sé que s'han dit moltes coses al llarg de tot aquest temps d'aquí, que si hi havia falta de personal qualificat. Jo li dic que AENA el que ens diu sobre això és que el sistema de la torre de control remot es troba en un procés de validació per part d'AENA, que és qui ha de gestionar l'expedient d'instal·lació i de la posada en servei. I, en aquest sentit, per a la preparació per implementar el nou sistema, s'ha reforçat la plantilla de tècnics.

Una altra cosa que vostè em deia en relació, també s'ha dit, a la vida útil. Del que es parla és que, efectivament, hi havia un procés que acabava a l'any 2024, però a l'any 2024 no hi ha cap problema amb l'estructura de la torre, pel que sabem, amb un manteniment normal la torre actual no caurà a l'any 2024, ho dic perquè també hem de tenir aquesta cosa clara i no incorporar ombres de dubte sobre tot això.

Per tant, es fa feina amb això a nivell tècnic, amb la formació del personal i crec que es faran totes les...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 517/23, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denúncia feta per una mare d'Eivissa en relació amb el tracte rebut pel seu fill amb necessitats especials, matriculat al Centre d'Educació Infantil i Primària Can Misses.

Sisena pregunta, RGE núm. 517/23, presentada en substitució de la RGE núm. 155/23, relativa a denúncia feta per una mare d'Eivissa en relació amb el tracte rebut pel seu fill amb necessitats especials, matriculat al Centre d'Educació Infantil i Primària Can Misses, que formula la diputada Margalida Durán i Cladera del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president, molt bon dia, diputades i diputats. Fa uns dies vàrem conèixer que una mare, quan va anar al col·legi a recollir el seu fill, de 3 anys, amb necessitats especials, el va trobar fermat a una cadira, amb el bolquer i calçons xopats i enredat de fred, fet que va denunciar a la justícia i a la conselleria.

Davant la gravetat de la notícia, nosaltres, com fem sempre, hem demanat tota la documentació a la conselleria, hem fet tota una bateria de preguntes per tenir tota la informació.

I ara li demanam, Sr. Conseller, quina és la seva valoració dels fets?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Durán, moltes gràcies per la seva pregunta. Miri, tenc dubtes d'aquesta pregunta, però, per respecte a la protecció de dades del menor

i a un tema súper sensible, però, en tot cas, no tenc res a amagar i li contestaré de forma clara.

I nosaltres, des de la conselleria, ja li vull dir d'entrada que nosaltres sempre hem defensat i defensarem el benestar del menor en qualsevol circumstància, ho hem fet i ho demostrarem.

I també li vull dir que nosaltres tenim una confiança absoluta en l'equip directiu de Can Misses, absoluta, un equip directiu d'un centre amb molta sensibilitat per les qüestions dels nins amb necessitats educatives especials. I també tenim una confiança absoluta en l'empresa de càtering que du a terme el menjador d'aquest centre educatiu. Per tant, aquestes són tres qüestions prèvies que li vull dir.

La quarta qüestió, tant l'equip directiu, com el càtering de Can Misses, han desmentit aquestes informacions que es varen plantejar, que no han estat contrastades.

Dit això, jo no entraré en els detalls que vostè ha dit, que em sembla que són molt discutibles, però li diré una cosa: nosaltres, evidentment, des del primer moment ens vàrem posar en contacte per tenir una reunió amb la mare d'aquest infant. Per raons determinades, aquesta mare no va poder fer aquestes reunions, dues vegades va dir que no era possible. Crec que demà es reuniran la inspectora d'aquest centre, juntament amb la directora territorial d'Eivissa i Formentera. I, per altra banda, hi ha la inspectora que fa..., ahir va començar a fer un informe per intentar veure què ha passat realment i també, per acabar aquest informe, farà aquesta reunió amb la mare d'aquest infant.

Per tant, nosaltres tenim confiança absoluta amb el centre educatiu, un centre amb molta sensibilitat sobre aquestes qüestions i amb l'empresa que gestiona aquest menjador. Per tant, tot el nostre suport al centre i, evidentment, lluitarem sempre per al benestar del menor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Conseller, la falta de suport d'auxiliars tècnics educatius a hores lectives i menjador és una realitat innegable i el que ha succeït en el centre d'Eivissa és una vergonyosa i inhumana conseqüència, de la qual vostè n'és el responsable. Nosaltres també tenim confiança en el centre, Sr. Conseller, en qui no en tenim és en vostè...

(Petit aldarull i remor de veus)

El dilluns vàiem com els directors d'Infantil i Primària d'Eivissa, tornaven una vegada més a exigir a la conselleria més auxiliars per atendre les necessitats especials, cosa que ja havien fet a principis de curs. Aquí ho hem denunciat moltes vegades, Sr. Conseller, hem presentat propostes.

Nosaltres sí vàrem fer esmenes per a la contractació de més AT i vostès sempre ens hi han votat en contra. Fins i tot li hem donat dades, Sr. Conseller, que vostè no ens ha pogut rebatre, com, per exemple, que a Can Misses, al principi de curs, de 19 nins amb diferents necessitats d'assistència, 8 enguany es varen quedar sense AT quan l'any passat en tenien, i això vostè no ens ho ha pogut refutar. Els casos més greus són de nins i nines amb TEA, grau de dependència 3, com el fill de Cecília, que necessiten un auxiliar sempre, a menjador o no, Sr. Conseller.

Parlam de nins amb greus problemes de comunicació, nins que no poden parlar, que duïen bolquer o no poden anar tots sols al bany; que tenen crisis d'ansietat i alguns tenen perill d'autolesions, Sr. Conseller.

Avui jo esperava de vostè una miqueta més d'empatia, molt bé que es posi al costat de l'escola, però i al costat de la mare, Sr. Conseller? No ho he vist! Sap què he vist jo? La seva falta de sensibilitat, com sempre, Sr. Conseller, això és el que he tornat veure avui.

Miri, vostè diu que no han pogut parlar amb la mare, bé, idò la consellera d'Eivissa, del Consell Insular d'Eivissa, sí que hi va parlar, sí que hi va parlar, Sr. Conseller, i no diu el mateix. He vist que vostè l'acusa de mentir, ho veurem, hem demanat la informació i ho veurem. Però l'ocorregut, o el que sembla que ha ocorregut al col·legi d'Eivissa és intolerable, no hi caben excuses, Sr. Conseller.

Repetesc, vostè n'és el responsable. No hi ha més exclusió que trobar un nin petit de 3 anys, fermat a una cadira o no fermat a una cadira, totalment banyat -totalment banyat-, amb la seva pròpia orina i que no es pot defensar.

Sr. Conseller, depuri responsabilitats...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Durán, el seu nivell de cinisme i del seu grup és increïble, mai no hi havia hagut tant de personal d'atenció a la diversitat, mai.

Sr. Sebastià Sgreras, no em faci així, perquè les acusacions de la Sra. Durán són impresentables.

Aquest personal, aquest conseller sí que té sensibilitat per aquestes qüestions i depurarem responsabilitats. Fem un informe, no com vostès, que, ja d'entrada, donen tota la credibilitat a unes declaracions que no han estat contrastades. Nosaltres defensam el menor, mai no hi havia hagut tant de

personal d'atenció a la diversitat en aquest centre i a Eivissa i Formentera.

Que falta personal? Però no serà amb vostès, que demanen realment reducció de pressuposts i demanen de cada vegada més re...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.7) Pregunta RGE núm. 159/23, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de metges de família i pediatres a diferents pobles de les Illes Balears.

Setena pregunta, RGE núm. 159/23, relativa a manca de metges de família i pediatres a diferents pobles de les Illes Balears, que formula la diputada Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSELLÓ:

Gràcies, president, bon dia de nou. Sra. Gómez, com valora la manca de metges de família i pediatres a diferents pobles de les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Diputada, doncs he de dir-li que la Gerència d'Atenció Primària de Mallorca i de Menorca, Eivissa i Formentera fan feina les 24 hores del dia per donar resposta a les possibles situacions puntuals que es produeixen als centres de salut o unitats bàsiques dels diferents municipis, en contacte sempre amb tots els ajuntaments, amb els batles dels ajuntaments, per poder donar les explicacions oportunes o les informacions, o resoldre dubtes en el cas que hi hagi una petició.

La realitat és que en els darrers 7 anys tenim 977 professionals més a Atenció Primària, els darrers mesos hem reforçat amb contractacions de professionals que han vingut de diferents llocs de la península a totes les illes, s'ha pogut reforçar. Hi pot haver situacions puntuals, és cert que es treballa de manera intensa per resoldre aquestes situacions. També, ja li he explicat, el procés d'oposició n'és una.

Qualifiquen d'històric els mateixos sindicats l'acord al qual es va arribar el dia 22 de desembre, ja dic, qualificat d'històric, per unanimitat, millora moltíssim l'estabilitat, les condicions de

feina dels professionals i la seva càrrega de feina. L'Atenció Primària ha estat, és i serà una prioritat per a aquest govern.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSELLÓ:

Bé, hem escoltat que vostè valora molt bé la seva gestió, nosaltres no ho consideram així. Hem escoltat la seva opinió i creiem que és imprescindible i necessari que escolti un poquet més els metges, l'acord del dia 22 de desembre, que vostè diu històric, encara no s'ha dut a terme, i ens demanen i estan cansats de dir-nos que vostès diuen que per ventura per l'abril això es durà a terme. Ens agradaria que també ens ho digués.

Els professionals li han denunciat l'estrès i el malestar emocional que pateixen, consellera, ja els ho han denunciat, ja no saben com dir-li-ho. Aquestes mesures vostès no les posaran en marxa, perquè encara cerquen qui les firmi.

Però també li contarem el que passa als pacients, perquè no es pot donar l'atenció sanitària integral i continuada que vostès diuen, i demanen quan són a l'oposició, diuen que fan, però que no fan, des del 2017 la satisfacció dels malalts baixa, baixa la satisfacció, i no ho diu el Partit Popular, ho diu l'Observatori de Malalts a un informe de l'any 2022, baixa 1 punt cada dos anys, suspenen 4 sobre 10 en atenció sanitària i en funcionament del servei, i li dic que no ho diu el Partit Popular, ho diu l'Observatori de Pacients.

Perquè vostès no fan seguiment dels malalts, no fan seguiment de les malalties cròniques i les famílies es troben abandonades, es troben abandonades a Escorca, a Ses Salines, a molts de pobles, consellera, i les famílies es troben abandonades en la salut, en la malaltia i quan els malalts es troben en els seus darrers dies.

I ara em dirà a moltes altres comunitats, i jo li dic què fa el Partit Popular i jo li dic que el que ha de fer és feina, la sanitat d'aquestes illes es troba a la UCI i vostès no són aquí per gestionar-la. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. L'acord té efecte a dia 1 de gener de l'any 2023, l'1 de gener del 2023 va entrar en vigor aquest acord. A veure si li queda clar, els professionals ho saben, es veu que vostès no ho saben.

Vostès... a mi em fa gràcia perquè, miri, una de les dades més revisades...

(Remor de veus)

..., més revisades -sí, perquè no sé d'on treuen les dades-, és el baròmetre sanitari. *El Barómetro Sanitario*, publicat pel ministeri de manera constant i permanent, situa les Illes Balears com la tercera millor comunitat autònoma en l'atenció a les consultes d'Atenció Primària. I li agrairia que ho digui també a la Sra. Prohens i deixarà de dir el que diu a determinats llocs, perquè es veu... -no ho sabia, no?-, doncs, *El Barómetro Sanitario* això és el que diu.

Per una altra banda, vostès, o sigui, el diumenge passat, és per analitzar els discursos, l'única proposta que jo he vist, he pogut veure, és reorganització dels recursos humans. Jo em pos a tremolar quan el Partit Popular parla de reorganització dels recursos humans...

(Alguns aplaudiments)

..., perquè vol dir engegar gent directament. Vostès ni són ni seran mai defensors i aliats de la sanitat pública.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 161/23, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problemes d'habitatge a les Illes Balears.

Vuitena pregunta, RGE núm. 161/23, relativa a problemes d'habitatge a les Illes Balears, que formula el diputat José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Marí, atesa la greu situació d'habitatge que patim a Balears, creu que els responsables d'aquesta situació d'habitatge són els particulars o són les seves pròpies polítiques?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, benvingut altra vegada a aquest període de sessions, amb una pregunta que esperaré que la segona part me la desenvolupi una mica més. Mai ningú

d'aquest govern no ha criminalitzat ni ha culpats els propietaris de res, de ser culpables de res.

(Remor de veus)

Per tant, aquest govern el que fa és fer polítiques per augmentar el nombre d'habitatges que tenim a la nostra comunitat, de gestió pública, perquè puguin competir, això sí, amb aquells que el mercat no dona oportunitats a la gent que en necessita, i fer totes aquelles mesures possibles perquè aquells habitatges que estiguin buits i siguin de grans tenidors i siguin de fons importants i que estiguin en situació de grans tenidors, que és el que diu la Llei 5/2018 que vàrem fer, puguin quedar a disposició de la gent. I ho hem fet amb bona mesura i ho hem fet en aplicació d'aquesta llei i ho hem fet en augmentar un 72% el parc públic d'habitatge, ho hem fet en donar ajudes de lloguer i el Bo Jove, etc.

Per tant, esper que en aquesta segona part em desenvolupi una mica més què vol dir per treure algun titular demagògic, que és el que vostè fa aquí, perquè propostes en fa molt poques.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Jo li diré, Sr. Conseller, les polítiques d'habitatge d'aquest govern, sense rumb ni criteri, carregat d'anuncis *fake*, i la seva incapacitat manifesta per millorar les necessitats bàsiques dels ciutadans a poder disposar d'un habitatge han generat una inexistent oferta per a lloguer, així com un increment mai vist dels preus, tant de lloguer com de compra.

Han estat incapaços de complir les seves mateixes promeses, juny del 2019: "Armengol anuncia un observatori que regularà els preus de l'habitatge"; febrer del 2020: "El Govern gastarà 200.000 euros per analitzar la problemàtica de l'habitatge". On és? Juny del 2021: "El decret llei de la proposta de reconvertir els hotels en HPO punxa, zero peticions en un any", era una de las promeses estrella de la Sra. Armengol; gener del 2023: "La reconversió dels hotels a HPO punxa, cap petició en el primer any en vigor", una de les propostes estrella de la Sra. Armengol; 19 de gener del 2023: "Los constructores de Baleares aseguran que el problema de la vivienda ha empeorado durante los ocho años del Gobierno de Armengol, abro comillas, cada vez que alguien dice que habrá menos construcción el suelo sube de manera automática", Eduardo Robsy, exdirector general d'Habitatge.

Ara la propera ocurrència sortirà a proposta dels vídeos de la Sra. Sans de Podem? Tècniques de manipulació ideològiques?...

(Alguns aplaudiments)

... Aquests fets (...), Sr. Conseller, mentre els ciutadans de Balears patim uns preus mai no vists d'una llei fracassada d'habitatge creada per vostès, que només han aconseguit 16 pisos i encara no estan tots a disposició, mai no hi havia hagut tanta gent a les llistes de l'IBAVI per una pujada de preus descomunal, mai no hi havia hagut tanta demanda per un pis sense oferta accessible, mai no hi havia hagut uns preus de lloguer i de compra tan elevats, mai no hi havia hagut tanta manca d'habitatge a les Illes Balears.

Mentre vostès creen el caos, el PP d'aquí a quatre mesos posarà en marxa solucions: programa de lloguer segur, programa de col·laboració publicoprivat, simplificació administrativa per a nous projectes,...

(Remor de veus)

... paquet d'incentius fiscals...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I PONS:

... pla contra l'ocupació, seguretat jurídica, etc. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Efectivament -gràcies, Sr. President-, un recull de titulars de diari i de coses esclavissades que no ens duen enlloc, i sap per què parlem de política d'habitatge? Sap per què vostè ens interpel·la en política d'habitatge? Perquè ara a aquesta comunitat, amb aquest govern, des de fa vuit anys, hi ha política d'habitatge, hi ha més pressupost que mai a aquesta comunitat...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., milloram la gestió de l'IBAVI, hem reduït un 39% la morositat a l'IBAVI, hem reduït un 60% l'ocupació irregular a l'IBAVI, tenim una recaptació d'un 30% més important a l'IBAVI, hem fet 600 contractes nous a l'IBAVI, ens torbam ara 15 dies a adjudicar les noves cases...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

..., hem augmentat un 72%..., -si és igual, si fan remor perquè no volen sentir-me,...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

... és per això-, tot això és el que passa.

I, per tant, nosaltres seguirem fent política d'habitatge. Si l'exemple que ens ha de donar és quan vostès governaven aquesta comunitat, que varen dirigir l'IBAVI,...

(Remor de veus)

... un dirigent seu, i venien els terrenys que tenien per construir habitatge públic, per descomptat no anam enlloc...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, Sr. Camps.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

... Nosaltres col·laboram amb els operadors per fer possible que hi hagi habitatge assequible a aquesta comunitat. Vostès exemples no ens en poder donar ni un.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 162/23, presentada per la diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions enfront de la pujada de preus.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 162/23, relativa a actuacions enfront de la pujada de preus, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Sra. Sánchez, el principal problema de la gent és arribar a finals de mes i des de fa mesos que demanam mesures que puguin ajudar. Fa estona li vàrem proposar abaixar l'IVA de tots els aliments, i vostès aquí, a aquest parlament, la Sra. Armengol, varen votar en contra d'abaixar l'IVA de tots els aliments, aquí, el mes de setembre. Al final només han adoptat algunes mesures puntuals, però no han solucionat res. Només han baixat l'IVA d'alguns productes bàsics, però no de tots els aliments que necessita una persona, ni la carn ni el peix.

De veritat creuen vostès que la gent pot viure només de pastes o d'arròs? Aquesta és la dieta mediterrània de què tant parlen? Pensen reclamar o fer qualque cosa més per ajudar la gent?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gràcies, president, bon dia a totes i a tots. Bon dia, Sra. Riera. Veurà, des del Govern de les Illes Balears som molt conscients d'aquesta situació que vostè planteja, però, juntament amb el Govern de l'Estat, hem desplegat tota una bateria de mesures socials, precisament per ajudar els ciutadans d'aquest país.

Espanya ha acabat l'any 2022 essent el país de la Unió Europea amb la taxa d'inflació més baixa, 5,4%, pràcticament la meitat de la mitjana europea. I aquesta abaixada no és producte de la casualitat, és producte de l'adopció d'una sèrie de mesures que van en consonància, precisament, amb el que vostè planteja. Per exemple, el mecanisme ibèric de topall del gas, que és el que vostès, en un exercici habitual de perspicàcia, varen cridar "timo ibérico", idò resulta que el "timo ibérico" ha funcionat i ha abaixat el preu de l'electricitat en un 30% aquest any...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., això ajuda també les famílies.

Però, a més, també hem previst descomptes al transport i aquest any el transport públic urbà i interurbà aquí, a les Illes Balears, serà gratuït per a tots els balears, per cert, amb el vot en contra del Partit Popular.

I el que fem des del Govern, precisament, per al tema de la pujada dels aliments, en col·laboració amb la Direcció General de Consum, és vigilar precisament que aquesta baixada tingui repercussió en els productes, en monitoritzar els preus, i hem pogut detectar incompliments en algunes grans superfícies, que no només no han abaixat els preus, sinó que els han pujat, i ho hem posat en coneixement de la CNMC perquè es prenguin mesures urgents.

Per tant, el que fem és que les empreses abaixin el preu dels aliments bàsics i que no se n'aprofitin per augmentar els seus beneficis. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sr. Yllanes, benvinguts a donar lliçons d'hisenda aquí, al Parlament, vostès els de les bossetes de 30 euros, bossetes comunistes per menjar la gent.

Miri, li sembla normal que, mentre la gent fa sacrificis, vostès tinguin més ingressos que mai? Li sembla normal que els ciutadans de Balears aportin 2.000 milions d'euros més en impostos a l'Agència Tributària i no puguin arribar a finals de mes? Més doblers per a Pedro Sánchez...

(Remor de veus)

... Li sembla normal que el Govern balear ingressi 1.463 milions d'euros gràcies als impostos sobre els habitatges de les persones? Més doblers per a la Sra. Armengol.

Aquesta és la seva política, Sr. Yllanes, cobrar més impostos a la gent i després tornar-los-els un poquet amb mesures de maquillatge i de propaganda? Aquestes són les polítiques de Podemos i de la Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I mentre vostès aplaudeixen el Sr. Sánchez, perden una oportunitat real d'ajudar les persones, vostès, que aplaudeixen Sánchez, els únics, perquè ja ni els seus, ni els socialistes volen a Sánchez, només la Sra. Armengol el vol per aquí de visita, el tàndem Sánchez-Armengol, el duo de la propaganda...

(Remor de veus)

... Idò, miri, deixin d'aplaudir el Sr. Sánchez i deixi'ns de triomfalismes i posin en marxa i reclamin aquelles mesures que reclamam des del Partit Popular: abaixin l'IVA de la carn, del peix, de les conserves, que la gent pugui tenir una dieta sana i normal; renovin la bonificació del combustible; rebaixin l'IRPF a les famílies i les ajudin, i la pròxima vegada que vengui Pedro Sánchez duguin-lo a fer una volta pels mercats, perquè vegi que, de propaganda i de titulars, no es menja fins a finals de mes.

Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

El que passa en aquest país, Sra. Riera, és que els beneficis de les grans empreses augmenten de manera exponencial. Avui, el banc BBVA ha anunciat que té els beneficis més elevats de tota la seva història. Això significa que no...

(Remor de veus)

..., que no s'ha posat el to on té importància.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Jo l'he escoltada rigorosament, sense interrompre, Sra. Riera i, per tant...

El problema és que tot són males notícies per al Partit Popular: la inflació, la més baixa de tota la zona europea; el Fons Monetari Internacional que diu que Espanya serà la que liderarà la recuperació a la zona europea; i, finalment, la pujada del Salari Mínim Interprofessional, això és una mesura d'ajuda a les famílies...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 433/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denegacions de concessions a establiments turístics d'Eivissa per part del Ministeri de Transició Ecològica.

Desena pregunta, RGE núm. 433/23, relativa a denegacions de concessions a establiments turístics d'Eivissa per part del Ministeri de Transició Ecològica, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Bien, la gestión de Costas y Litoral, por parte del Ministerio de Transición Ecológica y de la Demarcación de Costas, no deja de crear polémica, la creó con el tema del bungaló en Palma, con el tema del Port d'Es Canonge, y ahora, en Eivissa hemos visto en la prensa que también se denegaban una serie de concesiones.

Ya advertimos que la entrada en vigor del nuevo reglamento que hizo el Sr. Sánchez, sin ninguna alegación en contra por parte del Govern Armengol, traería problemas, y, de hecho, ese nuevo reglamento ha sido recurrido en los tribunales, vía contencioso-administrativo, tanto por el Consell de Formentera -que no creo que sea dudoso de defender los intereses del Partido Popular- y por el Consell d'Eivissa, precisamente por no hacer compatible la defensa del litoral con la actividad propia de una zona turística como es Baleares.

Por tanto, le preguntamos al Govern: ¿qué piensa hacer, se piensa poner al lado del Sr. Sánchez -como siempre-, o va a defender los intereses de los ciudadanos de Baleares?

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Bon dia, Sr. Lafuente. Aquest govern es posa del costat dels ciutadans de les Illes Balears, com sempre, el problema és que crec que vostès no poden dir el mateix, perquè vostès es posen del costat de la mentida i de no ser rigorosos mai.

Les concessions de les quals em parla, d'Eivissa, són 6 concessions que totes estan o finalitzades o extingides, i una d'aquestes ha demanat la pròrroga, aquestes són les que vostè parla d'Eivissa. I resulta que aquestes concessions extingides, finalitzades, o que han demanat la pròrroga, és gràcies a l'article 170 del Reglament de Costes, un reglament i un article que es va aprovar a l'any 1994, amb un Govern del Partit Popular, i que el Reglament de Costes d'aquest estiu no modifica.

Per tant, Sr. Lafuente, vostès, per què varen fer aquest reglament que afecta amb aquesta article aquestes concessions que ara reclama que aquest Govern defensi?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Consellera. Usted siempre busca la culpa al Partido Popular pero los que tienen la responsabilidad de gobierno creo que son ustedes, por ahora, no les queda mucho, pero por ahora son ustedes.

(Se sent una veu de fons que diu: "Felipe González")

Mire, tenga en cuenta que en 1994 gobernaba el Partido Socialista -creo recordar-...

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

..., por tanto, también le falla hasta los años.

(Remor de veus)

Desgraciadamente, los criterios que ustedes están empleando..., desgraciadamente, los criterios que ustedes están empleando son, por ejemplo, los que han empleado en un caso muy emblemático en Menorca, en el caso de Los Bucaneros, en Binibeca, también le pasaba lo mismo, le caducaba la concesión, se pidió antes de iniciarse la temporada, pero la Demarcación de Costas -como le digo-, como denuncia precisamente el Colegio de Ingenieros de Baleares, lleva cuatro años sin resolver los expedientes -lleva cuatro años sin resolver

los expedientes- y no resolvía. Y ese chiringuito en Menorca, lo que ha pasado es que se ha convertido en una auténtica ruina.

Y, sin embargo, llama la atención..., que yo le pido ¿qué criterios tiene el Govern, que asume la competencia? Vimos por la prensa cómo el Ayuntamiento de Ciutadella y de Ferreries creaban un consorcio público para gestionar las concesiones de Cala Galdana, y decían que el nuevo criterio del Govern va a ser que todas las concesiones sean a través de los ayuntamientos. Queríamos saber si eso es cierto, porque lo que nos da la sensación precisamente es que ustedes lo que buscan son la ruina de los chiringuitos o de los establecimientos para, luego, intervenir la administración, hacer la táctica del bombero pirómano, que es su especialidad.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies Sr. President. Sr. Lafuente, té raó m'he equivocat d'any, era l'any 2014, allà on governava el Sr. Rajoy, el que va aprovar aquest reglament, i l'article 170. Un error el té tothom, vostè supòs que entendrà que tothom pot tenir un error, era l'any 2014, que sí governava el Partit Popular i sí va fer aquest reglament amb aquest contingut.

Vostè diu que cercam la culpa del PP, no és cercar la culpa del PP, cadascú és esclau de les seves accions i esclaus del Reglament del 2014, són vostès, els agradi o no els agradi, i les coses són així.

El domini públic marítimoterrestre, que és sobre el que es concedeixen les concessions, per mor de la Constitució, -vostès que són molt constitucionalistes-, és inalienable, per tant, s'han de donar concessions. Si hi ha el títol habilitant, es donen les concessions i això és la modificació que el Reglament formula.

I quant als criteris que planteja del BOIB, no es que el BOIB tenguí criteris o uns altres, el Govern de les Illes Balears haurà d'aplicar la llei, el Reglament, com l'aplica ara mateix la Demarcació de Costes. I tant la Llei de costes com el Reglament de costes, des de la seva primera formulació al 1988, el que plantegen és que, en cas de sol·licitud de concessions, es prevaldrà l'administració pública a l'hora de donar-l'hi.

Per tant, no crec que sigui aquest un criteri que planteja aquest govern, sinó que és un criteri que planteja la legislació que s'ha modificat, a més, i que no s'ha modificat mai que el criteri primer són les administracions públiques abans que els particulars.

Dit això, aquest govern continua amb la defensa dels particulars i continuarà amb la defensa dels particulars, sempre tenint en compte el...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 434/23, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació del conveni d'hostaleria.

Pregunta RGE núm. 434/23, relativa a situació del conveni d'hostaleria, que formula la diputada María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, Sr. Conseller. El diciembre pasado leíamos que los agentes sociales venían trabajando en el convenio de hostelería, que habían optado por la prórroga máximo de dos años, que hablaban de condiciones laborales, de cargas de trabajo, que no se distorsionaran los tiempos y, sobre todo, que no hubiera interferencias. ¿Por qué? Pues, porque el Govern ya ejercía presiones.

Sin embargo, usted, el día 3 de enero, decía: "Les toca a las partes negociadoras poner las cifras y el Govern ha de respetar los tiempos de negociación". Pero es que dos semanas después hacía usted todo lo contrario, justo antes de FITUR anunciaba un preacuerdo, que era parcial, precipitado y que, en vez de que las negociaciones las lideraran los agentes sociales, resulta que todo Baleares ha visto que quien las lideraba era usted.

Por eso le preguntamos: ¿cómo se encuentran las negociaciones del convenio de hostelería que usted está liderando?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Es una pena que desconozca absolutamente cómo funciona la negociación colectiva, cómo funciona el sistema de relaciones laborales...

(Remor de veus)

... y demuestren aquí una ignorancia sobre este tema que clama al cielo.

El Govern interviene cuando se lo solicitan las partes, cuando los preacuerdos los anuncian las partes y son las

mayoritarias, desde luego son ellos los que luego firman los convenios colectivos.

Por tanto, no entiendo a qué viene esta pregunta, cuando las federaciones hoteleras, la UGT llega a un acuerdo y el Gobierno media cuando se le solicita. Como ayer mismo, con la consellera de Asuntos Sociales, en nuestra conselleria, se firmó un convenio colectivo de un 41% para el sector de residencias que nunca se había hecho en esta comunidad autónoma y permite a las trabajadoras del sector pasar de 1.000 a 1.500 euros.

(Alguns aplaudiments)

Usted no dice nada de eso, pero ustedes, lo que hacía el Sr. Costa era recortar la concertación para impedir que los trabajadores ganasen más, de ese sector. Eso es lo que hacía el Partido Popular, no reunirse con los agentes sociales, reducir los costes y así los trabajadores tenían los sueldos más precarios de este país. Y ayer intervenimos en ese convenio con todas las partes, como hemos intervenido en los convenios que se nos ha solicitado.

Y lamento y siento que usted no pueda haber ido a FITUR diciendo que iba a haber conflictividad, porque en el fondo es lo que ustedes quieren, conflictividad. Y los gobiernos lo que quieren es estabilidad, que las cosas progresen y que los trabajadores tengan los mejores sueldos posibles. Sé que les molesta, sé que ustedes querían llegar a FITUR con avisos de huelga, con poner en riesgo, pero esta comunidad autónoma, desde hace siete años, tiene paz social y tiene paz social porque no están ustedes que, desde luego, nunca han demostrado entender cómo funciona el sistema de relaciones laborales.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, lo que es una vergüenza, es insólito y nunca se ha visto en Baleares es que un conseller negocie un convenio colectivo, porque efectivamente son los agentes sociales quienes han de hacerlo...

(Petit aldarull i petita cridòria)

..., solo en el caso de que peligre el interés general puede usted entrar ostentando como mediador, cosa que usted ha ignorado a sabiendas.

Y es que usted dónde va la lía, Sr. Conseller, mire, en la World Travel Market fueron con el espectáculo de la promoción turística, y a FITUR han llevado, aunque usted diga que no, la ruptura de las negociaciones del convenio. Y ¿por qué? Porque usted forzó un preacuerdo del convenio laboral más importante de Baleares, que afecta a 160.000 trabajadores

que usted y la Sra. Armengol se apresuraron a publicar en el Twitter, como un gran acuerdo, cuando en realidad no lo había.

Y ¿cuál ha sido el resultado de todo esto? Pues mire, la división de los agentes, la ruptura de las negociaciones, la denuncia del convenio colectivo en vigor, la incertidumbre de un acuerdo muy necesario para los trabajadores y que nosotros veíamos con buenos ojos, y al final seguimos sin el acuerdo. Y, además, restauración, PIMEM y CAEB y ocio nocturno no se sienten representados, pero es que Comisiones le acusó de no estar legitimado, de actuar de forma clandestina y con nocturnidad, de instrumentalizar las negociaciones con fines electoralistas y le amenazó con un inicio de temporada caliente.

(Remor de veus)

¿Qué más se le puede decir a un conseller de Trabajo? Y todo ¿para qué? Para irse usted a FITUR a ponerse una medalla que no le corresponde, y ahora pide disculpas. Pero es que esto nos sirve, todos conocemos sus cacicadas.

Por tanto, Sr. Conseller, deje de instrumentalizar electoralmente el convenio colectivo y deje trabajar a los agentes para tener el mejor acuerdo lo antes posible.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Lamento profundamente sus palabras, que además hable así de la negociación colectiva, que hable así de las organizaciones empresariales y sindicales...

(Remor de veus)

..., que se sientan a negociar...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

... que se sientan a negociar, no sé qué usted cree que son las cosas...

(Remor de veus)

... Yo sé que ustedes estaban siempre de lado, siempre estaban en contra de las mejoras salariales, incluso del anterior convenio colectivo. Lamento que usted no quiera que nosotros estemos, pero es que hemos estado en prácticamente todos los acuerdos en esta comunidad autónoma, en negociación

colectiva; hemos estado en comercio, en hostelería, hemos estado... ayer en el de residencias, hemos estado en el primer convenio que se hace también de socorrismo, hemos estado prácticamente en todos ayudando, y nos lo piden y nos lo han pedido y por eso hemos estado...

Si no nos lo pide la federación hotelera y UGT y otras partes ¿qué cree que hubiésemos hecho? ¿Usted dónde cree que vive?

Lo lamentable es que este país...

(Remor de veus)

... tiene hoy 1.080 euros de Salario Mínimo Interprofesional, tiene el mejor convenio de hostelería de toda España, tiene el mejor convenio de residencias de toda España, y es porque ustedes no están, porque donde ustedes están, gobernando con VOX, como en cas...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 518/23, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impacte del nou reglament de costes.

Dotzena pregunta, RGE núm. 518/23, presentada en substitució de la RGE núm. 435/23, relativa a impacte del nou reglament de costes, que formula el diputat Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president, bon dia a tots. Per molt de *postureo* que ara, que vénen eleccions, faci la presidenta Armengol a Formentera, per molts de consells de Govern simbòlics que ara li pegui per fer a la presidenta Armengol a Formentera, tots sabem que l'illa ha estat la gran oblidada de la presidenta els darrers vuit anys, sobretot per les coses importants.

(Algunes rialles i remor de veus)

En els darrers dies hem sabut que Costes ha sentenciat el final de moltes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

... (...) a Formentera, i el Govern d'aquí, en lloc de posar-se al costat dels formenterencs ha callat, com sempre fa la presidenta Armengol davant Pedro Sánchez.

Per això, a mi m'agradaria demanar al conseller que em vulgui contestar: quina valoració fa de l'impacte del Reglament de costes a l'illa de Formentera?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Sagreras, per *postureo* el de la Sra. Prohens a Formentera l'altre dia, mentint -mentint-directament als formenterers, i dient-los que ella, si era presidenta del Govern de les Illes Balears, faria una norma autonòmica per fer una delimitació a Formentera.

Això, Sr. Sagreras, és *postureo* i sobretot és ignorància, ignorància supina de com funciona la llei i les competències.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sra. Garrido, quan jo era batlle i vostè era consellera era més entenedora, perquè jo li he demanat una valoració del Reglament de costes i no de la presència de la pròxima presidenta del Govern, la Sra. Marga Prohens, l'altre dia a Formentera.

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

I li ho he de dir així, Sra. Garrido, vostè és de memòria curta, vostès volen embullar la troca, però el cert és que la norma del 2014, no del 1994, de Felipe González, sinó del 2014, del Partit Popular, preveia excepcions per a Formentera, perquè de tot cor els del Partit Popular sentim que Formentera és excepcional i diferent; excepcions que vostès del PSOE, amb 50 de Francina i de Pedro Sánchez, es varen carregar fent un recurs.

I això és el que passa quan es fan les normes des de Madrid, a un despatx calentet, sense conèixer la realitat, i és el que ha fet ara la ministra Ribera. Una ministra que és reincident, des d'un despatx de Madrid ja va prohibir als pagesos pegar foc a la restes de poda de fora vila, es va equivocar i va haver de rectificar, i és el que li demanam ara que faci en relació amb el Reglament de Costes, que rectifiqui, perquè ha de trobar l'equilibri entre la protecció del litoral i l'activitat humana, les concessions, la propietat privada i els llocs de feina.

I creiem que amb aquest reglament s'ho carrega, més greu encara, es carrega també la manera de viure dels formenterencs i les formenterenques.

Jo li dic, quan nosaltres governem, si els ciutadans ho volen i a partir del maig de l'any que ve, el Partit Popular farà una norma que possibiliti l'equilibri entre la protecció del litoral, l'activitat humana, la propietat privada i els llocs de feina, com ja fem a Múrcia o a Galícia...

(Remor de veus)

..., tot el contrari que faran vostès, ara que tenim les competències de Costes...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

..., si governen a les Illes Balears a partir del maig, que serà prohibir i carregar-se tots els "xiringuitos" que queden.

Gràcies, president.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sgreras. Té la paraula la consellera de Presidència Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Sgreras, li deia que la ignorància és molt agosarada fa un moment, i li ho torn repetir, la ignorància és molt agosarada. El Partit Popular, en el 2014, el que va fer va ser una excepció per a la delimitació de Formentera, que el Tribunal Constitucional va tornar enrere i que...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -escolti un segon- i que el Reglament d'aquest estiu el que fa és traslladar la sentència del Tribunal Constitucional al Reglament, quan a la delimitació especial que havia plantejat el Partit Popular per a Formentera.

Perquè, és clar, vostès, que es diuen el partit constitucionalista, i vostès, que es diuen el partit que fa cas al Tribunal Constitucional, resulta que únicament són constitucionalistes quan els interessa i resulta que únicament fan cas al Tribunal Constitucional quan els interessa, perquè es veu que aquí no els interessa ser constitucionalistes, ni fer cas al Tribunal Constitucional, és una sentència del Tribunal Constitucional, el domini públic marítimoterrestre, segons la Constitució també, no pot tenir propietat privada. Qui té dins el domini públic marítimoterrestre un títol habilitant, el continua mantenint, i el Reglament d'aquest estiu manté aquest títol habilitant.

Per tant, no diguin mentides a la gent, no vagin a veure la gent a dir-los mentides i a dir que faran coses que és impossible que puguin fer, perquè el que no podem permetre és que el domini públic passi a ser propietat privada de qui vostès volen.

I el que hem de cercar, quant al nostre litoral, que és una part importantíssima de la base de l'activitat econòmica d'aquestes illes, el que hem de cercar és que aquest litoral sigui sostenible i que el puguem preservar. O no està d'acord vostè que el litoral sigui sostenible i que el puguem preservar? Perquè, al final, sense litoral l'activitat econòmica d'aquestes illes acabaria molt minvada. Això és el que vostès no entenen.

Vostès el que intenten fer és enganar la gent, els contenen contes que no podran acabar, primer, perquè no governaran, per tant, no ho podran fer, i segon, perquè és impossible que el que deia la Sra. Prohens l'altre dia a Formentera es pugui formular, perquè són competències exclusivament estatals.

Per això li ho torn repetir, Sr. Sgreras, la ignorància...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 442/23, complementada amb l'escrit RGE núm. 448/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a com valora que l'Autoritat Portuària pretengui d'adjudicar, sense concurs públic, a una empresa gallega la concessió de 120.000 m² del port de Palma per al seu ús com a varador durant els propers 50 anys.

Tretzena pregunta, RGE núm. 442/23, complementada amb l'escrit RGE núm. 448/23, relativa a com valora que l'Autoritat Portuària pretengui adjudicar, sense concurs públic, a una empresa gallega la concessió de 120.000 m² del port de Palma per al seu ús com a varador durant els propers 50 anys, que formula la diputada Idoia Ribas Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sr. Negueruela, ¿cómo valora que la Autoridad Portuaria pretenda adjudicar, sin concurso público, a una empresa gallega la concesión de 120.000 m² del puerto de Palma durante los próximos 50 años?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Es un proceso que tiene abierto la Autoridad Portuaria de nuestras islas, una administración del

Estado, y es un proceso que ahora mismo está publicado en el *Boletín Oficial del Estado*, en un proceso contemplado en el artículo 83 del texto refundido de la Ley de Puertos del Estado y de la Marina Mercante, que es un tema de concurrencia de proyectos y ahora está abierto a que se puedan presentar más proyectos a esa concurrencia, y además ha habido un plazo adicional de 15 días, al cual hay una presentación por parte de Astilleros de Mallorca, y está abierto el plazo para que se puedan presentar en concurrencia otros proyectos, y lo cual es lo que establece la normativa, que imagino que usted conoce o desconoce, por lo que acaba de decir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sr. Negueruela, ustedes llevan toda la legislatura diciendo que son el gobierno de la gente, pero ¿de qué gente, Sr. Negueruela, de los poderosos? Porque continuamente demuestran su desprecio a la gente corriente, que intenta sacar adelante su pequeña empresa.

Ustedes quieren un mundo de asalariados, dependientes de los gobiernos y de las grandes empresas. El resto de la gente, los pequeños empresarios, los autónomos, esos para ustedes sobran, porque implica que los medios de producción estén en manos de las clases medias, y eso da libertad y fuerza a las clases medias, y ustedes odian a las clases medias.

Esta vez los perjudicados son los pequeños empresarios del sector náutico, que ven cómo 125.000 m² del puerto de Palma serán explotados en exclusiva por una sola empresa, una de las grandes. Esta empresa hasta ahora trabajaba en exclusiva en 23.000 m², ahora esos 23.000 m² pasarán a ser 125.000 m², esto es 5 veces lo que tenían hasta ahora.

Y ¿qué pasará con las 500 empresas restantes que están censadas para trabajar en el puerto? Pues que se quedaran fuera del mercado, al no poder competir en la fijación de precios ante semejante volumen de negocio.

Y mire cómo se vende la jugada en Galicia: “El naval vigués aspira a ganar músculo en Baleares, con más terrenos y capacidad para megayates. La Autoridad Portuaria de Baleares tramita ya la solicitud de una nueva concesión de 120.000 m² en Palma para Astilleros de Mallorca, bajo el control de empresarios gallegos”.

Supongo que usted ya estará al tanto de esto, no sólo porque es usted gallego, y entiendo que le interesará lo que ocurre en su patria chica, sino porque curiosamente a usted lo han nombrado recientemente miembro del Consejo de Administración de la Autoridad Portuaria, cuyo jefe es, mire usted por donde, el Sr. Jaume Colom, que era su mano derecha en la Consejería de Turismo hasta hace dos meses. Desconozco si hay más conexiones entre este tema y usted, eso ya lo dejo para que nos lo explique en su réplica.

(Remor de veus)

Explíquenos por qué favorece a una empresa en detrimento de otras. ¿Es proporcional la inversión que hará la empresa en el puerto con la concesión en exclusiva durante medio siglo que va a obtener a cambio? ¿Cuánto valdrá la empresa al día siguiente de conseguir la concesión? ¿Por qué dificultan que haya más empresas que puedan presentar proyectos? ¿Por qué tan sólo un mes de plazo, con las fiestas de Navidad por en medio, para que otras empresas puedan presentar proyectos alternativos? ¿A qué vienen tantas prisas, Sr....

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas.

(Algun aplaudiment)

Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Bueno, intentaré contestar. Creo que es lamentable parte de las cosas que ha señalado, como no puede ser de otra forma, viniendo de un partido como el suyo.

Pero, en todo caso, es un proceso establecido en la normativa, es un proceso, además, valorado de forma positiva por la Asociación de Empresas Náuticas de las Islas Baleares, que aglutina la mayoría de empresas pequeñas y medianas del sector náutico de Baleares, también apoyado por el Clúster Náutico de Baleares y, por tanto, el conjunto del sector lo valora. No afecta a dónde están ahora las 500 empresas que dice usted que están censadas, están en el espacio gestionado por STP, y se mantiene el mismo espacio y las mismas empresas, porque tienen un modelo de negocio diferenciado, totalmente diferenciado, y es un proceso que ha comenzado en 2020, o sea, hace... 2018 -disculpe- y después 2020, y ha terminado en este diciembre.

Yo formo parte del consejo de administración desde este diciembre, o sea no he formado parte de esto. Pero, en todo caso, entiendo que es un proceso absolutamente legal y transparente, que tiene 15 días de exposición, y usted está haciendo referencia a una empresa, como Astilleros de Mallorca, que tiene 80 años en nuestras islas, que ha salido a defenderla la patronal de nuestras islas, la CAEB, que han salido las distintas empresas, pequeñas y medianas de Baleares a defenderla; que tiene más de 90 trabajadores aquí, que trabaja desde hace 80 años, y desde el año 85, en un momento de dificultad, tuvo una inyección de capital por parte de otra empresa de ámbito estatal.

Si usted quiere hacer referencia a mi origen, me parece absolutamente lamentable, llevo más de 14 años viviendo aquí, y que usted haga esas referencias me parece bochornoso en esta sede, y más viniendo de un partido como el suyo, un partido como VOX, que desde luego hablar de los medios de producción y dónde quieren los medios de producción me parece una vergüenza. Nosotros lo que buscamos es que la

clase trabajadora viva más y mejor en nuestras islas, ustedes son los que defienden en donde gobiernan, como en Castilla y León, los ataques directos...

(Alguns aplaudiments)

... a la clase trabajadora en este país. Eso son ustedes, porque en...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 438/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a treballadors en la instal·lació elèctrica per avançar en la transició energètica.

Catorzena pregunta, RGE núm. 438/23, relativa a treballadors en la instal·lació elèctrica per avançar en la transició energètica, que formula la diputada Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller. Avui ens fem ressò d'una notícia que vam llegir de la mancança de professionals instal·ladors per a energies renovables, una mancança d'uns 1.000 treballadors. Llavors, la nostra pregunta, vaig molt concretament allà, és com reaccionarà el Govern, què té previst fer el Govern, si és que té previst fer alguna cosa, en aquesta qüestió? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el Sr. Vicepresident i conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Font, per la pregunta perquè crec que és interessant parlar de transició energètica i perquè és una conseqüència dels avanços que fem en la transició energètica aquí, a les Illes Balears.

Ahir teníem oportunitat de posar en valor que s'ha multiplicat per 10 el nivell d'autoconsum d'energies renovables a les Illes Balears i, lògicament, això demana nous professionals, a més demana llocs de feina especialitzats per a tot l'any i amb una projecció evident els propers anys.

Per tant, el que fem és posar mans a l'obra i, en col·laboració amb la Conselleria d'Educació, cercam la forma d'augmentar les places de formació professional i de cursos

d'especialització, precisament per cobrir aquestes places que demana la transició energètica a les nostres illes. La col·laboració és total, ja es fan cursos de capacitació, diguem que es fan cursos per tenir personal de la manera més ràpida possible, perquè això és el que interessa a les empreses del sector a les Illes Balears.

I el que farem és augmentar quantitativament l'oferta de places precisament perquè hi hagi una oferta educativa important per a les joves i els joves de Balears en aquesta matèria.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Açò que vostè diu, evidentment aquest creixement significatiu de les instal·lacions d'autoconsum d'energies renovables, crec que parlàvem de 10.000 instal·lacions a les Illes Balears, és un bot qualitatiu que evidentment fa que surti aquesta mancança de professionals que, evidentment, fins ara no s'havien hagut de menester.

És clar, parlar d'aquesta..., aquest tipus de preguntes m'agrada fer-les perquè és un to positiu, és to un optimista de dir: anem cap a aquesta enyorada diversificació econòmica sobre feines qualificades, deslocalitzables, que açò també és molt important. Llavors, és clar, el que vostè ha dit, cal més esforç per part d'Educació, i jo crec que també del Departament d'Ocupació, parlem de formació professional, de certificats d'aprofitament de la capacitació. Vull dir que crec que també seria interessant fer feina amb el SOIB i evidentment també amb les mateixes empreses, perquè elles segurament també podran aportar professionals, podran aportar solucions i idees.

I és evident que aquesta aposta per les energies renovables ha d'anar acompanyada sempre d'aquests plans de formació i ocupació, i ja pensant també a llarg termini.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el Sr. Vicepresident i conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Efectivament, i, és més, el sector s'ha ocupat precisament de la formació de treballadors perquè tenien aquesta urgència.

ASINEM actualment agrupa 500 empreses amb més de 3.000 treballadors i hi ha també un objectiu molt important i és que les dones també s'incorporin a aquesta feina, és molt important i en això fem feina conjuntament amb ASINEM, perquè creiem que és molt important.

Li puc posar exemples, tenim el Centre Integrat de Formació Professional Pau Casanovas, que és un referent en matèria d'energies renovables. Tenim també el Programa de pràctiques que desenvolupa l'IES Lluçmajor, que també és col·laboració absoluta amb la Conselleria d'Educació.

I crec que la millor notícia és que aquesta creació de llocs de feina no són únicament aquests nous, tenim programat que d'aquí a 2027 s'hauran d'incorporar 7.000 treballadors i treballadores a aquest sector, i jo crec que, com vostè ha posat de manifest, i crec que és el més important d'aquesta notícia, això és diversificar l'economia i això és l'objectiu que teníem des del començament de la legislatura.

Moltíssimes gràcies. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.15) Pregunta RGE núm. 160/23, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la nova llei del “sols sí és sí”.

Quinzena pregunta, RGE núm. 160/23, relativa a efectes de la nova llei del “sols sí es sí”, que formula la diputada Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. Continua pensant el Govern que els efectes de la nova llei del “sols sí es sí” són positius per a les dones?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Durán, la Llei de “sols sí es sí” és una bona llei i és una llei que posa al centre el consentiment quan hi ha una agressió sexual.

A la darrera resposta que li vaig donar li vaig dir que s'analitzava per part dels tribunals si hi havia aplicacions que feien rebaixar penes i que, en funció del que diguessin els tribunals, ens pronunciariem. Crec que el Govern d'Espanya, en

aquest cas, ha estat clar i el que planteja ara és un increment de les penes mínimes, sense tocar el consentiment, que és la part important d'aquesta llei.

Per tant, Sra. Durán, sí, aquesta llei és una bona llei per a les dones.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

La pregunta li vàrem fer el novembre, ens trobam, Sra. Consellera, en el mes de febrer, i que sapiguem fins ara s'han rebaixat 338 condemnes i hi ha hagut més de 32 excarceracions, en aplicació d'aquesta meravellosa llei que vostè diu del “sí és sí”.

Parlam de violadors, molts dels quals reincidents, també grupals i pederastes. El degoteig de violadors beneficiats per aquest bunyol de llei és incessant i continuarà, perquè el mal està fet.

Sabíem que passaria, sabien vostès que passaria, varen ser insistentment advertits de les deficiències i de greus errors per tothom, també pel Consell General del Poder Judicial.

I fa dos dies vàrem saber que la Sra. Carmen Castro reconeixia que, tant ella com l'exministre de Justícia, el Sr. Juan Carlos Campo, havien fet objeccions claríssimes en indicar que comportaria deduccions de temps. Per tant, ho sabien.

Però el Sr. Sánchez, cegat pels seus interessos per mantenir la coalició de govern, va decidir seguir endavant amb l'aprovació d'aquesta “xapussa” jurídica, coneixedor que afavoriria violadors i desprotegiria les víctimes. Fins ara, ni una disculpa, ni una rectificació, ni cap assumpció de responsabilitat, quan cada dia sumam més víctimes a un calvari de sofriment i revictimització.

És més, han aconseguit, han consentit vostès, Sra. Garrido, que la Secretària d'Estat d'Igualtat se'n rigui, faci befa del dolor de les víctimes, que encara ara segueixi en el seu càrrec, quan vostès ja l'haurien d'haver cessada.

Ara sembla que el Sr. Sánchez rectificarà, i no ho fa per empatia amb les víctimes, no, no ho fa per l'alarma social, ho fa per alarma electoral, Sra. Garrido, ho fa per por a una sagnia de vots. Idò, facin-ho, facin-ho aviat perquè saben que poden comptar amb els nostres vots, amb els vots del Partit Popular.

A Balears s'han reduït 18 condemnes i s'han produït dues excarceracions, Sra. Garrido. Ja sabem que la presidenta Armengol és la més “sanchista” de totes, però les dones d'aquesta comunitat autònoma mereixen una presidenta que les defensi quan els seus violadors surten al carrer.

Sra. Armengol, vostè es va afanyar tot d'una a fer un tuit quan es va aprovar la llei, en canvi no ha fet ni un sol tuit en

defensa de totes aquestes víctimes que han dit que els seus violadors aquí,...

(Alguns aplaudiments)

... a Balears, estan en els carrers. Hi ha silencis que són un escàndol...

(Remor de veus)

... i hi ha silencis que són una indecència, una indecència...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Durán, li vaig dir una vegada que el feminisme no és pegar-se cops al pit, com fa vostè en aquest moment, és...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -escolti un segon-, és estar devora les dones en tot moment, perquè...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... aquestes dones, que vostè ara s'escandalitza tant, quan es condemnava els seus agressors com abusadors i no com agressors, vostè no sortia, i hi havia un gran silenci per part del Partit Popular...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, Sra. Durán.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... no sortien. Per tant, els cops als pits, amb els cops als pits a les dones no se les defensa, se les defensa amb fets.

(Remor de veus)

I, a més, vostè ha acabat i ha dit que necessitam una presidenta que defensi les dones. Efectivament, necessitam una presidenta que defensi també el dret reproductiu de les dones d'aquestes illes i no necessitam una persona que digui que parlar de l'avortament i com tractar les dones en l'avortament és una disputa entre el Partit Socialista i VOX, que és el que va fer la Sra. Prohens.

(Remor de veus)

El Partit Popular, encara ara, el Partit Popular de les Illes Balears, encara ara...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... no s'ha pronunciat quant a quina és la seva posició a les tortures que es pretén fer des de Castella i Lleó a les dones que vulguin avortar, en el moment que es troben...

(Remor de veus)

... en una de les pitjors decisions de la seva vida...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

..., no s'ha pronunciat, perquè vostès no defensen les dones, vostès l'únic que defensen és: ara no enfadaré VOX, no sigui cosa que després, pel que sigui, els necessiti per governar.

(Remor de veus)

I aquesta és la postura de la Sra. Prohens, aquesta és la postura del Partit Popular amb el feminisme...

(Remor de veus)

..., aquesta és la seva postura...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

..., *postureo*, cops als pits, però res de fets.

Què faran vostès amb l'avortament? Pronunciïn-se de manera clara: torturaran les dones de Balears, sí o no? Pronunciïn-se!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.16) Pregunta RGE núm. 437/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a adopció de mesures que protegeixen realment el dret a l'habitatge per als residents a les Illes Balears, per part del Govern central.

Setzena pregunta, RGE núm. 437/23, relativa a adopció de mesures que protegeixen realment el dret a l'habitatge per als residents a les Illes Balears per part del Govern central, que formula el diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta. A la pregunta que ha fet abans la diputada Núria Riera, ja ha formulat una hipòtesi de per què vostè, en només 4 anys, ha aconseguit millorar tant el reconeixement de la insularitat: un nou règim especial, un nou factor d'insularitat, un règim fiscal per a les empreses. Sembla ser, segons Núria Riera, que això és perquè vostè és l'única que estima el Sr. Sánchez. Escolti, doncs la felicito, perquè almenys l'amor està ben correspost!

(Algunes rialles)

Per tant, això..., i començ així, perquè també va d'amor la meva pregunta, no?, perquè vostè també...

(Remor de veus)

... ha traslladat aquest amor, aquest hipotètic amor -que diu la Sra. Riera-, que hi ha entre vostè i el Sr. Sánchez, ha traslladat aquesta qüestió... -la qüestió que ocupa la meva pregunta-, la problemàtica de l'habitatge, que és una problemàtica molt específica, també vinculada a la insularitat, vostè l'ha traslladada al Govern central i li ha fet saber que aquí hi ha un problema i que, evidentment, aquest problema, com que és un problema multifactorial i que s'ha d'atacar des de diverses administracions, també necessita, evidentment, la implicació de l'Estat per trobar solucions.

La meva pregunta és sobre la receptivitat que vostè ha trobat del Govern de l'Estat quan els ha plantejat aquesta problemàtica.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells, per la seva pregunta. Efectivament, des del Govern de les Illes Balears treballam intensament i de forma lleial amb el Govern d'Espanya, no es tracta d'amor, es tracta de tenir objectius clars per a la ciutadania d'aquestes illes, objectius coincidents amb un govern de pacte, a nivell estatal, que, sens dubte, ha dut molts de beneficis a les Illes Balears.

Que queden moltes coses per treballar, està clar també; l'habitatge és una de les problemàtiques que tenim en aquestes illes, que vostè deia bé, necessita d'una resposta molt complexa i, per tant, multifactorial des de les diferents institucions que hem començat a treballar ja en el 2015, de forma valenta, en aquesta comunitat autònoma.

Quant a les polítiques conjuntes en termes d'habitatge amb el Govern d'Espanya, que vostè em demana, jo crec que els resultats també són prou evidents: hem aconseguit millorar moltíssim les ajudes per al lloguer de l'habitatge, amb 9 milions d'euros que venen en aquesta darrera convocatòria, més el 4,8 del Bo Jove, això significa un increment molt important del que dedica el Pla estatal d'habitatge a la nostra comunitat autònoma. Hem aconseguit avanços molt importants, com poden ser els fons europeus, els 52 milions d'euros que arriben ara a les Illes Balears ja per a rehabilitació d'habitatge a la nostra comunitat autònoma. Hem aconseguit, amb la millora -com li deia- del Pla d'habitatge -pactat ja, 2022-2025- que arribin 45 milions d'euros a la nostra comunitat autònoma. L'Estat, en els moments de la pandèmia, ha aprovat limitar l'increment del preu de lloguer d'habitatge un 2% a l'any 2023, igual que tota la política que s'ha fet en termes de desnonaments i de tantes altres qüestions.

Per tant, sí, hem avançat, com mai, amb el Govern d'Espanya, perquè com mai s'han dedicat recursos a les Illes Balears en política d'habitatge. Ara, evidentment, si la pregunta va també per la Llei estatal d'habitatge, nosaltres desitjам des del Govern de les Illes Balears, i així ho hem explicat en moltíssimes ocasions, que hi hagi un acord a nivell estatal i que aviat pugui veure la llum aquesta llei d'habitatge i que ens doni les eines que necessitam per poder tenir moltes més polítiques d'incidència en el preu de l'habitatge a les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, les mesures que vostè ha relacionat estan molt bé, però fixin-se, fixin-se, que són mesures que són vàlides per a tot l'Estat; és a dir, el problema de l'habitatge, evidentment, existeix a tot l'Estat. Però nosaltres el que hem de fer veure a Madrid és que a les Illes, per una qüestió morfològica, per una qüestió de territori limitat,

i també del nostre model productiu, que fa que hi hagi una gran pressió demogràfica, el repte demogràfic que vostè diu, tenim una problemàtica específica i, per tant, necessitam respostes específiques adaptades a la realitat de les Illes Balears.

S'ha parlat molt d'una mesura, no?, als mitjans els agrada molt parlar de la mesura aquesta de limitar l'adquisició per part dels no-residents, és una mesura que sabem que és difícil i de llarg recorregut, que s'estudia, per iniciativa de MÉS per Menorca, precisament, però després també en tenim una altra que em sembla que és molt important, que es va aprovar en aquest parlament, que és la de modificar la Llei d'arrendaments urbans perquè les comunitats autònomes puguin, en situacions en què realment es veu que hi ha un mercat molt tensionat, posar limitacions o posar uns preus de referència al lloguer, als preus dels lloguers.

Aquesta proposta legislativa de modificació de la Llei d'arrendaments urbans, que no és exactament el mateix que modificar la Llei d'habitatge estatal, és a punt d'entrar en el Congrés. A mi m'agradaria saber si vostè té algun indici de quina podria ser l'actitud dels partits de la majoria del Govern respecte d'aquesta proposta.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, president. Efectivament, la singularitat de les Illes l'hem d'explicar a totes les polítiques transversals al Govern d'Espanya i a nivell europeu, com alguna de les mesures que vostè apuntava. Precisament per això, per exemple, vàrem aconseguir a la passada legislatura ja, que les ajudes del lloguer d'habitatge només anaven fins a rendes de 600 euros per a tota Espanya, aquí, a les Illes Balears, és fins a 900, perquè vàrem saber explicar que aquí, per 600 euros és molt difícil, no? Per tant, com aquesta, moltíssimes altres qüestions.

Desbloquejar Can Escandell i Son Busquets també són molt bones notícies en termes d'habitatge públic a la nostra comunitat autònoma.

I quant al tema que vostè em planteja, de la Proposició de llei de la LAU, evidentment, ha de tenir el seu recorregut en el Congrés dels Diputats, i nosaltres esperam que, de forma molt més immediata, s'hagi aprovat la Llei d'habitatge estatal. Aquest és el desig que tenim com a Govern de les Illes Balears. I evidentment totes les tramitacions de lleis que vagin en benefici de més...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta...

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 145/23, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a correcció de la convocatòria d'estabilització del personal d'ib-salut per incloure el requisit del coneixement de la llengua catalana.

Dissetena pregunta, RGE núm. 145/23, relativa a correcció de la convocatòria d'estabilització del personal d'ib-salut per incloure el requisit del coneixement de la llengua catalana, que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, bon dia a tothom. En matèria d'accés a la funció pública i de llengua hi ha dues opcions: la primera opció, defensar la llengua pròpia de les Illes Balears i exigir el coneixement de les dues llengües oficials i, per tant, fer requisit el català, primera opció. Segona opció, no defensar la llengua pròpia de les Illes Balears i deixar el seu coneixement i ús a la voluntat de l'empleat públic.

En matèria -concretament- de salut, hi ha dues opcions: la primera és constatar que els problemes per cobrir les places provenen de les condicions laborals, de l'escassetat de llicenciats, del preu de l'habitatge, del nivell de vida a les Illes Balears, que és el que ha fet el Col·legi Oficial de Metges; o la segona opció, la demagògica, dir que la llengua i la seva exigència és un obstacle.

Fins ara, el Govern de les Illes Balears té una normativa que estableix com a principi general que és un requisit el coneixement de la llengua catalana per accedir a la funció pública, però veiem que vostès aproven bases i construeixen un relat on s'ha instal·lat l'opció del Partit Popular i de VOX, s'han instal·lat en què és un mèrit i que és un obstacle.

On són, Sra. Armengol? Pensa acomplir la normativa i exigir que el català sigui un requisit, encara que sigui flexibilitzant-ho amb el termini de dos anys de moratòria?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià. A veure, aquest govern té molt clar, des de l'any 2015, primer de tot, garantir els drets de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma i posar en el centre de les polítiques els ciutadans d'aquestes illes, i així hem garantit els drets a la salut, dels quals vostè em parla aquí, igual que els drets lingüístics dels nostres conciutadans i conciutadanes.

Sempre hem acomplert la normativa, i li he de recordar, Sr. Melià, que qui va treure el català com a requisit de la funció pública va ser un Govern del Partit Popular, qui va retornar

com a requisit a la funció pública el català és aquest govern de progrés, a la passada legislatura.

I, Sr. Melià, m'agradaria que amb això no fos equidistant El Pi, els que varen treure el requisit de català és la bancada del Partit Popular, jo no m'imagín, ni pensar què farien amb VOX. Per tant, just per això El Pi hauria de tenir clar a qui donar suport, just per això, Sr. Melià, just per això...

(Petita cridòria)

Vostè em parla de la...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... convocatòria d'estabilització, una altra cosa ha canviat en aquesta comunitat autònoma: veníem d'una època on s'acomiadaven professionals sanitaris, és una gran notícia una convocatòria d'estabilització de 4.000 professionals sanitaris a la nostra comunitat autònoma, crec que és una gran notícia per garantir els drets de la ciutadania. De les 4.000 places, que és un procés extraordinari que s'ha fet a nivell estatal, com vostè sap, per part de totes les comunitats autònomes, es varen exceptuar les categories de metge i infermeres per entendre, des de la Conselleria de Salut en aquell moment, que eren deficitàries per la situació que teníem les borses i el personal a les nostres plantilles. Amb un nou element que és, quan hem fet la convocatòria sabem ara com s'ha presentat la gent i amb quins requisits, avui la Conselleria de Salut ha fet públic que de les 49 categories que s'havien exceptuat una quinzena serien deficitàries i, per tant, se'ls aplicaria l'exempció del català i a la resta, que no serien deficitàries, i és una gran notícia, vol dir que tothom ha fet feina per poder garantir l'accés a la salut en qualsevol de les dues llengües, se'ls exigiria el requisit de català als dos anys.

Moltíssimes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Armengol, ja veig que vostè constata que El Pi serà decisiu en el futur govern i a qui haurà de donar suport, ja ho decidirem en el seu moment i d'acord amb les nostres idees i el nostre programa. El que li puc assegurar i el que també és una prova fefaent és que la Llei de normalització lingüística, derogada pel Govern Bauzá, va ser recuperada amb una iniciativa d'El Pi, com també vostè sabrà.

I El Pi té molt clar que el català ha de ser un requisit i que es pot flexibilitzar amb els dos anys, el que no és acceptable és com vostès han fet les coses. I ara rectificuen, estan en plena

fase de rectificació, perquè el que no podia entendre ningú, ni vostè mateixa, amb la seva contradicció i quan es mirava al mirall, és com feia la política del Partit Popular i de VOX.

El català ha de ser un requisit i els empleats públics han de conèixer les dues llengües oficials, Sra. Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. Presidente. De nou, Sr. Melià, aquest govern farà possible estabilitzar places, tenir els millors sanitaris a la nostra comunitat autònoma i garantir els drets lingüístics de la ciutadania d'aquestes illes.

I jo vull agrair a tots aquells que ho fan possible, d'una forma molt especial a la societat civil i d'una forma molt especial a entitats com l'Obra Cultural Balear els quals vetllen des de fa molts d'anys per garantir els drets lingüístics i la identitat de la nostra terra. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

La divuitena pregunta que havia de formula el Sr. Campos, com saben, ha quedat ajornada.

I.19) Pregunta RGE núm. 150/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a fracàs de les polítiques d'habitatges del Govern.

Dinovena pregunta, RGE núm. 150/23, relativa a fracàs de les polítiques d'habitatge del Govern, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Sra. Armengol, ¿piensa su Govern seguir proponiendo soluciones fracasadas para atajar las dificultades de acceso a la vivienda de nuestros jóvenes y las clases medias? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Guasp, a veure, m'agradaria que em digués quina política vostè creu que és fracassada per part del Govern de les Illes Balears, creu fracassada la Llei d'habitatge? Creu fracassat..., creu que és un

fracàs haver augmentat un 72% el parc d'habitatge públic a la nostra comunitat autònoma? Creu que és un fracàs haver multiplicat per 7 les ajudes dels beneficiaris dels ajuts al lloguer a la nostra comunitat autònoma? Creu que no està bé haver arribat a un acord amb els promotors privats perquè facin 14.000 habitatges de preu taxat a les nostres illes? Creu que no està bé l'aval de la hipoteca per a la compra d'habitatges de més de 270.000 euros o abaixar l'impost de transmissions patrimonials a la compra del primer habitatge de menys de 270.000 euros, o pujar l'impost de transmissions patrimonials a la compra d'habitatges de més d'1 milió i de més de 2 milions d'euros?

No sé exactament què és el que no li agrada de la política d'habitatge que fa el Govern i quina idea té vostè, Sra. Guasp.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Mire, presidenta, frente a las mentiras y sus mentiras los datos: somos la comunidad con la vivienda en venta más cara de España, con un 11% más que el año pasado; 7.000 personas aun en lista de espera para una VPO, y el acceso a la vivienda sigue siendo el problema prioritario de nuestros jóvenes, pero es que usted no escucha, son invisibles para ustedes los jóvenes.

A día de hoy, las islas tienen un déficit de 16.000 viviendas de precio asequible. Pero si es que hasta sus socios nacionalistas la semana pasada reconocieron que habían sido incapaces de solventar el problema de la vivienda, reconozca hoy usted aquí que estamos mucho peor hoy que hace ocho años.

Usted y sus socios populistas continúan con la deriva intervencionista que han promovido desde el primer día que llegaron a este gobierno y ha llevado a nuestra comunidad a una situación límite.

Mire, la falta de vivienda es un tema muy serio en esta comunidad, me preocupa, y ustedes, pues, tienen unos socios con unas políticas fracasadas, que no han funcionado en ciudades como Barcelona, en Berlín...

Y mire, Sra. Armengol, hoy le pido que asuma su fracaso en este Parlamento, y el de su gobierno, claro; que asuma que las políticas intervencionistas no funcionan; recapacite y escuche las propuestas liberales que llevamos haciéndole, he hecho propuestas, más de 10 medidas liberales, sensatas, pero ustedes siguen instalados en medidas cosméticas, en parches, anuncios populistas que sólo hipotecan el futuro de las clases medias y de nuestros jóvenes.

Fíjese si las recetas de sus socios ya están caducas que el Gobierno de Pedro Sánchez tiene metida en un cajón del

Congreso de los Diputados su intención de limitar los precios del alquiler. Sus medidas intervencionistas no funcionan, lo repito, ni la expropiación a grandes tenedores, ni la limitación de los precios de alquiler, que son inútiles. Y ahora ya lo último, quieren prohibir limitar la vivienda a los extranjeros, la compra, pero ustedes sí, la sede de Alaró del Partido Socialista se la venden a unos alemanes, claro.

Y de verdad le digo, no sé si me preocupan más sus políticas intervencionistas o que ustedes no sepan qué esto es mentira, ¿por qué mienten a los ciudadanos? Planteen de una vez soluciones viables que impulsen la construcción de vivienda asequible.

Pero después ya de lo visto de las cesiones nacionalistas de hoy con el catalán en la sanidad...

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que tots l'hem poguda escoltar, ha criticat tot el que es fa, però no ha fet cap proposta seva, *propuestas liberales*, això ja... ja ho aclarirem, ja ho arreglarem...

(*Remor de veus*)

..., bé, està molt bé, Sra. Guasp, nosaltres seguirem fent política d'habitatge seriosa i rigorosa.

Li recordaré una dada que crec que és important que tinguin vostès clara, la bancada de la dreta: la comunitat on el preu està més car, de l'habitatge, i la ciutat on està més car de tota Espanya és Madrid -Madrid-, Sra. Guasp, on el Govern de l'Ajuntament de Madrid i el Govern de la comunitat autònoma no fan com aquest govern, que sí fa política d'habitatge, sinó que es posen de perfil i venen, com és ben conegut, l'habitatge públic a fons voltor.

Per tant, davant el que fa la dreta, que vostè en dirà *política liberal*, que és afavorir, com sempre, els grans propietaris, que és el que va passar aquí quan governava el Partit Popular, ni una proposta d'habitatge públic a les nostres illes, hi ha un govern de progrés que amb una majoria parlamentària fa vuit anys que fa política seriosa.

Què és suficient? No. Què el tema de l'habitatge segueix essent un repte i un problema? Sí, per moltíssimes coses. Perquè vostè ha d'entendre que aquí segueix augmentant la població, que tenim alguna complexitat enorme en termes urbanístics i en temes territorials, i que la política d'habitatge que es fa aquí és potent i bona i compromesa, Sra. Guasp, i aquesta és la realitat.

I no m'ha pogut dir ni una sola mesura que no vegi que és positiva del que fa o digui-ho als més de 1.300 noves persones,

famílies que viuran a un habitatge públic que ha fet aquest govern, que no és una bona idea que ells puguin tenir habitatge públic a la seva disposició.

Jo, Sra. Guasp, discrep absolutament de vostè, les propostes que es fan no són fracassades, són potents, són bones, són compromeses i són valentes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.20) Pregunta RGE núm. 163/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques intervencionistes en matèria d'habitatge.

Vintena pregunta, RGE núm. 163/23, relativa a polítiques intervencionistes en matèria d'habitatge, que formula el diputat Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia Sra. Armengol. S'acosten les eleccions i ho hem notat ja, per exemple, en la forma d'actuar dels seus socis, que, davant el fracàs estrepitos de les seves polítiques, intenten botar del vaixell per no sortir escaldats.

El màxim exponent d'aquesta forma d'actuar és la fracassada, sí, fracassada política d'habitatge. Els preus disparats de l'habitatge han derivat en una competició per veure qui la fa o qui la diu més grossa, qui és més populista, qui és més intervencionista i prohibicionista, o qui ataca més la propietat privada Sra. Armengol.

Un dia volen prohibir la compravenda d'habitatges als estrangers, en contra de la Constitució i de la normativa europea. Un altre dia volen dir als propietaris a quin preu han de llogar ca seva. Un altre volen considerar grans tenidors els que tenen 5 habitatges, per poder expropiar-ne l'ús. Com que no serà suficient, els semblarà massa 5 habitatges, un dia ens diran que seran 3. I, finalment, als que tinguin una segona residència ja els aplicaran les seves típiques polítiques intervencionistes.

Per això li pregunto, Sra. Armengol, fins on té previst arribar amb aquestes polítiques perilloses i fracassades?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Costa, jo ja li he dit moltíssimes vegades en debats parlamentaris en aquesta cambra, el que va ser un fracàs és la política d'habitatge seva, del seu govern, Sr. Costa, del Govern del Partit Popular, que no va ser zero, va ser menys -1 en habitatge públic a la nostra comunitat autònoma. Això és un fracàs,...

(Remor de veus)

... perquè vostè diu: no, no, és que no ha d'intervenir l'administració pública. Això vol dir, Sr. Costa, que vostè pensa...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... que el mercat privat regula l'accés de tothom a habitatge públic. I això és una gran mentida, perquè darrera això queden fora de tenir la possibilitat i la garantia d'un habitatge tota la classe mitjana i treballadora d'aquesta comunitat autònoma, que és per a la qual nosaltres fem feina.

I li diré una vegada més, estam orgullosos de la política d'habitatge que es fa en aquesta comunitat autònoma. Que queda molt de treball per fer? Queda molt de treball per fer.

Però, Sr. Costa, li deia abans a la Sra. Guasp, vostè quina mesura troba que no està ben feta de les que nosaltres hem fet?

I li diré una cosa més, està d'acord o no està d'acord el Partit Popular que tot l'habitatge públic que es construeixi a la nostra comunitat autònoma sigui només per a lloguer social? Que hagi caducat, que haguem llevat la caducitat dels 30 anys i que, per tant, torni a l'especulació immobiliària, com estava en temps que vostès governaven, hi està d'acord o no hi està d'acord?

Perquè em sorprèn una cosa, si miram qui ens cedeix terrenys per fer habitatge públic en aquesta comunitat autònoma solen ser ajuntaments progressistes, i m'agradaria saber per què, per exemple, a Lluçmajor on es necessita habitatge públic, l'Ajuntament de Lluçmajor no ens cedeix sòl, com tants altres on governa el Partit Popular.

Molt més greu encara, quan l'Ajuntament d'Eivissa...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

..., que és un ajuntament compromès amb la política d'habitatge públic a la nostra comunitat autònoma, l'Ajuntament d'Eivissa, que és l'únic ajuntament que ens cedeix sòl a l'illa d'Eivissa, ha decidit tornar a cedir un sòl per fer habitatge públic a l'illa d'Eivissa, que és allà on tenim més problemes. Què ha fet el Partit Popular? Hi ha votat en contra i ha amenaçat amb durnos als tribunals.

Aquesta és la seva política d'habitatge. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sra. Armengol, s'ha convertit vostè en una amenaça molt seriosa per als propietaris d'aquestes illes. Milers de propietaris, més de 50.000, es veuran afectats pel seu intervencionisme. Ataquen els propietaris i els culpen del problema de l'habitatge a les Illes Balears.

Però la realitat és que el problema, Sra. Armengol, és vostè i les seves polítiques equivocades, polítiques, o les seves polítiques no funcionen, les seves polítiques no només no solucionen el problema, sinó que l'agreugen més. Vostès perjudiquen els propietaris, però també es llogaters i els compradors, que cada vegada tenen menys habitatges per llogar o comprar i són molt més cars.

Sra. Armengol, canviï aquestes polítiques equivocades, faci com ha fet..., anava a dir, inicialment, amb el requisit del català, però ja no sabem ni..., no sap vostè ni el que fa, ens deia fa dos dies que la sanitat és el primer. Sra. Armengol, la sanitat és el primer? Té 16 diputats del Partit Popular per canviar la Llei de funció pública i que el català sigui un requisit.

(Alguns aplaudiments)

Té 16 diputats del Partit Popular per canviar les seves fracassades polítiques d'habitatge.

I tenguí en compte una cosa, si no ho fa vostè, a partir del mes de maig ho farà el Partit Popular de Marga Prohens.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Costa, primer de tot, el català seguirà sent requisit a la funció pública i així de clar li dic i li respon, una vegada més.

(Remor de veus)

Parlem d'habitatge...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

..., que és del que vostè em demanava. A veure, digui'm quina mesura ha pres aquest govern contra els propietaris d'aquesta comunitat autònoma? Digui quina? Perquè no en diu cap, no n'hi ha cap, no és veritat. Per tant, deixi de mentir.

No m'ha respost, està d'acord o no amb la política d'habitatge públic que fem? No, és clar, no està d'acord que fem 1.700s habitatges...

(Remor de veus)

... de promoció pública a la nostra comunitat autònoma...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Perquè amb el que no està d'acord, permeti'm que ho digui, que és molt important això, amb el que no està d'acord el Partit Popular és que a segons quines barriades, on viu gent amb menys recursos econòmics, posem habitatge públic de promoció oficial i que, per tant, hi visqui gent més vulnerable. Això, aquest sectarisme, aquest classisme és el que ha fet que votin en contra a l'Ajuntament d'Eivissa i contra de la cessió d'un sòl públic...

(Petit aldarull, alguns aplaudiments i remor de veus)

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Continua la remor de veus i alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 228/23, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria d'habitatge.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon a la Interpel·lació RGE núm. 228/23, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria d'habitatge. Donam la paraula, perquè intervengui el Grup Parlamentari Mixt, a la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia Sr. Conseller. Una mica més i ens quedem en un espai íntim vostè i jo, per poder parlar tranquil·lament, que no estaria malament tampoc. Bé, Sr. Conseller, tornam insistir en un dels temes fonamentals, no d'aquesta legislatura, jo crec que ja d'aquests darrers anys, no només a les Balears, sinó a tot l'Estat espanyol, com és el tema de l'habitatge i l'accés a l'habitatge.

Vostè sap que és la segona vegada que l'interpel·lam sobre aquesta qüestió, vostè coneix el meu to en particular i sap que és constructiu, vull dir que m'agradaria una conversa com les que acostumam a tenir vostè i jo.

Abans de continuar, unes dades de context, unes dades que no perquè... que jo sé que són conegudes, però que ajudaran també a situar-nos una mica més. Justament en relació amb els no-residents, és que justament signen gairebé la meitat de les compres d'habitatges, i la realitat és que un mileurista, només pot optar a comprar un habitatge que sigui de 100.000 euros, tenint en compte tota l'escalada de preus que hi ha. Les Illes Balears és el lloc de l'Estat on adquirir un habitatge costa més, i és que es necessiten 16 anys de salari per poder comprar una casa.

I açò què és? Doncs, és una combinació, un efecte combinat dels salaris baixos, pressió sobre el sòl i tots dos elements derivats d'un model econòmic excessivament turístic.

Aquests dies hem conegut la dada, una bona dada, crec jo, que el llistat de demandants d'habitatge protegit inscrits en el conjunt de les Illes Balears s'ha vist reduït a 4.600. En el cas concret de Menorca, açò ja no són dades actualitzades, amb la qual cosa estaria bé que ens la poguéssim actualitzar, hi havia inscrits 519 demandants, però només hi havia projectats per a Menorca, ara mateix, 183, comptant els diferents municipis i entre aquells que es troben en construcció, redacció del projecte i aquells que ja s'han lliurat recentment. Per tant, sé que farem la mateixa anàlisi de què encara ens manca més parc d'habitatge públic, és així i cal fer més esforços.

Aquesta interpel·lació, Sr. Conseller, es dividirà en cinc blocs: per una banda, la limitació de la compra per a no-residents, bàsicament li demanarem que ens posi una mica... ens s'actualitzi com es desenvolupa aquest grup de treball, les ajudes al lloguer, la cessió d'habitatges buits, el desplegament de la Llei d'habitatge i les promocions d'HPO a Menorca.

El primer bloc, limitació de la compra per a no-residents, aquest grup de treball per limitar aquesta compra, i que és realitat gràcies a una moció de MÉS per Menorca, està

constituït, en principi, per la Sra. Garrido, vostè mateix, la Sra. Lourdes Aguiló i la doctora Antònia Paniza, catedràtica de Dret Civil de la UIB. Llavors, sobre aquest tema, és evident que sí que hi ha una sensibilitat sobre aquesta qüestió, com a mode d'exemple, anecdòtic potser, però crec que com a exemple és interessant, una enquesta del *Diari Menorca* d'un univers de 1.060 persones, i publicada el dia 3 de desembre passat, oferia, donava la xifra que el 55% dels que van contestar van dir que estaven a favor de limitar aquesta compra d'habitatges per a no-residents.

Llavors, ara vénen les preguntes: s'ha tornat a reunir aquest grup, Sr. Conseller? Quins objectius de feina i quin calendari es marca aquest grup de treball? I s'ha plantejat la possibilitat de fer-hi participar els consells insulars? I ja com a darrera pregunta, ens pot revelar cap acord o cap conclusió a la qual hagi arribat aquest grup de treball, si és que n'hi ha alguna?

Segon bloc, ajudes al lloguer. Les ajudes al lloguer consideram que ha estat un problema que només es poguessin sol·licitar telemàticament, segons diu l'article 19.1 de la convocatòria. És clar, açò potser ha fet que gent que podria ser beneficiària no l'hagi pogut arribar a sol·licitar. Ens consta que ajuntaments han assumit amb els seus recursos una part de la càrrega d'ajudar aquestes persones, però és evident que, el que li he dit abans, potser no ha arribat a tothom que realment ho necessita. De fet, el seu partit mateix és conscient d'aquesta mancança, ja que algunes agrupacions, em sembla que la de Manacor, van obrir les seves oficines per ajudar aquestes persones. I tot i que entenem la bona intenció, faltaria més, aquesta tasca l'ha de fer l'IBAVI, Sr. Conseller, consideram nosaltres, i és que l'IBAVI ha de tenir prou cobertura per ajudar tots els sol·licitants a fer el tràmit. Per tant, s'hauria de permetre tramitar també les ajudes de lloguer presencialment i que les oficines de l'IBAVI tinguessin prou cobertura per poder atendre tots els interessats i ajudar-los a fer la sol·licitud. Per exemple, en el cas particular de Ciutadella, l'IBAVI no tenia ningú per tramitar les ajudes a no ser que les persones acreditessin no tenia ordinador o ser analfabetes digitals. Creiem que també açò ja és una qüestió d'empatia cap a les persones.

És clar, la nostra proposta seria que, per exemple, l'oficina de l'IBAVI de Ciutadella, almanco durant aquests períodes en els quals s'obren terminis per sol·licitar ajudes, hi hagués més personal per donar resposta a aquestes dificultats. A més a més, recentment sortia, no sé si era una enquesta, però que poca gent pot acabar fent els tràmits electrònicament, i no cal que siguis un analfabet digital.

Sabem que el 2022 es van presentar un total de 7.482 sol·licituds per rebre aquestes ajudes, 1.216 de les quals eren a Menorca. Ens pot facilitar les dades de les sol·licituds presentades el 2021? Bàsicament, per poder comparar i saber si el fet que sigui només exclusivament *on line* ha provocat un descens o no en aquestes peticions.

Sobre la cessió d'habitatges buits de grans tenidors per a lloguer social. Aquest tema és recurrent, ha sortit avui el tema en pregunta també, però hem de continuar insistint-hi, i és que, des de l'aprovació de la Llei d'habitatge, el Govern va iniciar un únic procediment de cessió d'habitatges desocupats de grans tenidors per fer-los complir la seva funció social. Si bé aquest

procediment incloïa de forma inicial 56 habitatges, superada la visita per a l'elaboració de l'acta prèvia d'ocupació, l'octubre del 2021 només quedaven 22 habitatges. El desembre del 2022 aquesta xifra havia minvat a 16 habitatges, la meitat dels quals eren a Menorca. D'aquests 8 habitatges a Menorca, 7 són a Ciutadella i 1 a Maó, però només dos ja havien estat llogats el desembre del 2022; 3 es troben en l'últim tràmit per ser llogats i 3 més pendents de reparacions comunitàries. La resta d'habitatges que inicialment havien entrat en aquest procediment es van vendre o llogar a particulars. S'ha donat prou importància a aquesta mesura?

L'article 40 també ens diu que la conselleria pot dur a terme actuacions inspectores a pisos de grans tenidors, però també veiem que aquesta xifra va a la baixa contínuament, ja que el 2019 es van realitzar 458 actuacions, el 2020 es van realitzar 181 actuacions, cert, el 2020 parlam de l'any de la pandèmia i entenem que aquesta xifra per açò també és diferent, però el 2021 només se n'han realitzat 130. Llavors, voldriem saber què passa perquè, evidentment, si no fem aquest control, aquesta funció inspectora, és difícil després poder continuar el procés de la cessió d'habitatges.

I en aquest sentit, notícia sortida justament avui, quines actuacions fa o farà el Govern en relació amb la SAREB, que ha posat en venda els pisos del carrer Degollador, a Ciutadella? I justament Ciutadella és un dels municipis que té més mancança d'habitatge protegit, i hem de recordar també quina era la funció en principi pensàvem de la SAREB, no com a *banco malo*, però que havia de posar també o havia de posar més a disposició aquests immobles que té.

Continuam insistint també en la necessitat que s'acabi de desplegar, Sr. Conseller, la Llei d'habitatge, ens queden serrells pendents: normativa del Registre d'habitatges protegits, Pla director sectorial d'habitatge, Pla de rehabilitació d'habitatge, etc.

Ja per acabar, i que se m'acaba el temps, ens interessa saber com evolucionen algunes promocions d'habitatge protegit oficial a Menorca: a la promoció del Clot de Santa Anna, d'Es Castell, tenim constància que el període per a la licitació de la construcció d'aquestes obres va acabar dia 30 de gener, fa un parell de dies, entenem que potser és difícil que hi hagi qualque novetat; a la promoció de Sant Lluís es va obrir la licitació del projecte bàsic el setembre del 2022, pregunta: es redacta ja el projecte bàsic? I la darrera, la promoció del carrer de la Indústria, a Alaior, es van aconseguir 200.000 euros per a la redacció del projecte per a aquest 2023, tenim alguna actualització sobre aquesta qüestió?

I de moment, fins aquí. Gràcies, Sr. Conseller.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Font. Tiene la palabra el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, vicepresidenta, presidenta en funcions. Sra. Font, efectivament, una interpel·lació més sobre matèria d'habitatge, a la qual ja estic acostumat. El que li he de dir és que és un gust compartir amb vostè una anàlisi política de la realitat de la nostra comunitat, una mica més centrada a Menorca, per això són un partit representant de Menorca en aquest cas, però que compartim, crec, sobretot el diagnòstic del que ens passa i moltes de les solucions que hem implementat com a govern i que vostè, com a grup que dona suport al Govern, critica segurament i segurament amb la necessitat de fer crítica constructiva, la fan d'una forma molt correcta, i jo els ho vull agrair.

Havia preparat una intervenció prou extensa en pensar què em podia demanar, seré el més concret que pugui amb el que vostè ha plantejat, tot i que, com sap molt bé, la política d'habitatge dona per molt; crec que podem exhibir aquest govern molta feina feta, mai no és suficient, com deia fa un moment la presidenta, i jo mateix, en contestar a la sessió de control de les preguntes, mai no és suficient, en aquesta comunitat tenim una realitat molt complexa: un creixement de la població, una pressió del sector turístic, una manca de sòl i també és veritat que no tothom històricament ha col·laborat amb una política d'habitatge per fer possible que el parc públic pugui almanco competir amb altres, amb el sector privat. Per exemple, a països europeus, amb molta més tradició, com seria Àustria, que sempre posam com a exemple, entre un 12 i un 15% del parc públic del parc d'habitatges es troba en mans públiques, i això permet tenir un coixí que doni solució a moments puntuals. A Espanya no passam d'un 2,5 i a aquesta comunitat encara menys.

Per tant, aquesta és una realitat que ens dificulta molt, per això aquest govern ha fet una política d'habitatge amb diverses línies: en això de l'aplicació de la Llei 5, que ja n'hem parlat i ja sabem quines normes són; amb ajudes al lloguer, també, per a la gent que té dificultats; però sobretot amb normes que fan que el parc públic sigui sempre públic i no passi al sector privat, com ha passat moltes vegades, i, per tant, que tinguin les limitacions, encara que siguin en propietat, que tinguin les limitacions, i llavors també amb construir parc públic que serà sempre públic i que sempre estarà en forma de lloguer per poder intentar competir amb tot això.

Per anar una mica al concret, perquè si no també se'm passarà el temps, passaré a les preguntes que em feia, als punts que vostè em detallava.

Amb el tema del grup de feina dels no-residents de què vostè em parlava, efectivament, era un dels temes que no duia tan preparat, però sí que li puc dir alguna cosa, perquè és un tema recent. Sap vostè que vàrem fer cas a la proposta que va fer MÉS per Menorca, de fer aquest grup de feina que estudiàs aquesta qüestió. Vostè sap molt bé, i sap tothom, que és un tema que el Tractat d'adhesió a la Unió Europea dificulta moltíssim tot això, els països que de vegades es posen, per exemple, que tenen una casuística o una normativa distinta en aquests casos són països que han tengut en compte aquesta circumstància a l'hora de firmar el tractat d'adhesió i no és el

cas del nostre estat, que no té cap mena de condició per a aquest tema.

Sí que és ver que hem fet aquest grup de feina per estudiar quina és la relació, a part de les persones que vostè ha dit, també hi ha tècnics de les distintes conselleries, de la Conselleria d'Habitatge i de la Conselleria d'Hisenda i Relacions Exteriors, perquè té un format això que pot donar per a més. Està clar les normatives quines són, però crec que tenim un recorregut per fer i, probablement, hem de fer aquelles coses necessàries per fer que la normativa, si és que hagi de canviar, estiguem preparats, perquè si no canviem la normativa ho tenim molt malament, si ha de canviar aquesta normativa estiguem preparats amb aquells elements, amb aquells indicadors amb els quals fem feina ara, com li volia explicar.

La comissió s'ha reunit dues vegades, hem fet feina, hem creat això, podem incorporar-hi més gent, si fa falta, com vostè em deia, consells insulars, el que faci falta, no hi ha cap problema, però sobretot cap on anam ara és a crear, segons la darrera reunió, uns indicadors de la situació que tenim, indicadors que, amb la col·laboració a què també es va comprometre el Govern de l'Estat a través d'un acord que va haver-hi en el Senat, com vostè segurament sap molt bé, es va comprometre a col·laborar, idè aquesta col·laboració es traduirà a dar-nos aquestes dades de distintes bandes, de cadastre, de..., en fi, de preus, d'evolució de preus, del règim de..., en fi, totes les informacions que puguem tenir, aquest llistat d'indicadors, per seguir fent feina en aquesta comissió i plantejar davant la Comissió Europea, si fa falta, o davant la Comissió de Regions Europees que presidirà la nostra comunitat, poder seguir fent feina en això.

Vaig fent... en altres temes perquè, si no, no anirem. En ajudes de lloguer, efectivament, li reconec que va ser una aposta seriosa això de fer-ho telemàticament, -seriosa?-, bé, atrevida, perquè som conscients de les dificultats que de vegades té alguna gent amb això, però també és veritat que el que no es podia consentir -i crec que vostè en això coincidirà- és que ens torbàssim el que ens torbàvem a resoldre les ajudes de lloguer, quasi un any de retard duim en aquests moments. Per tant, això és el que no podia ser, i vàrem creure important fer aquesta aposta, amb totes les ajudes que facin falta que seguirem implementant, i vostè n'apuntava algunes..., que seguirem fent feina en això.

És veritat que quan fas un canvi s'ha de moure molta cosa, però el tractament informàtic de les dades que introduïm permeten molt ràpidament fer, i això fa que les ajudes del 2022, que llavors li donaré unes dades de sol·licituds que també em demanava, facin més via a poder-se fer.

Miri, efectivament, a les ajudes del... -ara ho cerc- a les ajudes del 2022, miri, a les Illes Balears hi havia hagut 8.346 sol·licituds respecte de les 9.500 que hi va haver a les ajudes del 2021, però s'ha de dir que hauríem de sumar a aquestes 8300, 2.783 sol·licituds del Bo del Lloguer Jove, que també va coincidir amb la mateixa convocatòria i que hauríem de dir que, si sumam les dues, hi hauria 11.000 sol·licituds. Per tant, no podem dir que el sistema informàtic hagi minvat les sol·licituds. Per tant, aquesta seria una primera dada.

Li he de dir que a l'any 2021 va haver-hi a Mallorca 7.000 sol·licituds; a Menorca, 1.400; a Eivissa, 889; a Formentera, 143; 9.500. A l'any 2022 n'hi ha hagudes 6.128 de lloguer, però del Bo Jove 2.386. Per tant, estariem més o manco, si sumam el Bo Jove a les ajudes normals, estariem en les mateixes. Per tant, crec que la dada que la informàtica hagi minvat les sol·licituds, tot i que comprenc que pugui haver-hi hagut..., no, ja, però podria haver-hi la intenció de dir: n'hi ha hagut, n'hi ha menys, però en aquest cas no hi ha menys.

Segueix amb els temes que vostè em plantejava finalment. En el tema dels grans tenidors..., per cert, en les ajudes de lloguer tenim intenció de pagar aquestes ajudes de lloguer el més aviat possible, perquè ara ja haurien entrat les sol·licituds, i pensam que no s'han de torbar un any. Les ajudes de l'any 2022 ara es pagaran a principis de l'any 2023, però no es pagaran al final de l'any 2023, que seria un any, es pagaran ara. Per tant, això és important.

En el tema de grans tenidors, efectivament, com he donat algunes dades alguna vegada, hi ha 100 i busques d'operacions de tempteig i retracte incorporades al parc públic, llavors li donaré unes dades finals de tot el parc com el tenim, però en el tema de l'ocupació temporal, efectivament, va haver-hi una primera intervenció a 56 habitatges i finalment n'han quedat 16, dels quals 8 són a Menorca.

"Baixen els registres", em deia vostè, efectivament, li ho he de reconèixer. Que és el que passa? Que a Balears, en el conjunt de Balears, a Eivissa i a Formentera en grau superlatiu, a Mallorca també molt i a Menorca tal vegada no tant, però tot el que hi ha buit es posa al mercat i segurament amb una certa pressió, també, del que ha fet aquesta llei. Jo no dic que sigui exactament aquesta la causa-efecte, però sí que és ver que, amenaçada per això, molta gent que té pisos buits ha vist que nosaltres al final seguim actuant, i se segueixen fent inspeccions i el servei d'inspecció segueix treballant.

Preguntava també per la SAREB, tant de bo poguéssim fer un intent amb la SAREB per arribar a acords per seguir..., i, per tant, jo hi estic d'acord, n'he parlat algunes vegades, també he de dir una cosa: la SAREB té molts d'immobles que tal vegada a nosaltres no ens interessarien, ho dic també perquè també té molts de terrenys i moltes coses que no serien sempre susceptibles de quedar-nos-ho, i això. De totes maneres, si hi ha ofertes ho consideram.

Estam d'acord que hem de desplegar la Llei 5/2018 en el tema reglamentari i moltes altres coses que hem hagut de fer amb decrets puntuals i que hauríem de fer.

I llavors li volia donar unes dades de promocions a Menorca, que m'ha demanat, perquè, efectivament, crec que és important i si no ho puc fer ara ho faré a la darrera intervenció, però sí que li volia dir. Lliurament de promocions, un parell de dades importants: a Menorca hi ha 87 habitatges en quatre promocions, totes a Maó; els 15 més 18 de Maó es varen lliurar el 19 d'octubre de l'any 2022, aquests ja els tendriem. Al carrer Roca Vinent, a Maó també, estan prevists els 14 més que hi ha, el febrer, aquest mes de febrer, segurament a finals de febrer, no sé si tenim una dada ja feta per lliurar les claus, hi ha les 40

dotacionals a Maó, al carrer Borja Moll, la segona fase, en què també tenim previst aquest lliurament perquè estan acabades.

Pressupost per a l'any 2023, miri, 14 a Roca Vinent a Menorca, amb un pressupost de 2,5 milions d'euros pressupostats, en projecte ja fet, alerta!, pressupost d'inversió; 9 a Es Migjorn, 1.593.000 euros; 35 a Es Castell...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, termine, por favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

...; 11 a Sant Lluís i 35 més a Alaior. Li he de dir que a Es Castell i Sant Lluís tenim projecte i estariem pendents de posar la primera pedra i en el cas d'Alaior, si no ho record malament, no tenc la dada aquí, no sé si me l'han escrita, em pens que estam en fase de redacció de projecte, però sí que ja hem signat això.

Hi ha un darrer projecte, i acab, un darrer projecte que fins ara no n'haviem parlat massa, però que tenim intenció de firmar un protocol d'intencions a Ferreries, que també hi ha un projecte... una oferta important de terreny que des del Govern volem atendre, tot i que aquesta no la teníem prevista i haurem de dotar-la del pressupost corresponent.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, tiene que terminar.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Ja... ja estic. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, conseller, la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, i gràcies, Sr. Conseller. Nosaltres sap que sí, que reconeixem la feina que es fa des d'aquest govern per a la qüestió de l'habitatge, però també és cert que..., i per açò he començat dient: no és un problema estrictament de les Illes Balears, és un problema que tenim a nivell... i tampoc de l'Estat espanyol, a nivell mundial, diria jo; de fet, en la limitació de la compra per als no-residents, Canadà acaba de prohibir-ho, perquè s'havia adonat que hi havia un gran moviment d'especulació..., però, és cert, parlem de Canadà que no té res a veure amb la Unió Europea.

Em refereix que cada vegada hi ha més sensibilitat i cada vegada es prenen més decisions en aquest sentit, perquè és el que vam dir ja fa molts de mesos, Sr. Conseller, quan parlem d'habitatge ho podem fer de dues maneres, des d'aquells que consideram i que el veiem com un dret humà, i aquells que el

veuen bàsicament com una mercaderia. Aquest és el dilema i aquesta és la discussió que tenim.

És evident també que el model econòmic que tenim en aquesta illa, i per açò la insistència de diversificar el model econòmic, llastra els projectes vitals, però no només dels joves, de les famílies.

Ah, m'agrada..., coincidim que, evidentment, el parc públic d'habitatge ho ha de ser per a sempre, no s'ha de vendre, ha d'estar sempre en possessió de l'administració perquè, per desgràcia, gent vulnerable en tindrem sempre, almanco si continuam amb aquest model econòmic.

Nosaltres no posàvem en dubte l'eina telemàtica per facilitar i fer més eficients les sol·licituds d'ajudes de lloguer, simplement, dèiem: tenim dades per poder-ho comparar? I perquè aquestes dades ens han de ajudar a millorar sempre. I, llavors, és clar que sí que l'eina telemàtica hi ha de ser present, sense cap dubte, però també per a aquelles persones que, pel que sigui, no s'aclareixen amb l'eina telemàtica, no tenen ordinador, els motius que siguin, l'única cosa que demanam és que es faci un reforç de personal en moments concrets en els quals es produeixen aquests períodes de sol·licitud d'ajudes. Per açò li dic, era un interès sincer, no era una qüestió de venir a criticar la mesura ni molt manco.

Respecte de la SAREB, jo crec que aquí cal..., però jo ja ho sé, conseller, que no és feina exclusivament seva, al contrari, ho és, però també és a nivell de l'Estat espanyol, ens hem de posar molt seriosos amb el tema de la SAREB, perquè vostè diu: és que potser tenen immobles o tenen solars que no ens interessin; però jo deman ara: i què fem amb la mancança d'habitatge públic a Ciutadella, que tampoc no tenen ni terrenys? Potser a través..., i ara no ho sé, ara faig un parlar boig, Sr. Conseller, potser sí que la SAREB disposa d'algun solar a Ciutadella que podria interessar, no ho sé, li ho torn dir: és un parlar boig, d'anar dient.

Sí que quedava, potser qualche punt, perquè em contestés més puntualment, però, si no, ja li faria una sol·licitud de documentació...

(Se sent de fons el Sr. Conseller de Mobilitat i Habitatge de manera inintel·ligible)

... -no, no, no es preocupi, no, jo li faig-, jo crec que de moment aquesta interpel·lació, després de tot el que hem parlat durant aquests mesos i les diferents propostes i preguntes i sol·licituds i iniciatives que hi ha hagut, és un tema molt tractat. Però bé, si vostè m'acaba de donar coses que segurament duu apuntades per comentar-me, jo estaré encantada.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Font. Tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Efectivament, nosaltres creiem que és veritat que la política és complexa en aquest sentit, perquè costa molt fer les coses, però hi ha dues opcions sempre: deixar que el mercat, aquest mercat que de vegades ens exhibeixen com que ho soluciona tot, ho arregli, i de vegades no ho arregla, perquè els que tenen més, tenen més capacitat, i la pressió dels preus..., vull dir, puja el preu de l'habitatge, és clar, si hi ha gent que pressiona pels preus, la gent puja els preus, i nosaltres, idò, per tant, hi ha d'haver un sector públic -i aquí crec que coincidirem-, un sector públic que tenguí cura d'aquestes coses i faci possible almenys pal·liar, en la mesura del possible, tot això.

I totes aquestes mesures que vostè m'ha relatat aquí i algunes més, construcció d'habitatge nou, limitar que no es puguin vendre els habitatges d'HPO a privada, que no puguin passar altra vegada a ser privats del tot i que, per tant, tenguin les limitacions de l'HPO en relació amb el tempteig i retracte, per exemple, i altres coses..., perquè així ho fem, nosaltres hem comprat molts de pisos, també, hem comprat pisos als grans tenidors, però també n'hem comprat molts de tempteig i retracte d'HPO que es venien i que nosaltres hem recuperat i que els hem posat, hem signat 600 contractes de lloguer nous, això no es diu.

Nosaltres hem millorat molt la gestió de l'IBAVI també en el sentit de -ho contestava a una pregunta abans- la morositat, l'ocupació irregular, millorar la gestió econòmica, les inspeccions, un munt de coses, i això també va en benefici. De vegades no es veu, perquè les xifres de..., el guapo és dir xifres de construcció nova, però també s'ha de fer feina en altres bandes.

I vostè em deia el què fèiem, i jo li diré una cosa, si la política de construcció d'habitatge que hem dut aquests 8 anys, on haurem quasi duplicat -duplicat no, però un 70% i escaig més d'habitatge- la desenvolupàssim durant els pròxims 15 anys, tendríem 20.000 habitatges públics en aquesta comunitat. Això és important, és clar, perquè és que, és clar, el problema és que hem començat ara, per desgràcia fins ara no hi havia hagut grans polítiques d'habitatge en aquesta comunitat. I no és mèrit d'un servidor, perquè jo fa poc temps que hi som, vull dir, és un govern que ha cregut -un govern d'una majoria progressista parlamentària- que ha donat un impuls a la política d'habitatge.

Jo prenc nota, també, del tema de la SAREB, Jo he dit que hi havia altres coses, perquè quan jo vaig parlar amb..., jo n'he parlat amb la SAREB i he parlat amb el Secretari General d'Habitatge del Govern de Madrid, i hem parlat d'aquests temes, i hi ha hagut grups polítics que han demanat que tot això de la SAREB passàs a les administracions. El problema és que aquí -pel que jo sé- tampoc no hi ha tanta, tanta, tanta cosa, sí que hi ha alguns pisos, però no tant, i el que hi ha són molts terrenys, també, que de vegades es necessiten..., per tant, però sí que és ver que si podem actuar-hi nosaltres ho farem.

On més podem actuar? Idò jo crec que és molt important seguir amb les ajudes de lloguer, hi ha molta gent que necessita

aquestes ajudes. Les ajudes es determinen per gent -en parlàvem abans- del nombre de sol·licitants, i ho seguirem fent, i, si pot ser, amb més agilitat que abans, en funció d'aquesta eina informàtica que ens donarà més agilitat.

Tenim més sous que mai, del Pla estatal hi ha més de 9 milions d'euros, ara, per a ajudes, a més del Bo Jove, que són 9,6 milions, però són 4,8 cada any, durant 2 anys i, per tant, això s'ha de sumar també a això, són sous que venen del Pla estatal i també de fons propis. I aquestes ajudes -com dic- són molt importants, perquè molta gent que tal volta no pot accedir, tal volta es troba a la llista de l'IBAVI, però té un pis i paga un lloguer, es pot beneficiar d'aquestes ajudes.

Per tant, seguim fent feina. Jo li reconec que el desplegament reglamentari de la Llei d'habitatge és una assignatura pendent, m'ho ha reclamat moltes vegades el Grup de Podemos, en som conscient, perquè hem hagut de fer moltes directrius i ordres i coses que s'haurien de regular, com és la mateixa adjudicació. I hem fet també un filtratge, que no hi pensava, ho havia dit vostè, de les sol·licituds de l'IBAVI, i acab, acabaré amb això el temps que em queda.

A l'IBAVI també hem fet una petita reforma, que això es podria introduir en el petit reglament, i és que a les sol·licituds només es demanava el carnet d'identitat, pràcticament, en canvi no es demanaven les condicions per poder accedir-hi. I, això, quan s'ha fet net i s'ha filtrat, s'ha vist que molta gent, o bé perquè feia molt de temps que ho havia fet i no s'havia fet net el registre, o bé perquè no aconsegueixen les condicions per poder-ho fer, s'ha pogut fer un filtratge molt més net. I això fa també que, quan oferim una propietat -sigui nova o sigui d'un pis que hem adquirit, perquè això va també per zones i, com li he dit, hem fet molts contractes nous-, ens permet poder ser més àgils en l'adjudicació d'aquestes ajudes.

Per tant, jo li agraeix la interpel·lació, a mi m'encanta parlar d'habitatge, tot i saber i ser conscient, perquè hem de ser, crec, que modestos i correctes amb això, que no tenim la capacitat absoluta de solucionar el problema d'habitatge, però posant-hi ànims i posant-hi interès i posant-hi, sobretot, seny i enginy, i sobretot voluntat política, hem d'intentar equilibrar aquesta balança que en el privat, en el sector -diríem- privat, està molt envalentonat, i nosaltres, des de la cosa pública hem de mirar de pensar en la gent que no pot accedir als preus que, efectivament, aquesta comunitat, pel que sigui i per moltes raons, tenim en aquests moments.

Per tant, gràcies i seguirem fent feina, si pot ser, conjuntament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 13374/22, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general sobre joventut del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11844/22.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en les mocions i debatrem, en primer lloc, la Moció RGE núm.

13374/22, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a política general sobre joventut del Govern de les Illes Balears, derivada del debat i la interpel·lació RGE núm. 11844/22, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Vicepresidenta. La intención de esta moción, de esta iniciativa del Grupo VOX, es intentar dar algunas propuestas y soluciones a los problemas que hemos constatado en diferentes ocasiones que tiene la juventud.

El primer punto, que dice literalmente: "El Parlamento de las islas Baleares constata que uno de los principales problemas de la juventud de esta comunidad es la dificultad de acceso a la vivienda, lo que impide la emancipación y el desarrollo de un proyecto vital". Yo quiero ver, estoy expectante, a ver qué florituras realizan ustedes para votar en contra de este punto, que creo que es un punto en el que coincide todo el arco parlamentario.

Luego hacemos una serie de propuestas porque pensamos, tal y como hemos puesto en el primer punto, que la vivienda es uno de los principales problemas que afecta a la juventud. Por una parte, proponemos aumentar a 300.000 euros en las zonas especialmente tensionadas, ese máximo para la adquisición de una vivienda a las personas jóvenes, porque consideramos que es muy difícil encontrar viviendas por debajo de este precio en unas condiciones dignas de habitabilidad.

Por otra, para nosotros es muy importante el tema del alquiler. Todos sabemos que la principal fórmula de acceso de la gente joven a una vivienda para poderse emancipar, es mediante el alquiler. Y sabemos también, y lo tenemos constatado, que los jóvenes, por una parte, tienen problemas a la hora de pagar el depósito, la fianza, muchas veces la intermediación inmobiliaria, etc., porque no disponen de ese dinero ahorrado, y, por otra, que los propietarios son muy reticentes a alquilar a personas de determinadas edades porque piensan, lógicamente, que pueden tener dificultades en el cobro del alquiler.

Nosotros lo que proponemos, de la misma manera que se ha establecido un sistema de avales por parte de la comunidad autónoma para la adquisición, pues pensamos que, además, es algo que la izquierda siempre... y el Gobierno actualmente en función, piensa que la vía adecuada es el alquiler, la manera es extender esos avales a los propietarios particulares para que se acojan a un sistema de alquileres a precio tasado, lógicamente, negociar con los propietarios un baremo de precio tasado de esos alquileres, pero garantizarles el cobro en caso de impago. Esa es la fórmula, esa es una fórmula de colaboración público-privada que podría permitir el acceso de nuestros jóvenes a la vivienda.

Por otra parte, también tenemos el tema de las menores tuteladas, del que ustedes siempre se olvidan y que nosotros, una vez más, queremos constatar; es un problema que afecta a la juventud y que este Parlamento debería recoger.

Por supuesto, también pensamos que debe cesarse cualquier tipo de adoctrinamiento en las escuelas, que vaya en contra del

principio constitucional del derecho de los padres a educar a sus hijos, según sus propias convicciones morales o religiosas. Porque ustedes se piensan que los hijos son del Estado, y esto no es la joven guardia roja, los hijos no son del Estado, los hijos son de los padres y son los padres los que les tienen que dar esa educación moral y religiosa, sin que los poderes públicos puedan intervenir absolutamente en nada -en nada-, porque es un precepto constitucional. Esa Constitución que hoy hemos visto, por ejemplo, acatar a la nueva diputada, a la que le doy la bienvenida a este Parlamento, es así, nosotros estamos aquí para proteger la Constitución, defenderla y el Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares.

Y en este mismo orden de cosas, por supuesto, nosotros consideramos que todos los colegios sostenidos con fondos públicos deben tener un especial respeto por los símbolos nacionales y alguien me puede preguntar: y ¿cuáles son esos símbolos? Por supuesto, son la bandera de España y es la bandera de la comunidad autónoma de las Islas Baleares y es la bandera de Mallorca, en el caso de Mallorca, la de Eivissa en el caso de Eivissa, la de Formentera en el caso de Formentera y la de Menorca en el caso de Menorca, y la del propio ayuntamiento, todo eso son símbolos nacionales, de la misma manera que el Gobierno de esta comunidad autónoma no es más que una representación del Estado en esta comunidad, y la presidenta, la máxima representación del Estado en esta comunidad autónoma.

Por supuesto, también pensamos que hay que implementar medidas de apoyo a la natalidad, es necesario, vamos al suicidio demográfico, ustedes lo saben, y de alguna manera tenemos que apoyar a los jóvenes que deseen fundar una familia, tener hijos, apoyarlos. Es algo que consideramos que es absolutamente obvio.

Y, por supuesto, también consideramos que es necesario aumentar el número de plazas en aquellos grados donde hay más demanda, que el Sr. Conseller sabe perfectamente que se ha aumentado mucho el número de materias diversificadas dentro de la formación profesional, unas tienen listas de espera, un montón de gente, hay que incidir no sólo en aumentar el número de materias que se imparten, sino también, por supuesto, el número de plazas que se ofertan.

Y, por último, también para nosotros es fundamental el tema del Consejo de la Juventud, no podemos privar de derechos a aquellos grupos o colectivos de jóvenes que no quieren estar representados en el Consejo de la Juventud, que no quieren participar, no podemos hacer que el Consejo de la Juventud sea el único interlocutor válido de la juventud. Cualquier asociación o agrupación de jóvenes tiene que poder ser un interlocutor válido ante las administraciones, porque todos sabemos, bueno, ustedes parece que no lo quieren saber, qué es exactamente el Consejo de la Juventud.

Gracias, Sra. Vicepresidenta.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Rodríguez. Interviene ahora el Grupo Parlamentario Popular para defender la enmienda [RGE núm. 531/23](#), el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Muchas gracias, Sra. Vicepresidenta. Hoy el Grupo Parlamentario VOX-Actua Balears nos presenta una moción de 10 puntos, derivada de una interpelación sobre la juventud, sobre las políticas de juventud, una moción de 10 puntos que aglutina 6 áreas: vivienda, educación, menores, Consell de la Joventut, lengua y natalidad.

Empezaré por vivienda, los puntos 1, 2 y 3 de la moción. Es evidente que si tuviésemos que ponerle una nota a la política de vivienda del Govern, especialmente la que hace referencia a los jóvenes, la nota sería un 0 como una catedral. Los jóvenes de Baleares, desde que gobierna la izquierda, cada vez tienen un futuro más oscuro para acceder a una vivienda. Muchas palabras, muchas promesas, hoy lo hemos oído en materia de vivienda, pero muy pocas realidades y, sobre todo, muy pocas soluciones. Por eso votaremos a favor de los puntos 1, 2 y 3 de la moción. Señores de VOX, vamos en esa dirección que usted ha puesto, pero permítame que le diga que nuestras propuestas son mucho más ambiciosas de las que ustedes proponen. En cualquier caso, les votaremos a favor.

Sobre menores tuteladas, el punto 4, por supuesto que votaremos que sí. Ya lo anunció nuestro portavoz en el Consell de Mallorca, Llorenç Galmés, hay que recoger en su integridad las recomendaciones del informe de la Comisión de Peticiones del Parlamento Europeo sobre menores tuteladas e impulsar la investigación sobre las responsabilidades políticas. Es más, cuando gobernemos el Consell de Mallorca haremos una auditoría en este sentido. Es cuestión de decencia política, demuestren ustedes señores de la izquierda si la tiene.

Sobre los puntos números 5 y 9, que hacen referencia a la educación. Primero de todo, decirles que nosotros, desde el Partido Popular, valoramos muy positivamente la labor de nuestros docentes, el trabajo que hacen, pero, evidentemente, si existiera algún caso de adoctrinamiento en las aulas, se debe actuar, indistintamente de la tendencia ideológica del adoctrinamiento. Y sobre la Formación Profesional, la apuesta en los grados de Formación Profesional en nuestra comunidad autónoma tiene que ser inequívoca, clara y decidida y, sin duda, será una apuesta del Partido Popular en la próxima legislatura.

Sobre el punto número 6, le proponemos una transacción: donde dice “respeto a los símbolos nacionales”, usted ha hecho una explicación, creemos que es más correcto y lógico, por la misma explicación que usted ha dado, que diga “símbolos constitucionales”, pues los símbolos constitucionales engloban todos los símbolos que nos representan. Y también creemos que es más correcto introducir “en todos los centros públicos y los sostenidos con fondos públicos”, creemos que así está más completo.

Sobre el punto número 7, sobre la consideración del Consejo de la Juventud como único interlocutor de los jóvenes.

¿El Consejo de la juventud es un interlocutor? Sí, claro que sí que lo es. ¿El Consejo de la Juventud es el único interlocutor? No, de ninguna manera lo es y puede serlo, porque el 90% de los jóvenes de esta comunidad autónoma no están dentro del mundo asociativo, ni de un partido político ni de ninguna otra índole. Ya lo dijimos cuando defendimos..., cuando se tramitó en este Parlamento la Ley de la juventud. Por lo tanto, votaremos a favor también del punto número 7.

Sobre el punto número 8, que hace referencia a la natalidad, la baja nada natalidad, en general, no sólo en Baleares, también en nuestro país, es un reto de futuro que hay que abordar y las dificultades económicas que supone hoy en día para unos padres tener un hijo o más, es algo que no podemos obviar. Por ello, introducir medidas económicas, vía bonificaciones fiscales, deducciones a las familias numerosas o monoparentales, o introducir de verdad, tal como ya hemos anunciado, la gratuidad de las escoletas de 0 a 3 años, que será una realidad en la próxima legislatura bajo un gobierno del Partido Popular, nos parece bien, así como también reforzar todas las políticas que hacen referencia a la reproducción asistida. Por ello, también votaremos a favor del punto número 8.

Sobre el punto número 10, miren, nuestro modelo lingüístico tiene un objetivo muy claro y es que las dos lenguas que tenemos, y que representan un gran patrimonio cultural y social, convivan en equilibrio, ese es nuestro modelo. Queremos hacer normal en la educación, en el acceso al mercado laboral y en la función pública lo que es normal en la calle, es decir, el uso de ambas sin ningún problema. El Partido Popular no quiere inmersión en catalán, ni tampoco en castellano, nuestro modelo es el bilingüismo cordial.

Muchas gracias, señoras y señores diputados.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Mayor.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Para VOX las únicas problemáticas de la juventud de las Islas Baleares es la vivienda, el adoctrinamiento en las aulas y la poca natalidad. Sus propuestas para abordar y dar respuesta a los problemas de la vivienda son más ayudas para el alquiler y compra de vivienda, medidas que votan en contra, como, por ejemplo, el Bono Joven, que supone una ayuda de aproximadamente unos 250 euros mensuales para el pago del alquiler para personas menores de 35 años. Su diputada, la Sra. Mireia Borrás, alegaba, para el voto en contra de esta medida, que la solución no es un bono, que de poco sirve dar una “paguita”.

Proponen más ayudas, que votan en contra también, para incentivar la natalidad, pero rechazan toda propuesta o debate cuando se aborda cuando se quiere garantizar el derecho a ser madres y padres sin ser penalizados social y laboralmente.

También proponen para dar respuesta a los problemas de la juventud no educar en igualdad y para la igualdad, porque eso es a lo que realmente se refieren cuando hablan de adoctrinamiento en las escuelas, o cuando hablan de educación moral, como cuando su concejal en Massamagrell pidió la retirada de los institutos de una charla de sexualidad y consentimiento para la juventud, dirigida a jóvenes de 14 a 30 años, para informar y concienciar en la igualdad. Su concejal pidió que se retire esta charla por incitar a las chicas a denunciar a los chicos.

Es curioso que para la ultraderecha la violencia de género, o sea, la violencia no tiene género, las víctimas son hombres, excepto si son musulmanes, claro. Miren, no es ideología, es pedagogía lo que se hace en las escuelas y en las aulas, se trata de educar en igualdad y para la igualdad; que exista igualdad es bueno para las mujeres y para los hombres, señores de VOX. Eso es educar en valores, no como hacen ustedes con la implantación del pin parental allí donde gobiernan.

Otra medida que propone VOX para solucionar los problemas de la juventud es impedir el fomento del asociacionismo y participación activa en nuestra sociedad a las personas jóvenes, eliminando los espacios de participación juvenil. Si tan constitucionalistas dicen ser, como mínimo respeten los contenidos de la Constitución, que dicen defender, como, por ejemplo, el artículo 48, que dice que “los poderes públicos promoverán las condiciones para la participación libre y eficaz de la juventud en el desarrollo político, social, económico y cultural”. Para VOX la participación de la juventud se basa en que vayan a votar una vez cada cuatro años, porque afirman que la participación juvenil se tiene que llevar a cabo únicamente a través de los partidos políticos que tienen representación parlamentaria.

Este mismo domingo, en Santa Eulària del Riu, se ha llevado a cabo el primer encuentro balear de participación infantil y juvenil, jóvenes de las cuatro islas: expusieron y debatieron sus preocupaciones sobre salud mental y la violencia física. En su manifiesto a la infancia reclamó a las autoridades allí presentes que les escuchemos, reclamando la creación del Consell autonòmic de la participació de la infància i adolescència de les Illes Balears. Les garantizo que es enriquecedor escuchar a la infancia y a la juventud, se lo recomiendo.

Finalmente, para la plena emancipación y desarrollo de un proyecto vital para las personas jóvenes, para VOX su propuesta es garantizar el respeto a los símbolos nacionales en todos los centros educativos. Es lamentable que para VOX las identidades son malas, excepto si se trata de identidad nacional, familiar o religiosa. A ustedes la juventud no les importa, solo buscan un altavoz en este pleno para intentar poner su discurso obsoleto en las redes sociales y en los medios de comunicación. Las problemáticas que tiene que afrontar la juventud son el acceso a la vivienda, tener un trabajo estable con un salario digno, acceso a la formación gratuita y de calidad.

Ustedes podrían haber aprovechado esta moción para hacer algunas propuestas en positivo, como estamos trabajando, por ejemplo, desde Unidas Podemos, en acabar con la precariedad y la temporalidad laboral con la reforma laboral, que ha

supuesto una reducción del paro en Baleares del 35,9% respecto al 2021; o la subida del Salario Mínimo Interprofesional que, año tras año, se ha subido hasta alcanzar los 1.080 euros anunciados ayer mismo; o trabajando en la ley, ahora en la implantación de la Ley de políticas de juventud en nuestra comunidad autónoma, una ley que aborda las problemáticas reales y específicas que tienen las personas jóvenes, para que tengan una etapa de vida plena garantizando la participación activa en igualdad de derechos, deberes en la vida social, política y económica de nuestra juventud; o trabajando para que haya una ley que limite los precios del alquiler para poder acceder a una vivienda digna. Así sí que se garantiza el acceso a una vivienda.

Estos son algunos de los ejemplos en que estamos trabajando, y ustedes, señores y señoras de VOX ¿cuáles son sus propuestas reales de a corto, medio y largo plazo para la emancipación, acceso a una vivienda o para el acceso al mundo laboral y un acceso para la formación continuada, cuáles son? Porque hablar de adoctrinamiento, símbolos constitucionales y del catalán no son la solución para los problemas estructurales que sufre la juventud.

Por si no ha quedado claro, votaremos en contra de esta moción.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mayor. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Hoy nos trae VOX una PNL poco ambiciosa, que habla muy poco de los problemas reales de los jóvenes. Porque, miren, señoras y señores diputados, urge un debate serio y responsable sobre los problemas específicos y estructurales que hipotecan el futuro de nuestros jóvenes: el abandono escolar temprano, el desempleo juvenil, que es de los más altos de la Unión Europea, la precariedad temporal y la temporalidad laboral, los precios tan altos de la vivienda y las dificultades que tienen nuestros jóvenes para emanciparse.

Miren, la brecha generacional sigue creciendo y creciendo cada día más, y no hay interés político en ayudar a la generación que lo está pasando peor, que ya ha nacido y ha vivido dos crisis económicas. Lo que merecen y necesitan nuestros jóvenes son soluciones y políticas integrales para poder emanciparse y no que los partidos hablen de los jóvenes solamente en las campañas electorales, como nos tienen acostumbrados la mayoría de partidos políticos.

Ciudadanos fuimos los primeros que trajimos a esta cámara una interpelación de juventud, hace ya dos años, fuimos los primeros que incluimos y metimos en la agenda política de Baleares los problemas de los jóvenes de nuestra sociedad actual. Porque nuestros jóvenes, como digo, merecen políticas integrales, políticas que permitan su andadura personal, su

andadura profesional y laboral, sabiendo que sus representantes, que hoy estamos aquí, estamos preocupados por ellos, porque los datos nos ponen frente al espejo de la realidad, y quiero que hoy pues a los diputados les preocupe; la tasa de desempleo juvenil de menores de 25 años es del 43%; la tasa de escolarización entre 18 y 24 años en Baleares es sólo del 10%, cuando la media española está en el 32%; la tasa de escolarización universitaria es con diferencia la más baja de toda España, la que vivimos en Baleares, tres veces menor que la media estatal. Y somos una de las comunidades autónomas con una tasa de abandono escolar más alta de la Unión Europea, con más del 21%. Esto es lo que nos debería preocupar a todos los servidores públicos.

Los jóvenes son uno de los grandes olvidados de su govern, los invisibles de todos los gobiernos, da igual de qué color. Y Ciudadanos hace meses que tiene en la Mesa de este parlamento la petición y solicitud de un pleno monográfico para abarcar políticas integrales y, sobre todo, en que los jóvenes vean que nos preocupamos por su futuro, por su progreso.

Señoras y señores diputados, los jóvenes tienen dos opciones: o ser una generación perdida por culpa del bipartidismo conservador de todo lo que no funciona en nuestro país, o tienen la otra opción que es desarrollar un proyecto de vida, gracias a la agenda liberal y reformista de Ciudadanos, porque la juventud es quien más sufre en el acceso a la vivienda.

El Partido Socialista no puede hacerse llamar progresista, ni mucho menos, sus pactos con los populistas y nacionalistas reflejan que no es su prioridad implementar políticas de vivienda, políticas sensatas para nuestros jóvenes. Mientras gobierne la Sra. Armengol, cada día será más complicado alquilar un piso o comprar un inmueble en nuestras islas. Esta es la realidad.

La realidad es que no hay propuestas, no hay reformas realistas para nuestros jóvenes. El ahorro para las generaciones más jóvenes ha devenido imposible y yo, como madre, me preocupa que mis hijos no vayan a tener el futuro que tuvieron nuestros padres o que hemos tenido nosotros mismos, porque lo único que hacen es poner más trabas y bloquear el progreso y el poder avanzar en nuestra sociedad.

El Partido Socialista es también igual que el Partido Popular, no apuestan por la juventud, tanto el PP como el PSOE se alían, como si siguen dependiendo también de sus socios populistas no habrá espacio a la esperanza para reformar nuestro país. Y tenemos un sistema de pensiones que está completamente quebrado, que hipoteca el futuro de nuestros jóvenes, que hipoteca el futuro de las clases medias, cada vez más empobrecidas, son los grandes damnificados de este gobierno de Sánchez, de este govern del pacto de retroceso, los jóvenes, las clases medias trabajadoras no solo de nuestra comunidad, sino también de nuestro país.

Evitar la brecha generacional debería ser una de nuestras prioridades, Ciudadanos defiende que los jóvenes puedan vivir su vida en libertad, por la izquierda te obligan a vivirla y a ser de una manera y por la derecha te prohíben ser de una manera.

Y miren, yo pido al Sr. Sánchez, que, ya que se hace tantas fotos con Macron, lo que haga sean reformas valientes, como está haciendo él, para reformar nuestro sistema de pensiones y asegurar las pensiones de hoy, pero sobre todo las pensiones de mañana.

Y concluyo, lo que necesitan los jóvenes son soluciones, son reformas que apoyen, les pido a mis compañeros diputados que apoyen la iniciativa de Ciudadanos, que permitan un pleno monográfico en este parlamento para abordar el futuro que se les está negando por parte del gobierno de Sánchez y del gobierno de Armengol, porque ya es hora de estar con los jóvenes en esta comunidad y en nuestro país.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Em sum als capítols de benvingudes a la nova diputada de Formentera, la Sra. Vanessa Díaz. Bono, i també amb un advertiment, que el que avui ha vist aquí, el to que han utilitzat determinats portaveus de certs partits polítics, no és l'acostumat en aquesta cambra, eh?, avui no semblaven d'extrema dreta, avui semblaven... com de Ciudadanos, no?, una cosa lliberal... una..., no ho sé, no ho sé, jo l'avís perquè vengui preparada a les properes sessions parlamentàries, perquè precisament amb aquesta moció fins i tot ens ha arribat a dir a veure de quines "floritures" seriem capaços de fer ús per votar en contra, no?

I jo dic: miri, Sr. Sergio Rodríguez -i està bé que li ho digui jo- "mariconades" -dic- les justes, no?

(Algunes rialles i remor de veus)

I no n'hem de menester de "floritures", senzillament jo li diré que votarem que no, amb un no com unes cases, no?

Però així mateix deixi'm que m'expliqui, deixi'm que m'expliqui perquè jo crec que aquí, sobretot de fons, hi ha un tema de llenguatge, que crec que no parlam el mateix llenguatge, perquè vostès parlen de la Constitució i jo no sé de quina constitució parlen exactament, si és de la Pepa o de no sé molt bé quina, la que tenim vigent a dia d'avui no, perquè precisament els seus arguments van en contra de la mateixa Constitució, que vostè sap que té un fonament sobretot que és autonomista i per part nostra hauria d'anar cap a un federalisme, encara més, i evidentment en això crec que no ens entendrem mai.

Però llavors hi ha una qüestió també de credibilitat, de credibilitat, i vostè ens ha d'entendre, si no li sap greu. Dic, miri, ja durant la campanya, aquesta no, la de fa quatre anys, vàrem veure el seu líder, el seu *caudillo* davant Sa Feixina mà en l'aire, a la plana gairebé de tots els diaris de Mallorca, ja ens

vàrem acollir un poc, la veritat, francament; i llavors, durant la legislatura els hem vist en tota una sèrie d'episodis que, si més no, jo crec que afecten la credibilitat d'una persona quan parla: jo record una manifestació que enfilaren el Sr. Campos damunt un Suzuki, allà semblava que anaven a conquerir no sé molt bé què; francament dic... no ho sé, dic: aquesta gent on van?, a *los tercios de Flandes* o...? I res, tot va acabar amb una volteta i amb *una caña por España* i una tapeta, massa bé. Per ventura m'hi hagués apuntat i tot a la tapeta.

Llavors, un dia el vàrem veure vestit de falangista enmig de la Plaça de Cort damunt un escenari. No em facin... no, bé, jo una camisa blava d'un determinat blau, amb una cosa aquí que digui "VOX", de color vermell, si és casualitat, fill meu, no ho sé, jo en les casualitats no hi crec. També és vera que la seva companya, que sempre és una dona que va arregladíssima, elegantíssima, un dia també ens va comparèixer amb un vestit que a mi tot d'una em va recordar..., sap a qui em va recordar?, a Pilar Primo de Rivera i no sé per què, per ventura pot ser una projecció o pot ser una obsessió... una obsessió meva.

Llavors va venir la pandèmia i va començar el *festival de complementos* del Corte Inglés, eh?, que mascareta de la Guàrdia Civil, de la Policia Nacional, llavors un dia ens venien amb la creu de no sé què, amb la de San Andrés, i... i... i vostès de veritat pretenen que després de tot això els agafem seriosament en les seves propostes, com a, a més, opció capaç de governar les nostres institucions?

Per tant, des d'aquesta perspectiva ja els dic que no, que no.

I jo... vostès estan molt, molt segurs que governaran, i jo els instaria que canviïn de pitonissa, que canviïn de vident, perquè jo crec que qualque dia sí que arribaran a governar, però no crec que sigui per ara. De fet, ja hem vist que a les enquestes es van desinflant, ja no van tan mansos com... o ja van més mansos de com anaven fa cosa d'un mes.

Si no fos... tot plegat semblaria com un sàinet, com una pel·lícula de Fellini, no?, com això que està de moda avui en dia que és el teatre de barra, i seria... bono, quin detall el Parlament que ens ha posat un grup que fa teatre de barra i que cada setmana armen aquí un *folión* i..., però, no, hi ha una qüestió que és molt més preocupant, que és que des que vostès són a les institucions hi ha un sector de gent que ha normalitzat, que ha justificat determinades idees que massa sovint aquestes determinades idees fan o provoquen episodis de violència al carrer, i això, evidentment, dins una societat que es pretén democràtica és un fet que és totalment intolerable.

Per tant, per totes aquestes qüestions i moltes més que encara no he tengut temps d'exposar, evidentment, el nostre vot serà contrari.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Senyors de VOX vostès tenen sempre el mateix patró de conducta i miri que jo intent trobar coses bones a tot a la vida, fins i tot a les seves iniciatives, que moltes vegades estan molt lluny del que pensam, diré moltes vegades per no dir totes.

En el dia d'avui, en el torn de preguntes a la sessió de control, he vist al Sr. Rodríguez un tarannà de sensibilitat i de política constructiva, ho he de dir, quan vostè ha fet la pregunta a la consellera de Salut, i he pensat: mira, a la fi, el Grup Parlamentari VOX fa una pregunta amb un to positiu de cara que les coses funcionin a aquesta comunitat. Però, sap què els passa? Que amb aquesta moció que avui ens presenten comencen molt bé, però després es torcen, no arriben a trobar la línia recta, es torcen vostès; és a dir, comencen molt bé, intenten fer coses bones, i quan arriben al tercer punt, ja està, vostès no fan una moció, fan un arròs brut, fan un arròs brut perquè fiquen sempre els mateixos ingredients, aquells que tenen, no sé si han d'anar al súper i comprar més ingredients positius o què han de fer, però està clar que vostès sempre tenen els mateixos ingredients en aquest arròs brut, que els ho diré, som una gran cuinera d'arròs brut, no els sortirà bo, amb aquests ingredients que vostès fan i tenen no els pot sortir mai bo aquest arròs brut, els sortirà aigualit, ja els ho dic.

(*Algunes rialles i remor de veus*)

Dit això, vaig a la proposta concreta que avui ens presenten. Tornam a la Llei de joventut? O sigui, vostès varen enregistrar això el mes de desembre, que ho he mirat, perquè dic, a veure, això de quan és, perquè de vegades el Parlament va un poc lent, no perquè vulguin, sinó perquè *las cosas de palacio van despacio*, i vostès resulta que varen tenir la possibilitat de presentar un caramull d'esmenes a la Llei de joventut, perquè era la que teníem, i així fèiem més via, ja que els preocupa tant l'habitatge, entre altres coses, per poder fer una llei en condicions.

Ah, no, vostès no!, presenten una esmena a la totalitat. Jo ho respect, ho respectam, però llavors presentin esmenes parcials, perquè l'únic text que tendran aquesta legislatura és aquesta llei, haguessin fet esmenes parcials.

Miri, nosaltres no vàrem fer esmena a la totalitat, de vegades en fem, però vàrem fer esmenes parcials, 30, ens en varen aprovar 20. Què vol dir això? Que de les nostres polítiques en positiu 20 cosetes seran incloses a aquesta Llei de joventut i es faran. Intentarem, o almanco això es pressuposa, que es faran a aquesta Llei de joventut gràcies a El Pi.

Per tant, torn dir-ho, vostès en això comencen bé, però llavors no sé què passa, es desvien, es desvien, és veritat, Sr. Rodríguez.

I crec que aquest mantra d'aquest arròs brut aigualit que vostès fan crec que ja ho han de superar, perquè no és que hi hagi una obsessió per part de segons qui de parlar de segons quins temes, no, l'obsessió és seva de recuperar coses que estan superades a aquesta comunitat autònoma, superades, però vostès en poden treure un rèdit polític.

No m'allargaré més perquè és tard i vol ploure, esper que no, ja tenim ganes de primavera i de sol, ja sé que ha de ploure a aquesta comunitat autònoma perquè tots els embassaments estiguin bé. Però, bé, vaig als punts concrets, i perquè vegi la nostra voluntat demanar votació separada i li votarem a favor dels tres primers punts, no perquè siguin la pera, francament, sinó perquè són una constatació d'un fet. Vostès diuen, al punt 1: “*El Parlamento de las Islas constata que uno de los principales problemas de la juventud es la dificultad de acceso a la vivienda*”. Ho constata el Parlament, ho constaten els meus veïnats, ho constaten els meus fills, ho constata tota la societat. No, el mir a vostè perquè la moció és seva, Sr. Rodríguez, a qui he de mirar? Ho constatem tots aquest tema.

Segon punt: “*instamos al Gobierno de las Islas a incrementar las ayudas*”, ho compram, nosaltres també l'instam.

Tercer punt: “*incentivar el alquiler por parte de los jóvenes mediante la creación de líneas de avales*”. També els ho votarem a favor.

Ara, a la resta, al punt 4, el punt 5, el punt 6, el punt 7, el punt 8, el punt 9 i el punt 10 hi votarem rotundament que no. I li diré per què: perquè aquests punts a qualsevol moció de qualsevol tema vostès els fiquen. Tornam a l'arròs brut del principi, aigualit, i a nosaltres ens agrada amb substància.

Gràcies, Sr. President.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, diputades, diputats. Avui tinc l'honor de poder intervenir per primera vegada a aquesta cambra, com a representant del poble de Formentera, i voldria demanar-los una mica de paciència i tolerància si m'equivoc en res, ja se sap que quan un arriba a final de curs s'ha d'apressar més que ningú per poder fer bons exàmens finals.

La moció que ha presentat el Grup VOX, si bé en principi podia semblar contenir elements positius, no són més que pocs subtils artificis d'unes idees profundament ultraconservadores, volen enfrontar la gent per la seva llengua, origen o religió. I pel que sembla, per l'esmena presentada pel Grup PP, ells les ho compren. Vostès i el PP han votat sistemàticament en contra de tot el que podria beneficiar el jovent de Formentera, perquè tinguin capacitat econòmica per emancipar-se i formar una família, si és que així ho volen.

No han estat al costat dels joves i de la ciutadania quan han votat en contra de la pujada d'un Salari Mínim Interprofessional, que ahir, una altra vegada, s'ha pujat fins a un 8%, fins arribar als 1.080 euros al mes; de totes les mesures de suport a l'escut social que a Formentera han estat

especialment necessàries durant aquesta pandèmia; de la pujada de les pensions i de la reforma laboral.

Els recordem que quan es va anunciar la reforma laboral, aquesta pujada de pensions, el salari mínim i l'Ingrés Mínim Vital, vostès deien que havíem d'enfonsar el país. Però quin país representen? Nosaltres som tots aquí.

Els donaré una dada, gràcies a la reforma laboral, encapçalada per Yolanda Díaz, hem tengut un 232% d'increment de contractes indefinits, majoritàriament per als joves, que és fruit del diàleg social i fins i tot que l'FMI, que són sospitosos comunistes, ens aplaudeixen.

Mai no els escoltarem parlar de clàusules abusives ni tampoc dels beneficis extraordinaris de les companyies elèctriques o energètiques, ni de les distribuïdores d'aliments, no els escoltam demanar recaptar més als qui més guanyen, com diu l'article 31 de la Constitució Espanyola que vostè ha esmentat abans, ni tampoc de reformes fiscals perquè les grans societats corporatives contribueixin, com a mínim, com un treballador, un autònom o una PIME, ja que elles només contribueixen un 3,8% dels seus impostos. Tampoc no els escoltem demanar increments salarials per als joves de les nostres illes, ni de les Balears, perquè puguin viure dignament.

Cercam mesures per frenar la compra pels estrangers, com fan a Canadà i a Nova Zelanda, per evitar que les nostres illes, i especialment a Formentera, com hem vist recentment, no es converteixin en exclusius platós televisius on els residents siguem únicament els extres decoratius.

Volem garantir el dret dels pares que els seus fills rebin formació religiosa i..., bé, vostès, garantir el dret dels pares a rebre formació religiosa i moral, però el que realment pretenen és imposar la seva moral retrògrada i la religió catòlica. Ha quedat palès en els últims esdeveniments que la resta de religions no els mereixen gaire consideració. Per això consideram que com a societat hem d'aspirar a la laïcitat completa, perquè la religió és un fet íntim d'una persona amb el seu déu i no hauria de traspasar l'esfera pública. No podem oblidar que els fills són éssers autònoms, no propietats dels pares, tenen el dret a pensar, sentir i estimar de manera diferent, fins i tot dels seus pares.

Aquestes mesures de natalitat que diuen amaguen la seva intenció de revertir el dret de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs i encara que cada vegada impera més a aquestes societats ultracapitalistes, les dones no són meres incubadores.

I tot això embolicat amb la suposada persecució de la llengua castellana, però aquesta cambra és un fidel reflex de la societat on ambdues llengües s'empren sense cap problema.

Com a conclusió, aquesta orgullosa representant d'una república de l'antiga Unió Soviètica, com la Sra. de las Heras va qualificar ahir la meua illa, votarà que no.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Díaz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tots i a totes, senyors i senyores diputats. Benvinguda, Sra. Díaz.

Mirin, la resta dels meus companys han parlat del fons de la iniciativa i jo, Sr. Rodríguez, seré crític, no és cap sorpresa, s'ho podrà imaginar, i ho dic perquè crec que hem de dir el que passa aquí. Mirin, nosaltres pensam, com a Grup Parlamentari Socialista, que la iniciativa que vostè du aquí, sota el nostre punt de vista, és una iniciativa que no és real, que és una iniciativa *fake*, i ho és perquè vostès pensen de veritat que és creïble que, després de quatre anys a aquesta cambra parlamentària, fent de diputats, cobrant el sou com a diputats, dient a la mínima que tenen oportunitat que es volen carregar l'estat de les autonomies, després de 4 anys incendiant i no aportant res de propositiu, ni positiu, vostès pensen de veritat que a quatre mesos de les eleccions presenten aquesta iniciativa i són creïbles? Pregunta seriosa, jo pens evidentment que no.

Pensen de veritat que ens creiem que a vostès els preocupa alguna cosa les persones joves d'aquesta terra? És absurd que vostès pensin que ens poden fer creure aquesta màxima. No han fet res en quatre anys i, a més a més, de no fer res, han votat en contra sistemàticament, de vegades de la mà del Partit Popular, de totes aquelles mesures que s'han demostrat positives per a la gent jove d'aquesta terra, tant a nivell autonòmic com a nivell estatal.

I podem parlar del contingut de la seva iniciativa, de com mesclen ous amb caragols, de la seva visió del que preocupa, segons vostès, el jovent d'aquesta terra, però hi ha una qüestió prèvia important que la meua companya Lina Pons li ha dit: saben vostès quan havien de posar-se a fer feina en polítiques de joventut, quan havien de mullar-se per la joventut, quan tocava fer propostes i millorar un text legislatiu i fer la feina de diputats, que per això cobren? El moment era quan aquesta cambra dedicava temps, esforços i responsabilitat a tramitar i aprovar la Llei de polítiques de joventut de les Illes Balears.

(*Alguns aplaudiments*)

Aquí havien de demostrar la seva suposada preocupació pel jovent de les Illes Balears. I que varen fer Sr. Rodríguez? Cap esmena, cap feina i varen votar en contra. I per què? Perquè senzillament els és exactament igual, que no ens sorprèn.

I aquí, la resta de grups parlamentaris que no formen part del Govern o que no donen suport al Govern, ja li vaig dir, varen fer la seva feina, de la qual jo i el nostre grup parlamentari discrepam d'algunes coses, però la varen fer des de Ciutadans, El Pi, el Partit Popular, que varen presentar esmenes, però és que vostès com varen mostrar la seva preocupació que avui propugnen? Li ho tornaré dir: varen presentar, li sonarà, aquest full d'aquí, aquesta va ser la seva gran aportació, una esmena a la totalitat per part de la ultradreta, que l'únic que deia és que "*esta ley no atiende a las*

verdaderas necesidades de la gente joven de esta tierra". I aquí es va acabar la seva feina.

I tenen el coratge de venir aquí a presentar una moció, una iniciativa, dient que "*las principales preocupaciones no aparecen satisfechas en la legislación recientemente aprobada*". I què varen fer per millorar aquest text legislatiu? No varen fer absolutament res, Sr. Rodríguez, zero, cap esmena, cap aportació, cap aportació al debat públic, llevat de dèries, odi i banderes, que és el que estan acostumats a fer, de ver es troben veritablement perduts, molt perduts. Presenten aquest *batiburrillo*, aquest desgavell d'iniciativa, de no sabem ben bé què, que és un refregit de qüestions que ja hem tractat en aquesta cambra, algunes són propostes del Partit Popular, altres d'altres grups, altres propostes del Govern que el que fan és en matèria d'habitatge apujar de 270.000 a 300.000 euros; parlen de Formació Professional, evidentment sense tenir en compte que hem creat més de 5.000 places en poc més de tres anys; o, per suposat, del Consell de la Joventut de les Illes Balears, que encara no tenen clar el concepte.

I parlen, per cert, de moltes ajudes, però a mi no em queda clar quan parlen d'ajudes, però alhora diuen que el que fem és crear una economia subvencionada. No em queda clar quan serveix i quan no, si quan rescatam, si quan ajudam empreses i petits autònoms tot està perfecte, però quan protegim la ciutadania i les persones més vulnerables ja no els agrada tant.

Jo crec que deuen haver decidit que avui tocava parlar de joventut, però veritablement estan molt desconnectats, però els preocupa molt i passen de parlar d'habitatge a parlar d'adoctrinament i dels símbols nacionals.

I parlen fins i tot de la natalitat, i aquí convindrà amb mi amb el que li diré ara: sap què ajuda a la natalitat d'aquesta terra? Generar estabilitat laboral als joves, entre d'altres qüestions. Però és que vostè parlava de salaris a la interpel·lació, que eren molt baixos, però és que a la moció no fan cap esment a la política d'ocupació, cap ni una, cap ni una i parlava vostè de salaris baixos. Jo li deman: quantes vegades exactament han donat suport a la pujada del Salari Mínim Interprofessional? Cap ni una, cap ni una. Donaran suport ara a la pujada a 1.080 euros del salari mínim?

És curi ós que no parlin a la moció, evidentment, d'ocupació en aquest moció, deu ser perquè tenen una confiança cega en les polítiques del Govern en aquest sentit.

Aquesta és una iniciativa, vostès la complementen i parlen de..., diuen que la principal preocupació dels joves és garantir el respecte als símbols nacionals. Aquesta és la preocupació i el Partit Popular l'acompanya, amb l'única esmena, en reafirmar aquest punt.

Mirin, vostès aquí vénen a vendre fum, a intentar enganar qualcú, no sé ben bé a qui, ja els he dit que a nosaltres crec que ja no enganen absolutament ningú, queda molt clar el que defensen, queda molt clar el que han vengut a fer. I ja li dic que mentre hi hagi, com a mínim, un diputat socialista en aquesta cambra, com a mínim, no deixarem mai de posar de relleu, de llevar-los la careta i de dir el que fan en aquesta cambra, que,

com dic, es generar odi, fer molt poqueta feina i no lluitar en cap moment en benefici de les persones joves d'aquesta terra.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández, acabi, per favor.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Acab Sr. President. Vostès només banalitzen, nosaltres protegim la gent, tant de bo a qualque moment se n'adoni la major part de la ciutadania d'aquestes illes. Evidentment votarem en contra d'aquest circ.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández. Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, señoras diputadas de esta Cámara, y ahora me dirijo directamente a ustedes, si yo o cualquier diputado de mi grupo se hubiera subido a esta tribuna a meterse con su manera de vestir, de peinarse, o de..., vamos, se habrían puesto ustedes..., pero aquí se ha subido a esta tribuna a insultar a una compañera por su manera de vestir, que, según el diputado de MÉS, le recordaba a Pilar Primo de Rivera, y que hacía un pase de modelitos y de estilismo. ¿Ustedes se creen..., ustedes, esas feministas, ustedes van a consentir este discurso? Ustedes hacen lo de siempre, una doble vara de medir.

(Algun aplaudiment)

Eso es lo que ustedes tienen, una doble vara de medir.

Lo único bueno, hoy, del discurso de MÉS, ha sido que se ha confesado federalista, ahora ya no son independentistas, algo hemos ganado, vamos progresando. Acabarán ustedes entonando el himno nacional.

A ver, evidentemente, Unidas Podemos, ¿qué podemos esperar de Unidas Podemos? Dicen: no, es que nosotros trabajamos. Oiga, si su trabajo es sacar violadores de la cárcel, hagan ustedes la siesta o vayan a jugar al padel, que se lo agradeceremos todos muchísimo que trabajen un poquito menos...

(Alguns aplaudiments)

..., un poquito menos, porque aquí, curiosamente, también, siendo esto el Parlamento de las Islas Baleares, han salido la mayoría de representantes del resto de partidos a hablar de política nacional, de lo que se ha discutido o votado en el Congreso o de lo que se hace, no sé, en el Ayuntamiento de Bormujos, o no sé de donde, todo; estamos hablando de una propuesta que ha traído VOX a este Parlamento, con una serie

de propuestas que yo, por lo menos, tengo que agradecer a El PI, que ha dicho: estas nos parecen correctas y las vamos a votar a favor. Es que ustedes no van a votar a favor ni del punto primero, que constata que la vivienda es un problema de la juventud. ¿Por qué? Porque es de VOX.

Y luego todavía viene algún diputado imberbe, a decirme que es que no trabajamos.

(Remor de veus)

Miren, la próxima vez, súbanme ustedes a esta tribuna a un señor que peine canas y haya trabajado alguna vez en su vida, porque el diputado que les habla tiene más de 30 años cotizados...

(Algun aplaudiment)

..., cosa que muchos de ustedes, hasta que no entraron en la política, no habían cotizado ninguno. O sea que lecciones de ustedes las justitas, las justitas,...

(Remor de veus)

..., ¿eh?, las justitas.

Sobre la intervención de Ciudadanos, pues, como ha sido una intervención, ha hecho un mitin la nueva lideresa de Ciudadanos, yo entiendo que haya venido a hacer un mitin electoral, porque hoy por lo menos tenía aquí 30 personas que le escuchaban, cosa que no sucederá en los mítines posteriores, pero está bien, ha puesto usted sobre la mesa sus propuestas y me ha parecido muy bien, ha hecho usted su mitin, a eso vienen muchos, a hacer su mitin.

También nos han dicho que venimos aquí a fomentar, no sé, la religión, el catolicismo, nosotros venimos a fomentar lo que dice la Constitución, el derecho de los padres a educar a sus hijos, según sus propias convicciones morales o religiosas, sean las que sean, católicas, musulmanas, animistas, es que nos da igual, pero es que es un derecho que recoge la Constitución, no ponga usted, ni en nuestra boca ni en nuestros textos, palabras que nosotros no hemos dicho.

Ayudas, las ayudas. Dice: no, es que ustedes... es que las ayudas al alquiler, ¿usted sabe cuándo se compran? Si un joven tiene una auténtica necesidad para pagar un alquiler, de recibir una ayuda, ¿de qué le sirve recibirla un año después de haber tenido que pagar religiosamente -si es que ha podido- el alquiler todos los meses? Nosotros lo que hemos hecho es una medida en positivo, otra cosa es que ustedes no lo quieran aceptar, y no quieran aceptar que nuestras medidas son en positivo, pero no hay ningún problema: voten ustedes en contra, no hay ningún problema. Demuestran ustedes lo que son, demuestran ustedes lo que son, ustedes no se leen las propuestas, ustedes solo votan en contra de VOX. No hay ningún problema, seguramente, dentro de unos meses, nosotros no se preocupen, que haremos exactamente lo mismo cuando ustedes estén en franca minoría.

(Remor de veus)

Por último, decir que aunque considerábamos que la propuesta del Partido Popular creemos que, tal y como nosotros lo habíamos redactado era correcta, pero, vamos, no tenemos ninguna objeción en aceptar su nueva redacción porque, evidentemente, nosotros aceptamos como símbolos nacionales aquellos que son los símbolos constitucionales: la bandera, la monarquía, etc., nosotros ahí no vamos a poner ninguna objeción.

Lo único que quisiera apuntar es que retiramos el punto 10 de esta moción, el que se refiere a la lengua, porque consideramos que no está completamente redondeado y redactado, tal o en el sentido en el que nosotros nos hubiera gustado manifestarlo, con lo cual, nosotros retiramos el último punto.

Y, en definitiva, yo les puedo asegurar que, nos ha dicho también el joven diputado del Partido Socialista: ¡y mientras haya aquí un diputado...!, le ha faltado decir: ¡no pasarán! Acabaron pasando.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, hi ha un grup parlamentari que ha demanat votació separada.

Crec que podem agrupar els punts 1, 2 i 3, per tant, passam a votar els punts 1, 2 i 3. Passam a votar. Votam.

24 sí, 30 no i cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 4. Votam.

21 sí, 33 no, cap abstenció.

Passam a votar el punt número 5. Votam.

21 sí, 33 no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 6, amb l'esmena incorporada. Votam.

21 sí, 33 no, cap abstenció.

Ara passam a votar els punts números 7, 8 i 9.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

President, demanam votació separada del punt 7. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a votar el punt número 7. Votam.

17 sí, 37 no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 8. Votam.

21 sí, 33 no, cap abstenció.

I, finalment, votam el punt número 9. Votam.

21 sí, 33 no i cap abstenció.

El punt 10 ha estat retirat pel grup proponent.

III.2) Moció RGE núm. 13378/22, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a factor d'insularitat, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7134/22.

Passam a la Moció RGE núm. 13378/22, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a factor d'insularitat, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7134/22. Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I reprenem les qüestions al voltant del factor d'insularitat que vam plantejar al Govern a la interpel·lació -una de les darreres interpel·lacions que vam fer l'any passat. I és sobre el factor d'insularitat, per un motiu molt evident, el factor d'insularitat es configura com un mecanisme extraordinari, particular, singular, de finançament d'una sèrie d'actuacions relatives a les problemàtiques de la insularitat, i aquest mecanisme corre el risc..., bé, corre el risc no, ja s'ha consumat el risc que acabi sent una dotació en què el Govern hi destina una mica el que li dona la gana.

Quin problema hi veiem a això? Veiem que, d'alguna manera, desnaturalitza la idea que presidia les inversions estatutàries, si les inversions estatutàries previstes a la disposició addicional setena, si no ho dic malament, de l'Estatut, preveia que es poguessin signar aquests convenis també amb els consells insulars, no només amb el Govern, sinó amb els consells insulars. Òbviament, els consells insulars tenen competències i aquest decalatge d'inversions respecte de la mitjana que es produeix a les Illes Balears, una constatació històrica que la inversió mitjana a les Illes Balears es troba per davall de la inversió mitjana a nivell de l'Estat, és lògic que no només vagi adreçat a finançar inversions de la comunitat autònoma, sinó també inversions dels consells insulars.

Açò, quan es van fer els convenis de les malaurades inversions estatutàries -perquè ja saben vostès que moltes no van arribar a bon port-, es van signar convenis amb el Govern i amb els consells insulars. Ara, en canvi, amb aquest mecanisme del factor d'insularitat corriem el perill, i el perill s'ha consumat, que el Govern faci parts i quarts i a l'hora de negociar el factor d'insularitat el dediqui a finançar exclusivament projectes i competències que són de la comunitat autònoma i, per tant, els consells insulars quedin exclosos d'aquest mecanisme. Per tant, aquí tenim un defecte de com es planteja o de com es du a terme el desplegament del factor d'insularitat.

Quin altre defecte hi tenim? El de la participació del Parlament, és clar, aquestes inversions tenen una naturalesa clarament pressupostària i, com vostès saben, el pressupost l'aprova el Parlament. Doncs resulta que aquí tenim una

quantitat important, de 100 i escaig milions d'euros, que el Govern reparteix sense passar pel Parlament, perquè ens arriba aquí amb una distribució ja feta. Aleshores, nosaltres creiem que, per ser fidels a la competència del Parlament en aprovar el pressupost, el Parlament hauria de tenir la possibilitat d'intervenir en la determinació de quins projectes han de ser finançats amb el factor d'insularitat.

I aquests són els dos punts de la moció. Al primer punt proposam que els consells insulars formin part de la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda, per la part autonòmica, i, per tant, que els consells puguin fer propostes de projectes a finançar amb el factor d'insularitat i, per tant, també, que aquest debat sigui públic. Perquè, és clar, aquest debat ara ha estat com una mena de debat en una caixa negra, que només ho sabem el dia que el Govern ho presenta a la premsa i, des de llavors, no ha pogut haver-hi cap debat públic i, per tant, democràtic, sobre el destí d'aquests doblers.

I al segon punt, el que proposam és que la proposta, que recordem que, d'acord amb el decret llei que regula el Règim Especial de les Illes Balears, diu que s'ha de formular dins el primer quadrimestre de l'any, dins, em sembla que diem el primer trimestre, encara queda un mes de marge, hi hagi una proposta, aquesta proposta vengui al Parlament i el Parlament, a través de la comissió que es determini, pugui debatre sobre l'assignació d'aquests projectes.

Per tant, aquesta és la formulació simple d'aquestes dues idees que creiem que, evidentment, són incòmodes per al Govern, ja ho entenem perquè, evidentment, és molt més fàcil i més agradable i dona menys maldecaps decidir tot sol que decidir amb altres, però creiem que la configuració de la nostra comunitat autònoma exigeix que s'aprovi el punt 1, i la competència que té aquest parlament a l'hora d'aprovar el pressupost exigeix que s'aprovi el punt 2.

S'ha presentat una esmena del Grup de Ciudadanos que, en general, veiem amb bons ulls, però que no acceptarem, Sr. Pérez-Ribas, perquè s'aparta de l'objectiu d'aquesta moció, és a dir, aquesta moció no vol discutir el que tenim, sinó que el que tenim ho gestionen com toca. I aquest tema, tot i que podríem estar d'acord, d'alguna manera s'aparta d'aquest esperit i, per tant, per no enterbolir el plantejament que fem, sentint-ho molt, en aquesta ocasió no li podem acceptar l'esmena.

Moltes gràcies i qued a l'espera de les seves intervencions.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Intervenció del Grup Parlamentari Ciudadanos, que ha presentat l'esmena [RGE núm. 526/23](#), té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Bé, he de contestar al Sr. Castells que em sap greu que no accepti la nostra esmena, que no tenia, la nostra esmena, no tenia cap ànim de discutir, té un ànim de constatar, de constatar que el factor d'insularitat té una espasa

de Dàmocles a sobre, i aquesta espasa de Dàmocles ve arran de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressuposts generals de l'Estat per al 2023, on, a la seva disposició adicional seixanta-unena, Règim fiscal especial de les Illes Balears, diu que: "*Con efectos para periodos impositivos que se inicien el 1 de enero de 2023 y 31 de diciembre de 2028 se introduce un régimen fiscal especial en las Illes Balears que queda redactado de la siguiente forma*". Ens posa una data, ens posa la data de 31 de desembre de 2028.

En aquest aspecte, el Grup Parlamentari Ciutadans al Congrés va presentar una esmena a aquest projecte de llei, on demanàvem modificar el redactat d'aquesta disposició adicional en els termes que llegiré ara: "*Con efectos para los periodos impositivos que se inicien a partir del 1 de enero de 2023, de forma indefinida se introduce el Régimen fiscal especial de las Illes Balears que queda redactado de la siguiente forma*." Nosaltres demanàvem llevar aquesta espasa de Dàmocles i que aquestes normes fiscals ja fossin..., entressin ja dintre d'una manera indefinida, com hi ha, per exemple, a Canàries.

Bé, aquesta proposta d'esmena no va ser aprovada amb els vots en contra de diputats de les Illes Balears del PSOE i de Podemos, malauradament.

Dit això, per això considerem que sempre que parlem del factor d'insularitat a aquest Parlament convé recordar aquesta data, perquè ens podem trobar en la situació que quan arribem ja no tinguem res a tocar i se'ns trastoqui tota l'estructura fiscal que s'havia aconseguit fins aquest moment.

Sobre els punts en concret que presenta aquesta iniciativa, aquesta moció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, bé, evidentment no podem estar en desacord, són punts que ja ha raonat el Sr. Castells. Evidentment, els consells han de poder fer propostes perquè part del pressupost del factor d'insularitat pugui escometre obres d'infraestructures a les seves corresponents illes.

Evidentment, insistir, que ja ho ha dit el Sr. Castells, que hi ha un històric de fa més de vint anys que les Illes Balears han estat per sota de la mitjana d'inversions de l'Estat, i amb això es pot corregir.

I sobre el segon punt, lògicament, es tracta d'una quantitat important, es tracta d'una quantitat que des del Parlament s'hauria de poder debatre el destí d'on aniran aquests projectes que es finançaran amb aquest factor d'insularitat, que siguin projectes que realment siguin d'interès per a la societat de les Illes Balears. I, com ja he dit abans, s'escoltin les propostes dels consells insulars.

La veritat és que està tan clar que poca cosa més a dir, evidentment compartim els punts i considerem que insisteix en el tema que nosaltres no volem discutir, el que volem és constatar.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Costa.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputades. Bé, li vull anticipar ja, Sr. Castells, que votarem a favor dels dos punts que es plantegen a aquesta proposició no de llei i els votarem a favor perquè els compartim en essència. És absolutament cert que els consells insulars han passat a no tenir ni la més mínima rellevància a l'hora de decidir absolutament ni un euro del factor d'insularitat, això és una constatació claríssima, qui decideix és el Govern de les Illes Balears i, concretament, el Consolat directament. I, per altra banda, és absolutament cert que el Parlament de les Illes Balears no hi té absolutament res a dir, perquè el que s'ha fet, *de facto*, ho sabem tots, és el 2022 pressupostar una borsa a la secció 31 dels pressuposts de 110 milions d'euros, sense que d'allà pengi cap ni un projecte, sinó, senzillament s'ha dit: 110 milions d'euros de borsa i això ja ho distribuïrem llavors més endavant.

La realitat és que en el 2022, 110 milions d'euros han quedat sense executar, ni un euro s'ha executat. I el que s'ha fet és pressupostar en el 2023 les inversions acordades dels recursos del 2022. En conseqüència, existeix aquí un decalatge de 110 milions d'euros, la comunitat autònoma rebrà, en principi, el 2023, 110 milions d'euros que, entre cometes, quadraran amb les inversions que es fan que provenen del 2022. En conseqüència, ja va bé, eh!, vull dir, perquè la comunitat autònoma el 2022 rebrà els 110 milions d'euros, més 70 milions, no hi haurà ni un euro de despesa, i això permetrà, doncs, en fi, arreglar un poquet, quadrar un poquet els comptes. També, en fi, ja va bé.

Li vull dir, però, Sr. Castells, també que el greu problema del factor d'insularitat, en la nostra modesta opinió, no és el que vostè planteja aquí, el greu problema que tenim, al nostre entendre, en el factor d'insularitat és un problema de base, un problema inicial, un problema, en primer lloc, de "trilerisme" pressupostari, vull dir-ho així de clar. Per què? Perquè el que es va produir amb el factor d'insularitat és senzillament moure la boleta, allà on abans hi havia convenis de carreteres al Ministeri de Foment, ara ja no sé com es diu, deu ser de Transports, allà on hi havia convenis de carreteres ara al Ministeri d'Hisenda hi ha factor d'insularitat, però és un canvi de partida pressupostària, el que hauria d'estar a Foment ara està a Hisenda. Per tant, aquest "trilerisme" nosaltres no el podem acceptar, perquè nosaltres volíem un factor d'insularitat que fos addicional, que fos extra al que ja teníem. Per tant, que continués havent, només faltaria, bé, només faltaria no, és que no n'hi ha, però els convenis de carreteres pressupostats al ministeri corresponent amb els consells insulars i, al mateix temps, un extra de factor d'insularitat.

Això és el que preteníem nosaltres, però la realitat és que no hi ha convenis de carreteres als consells insulars i hi ha el factor d'insularitat. Un claríssim efecte substitució que, a més, té una altra conseqüència i és que la ministra d'Hisenda, la Sra.

Montero, ens diu, bé, a Balears ja teniu el factor d'insularitat, per tant, podem rebaixar les inversions directes de l'Estat a les Illes Balears. Eh!, que ja teniu el factor d'insularitat!

En conseqüència, aquest efecte substitució, aquest efecte de "trilerisme" pressupostari, nosaltres no el podem acceptar de cap de les maneres i és un problema gravíssim. Per què és un problema gravíssim? Perquè al llarg del temps, desafortunadament, el temps ens ha donat la raó, i ja ho vàrem dir a una reunió que hi va haver aquí baix, ja ho vàrem dir, Sr. Castells, vostè també ho va dir: alerta que no hi hagi l'efecte substitució! i hem sabut que a efectes pràctics finalment s'ha reconegut sense ambages.

És a dir, es que es va renunciar als convenis de carreteres amb els consells insulars, a canvi d'una foto a Raixa, sí, sí, a canvi d'una foto Raixa es va renunciar *de facto* als convenis de carreteres, però amb una peculiaritat important i és que qui va renunciar als convenis de carreteres no varen ser els consells insulars, va ser Francina Armengol. Francina Armengol va dir, acceptam... ah!, fantàstic el factor d'insularitat. Ah!, però, la ministra Montero deia: però ha de renunciar vostè als convenis de carreteres. Home, fantàstic, això ens sembla formidable. Perfecte, idò, ja hem renunciat als convenis de carreteres.

Una gran federalista interior, com Francina Armengol, és qui ha renunciat, unilateralment, als convenis de carreteres amb els consells insulars. I la realitat que tenim damunt la taula avui en dia és zero euros de factor d'insularitat per convenis de carreteres i zero euros al ministeri, ni un euro. El Consell Insular d'Eivissa no pot executar els projectes que té; el Consell Insular de Mallorca i el de Menorca, tampoc. Vostè ho sap perfectament, Sr. Castells.

I, això sí, 410 milions d'euros a la comunitat autònoma de Canàries, transferits, ara, a final d'any de l'any 2022 cap a la comunitat autònoma de Canàries, 410 milions d'euros.

En conseqüència, com li dic, Sr. Castells, i per acabar, li votarem a favor sense cap dubte aquests punts, però he de reconèixer o així ho entenem des del Partit Popular que no és el principal problema que tenim amb el factor d'insularitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, president. És obvi que el factor d'insularitat té a veure amb els sobrecosts que suportam a les nostres illes i està regulat al Reial Decret 4/2009, de 22 de febrer, que regula, efectivament, el Règim especial de les Illes Balears.

Malgrat tot el que ha comentat el Partit Popular, avui voldria destacar que, per primera vegada, en el 2022 han arribat aquests doblers -han arribat aquests doblers- i, qui governava?

Governaven les esquerres, governaven les esquerres a les Illes Balears i governaven les esquerres al Govern de l'Estat. Llavors, lliçons del Partit Popular en relació amb el factor d'insularitat o amb el Règim especial de les Illes Balears, cap ni una.

En relació al que ha comentat Ciudadanos, d'espasa de Dàmocles res, vostès saben que, malgrat que hi hagi aquesta data, evidentment, es revisarà i es continuarà, es continuarà fent aquesta aportació a les Illes Balears. Vostès discrepen, jo li ben assegure que, mentre Unidas Podemos sigui al Govern de l'Estat, aquests doblers arribaran amb les condicions i les circumstàncies que hi hagi a cada moment.

Els recursos dels quals han disposat les nostres illes del 2019 al 2022 han estat 12.800 milions d'euros, ni més ni manco que un 50% més que en els darrers quatre anys del Govern Rajoy, si fem història la podem fer tots i cadascun dels diputats que venim a aquest faristol.

En relació amb la proposta i la iniciativa que ens presenten des de MÉS per Menorca en el dia d'avui, hi ha -pensam- unes qüestions tècniques importants a l'hora de tenir en compte i d'analitzar-la, evidentment, la Comissió Mixta entre Economia, Hisenda, Estat, comunitat autònoma la té el Govern de les Illes Balears i està formada per sis membres, com vostè bé sap, Sr. Castells.

En relació amb la participació dels consells insulars, no ens semblaria adient que hi hagués quatre membres dels consells insulars, en el sentit que hi hauria més representants dels consells insulars en els representants de la comunitat autònoma i, en aquest sentit, consideram que el que caldria seria modificar l'article 114 de l'Estatut d'Autonomia, ja li dic, una qüestió tècnica més que de procediment.

I en relació també amb la seva iniciativa, el Parlament controla l'acció del Govern, i nosaltres també pensam que el procediment hauria de ser, en tot cas, que aquestes iniciatives relatives al factor d'insularitat venguessin del Govern aquí, al Parlament, per ser debatudes. Llavors, no compartim la seva visió de la participació, així com ve expressada a la seva iniciativa, dels consells insulars, tot entenent que, evidentment, s'ha de tenir en compte la participació de totes i cadascuna de les illes, com, per exemple, farem a la Llei de Menorca Reserva de la Biosfera, no vol dir que no s'hagi d'escoltar els consells insulars, és clar que sí, però nosaltres en aquest cas no consideram que s'hagi de fer com vostès proposen a la seva iniciativa. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Martín. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president. Bé, la proposta d'aquesta moció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca és una proposta, entenem, de modificació de la composició de la Comissió

Mixta d'Economia i Hisenda determinada per l'article 125 de l'Estatut d'Autonomia, on l'apartat 2 especifica que estarà integrada per un nombre igual de representants de l'Estat i de la comunitat autònoma.

Per tant... i que, a més, té un reglament intern que es va aprovar el 2008 i que, bé, és aquest que va determinar que hi hauria sis membres de cada banda, és un reglament intern de la mateixa comissió, evidentment.

Però nosaltres entenem que deixa ben clar l'Estatut quines són les competències de cadascú, i a l'article 114 diu que les relacions del Govern de les Illes amb l'Estat són competència del Govern de les Illes Balears, que això és el que s'ha fet sempre perquè encara, malgrat aquí s'hagi dit que s'hagin firmat..., que és vera, s'han firmat convenis amb els consells insulars, realment l'interlocutor sempre ha estat la comunitat autònoma, vull dir, no ens enganyem, hagi estat el partit que hagi governat en aquestes illes.

Però per això nosaltres, malgrat entenem que és la preocupació aquesta que els consells insulars puguin participar en l'assignació dels projectes que s'han de finançar amb el factor d'insularitat, creiem que tal vegada no és una modificació, entre cometes, mitjançant una moció de quaranta-cinc minuts, que haguem de qüestionar un article estatutari. Jo crec que això necessita, si de cas, un debat més profund perquè entenem que és una modificació substancial d'aquest article estatutari.

Per tant, nosaltres veiem que hi ha altres vies, que si es vol entendre aquesta coordinació, aquesta participació dels consells, es pot entendre que també el mateix Estatut a l'article 138.3 posa el Consell Financer Interinsular com l'instrument de cooperació institucional i financera entre els consells insulars i el Govern de les Illes. Per tant, nosaltres entendríem que aquest instrument seria més oportú per consensuar, per decidir i per informar de l'assignació d'aquests projectes.

Nosaltres això creiem que és una via, fins i tot més assequible, i, a més, convenient, també ho entenem; una altra cosa és que no n'hi pugui haver d'altres, però nosaltres sí que creiem que aquest consell financer sí que podria ser un instrument precisament per a la interlocució entre els consells insulars i el Govern de les Illes per tractar els projectes que s'han de determinar en aquest factor d'insularitat i quines són les decisions a prendre.

Pel que fa al punt segon, bé, i per acabar, per tant, nosaltres sobre aquest punt entenem que aquest òrgan paritari del Consell financer interinsular seria més adient i, com he dit, facilitaria aquests mecanismes de cooperació.

Pel que fa al punt 2, jo crec que hi ha dues raons, primer, creiem que la mateixa Llei de consells insulars i de finançament de consells insulars diu clarament que cada consell insular té plena autonomia en les seves decisions de despesa, i jo crec que també hem d'entendre que el Govern de les Illes també té aquesta... i també se li ha de respectar la mateixa autonomia, jo crec que no hem de qüestionar aquestes raons. Per tant, és el Govern, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, qui exerceix les

funcions executives i administratives, i el Parlament és el que controla, però no executa. És que aquí donam per bo que aquí decidirem uns projectes, quan no hi ha cap precedent que aquest parlament, en realitat, tret de la Llei de pressuposts, decideixi l'execució de cap projecte. A mi m'agradaria saber en quina tramitació parlamentària, en quina iniciativa parlamentària, en quin moment, a quina comissió...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -eh?- entram en nosaltres dir a l'executiu quines són, tret de la Llei de pressuposts on es determina, però, fora de la Llei de pressuposts, no hi ha cap iniciativa parlamentària on es decideixin quins projectes de forma executiva ha de dur el consell. Una altra cosa són propostes, mocions, instar... instar el Govern i compromisos polítics, això sí que és feina d'aquest parlament, però, evidentment, aquesta és la feina de control, però aquest parlament no té la feina d'execució ni de decisió. Jo entenc que és una qüestió que també hem de saber a quin moment ens trobam i quina és la nostra funció.

A part d'això, crec que també allargaria innecessàriament els terminis i crec que això tampoc no ajudaria a coses que molts de pics criticam en aquesta cambra, que és la falta d'eficiència, la falta d'agilitat i, diguem, els terminis que de vegades són massa curts per executar els projectes. Per tant, crec que entrariem en aquesta contradicció.

Per tant, des de MÉS per Mallorca no donarem suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, Sr. Presidente. Otra vez nos enfrascamos en el debate de la insularidad y de cómo hay que compensarla. Después de décadas de dar vueltas en torno al tema, ahora algunos han llegado a la conclusión de que la solución a todos los males es el llamado factor de insularidad, que consiste básicamente en fijar una cantidad de euros que el Gobierno de la nación transfiera el gobierno regional, pero, como todo lo que afecta a este tema de la insularidad, el factor de insularidad tiene truco, porque esa cantidad de dinero que el Gobierno nacional transfiera al regional no es más que la diferencia entre lo que el Gobierno de la nación ha invertido en el resto de España y lo que no ha invertido en Baleares.

Lo único que tiene que hacer el ejecutivo central es invertir menos en Baleares que en la media de España y así luego le dan al gobierno regional la diferencia, y ese dinero lo único que hace es cambiar de manos, pero, en realidad, no supone compensación alguna.

Y ¿por qué está tan contenta con este sistema nuestra clase política autonómica? Pues, porque el factor de insularidad, al final, lo que hace es poner más dinero en sus manos y menos dinero en manos del ejecutivo central, pero, al final, no es más que el mismo dinero del que dispone la media nacional, vivan en islas o no; es decir, más dinero para destinar a sus desvaríos ideológicos, que es lo único que saben hacer. Y buena prueba de ello es el contenido de esa iniciativa, donde los de MÉS per Menorca están ya reclamando poder meter mano en el pastel desde los consejos insulares.

Lo que les importa a ustedes no es que se compense la insularidad a los ciudadanos de estas islas, sino poder decidir ustedes, y no otros, en qué gastar el dinero, para destinarlo a aquellos proyectos que más se ajusten a sus intereses particulares para poder ponerse la medalla ante los ciudadanos. Pero los ciudadanos lo que necesitan son servicios públicos que funcionen y compensaciones reales por el hecho de vivir en islas y no que los políticos se peleen para ver quién se hace la foto.

Un buen ejemplo de ello fue la actuación estelar de la Sra. Armengol y de la ministra Montero, convocando la prensa en Raixa, para anunciar los 110 millones de euros que llegaron por el factor de insularidad, como si fuese el gran logro del siglo, cuando se trata simplemente de lo que el Estado no invirtió en Baleares y sí invirtió en el resto de España. Pero cualquiera puede preguntarse en qué nos compensa contar con un factor de insularidad que lo único que hace es situar a Baleares en la media de inversión del Estado y encima con un retraso temporal con respecto al resto de España, según lo que se tarde en fijar la cantidad que se tiene que transferir.

Luego está el asunto de cómo se calcula el importe, que también tiene tela. La ley dice: "La dotación inicial para el primer ejercicio se fijará a partir de una metodología consensuada en el marco de la correspondiente comisión mixta" -cómo no-, "partiendo de la base del nivel de inversión media anual del Estado en el conjunto del territorio español dentro del período temporal que se determine". Aun estamos esperando, los ciudadanos, a que nos expliquen cuál ha sido ese período temporal que se ha determinado y por qué ese y no otro.

Todo esto se puede resumir en que los ciudadanos de Baleares estamos sujetos a un llamado régimen especial balear, que lo único que hace es buscar fórmulas que permitan el autobombo de los políticos que mandan en los gobiernos regional y nacional, cuando debería tratarse de algo debatido y aprobado en el Congreso de los Diputados, sin dar margen a la negociación posterior ni a criterios de oportunidad política, que lo único que consiguen es mercadear con las necesidades de los habitantes de Baleares que sufrimos la insularidad y, por tanto, mayores costes en todos los aspectos de nuestras vidas, porque aquí es más caro traer energía, es más cara la producción de bienes y servicios, existen más dificultades para proveer de bienes y servicios a la población y tanto las empresas como las familias soportan unos costes superiores al resto de españoles que viven en la península.

Y lo más triste es que, 44 años después del reconocimiento del hecho insular por parte de la Constitución Española,

continuamos sin medidas eficaces que compensen los sobrecostes de la insularidad, como el reconocimiento de retribuciones salariales o pluses de insularidad que compensen realmente el sobrecoste de venir a las islas a trabajar, y que sí perciben los trabajadores del sector público en el archipiélago canario, por ejemplo. Esa sí que es una medida destinada a paliar los costes de la insularidad y no que venga una ministra o un consejero a contarnos quienes se han sentado a negociar cómo se reparten el pastel entre ellos.

La compensación por la insularidad debe ser algo más que igualar a Baleares con la media estatal en cuanto a inversiones mediante un retraso deliberado en el pago de un factor de insularidad que se han inventado para su autobombo y el de la Sra. Armengol.

Es más, desde antes de la invención del factor de insularidad por la Sra. Armengol y el Sr. Sánchez ya tenemos otras medidas que son ineficaces, como los descuentos para viajar en avión o en barco, cuyo importe depende de lo que decida el Gobierno en cada momento, y que lo único que consiguen es un aumento en las tarifas por parte de las compañías.

Por tanto, nosotros no vamos a participar en este circo y votaremos una abstención en la votación definitiva de esta iniciativa.

Gracias, presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Bé, intentarem, primer de tot, contextualitzar un poc la nostra posició en relació amb l'objecte del debat que és aquest factor d'insularitat.

Primer, he de dir que coincidim amb alguns grups que veuen que aquest factor d'insularitat al final ha estat una perversió del sistema, perquè la seva finalitat era compensar la insularitat, no substituir la inversió de l'Estat, diguem, per via ordinària, a aquesta via extraordinària, i, al final, això és el que s'ha produït i, evidentment, això és rebutjable perquè, com deia el Sr. Costa, i hi coincidim plenament, això eren recursos suplementaris, no recursos que s'hagin de substituir. Per tant, com que al final no s'han convertit en recursos suplementaris, al final això és una presa de pèl insatisfactòria totalment.

A més a més d'insuficient, perquè, com també deia el Sr. Castells i hi estic totalment d'acord, quan es va parlar de les inversions estatutàries s'establia i es calculava que eren 400 milions anuals, ara parlam de 110, imagina't tot el que hem perdut pel camí i, evidentment, amb una metodologia francament millorable.

Sí que vull dir, perquè escolt aquí altres portaveus, i crec que val la pena dir una obvietat, tothom ho hauria de saber,

però jo ho diré: el factor d'insularitat era a l'Estatut d'Autonomia del 2007, vull dir, això que és una invenció de Sánchez, Sánchez no... té molts de defectes, jo li trobo molts de defectes, però, bé, aquest no li és atribuïble, perquè... no sé què feia el Sr. Sánchez el 2007, però crec que no es trobava amb capacitat de decisió.

I això va arran un poc del que deia també la portaveu de Podemos, perquè la portaveu de Podemos diu: ah, és que gràcies a nosaltres. Bé, gràcies a nosaltres no, és que des del 2007 fins al 2022 han passat 15 anys, en què l'Estat s'ha rigut de nosaltres, perquè, estant a una llei orgànica un element i un instrument de compensació, no ho ha complert durant 15 anys. I vull dir, al que deia la senyora de Podemos, majoritàriament amb governs d'esquerres, més anys amb governs d'esquerres que amb governs de dretes, que també amb governs de dretes s'han rigut de nosaltres, però el que no crec que sigui correcte és dir que només era com si només fossin els dos darrers anys quan això -ja dic- és incorrecte.

I, de fet, el Sr. Pérez-Ribas ha dit una cosa que és un poc el problema de la perversió, perquè diu: ha vengut..., Sr. Pérez-Ribas, vostè ha dit: ha vengut a corregir les inversions de l'Estat. Fals, ens creiem el discurs de l'Estat i la perversió, no ha vengut a corregir la manca d'inversió de l'Estat, ha vengut a compensar la insularitat. Una altra cosa és que, per calcular el primer exercici s'hagués d'acudir i digués el reial decret llei que s'havia d'acudir a les inversions de l'Estat, però la seva finalitat no és aquesta, i crec que val la pena emfatitzar-ho, perquè, si no, caiem en l'engany i en l'estafa que ens fa l'Estat en relació amb aquesta qüestió.

Vaig a l'objecte concret, Sr. Castells, li demanem la votació separada. Al punt segon li donarem total suport, perquè coincidim amb una de les crítiques que vostè fa, que és la manca total de transparència, no hi ha cap procediment per donar, diguem, participació a les diferents institucions, fins i tot a la societat civil, perquè hi hagi una elecció amb un cert consens de cap on dedicarem aquests recursos obtinguts a través del factor d'insularitat. I en aquest sentit, jo crec que la participació del Parlament, i que vostè té raó en el sentit que té una clara naturalesa pressupostària, en aquesta qüestió doncs val la pena que aprofundim en aquests instruments.

Al punt primer no li podem votar a favor, ens absteníem, perquè té problemes tècnics, com s'ha exposat aquí. Nosaltres pensam que vostè té raó que hi hauria d'haver alguna mena de participació dels consells insulars, que haurien de tenir un paper i una veu en relació a aquesta qüestió. Ara bé, que tots quatre hagin de ser membres de la comissió no ho veiem, no ho veiem no només perquè hi hagi 6 membres, i això pugui trastocar el funcionament, perquè, evidentment, això seria fàcil de resoldre, però aquesta no és la qüestió, jo crec que la qüestió és que, bàsicament, la representació de la comunitat autònoma cap a fora, és del Govern de les Illes Balears. Què hi puguin participar els consells? Sí, però diguem d'una manera coordinada i no cada consell per lliure. I hi ha altres mecanismes i altres procediments per obtenir aquesta participació.

Per tant, en el punt segon votariem a favor i en el punt primer ens abstenríem, tot i compartir alguna de la filosofia que vostès plantegen en aquest punt.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, president, bon dia, senyores i senyors diputats. La veritat és que quan tot avança d'aquesta manera tan ràpida com fa el món i la societat d'avui en dia, Sr. Castells, doncs és clar, de vegades correm el risc, diguéssim, d'oblidar el passat recent, i ho dic perquè va ser la sensació que vaig tenir quan vaig llegir per primera vegada la seva proposta. Si comparem el dia d'avui amb el passat recent, és clar, ja no se'n presenten avui en dia de mocions en què es demani un règim especial per a les Balears, ja no se'n presenten de mocions per tenir un factor d'insularitat correctament dotat, ja no presentam mocions per dotar la part fiscal del REB, no, ara tot això ja està aconseguit, tot això ja està aconseguit.

Ara resulta que les presentam per gestionar, per veure com gestionam, com repartim aquesta eina tan bona que hem aconseguit a tota aquesta comunitat, que és per compensar els desavantatges de la insularitat. I això, els agradi o no, diguin el que diguin, és el que s'ha aconseguit amb governs socialistes a l'Estat i a la comunitat autònoma.

I ara ja tampoc no sentim allò..., avui matí mateix el Partit Popular ens ratifica el pes que té Francina Armengol i tot el que ha aconseguit amb la seva relació amb el president Sánchez. I el febrer del 2019 obtenim un nou reial decret de règim especial, que no era el primer, és cert, com deia el Sr. Melià, però tenim un nou règim especial i blindam el factor d'insularitat i blindam el 75% de descompte, i tenim les subvencions en mercaderies i tenim qüestions energètiques, i el 2020 i 2021 aconseguim el reconeixement de fets diferencials durant la pandèmia, com són en qüestions de fixos discontinus, com són en qüestions de les majors dotacions a les nostres empreses.

El setembre del 2021 acordam aquesta dotació inicial del factor d'insularitat, que el Partit Popular donava per bona amb 90 milions i han acabat sent 183...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

EL SR. MARÍ I TUR:

..., i 110 per als anys següents, i el desembre del 2022, com tots sabem, finalment obtenim la part fiscal del REB, amb aquests avantatges tan importants només per a les empreses de les Illes Balears. I aconseguit tot això, que també són fites històriques, ara passam a la part europea, a la part del pacte per les Illes a la Unió Europea i de la negociació de la regla de *minimis*.

Tot això ho dic, perquè, és clar, també, primer, perquè sentim algunes afirmacions d'alguns grups, que ja m'agradaria a mi saber quina aportació han fet al factor, al reconeixement de la insularitat, el Partit Popular, Ciutadans, que aquí molt de parlar d'efecte substitució i de "trilerisme", però no hi ha res més que això, i digui'm què més han fet, a part de presentar una esmena a la totalitat dels pressuposts que ens duen la part fiscal del REB. I també, en segon lloc, perquè pens que és important, dotar de context i saber on som i com hem arribat fins aquí.

A la seva proposta Sr. Castells, nosaltres li votarem en contra, molt en línia del que han dit alguns grups, bàsicament per respecte a l'Estatut d'Autonomia. Com vostè sap, la competència del factor d'insularitat és una competència del govern autònic, article 125 de l'Estatut d'Autonomia. Tan ferma i clarament com defensam les competències insulars i municipals, defensam les del Govern i les del Parlament.

En el primer punt vostè planteja un conflicte competencial entre Govern i consells insulars, article també 114 de l'Estatut d'Autonomia. Això dels quatre membres insulars al costat dels dos autònoms, ja li han dit també altres...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -sí, sí, tot és autònic, per suposat que tot és autònic-, però és respecte de les competències. Ara em dirà vostè que si els consells insulars tenguessin sis membres per negociar una competència insular, com la mobilitat terrestre, i el Govern li diu: miri, no, ara aquests quatre seran del Govern i dos del consell, què en diria vostè si fem això amb el Consell Insular de Menorca? També ho som tots consells insulars, idè. Per tant, això és el que intentam que vostè compregui.

Per tant, respecte de l'Estatut d'Autonomia, si no ens agrada, com bé li han dit, en podem presentar un altre, però ara mateix això no tendria cap encaix.

Nosaltres no veiem cap desnaturalització del sistema, ni "trilerisme", ni altres qüestions, les inversions estatutàries segueixen estant en vigor, els usos del factor d'insularitat són els que estan establerts i molt més, no són limitatius, li ho va dir la consellera l'altre dia, precisament a la interpel·lació.

Respecte del punt segon, aquí vostè planteja un altre conflicte competencial entre el Govern, la part executiva i el Parlament, que és la seva part legislativa i de control al Govern. És clar i evident que la selecció d'aquests projectes entra dins la part executiva, que després el Parlament farà tot els control que consideri, però si vostè el que proposa és que primer el Govern hagi de passar pel Parlament a obtenir autorització, per a després fer-ho, això és capgirar totalment el sistema i és una altra perversió del sistema, que pensam que no correspon.

I perquè vegi que és en coherència amb el que li ha dit sempre el meu grup, és el mateix que vàrem debatre fa mesos a la Comissió Parlamentària de Fons Europeus, on vostès també volien, en línia amb el Partit Popular, i sap vostè que quan vostès s'alineen amb el Partit Popular, nosaltres no li donam suport, va plantejar també que la Comissió de Fons Europeus digués quins projectes s'han de finançar i quins no. Per tant,

això és una invasió, consideram nosaltres, de les competències executives.

Per tant, nosaltres donam, com sap, tot el suport als consells insulars. L'Estratègia 2030 està totalment pactada amb els consells insulars i és el que finançarà principalment el factor d'insularitat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí, hauria d'anar acabant.

EL SR. MARÍ I TUR:

... i també altres fòrums que també puguin compartir. Però simplement, com li dic, el mètode no ens sembla adequat i actualment això no tendria encaix a la normativa ni a l'Estatut d'Autonomia.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sr. Marí. Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Realment, Sra. Martín, Sra. Campomar, Sra. Ribas, els he vist molt desconcertats, no han estat capaços de donar cap argument per no votar en contra d'això.

Em parla de l'article 125, l'article 125 aquesta proposta no té res en contra de l'article 125, l'article 125 diu que hi ha una comissió bilateral..., -mira, ara ve el Sr. Melià, que m'ha sorprès que també utilitzés més o manco el mateix argument que han utilitzat els partits de la majoria, l'article 125-, l'article 125 diu que ha d'haver-hi una comissió integrada per una part autonòmica i una part estatal. I aquí s'ha vist molt clarament, amb el portaveu del Grup Socialista, la confusió absoluta que tenen vostès entre comunitat autònoma i Govern de les Illes Balears, és que els surt el ressort automàticament, i diuen: home!, no, és que ha de ser de la comunitat autònoma. És que els consells insulars són comunitat autònoma! O no havia quedat clar això? És que, és clar, és perfectament possible que en una delegació que representa la comunitat autònoma hi hagi representats els consells insulars.

I, a més a més, per què això ha de fer que estigui descoordinat? En absolut, jo no dic que vagin com a compartiments estancs allà, el que dic és que en aquesta delegació, que és de la comunitat autònoma, hi hagi, lògicament, representants de totes les institucions que poden rebre finançament per aquest mecanisme del factor d'insularitat.

I, a més a més, una altra confusió que ha tingut, vostè em parla de les competències, és que, precisament, amb el factor d'insularitat es poden finançar competències que són dels consells insulars; és a dir, el seu argument se li gira en contra,

i diu: no, perquè això és competència del Govern. No, això no és competència del Govern, aquí hi ha una comissió mixta, on hi ha una representació de la comunitat autònoma i en aquesta representació de la comunitat autònoma poden haver-hi perfectament representants dels consells insulars, i vostès no han donat cap argument perquè això no sigui així.

Per tant, no em venguin a dir que donaran tot el suport als consells insulars, però s'ha d'articular la seva participació d'una altra manera. Perquè passa el que ha dit el Sr. Costa, amb el conveni de carreteres, aquest és el resultat; que, és clar, cadascú té la seva agenda i, per tant, el Govern de les Illes Balears pensa en la seva. Que no dic que els projectes que hagi triat siguin dolents, simplement dic que no tenen en compte que cap -cap!- dels que s'han triat, cap dels que s'han triat!, són executables pels consells insulars. Ara, escolti, si volen ja més prova d'això, em sembla que aquí hi ha un problema i vostès no el volen veure.

Quant a vostè, diu: bé, celebr que només parlin d'aquests detalls, no parlin dels aspectes grans, i això també ho ha dit una mica el Sr. Costa, no?, diu: el problema gran no és aquest. Joestic d'acord amb vostè, Sr. Costa, però, bé, escolti, aquí, sap què passa?, el Grup Mixt hem de presentar tantes interpellacions i tantes mocions -em sap greu dir-ho, però de vegades per incompareixença de la resta de grups de l'oposició que miri, de vegades diem ara tractarem aquest detall, i ara tractem aquest detall, que em sembla que és important i que em sembla que faria que tot el tema del factor insularitat, que nosaltres n'hem criticat la dotació -igual que vostè-, doncs funcionés millor.

Passant molt ràpidament a altres comentaris, Sr. Pérez-Ribas, jo, la veritat, tot el tema aquest de l'espasa de Dàmocles a mi no em preocupa gaire, estic d'acord amb vostè, que seria molt millor que això fos indefinit, però, sincerament, crec que amb això no hi haurà problema, i crec que és una mica, insistir en aquest tema, crec que és una mica de curta volada. Jo crec que, evidentment, hem de lluitar perquè això vagi endavant, però crec que és un petit detall que realment no val la pena enterbolir un debat d'alguns aspectes que crec que són més substancials com aquests que aquí planteig.

Per a la resta, és clar, la Sra. Martín, Sra. Campomar, més o menys els he respost. Quan la Sra. Campomar em parlava de l'autonomia de despesa, a veure, és que aquí torna haver-hi el problema essencial, és a dir, és que aquests doblers tant els pot gastar el Govern com els consells insulars, i la prova d'això és el precedent d'aquest factor d'insularitat, que eren les inversions estatutàries, que n'hi havia que finançaven directament els consells insulars i els gastaven als consells insulars.

Per tant, crec que seria perfectament possible dur a terme la proposta que nosaltres els fem, crec que seria més transparent, crec que seria més participat i crec sobretot que les diferents administracions, perquè, és clar, aquí vostès..., de vegades vostès actuen com si aquesta comunitat autònoma fos com una comunitat autònoma més, que no hi hagués una realitat tan absolutament contrastada amb la resta de comunitats autònomes de l'Estat, excepte Canàries, que és l'existència dels consells insulars. Els consells insulars són unes administracions

absolutament singulars dintre del panorama estatal i vostès em venen aquí i em parlen, confonent de forma implícita i explícita, què és la comunitat autònoma amb el que és el Govern de les Illes Balears, com si fos una comunitat autònoma més i crec, realment, que avui votarem això, ja veig que es rebutjarà, però jo els agrairia que de cara a futur reflexionin sobre aquesta realitat i canviïn aquest discurs, perquè crec que no casa gens amb l'esperit del nostre Estatut d'Autonomia.

Gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Una pregunta, accepta votació separada?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, molt bé. Passam a votar el primer punt. Votam.

15 sí, 29 no, 10 abstencions.

Ara passam a votar el punt número 2. Votam.

22 sí, 29 no i 3 abstencions.

IV. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 278/23, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita dictamen al Consell Consultiu, en relació amb la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca Reserva de Biosfera.

A continuació, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de l'escrit RGE núm. 278/23, del Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita dictamen al Consell Consultiu en relació amb la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca Reserva de la Biosfera.

En primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Popular per defensar la sol·licitud esmentada, té la paraula el Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Buenos días, presidenta del Consell Insular de Menorca, consellers y público.

Bien, desde el Grupo Popular estamos a favor de tener una ley de Menorca Reserva de la Biosfera, consideramos que hay muchísimos argumentos a favor que justifican un texto normativo, y hace 30 años que Menorca, con un amplio consenso político y social, consideró que el futuro de la isla debía basarse en el concepto de desarrollo sostenible.

Creemos que los diferentes responsables políticos, desde sus diversas perspectivas y sensibilidades así lo han intentado, y este concepto, esta idea, que pertenece al conjunto de la sociedad, al conjunto de los menorquines, no queremos que nos lo apropiemos nosotros ni que se lo apropie nadie, pues esta pretensión sería contraria al interés general y, por encima del interés legítimo de cada grupo en defender sus argumentos y sus ideas está el interés general de Menorca.

Decir que Menorca es una isla es una obviedad, pero su ordenamiento jurídico no es una isla, está dentro del ordenamiento jurídico de la comunidad autónoma de las islas Baleares, dentro de España y dentro de la Unión Europea. Por tanto, una norma que entra de lleno en el reparto de competencias, en delegaciones, en comisiones de coordinación en la ejecución de competencias, en la gestión de materias en la redacción de planes que afectan a competencias de diferentes administraciones, de financiación, que establece nuevas obligaciones a los ayuntamientos, que afecta incluso a la libertad de movimiento de las personas dentro de la Unión Europea, debe ser un texto que cuente con las máximas garantías técnicas y jurídicas, que sea coherente con el conjunto del ordenamiento autonómico, estatal y europeo.

Por ello, contamos con el máximo órgano de asesoramiento de la comunidad autónoma, que es el Consell Consultiu, previsto en el Estatuto, y por ello es lógico, prudente e incluso imprescindible, que antes de aprobar una norma de estas características se cuente con su dictamen, que no solamente puede añadir seguridad jurídica sino también rigor técnico. Si hay un texto que legalmente justifica un dictamen del Consell Consultiu, es éste, y estoy seguro de que muchos de los diputados y diputadas de esta Cámara, con independencia de lo que les imponga la disciplina de partido y el interés electoral por tener esta mañana un titular, saben que lo que estoy diciendo es cierto.

El Estatuto de Autonomía, en el artículo 70, establece las competencias propias de los consejos insulares, y en el artículo 71, la función ejecutiva de competencias. Es coherente que una ley sectorial que deba regular las funciones de la Reserva de la Biosfera, para que sea eficaz y garantice su financiación, como afirma el artículo 3.1 de la propia ley, debe precisamente ser coherente con estos artículos. Pero que se haga un listado de competencias en el que se incluyan unas y se excluyan otras competencias que no citan, es decir, que en una norma con rango de ley se haga un trato diferente entre consejos insulares de la comunidad autónoma, no parece excesivamente coherente; que se realice un listado de competencias que ya están establecidas en la ley, tampoco resulta muy coherente. Resulta, como mínimo, chocante, y parece poco coherente todas estas cuestiones. Evidentemente, el procedimiento debe ser el previsto para el traspaso de competencias, faltaría más, es una cuestión jurídica compleja, y pensamos que sería conveniente contar con el dictamen técnico e imparcial del Consell Consultiu.

Otro de los motivos que alegamos: que una ley que regule cuestiones y materias de ordenación del territorio, como es el texto que se pretende, según la Ley de ordenación del territorio corresponde su regulación al PTI, no a una ley sectorial. Además se saltan y se prescinden absolutamente de todos los

informes técnicos que regulan la tramitación de un PTI, en el caso de regular, claro, por norma de rango ley.

Por tanto, el Parlamento está regulando cuestiones que son propias del consejo insular con rango reglamentario y corresponde al consejo insular su regulación. Esta cuestión también es una cuestión importante, yo no afirmo que esté bien o que esté mal, pero sí creo que es interesante conocer quien, con mejor criterio, con mucho mejor criterio, nos puede dar luz sobre esta cuestión.

Otro de los motivos, se regulan con detalle cuestiones que son más que discutibles en cuanto a la competencia, en cuestiones que afectan a la Reserva de la Biosfera no se determina, por ejemplo, el efecto del Plan de acción de la Reserva de la Biosfera sobre instrumentos de ordenación territorial vigentes o de protección ya aprobados.

Se debería también, otro de los motivos que alegamos, tener seguridad jurídica para poder ampliar el ámbito de aplicación del mar territorial, y si eso es conforme y exista o no alguna vulneración de la legislación estatal en la materia.

El siguiente argumento para solicitar el dictamen del Consell Consultivo, se establecen una serie de efectos vinculantes de la norma y es importante saber si existe contradicción o no en cuanto a las fuentes del derecho, en concreto con el artículo 2.2 del Código Civil, porque, evidentemente, cualquier norma con rango de ley puede ser modificada con la norma posterior.

Otro de los argumentos que solicitamos el dictamen del Consell Consultivo es si se puede regular lo previsto en los artículos 18, 19 y 27 en materia de costas, cuya competencia legislativa es exclusiva del Estado.

En cuanto al régimen sancionador, lo normal es que las leyes sectoriales sean las que regulan las infracciones en materias sectoriales; es decir que la Ley de pesca, de caza, de Medio Ambiente se regulen sus infracciones en cada una de ellas. En cambio, aquí vemos que se mezclan diferentes sanciones que no sabemos si existe sanción en otro texto legal. Resulta, por tanto, llamativo el establecimiento de un régimen sancionador propio de esta ley que es una ley, en teoría, que trata diferentes materias. Podríamos entender que única y exclusivamente en la materia de entrada de vehículos o en la materia de la utilización de la marca pudiese existir un régimen sancionatorio, pero nada más que en esas materias.

El siguiente argumento es si las modificaciones en materia de contratación pública imponiendo y no recomendando nuevas obligaciones a los contratistas es coherente con el resto del ordenamiento, y entendemos que más que obligaciones deberían establecerse recomendaciones, teniendo en cuenta la competencia que tenemos en el Parlamento y el consell insular en esta materia.

Por último, si la limitación de entrada de vehículos destinados al alquiler de vehículos sin conductor, al hablar directamente de una materia de una actividad económica cumplimos la normativa europea porque estamos restringiendo una actividad económica concreta. Entendemos que puede y es

necesario que exista una norma en casos muy justificados que avale la restricción de entrada de vehículos, pero cuando hablamos de la restricción de una actividad económica estamos, puede ser que estuviésemos, infringiendo normativa de libertad de mercado y normativa europea en concreto y tengamos problemas legales en cuanto a esto.

Y, por último, la limitación de cuestiones de residencia, entendemos que no debe haber ninguna discriminación respecto a las personas que puedan entrar vehículos en cuestión de sus residencias, si residen en un lugar de España o de la comunidad autónoma o incluso de la Unión Europea.

Consideramos que son motivos fundados para solicitar el dictamen del Consell Consultivo, teniendo en consideración lo que he explicado de la importancia de este texto legal y que afecta a cuestiones fundamentales, y más teniendo en cuenta que la tramitación parlamentaria se ha hecho conforme al procedimiento marcado por el reglamento, pero sin entrar en el fondo de lo que hemos tratado, sino simplemente el control que se hace legal por parte de los Servicios Jurídicos del Parlamento en cuanto al procedimiento.

Recordar, precisamente, que el informe, el discutido informe de la directora de la Abogacía de la comunidad autónoma, la Sra. Lourdes Aguiló, no sospechosa de ser del Partido Popular porque fue diputada del Partido Socialista, terminaba textualmente diciendo: “es imprescindible el solicitar el informe del Consejo Consultivo sobre esta ley”, precisamente por la complejidad. Por tanto, yo entiendo que, siendo coherentes con la opinión de la señora directora de la Abogacía, todos ustedes darán apoyo a la propuesta del Partido Popular.

Estoy seguro que quienes se opongan alegarán que solo pretende el Partido Popular dilatar esa tramitación de ley, pero lo queremos decir bien claro, si el Consell Consultivo emite informe e incorporamos todas las propuestas que haga el Consell Consultivo al texto legal nuestra, posición en contra del texto legal cambiará sustancialmente, porque entenderemos que todas esas cuestiones técnicas, que creemos que son fundadas, que ya las decía la jefa de la Abogacía en su momento, quedarán resueltas. Por tanto, podremos subrayar uno de los principales problemas que tenemos en el texto actual y creo que daremos seguridad jurídica y evitaremos precisamente que veamos que en el fondo aquí lo único que interesa es un titular, una cuestión electoral, de tener una ley de Reserva de la Biosfera, hecha de prisa y corriendo, con defectos técnicos y sin el control del Consell Consultivo, que parece que es lo que algunos pretenden.

Por tanto, solicito un voto favorable a nuestra propuesta.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Ara em correspon demanar als grups parlamentaris que es manifestin si volen intervenir en el torn a favor en contra o volen fixar posicions.

Pel Grup Parlamentari VOX?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

A favor.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Grup Parlamentari Ciutadans a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari El Pi?

EL SR. MELIÀ I QUES:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari MÉS per Mallorca?

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Unidas Podemos?

EL LÓPEZ I SORIA:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Mixt?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

En contra, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Socialista?

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, president, en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò començam els torns d'intervenció dels grups parlamentaris que estiguin a favor i començam pel Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, buenos días, señores. Nosotros, Sr. Lafuente, también entendemos que sigue vigente la pregunta con la que se inició este proceso cuando apareció aquel famoso borrador de unas notas jurídicas urgentes, que señaló la necesidad de

someter este proyecto de ley a una revisión previa, por medio de un dictamen que permitirá abordar con seriedad y con rigor su debate. Este dictamen que, como usted bien ha dicho, desde la Abogacía de la comunidad, se calificó de imprescindible.

Y ¿básicamente seguimos en la misma situación o tras los incidentes de abril, los diversos movimientos en el consell, en el Govern y la discusión de la ponencia se han corregido suficientemente, es decir, en una forma bastante insuficiente las deficiencias, los excesos, las incongruencias del primer borrador, o no? Esto es lo que deberíamos valorar, como dice sabiamente el Sr. Lafuente, para poder afrontar una norma que, como ustedes han podido apreciar, y como ella se califica a si misma continuamente, es muy trascendente, es muy trascendente en el tiempo, se atreve a dar mandatos de futuro y a decir a las futuras leyes, vulnerando el sistema de fuentes del derecho, que deben atenerse a ella. Muestra esa preocupación que últimamente está tan en boga por las generaciones futuras, esta bondad de corazón de las generaciones futuras que parece que a las pasadas no les preocupaba, aunque nos han traído hasta aquí, sorprendentemente.

Digo que ¿con esto resulta que tiene que ser ahora apresurada la decisión, tenemos algún motivo para la prisa? ¿Hay alguna razón para que esta declaración de biosfera,... -ya tiene sus años, ¡eh!- hay alguna razón para que haya ahora, de repente, una prisa, una urgencia? Espero que no será una urgencia, una prisa de carácter electoral, circunstancial, eventual, ¡no tendrá qué ver con los sucesos de mayo! ¿no?, porque estamos hablando de una cosa que nos ha de trascender en mucho. No podemos permitirnos la frivolidad de que nos afecte un cálculo electoralista. Léanse la exposición de motivos, hay una grandeza de espíritu en esta exposición de motivos tremebunda, así que, lógicamente, no podemos bastardearla con pequeñeces de quién va a gobernar el consell dentro de... las próximas..., el futuro proceso electoral no debería envenenarnos este altísimo..., deberíamos mantenernos en este nivel.

Y aquí lo que pasa con esto, ¿por qué necesitamos un dictamen? Porque ustedes imaginen que tienen una biblioteca, ¿vale?, donde incluyen ustedes volúmenes que normalmente tienen el mismo formato, sobre todo cuando hacen referencia a las mismas cosas, o sea, todas sus normas sectoriales están en cuarto, caben entre dos baldas en cuarto y entran perfectamente, y de repente desaparece una norma sectorial que, por algún preciosista carácter de querer ser, además, digamos, constituyente, en lugar de aparecer como su edición en rústica, en cuarto, que usted puede meter perfectamente, y ya hemos protestado en que algunas, como la modificación de la LECO, movían este orden de la biblioteca porque eran demasiado finas y, sin embargo, demasiado pesadas, o sea... con muy poca cosa, como son las modificaciones, aquello tenía demasiado calado y ya nos curvaba la balda.

Pero aquí es que ha aparecido un volumen, en mayor, en folio mayor, encuadernado en cabritilla, como en púrpura, con unas estampaciones en dorado, que manifiesta más la voluntad de algunos de considerar esto no una norma sectorial, que es lo que es, sino una especie de texto constituyente que deberá ser leído; pues, igual que cada 76 los americanos celebran su

constitución, en el futuro, por eso no nos precipitemos, no vayamos a unas elecciones de dentro de nada, tengan un poco más de espíritu, porque nos han presentado un volumen en folio que no entra, no entra, no entra en aquellos (...).

Así que se han propuesto dos soluciones para que entre: una, recortarlo convenientemente, muy practicada por el Partido Socialista, decidió recortar el volumen, a pesar de que de allí salgan cosas que puedan ser fundamentales, pero, en fin, le quitamos un poco del margen de arriba, un poco del de abajo, y tal, y tratamos de quedarnos con un volumen en cuarto, lo plegamos, le hacemos algunas cuestiones extrañas, que es lo que durante la ponencia ha ido practicando, con magnífica habilidad y grandes resultados, no protesto de ello, pero, digamos, dentro de este imaginario que estamos haciendo, esto es lo que se ha propuesto; o la solución que nos ha propuesto MÉS de ¡pues rompa la biblioteca! Esto es bastante fácil, se coge un serrucho, se cortan los anaqueles y se mete.

Entonces, no le ha importado que por arriba, esto toca a Schengen, claro, se acuerdan ustedes de Schengen, ¿no?, y de la libre circulación y de aquel hecho de que tenemos una frontera común en Europa, que debe ser defendida, pues por arriba toca Schengen. También toca la Constitución, en los artículos 19, de libre residencia y libre circulación, en los que están en los treinta, sobre empresa y sobre la capacidad de detener negocios y las razones del por qué, y el 131, que, para mí, insisto siempre y es muy importante, que es el de que las administraciones y los poderes deben velar por el crecimiento de la renta y de la riqueza y por su más justa distribución.

Aquí no, porque esta norma, aparte de esta cabida suya, es que también esta cabida suya es extraordinaria porque empezamos con el decrecimiento, nos quieren imponer ustedes una cosa que se llama decrecimiento, en nombre de lo que va a estar confundidísimo en el artículo 6, la sostenibilidad. La sostenibilidad, no entendida como un concepto general de vamos a ver cómo hacemos, que nos funcionen las cosas sin exceso de gasto y sin exceso de destrozo, sino la sostenibilidad entendida como una especie de necesidad brutal de que..., no sé, de ser especialmente buenísimo, moderadísimo y ordenadísimo, sin que esté justificado por qué. Y con el follón de lo que les habíamos planteado varias veces, en la exposición de motivos se nos pide que no respetemos el color político de cada momento, y la sostenibilidad, al carecer todavía de un plan, no sabemos exactamente qué es lo que se persigue, qué se pretende, cuáles son los objetivos y, entonces, nos queda una ley bastante coja. Una ley, entonces, que da problemas, que deberíamos resolver previamente porque, perdonen, de la ley hablaremos luego y, como les hablará este mismo ponente, se me mezclan unas cosas con las otras, veo.

Pero esto tiene un problema, la ley tiene una incongruencia entre el objeto y el contenido, ¿vale?, porque la condición de Reserva de Biosfera, si hacen un reglamento para la UNESCO, no constituye un título atributivo, el ámbito, tanto el geográfico como el jurídico, este intento de incluirse es equivocado.

La tramitación propuesta, fuera de los canales, sobre todo para los temas de depender de competencias, debería seguir el 50.6 y el 71 del Estatuto, y no parece que sea eso exactamente lo que se propone. La competitividad competencial del 11 al 17

es francamente discutible, a pesar de sus muchas correcciones. Falta de concreción sobre lo que constituye el objeto real de la ley, porque al faltar el artículo 6, de plan falta mucho aquí. Los efectos vinculantes que piden vulneran completamente el sistema de fuentes del derecho y la prelación de las distintas órdenes, a partir de este mandato de que el resto de las órdenes tienen que acatarlo, las leyes posteriores, recordemos, que cancelan los preceptos de las leyes anteriores, y además esto... el ordenamiento democrático si no contiene esto es el caos, es el caos en el tiempo. La ordenación del litoral también es muy dudosa. Y los artículos de financiación, los del 77 y siguientes, contienen unos mandatos bastante extraños, a pesar de haber quedado aquellos famosos 5 millones en 3,25, abonables, además, en conceptos que lo mismo ya constituían partidas que iban a transferirse. En fin, tal y como queda la cuestión, yo no entiendo como no les preocupa mucho, pero, en fin, todos estos de los setentas, de la financiación, también son bastantes dudosos y requerirían un dictamen.

Así que usted lo que nos solicita, Sr. Lafuente, es que no participemos en el destroz de la biblioteca para acomodar una ley sectorial que no tiene voluntad, ni formato, ni volumen de ley sectorial. No nos acaba de convencer el destroz el propio ejemplar para reconvertirlo, y creemos que lo lógico y natural sería remitirnos a un informe previo y saber perfectamente, jurídicamente, qué estamos haciendo, para poder enviar a la UNESCO una norma absolutamente coherente y clara, que entrase perfectamente entre todas nuestras otras normas sectoriales en la biblioteca que les digo, y nos permitiera actuar con el rigor y la probidad necesarios para una decisión tan trascendente y sin, ya les dije, esta participación en pequeños y baladíes sucesos del mundo corriente.

Gracias, señores, he terminado.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Nos encontramos ante una nueva chapuza jurídica típica de Armengol y compañía. El día que debatimos la toma en consideración de esta ley ya advertí, en esta misma tribuna, de los evidentes defectos que presenta y de que muchos de sus preceptos son manifiestamente inconstitucionales.

En esta ocasión, además, con la mala suerte, para “chapuzas Armengol i cia”, de haberse colado en la prensa un informe de la Abogacía que luego dijeron que era solo un borrador, pero que no tiene desperdicio, un borrador redactado por la jefa de la Abogacía de la comunidad autónoma, que desgrana, uno por uno, todos los defectos que observa en la norma, y que justifican sobradamente que, antes de ser aprobada por este parlamento, se solicite un informe al Consejo Consultivo, porque aun estamos a tiempo de parar este despropósito. Aunque mucho me temo que “chapuzas Armengol” seguirá con la maquinaria en marcha y con su habitual huida hacia adelante.

En cualquier caso, poco futuro le vemos desde VOX a esta ley, no ya sólo por su manifiesta inconstitucionalidad, sino también por la absoluta falta de consenso con la que se pretende aprobar. Por tanto, o la tumba el Tribunal Constitucional o la tumba este mismo Parlamento, en cuanto cambien las mayorías, por mucho que intenten blindar el contenido de la ley, mediante mandatos a futuro, que afectan, ni más ni menos, que al reparto competencial que establece el Estatuto de Autonomía.

Un Estatuto de Autonomía que, les recuerdo, es una ley orgánica, y una ley autonómica sectorial, como ésta, no puede afectar a lo que dice una ley orgánica. Eso es algo que deberían conocer todos los que se sientan en un parlamento autonómico, pero, claro, tampoco vamos a pretender pedirle peras al olmo. Lo que es más grave no es la ignorancia, lo que es más grave es que hay mucho diputados, la mayoría de los que han participado en la elaboración de esta ley, que van a votarla a favor, y saben perfectamente la aberración jurídica que están cometiendo, y les da exactamente igual. Les da igual el respeto a las reglas democráticas, les da igual cargarse el estado de derecho, las más elementales normas de convivencia, que son las que marcan las reglas del juego y las competencias establecidas para las diferentes instituciones.

Les puedo desgranar cuál es nuestra opinión con respecto a las cuestiones que deberíamos plantear al Consejo Consultivo antes de aprobar esta ley.

En primer lugar, no es jurídicamente coherente que una ley sectorial, como esta, establezca mandatos a futuro que afecten al reparto competencial establecido en una ley orgánica como es el Estatuto de Autonomía.

En segundo lugar, no es jurídicamente coherente que esta ley se dedique a regular lo que tendría que regularse en el Plan territorial insular, cargándose el sistema legalmente establecido de ordenación territorial, y contribuyendo a agrandar el caos normativo al que nos tienen sometidos con las sucesivas leyes y normas que se van dictando y que han formado el galimatías jurídico que padecemos los ciudadanos de estas islas.

En tercer lugar, este Parlamento no tiene competencias ni atribuciones para dictar normas que vayan en contra de la Constitución, y esta ley va en contra del reparto competencial establecido en la propia Constitución porque pretende regular una materia que es de competencia estatal, como es el mar territorial o los contratos públicos, por ejemplo.

Esta ley no puede vincular a todas las instituciones de Baleares y a todos los particulares a hacer lo que en un futuro digan que hay que hacer organismos que no tienen capacidad legislativa, elevando a rango de ley mandatos de los poderes públicos que aún no han sido ni emitidos. Tampoco puede prohibir que en un futuro este Parlamento dicte otra ley que contradiga lo que dice esta, o que la derogue, porque para eso están los parlamentos, para dictar leyes, derogarlas o modificarlas, en función de las mayorías políticas que los ciudadanos decidan con sus votos.

Esta ley no puede modificar el régimen de contratación pública, como decía antes, que es una competencia estatal. Por

cierto, esto no es nuevo, ya lo intentaron durante la pandemia por decreto ley y hasta el Ministerio de Administraciones Públicas le estiró de las orejas a la Sra. Armengol y compañía.

Por tanto, si esta ley contiene numerosos preceptos inconstitucionales, que es lo que ocurre, no pasaría ningún examen mínimamente objetivo de calidad normativa, y es una chapuza típica de las leyes de la izquierda.

Como comentaba nuestro coordinador en Menorca, Xisco Cardona, el otro día, en una tertulia radiofónica, la izquierda no sabe legislar, y el problema no es ya el ridículo que van haciendo cada vez que sacan una de sus flamantes leyes-chapuza, el problema es que luego eso tiene aplicaciones prácticas que son nefastas para los ciudadanos, el problema son los perjuicios que ocasionan a los habitantes de Baleares, en este caso a los menorquines, y a todas aquellas personas que visiten la isla. El problema es que estas chapuzas jurídicas luego acaban irremediablemente engrosando la lista de asuntos que colapsan los tribunales de justicia, a quienes luego, muy hábilmente, esa izquierda chapucera, hace pagar el pato, diciendo que la culpa es de los tribunales, que no saben aplicar bien las leyes, porque necesitan asistir a unos cursillos, como ocurre con la famosa ley “del sí es sí”, por ejemplo.

Por tanto, nosotros vamos a apoyar esta iniciativa, que consiste en pedir al Consejo consultivo un dictamen para que se pronuncie sobre todos los defectos de los que esta ley adolece. Pero somos muy conscientes de que, aunque se aprobase la solicitud del dictamen -que no se va a aprobar-, en ningún caso eso garantiza que le podamos parar los pies a la izquierda autoritaria y chapucera que gobierna esta comunidad autónoma, porque, como bien sabemos todos, los dictámenes del Consejo Consultivo no son vinculantes y, por tanto, lo que diga el Consultivo no condiciona lo que finalmente se vote aquí. Y, desgraciadamente, ya sabemos que para “Armengol y cía”, lo de pedir opinión a los expertos es un atraso, lo “progre” es dejarse llevar por los desvaríos ideológicos y no hacer caso a ningún experto. De hecho, con la pandemia ya le han cogido el gustillo a eso de prescindir de los expertos y, si hace falta, hasta se inventan grupos de expertos que luego no existen.

Como ya he dicho en anteriores ocasiones en los que la ultrazquierda autoritaria nos presenta textos inconstitucionales, no albergo esperanza alguna de que reflexionen esta vez, por lo que hoy volveremos a vivir como “Armengol y cía” vuelven a manchar este parlamento con sus tintes autoritarios.

Nosotros, desde VOX, seguiremos defendiendo, como siempre, el estado de derecho, el principio de legalidad y el respeto a la Constitución Española, como garante de la convivencia democrática de todos los españoles, incluyendo, por supuesto, a los menorquines y al resto de habitantes de estas islas. Gracias, presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. També saludo els convidats que ens acompanyen provinents de Menorca.

El Grup Parlamentari El Pi intentarà evitar aquesta sobreactuació que he vist a altres grups, perquè tampoc pensam que puguem ser tan categòrics amb determinades afirmacions sobre la constitucionalitat o no d'aquesta proposició de llei i, sobretot, em fa gràcia que contínuament hi hagi grups, que són inconstitucionalment militants, perquè estan en contra de l'essència de la Constitució, com l'estat autònom i després venguin aquí a donar aquestes lliçons sobre la conformitat o no de determinades normes autonòmiques amb la Constitució.

Però, bé, feta aquesta introducció, el nostre grup donarà suport a la petició del dictamen del Consell Consultiu, perquè, com ha dit el Sr. Lafuente, i en això li don tota la raó, som davant una llei important, una llei transcendent, una llei de llarg recorregut i evidentment l'hem de revestir de les màximes garanties jurídiques. I a ningú no escapa, i s'ha constatat en el debat d'avui, que evidentment aquesta llei va començar amb molts dubtes jurídics, i s'ha fet referència al famós informe *non nato*, per denominar-lo d'alguna manera, de l'Advocacia de la comunitat autònoma. Per tant, ja es planteja aquí que hi ha dubtes importants a resoldre, i nosaltres no qualificam, diem que seria important que hi hagués aquestes garanties. Jo crec que això és la justificació que ha fet el Sr. Lafuente i hi estam totalment d'acord.

Per ser breu i no caure en reiteracions, donarem els quatre arguments bàsics que justifiquen aquesta posició del Grup Parlamentari El Pi.

Primer hi ha dubtes sobre l'afectació de determinats articles d'aquesta proposició de llei a l'arquitectura institucional dissenyada per l'Estatut d'Autonomia i, molt concretament, amb el repartiment competencial entre les diverses administracions de les Illes Balears.

Segon, evidentment, també hi ha dubtes sobre el funcionament de les competències concurrents i la possible invasió de competències estatals, possible, no dic que sigui així, i, com vostès saben, evidentment a El Pi ens agradaria que les Illes Balears tenguessin molta més competència i molta més capacitat de decisió, en el marc territorial, en contractes públics, etc., però, bé, això, és un desideratum polític, però no és el marc jurídic que tenim i, per tant, val la pena valorar si tenim aquesta capacitat que hi ha a la proposició de llei. Perquè aquí vull fer un advertiment, si no demanam el dictamen del Consell Consultiu ens podem trobar, com ens trobam sovint, que quan es publica la llei, venguin les rebaixes de la comissió mixta, comissió mixta en què la participació dels consells tampoc no hi serà i, aleshores, ens trobarem un plat ja servit, Sr. Castells. I per ventura valdria la pena fer una reflexió i fer una valoració anteriorment a què es produeixi aquesta manera de corregir moltes normes autonòmiques que assistim darrerament amb aquesta manera de funcionar que, evidentment, no ens satisfà al Grup Parlamentari El Pi.

Tercer argument, els conflictes que es poden produir en la regulació d'aquesta proposició de llei, amb els instruments

territorials i l'encaix de les determinacions del pla d'acció, previst a la proposició, amb els instruments territorials ja vigents, i amb els que es puguin modificar o aprovar en el futur. Evidentment, nosaltres també pensam que aquí no acaba de tenir una regulació prou encertada i almanco voldríem que el Consell Consultiu valoràs com quedarà aquesta matèria, evidentment d'importància capital a les Illes Balears i, evidentment, a Menorca.

I quart, i coincidesc també en això amb el Sr. Lafuente, diguem la correcció de tècnica legislativa, perquè aquesta és una llei sectorial, en teoria, però amb un caràcter un poc més general i, evidentment, que té interaccions continuades amb normativa sectorial, que no acaba de resoldre adequadament com queda l'exercici d'aquesta competència, perquè, en teoria, evidentment, només hi ha d'haver un competent i unes administracions competents i uns directors insulars o uns consellers competents, i aquí es produirà una mescladissa que crec que s'hauria d'evitar. Per tant, pensam que l'opinió experta del Consell Consultiu podria irrogar molta llum i podria ajudar que la norma tengués molta més força, molta més consistència, molt més bagatge jurídic i, per tant, fos molt més afinada en les seves finalitats i en els objectius que plantejam molts dels quals compartim, evidentment, amb altres discrepam.

Per aquests motius, el nostre grup parlamentari donarà suport al dictamen consultiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Ara començam les intervencions dels grups parlamentaris que estan en contra i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President, señoras diputadas, señores diputados. En primer lugar, dar la bienvenida a la presidenta del Consell de Menorca, Susana Mora, y a los consellers, Sr. Bep Juaneda y Sra. Cristina Gómez, y, por supuesto, también a los directores insulares, Irene Estaún, Esteve Barceló, presentes aquí. A todos ellos, *moltes gràcies per la seva presència*.

El Partido Popular, mediante escrito presentado en esta cámara, somete a su consideración una solicitud de dictamen al Consell Consultiu de las Illes Balears respecto a la Proposición de ley de Menorca Reserva de Biosfera. Esta solicitud, más allá de su legitimidad, refleja la poca sintonía que hemos encontrado en el PP con respecto al texto aprobado en el Consell de Menorca y posteriormente enmendado y aprobado su dictamen en comisión.

El texto salido del consell, además del propio texto de proposición de ley, constaba de tres informes: el primero era un certificado del acuerdo adoptado por el Pleno de este consell insular, en sesión de carácter extraordinario, de 25 de abril de 2022; el segundo es una memoria de impacto normativo del anteproyecto de la Proposición de ley de Menorca Reserva de Biosfera, de fecha 28 de marzo de 2022; y el tercero es un informe sobre los impactos económicos y presupuestarios y de

cargas administrativas de la Ley Menorca Reserva de la Biosfera, de fecha 31 de marzo de 2022.

En el primero, atendiendo la capacidad de iniciativa legislativa que le reconoce el artículo 47.2 del Estatuto de Autonomía de las Illes Balears, se indica la necesidad de disponer de un instrumento legislativo que se enfrente a los retos y amenazas que pueda sufrir la isla. Si bien se entiende que la Reserva ha enfrentado con éxito, hasta el momento, los desajustes provocados por el aumento de la presión humana sobre el territorio, se aprecian grietas estructurales que pueden poner en peligro los valores que le han otorgado esta distinción, de ahí la necesidad de afrontar la redacción de una ley específica.

En este informe se explica todo el proceso de elaboración de la ley hasta el momento de su definitiva aprobación en el Consell de Menorca, proceso que ha tenido en cuenta la participación pública, con un periodo de consulta pública previa del anteproyecto de proposición de ley, abierto a toda la ciudadanía y actores sociales y económicos de Menorca. De esta consulta se obtuvieron 42 alegaciones, tanto de entidades como de particulares, que fueron objeto de valoración y tenidas en cuenta en gran medida.

Posteriormente, en septiembre de 2020, se presenta a los grupos políticos de la oposición y también al Consell Social de la Reserva de Biosfera y al Consell Científic, haciéndose posteriormente una revisión en el Departament de Medi Ambient i Reserva de Biosfera.

En la primera de 2021, el texto es analizado por los servicios jurídicos del Consell de Menorca, y a finales de junio se vuelve a pasar el texto a la oposición, al Consell Social y al Consell Consultiu. Y nuevamente se abre otro periodo de consulta pública que incluye a los propios ayuntamientos de la isla. De este periodo se reciben 26 nuevas propuestas.

Desde entonces hasta su aprobación han existido infinidad de reuniones con todos los partidos con representación en el consell, con distintos colectivos para intentar llegar al máximo consenso. En abril del 22, la Comissió informativa d'Economia, Territori i Serveis Generals dictaminó favorablemente la propuesta de aprobación de la proposición de ley. Posteriormente, se consideró introducir las observaciones realizadas por el Ministerio de Transición Ecológica y Reto Demográfico.

El segundo informe, el de impacto normativo, analiza aspectos que van desde la propia oportunidad para elaborar la ley, la relación del texto con el ordenamiento jurídico, la participación ciudadana, los principios de la buena regulación, el impacto climático, la perspectiva de género o impacto en las familias, en la infancia, adolescencia, orientación sexual e identidad de género. En ninguno de estos supuestos la autora del informe ve problemas de encaje o impacto negativo. Además, se indica que las previsiones contempladas no alteran las de la normativa marco de referencia ya que se prevén regulaciones particulares que han de aplicarse en Menorca. Se indica también que el texto responde al principio de eficacia y al de proporcionalidad, así como se preserva la seguridad jurídica, este argumento que tanto les gusta utilizar.

El tercer informe, de acuerdo con el artículo 60 de la Ley 1/2019, del Govern de las Illes Balears, actualmente vigente, que regula que, en el procedimiento de elaboración de los proyectos normativos, se ha de incluir una memoria del análisis de impacto normativo, entre los cuales los económicos, presupuestarios y posibles cargas administrativas. En relación con ello, se han considerado el impacto económico general, las garantías de la unidad de mercado, los efectos de la competencia, los efectos en la competitividad y los efectos sobre las PYME. En ninguno de estos aspectos, como en el caso del impacto presupuestario y de cargas administrativas, el autor del informe aprecia impactos negativos, más bien al contrario.

Creemos, por tanto, que esta ley tiene suficiente base jurídica ya que dispone de informes favorables, ningún posicionamiento en contra de los servicios jurídicos del consell y el visto bueno del ministerio, una vez subsanados algunos puntos de desacuerdo.

No obstante, ustedes, en su solicitud, a través de 10 puntos, ponen en duda la oportunidad o coherencia de algunos puntos de la ley, por ello hablan de duplicidades entre el PTI y la ley, cuando, a nuestro entender, se complementan a través de sus distintas atribuciones. O también cuestionan lo que denominan mandatos a futuro, que en realidad obedece al propio desarrollo competencial autonómico. O que no se prevean los efectos del Plan de acción, algo ya comentado en los informes mencionados.

Sobre la competencia estatal en el marco territorial es evidente que hay que aplicarla sobre la base jurídica existente y sobre otras referidas a tres artículos. Parece claro que solo se pueden aplicar en el ámbito de la competencia insular. También cuestionan el régimen sancionador de la ley, al considerarlo repetitivo con otras leyes sectoriales, o si se pueden hacer modificaciones de la Ley de contratación pública desde esta ley, cuando en ninguno de los dos casos esto es así.

En cuanto a la limitación de entrada de vehículos, esto es algo que se está regulando en diversos lugares, ustedes mismos están en ello en Eivissa, y es normal regularlo.

Y en cuanto a la discriminación de la ley con respecto a la ciudadanía de otros lugares, entendemos que aquí lo que se ha pretendido al legislar es reconocer el hecho insular en un territorio con enorme presión exterior.

Y de cualquier forma, entendemos que la posibilidad de solicitar el dictamen del Consell Consultiu podría haberse considerado facultativo, en este caso, por parte del consell, pero el Consell de Menorca no ha ejercido esta facultad, pudiendo hacerlo en el artículo 21.d) de la Ley 5/2020, de 16 de junio, reguladora del Consejo Consultivo de las Illes Balears.

Entendemos que es una ley que esencialmente afecta a Menorca y que ha dispuesto de una amplia participación en la isla, un trabajo exhaustivo en el Consell de Menorca y un buen trabajo de seguimiento y búsqueda de consenso en el Parlamento. Este amplio trabajo de elaboración podría perderse con esta solicitud, por factores excepcionalmente temporales,

con lo cual, teniendo en cuenta que es meramente facultativo, creemos que es más adecuado rechazarlo.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president, gràcies als representants del Consell de Menorca, que són avui aquí, amb aquesta llei que jo crec que és molt important, no tan sols per a Menorca, sinó per a totes les Illes.

Bé, crec que valdria la pena repensar encara que discutim el tema del Consell Consultiu, que les reserves de la biosfera són reconegudes des de l'any 1971 per la UNESCO, o sigui, que fa mig segle que s'han creat, precisament per determinar com una iniciativa científica de cercar, de fer compatible la conservació dels recursos naturals amb la cultura i l'activitat econòmica. Actualment hi ha més de 700 reserves a més de 120 països i a l'Estat espanyol n'hi ha més de 50.

Potser que amb aquesta llei que debatem avui i que s'aprovarà, estic segura, ens trobem en un exemple a seguir, perquè realment hi ha pocs exemples del fet que una llei determini o reguli les reserves de la biosfera amb l'amplitud i la transversalitat que avui es debat en aquesta llei. Per tant, creiem que és una llei ambiciosa, evidentment, innovadora i pionera.

Jo crec que per això, el Sr. Méndez no és aquí, veig que molts han partit, però crec que per això no els encaixa dins un estand, perquè, és clar, és una llei que de qualque manera traspasa moltes qüestions que fins ara no ens havíem plantejat a l'hora de gestionar un territori. Jo crec que en aquest cas, com ha dit el company que m'ha precedit, en moltes qüestions que aquí també es plantegen, ens plantejam, varem regular l'entrada de vehicles a Formentera, varem fer una llei de residus, que aquí molta gent es va posar les mans al cap, pionera, que no es podien regular segons quines qüestions, però varem ser valents i ho varem fer i s'ha mantingut. I jo crec que aquesta llei és una d'aquestes, precisament, que fa unes passes endavant, precisament, per abordar una qüestió que creiem molt important davant moltes qüestions que, des de Menorca, fa 30 anys des que es va declarar la Reserva de la Biosfera, ja s'havien plantejat, però que ara amb el repte climàtic són més importants que mai i que potser ens serveixin també per aplicar a altres parts del nostre territori, del nostre arxipèlag, per això seré breu.

Entenem que és una llei especial, a mi m'agrada més dir-ne "llei especial", si no dir-ne "molt especial", m'agrada més aquesta qualificació que no "llei sectorial", amb una qüestió que és molt transversal, que té un caràcter molt transversal i integral, i que és normal que incideixi sobre altres normatives generals o transversals, vull dir o sectorials. Per tant, no veiem

aquesta..., a part del que ja ha dit el company que m'ha precedit, que no és una llei que tampoc no sorgeixi de res, ve d'un debat dins un consell insular, amb totes les seves -diguem- qüestions jurídiques, vull dir, té els seus informes jurídics.

Per tant, si aquí moltes vegades plantejam la legitimitat, o jo també defens i he defensat, potser, la legitimitat de l'autonomia de la comunitat autònoma, del Govern, idò nosaltres creiem que també en aquest cas hem d'expressar l'autonomia i la legitimitat dels serveis jurídics i de totes les tramitacions que es fan als consells insulars a l'hora de plantejar-nos aquí, en aquesta cambra, aquesta llei i, per tant, tampoc no els hem de menysvalorar.

I jo crec que per això nosaltres, des de MÉS per Mallorca, no entenem aquestes afirmacions d'incoherències ni inconvenients que plantegen en moltes qüestions, tant jurídiques com de competències estatals i, per tant, nosaltres, fins i tot aquí hi ha hagut afirmacions en el tema que canvia la normativa de contractació pública, quan això no és cert, vull dir, no la canvia de cap manera. Per tant, creiem que al final han volgut encarrilar un debat com a molt tècnic, però en el fons hi havia un debat polític, un debat demagògic important.

Jo crec que, en aquest sentit, des de MÉS per Mallorca creiem que no hi ha necessitat de demanar aquest informe al Consell Consultiu i, per tant, votarem en contra d'aquest punt i d'aquesta proposta del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President I, miri, Sra. Campomar, ha dit dues coses que estic molt d'acord amb vostè, primer ha dit: és una llei innovadora, ambiciosa i pionera, m'han agradat molt els tres adjectius, perquè jo també ho pens, i no havia trobat la manera de dir-ho amb aquests tres termes tan precisos i tan correctes, però jo d'això potser en parlaré més en el proper debat.

Però després també ha dit una altra cosa que, d'alguna manera, serà l'eix de la meva intervenció, que és: vostès han vingut aquí a demanar una cosa aparentment tècnica i ho han formulat d'una forma molt política. I en això, Sr. Lafuente, jo li he de dir que m'ha decebut molt la seva intervenció, perquè, i jo sé que no és així, perquè el conec, però amb el contingut de la seva intervenció, la impressió que li fa a algú que s'hagi llegit la llei en detall és que vostè s'han llegit la llei en diagonal. El mateix dic de les intervencions de la resta de portaveus de l'oposició.

Perquè vostès diuen: no, aquí es parla de contractació pública, del marc territorial, del règim sancionador, de drets fonamentals! És a dir, vostès fan unes ombres xineses parlant

de tot de temes que la gent pensa que són competències estatals, per intentar-nos convèncer que aquesta llei s'extralimita en les seves competències, i això no es s'adiu amb la lectura concreta de tots aquests termes que vostè parla.

Ara posaré un exemple: vostè ha parlat del marc territorial, si afecta al marc territorial. La llei utilitza dues vegades el terme "marc territorial", una, per parlar de l'àmbit de la llei, perquè, encara que la competència sobre el marc territorial la tingui l'Estat, la comunitat autònoma té algunes competències que es desenvolupen o que tenen el seu àmbit dintre del marc territorial, per exemple, la pesca. Per tant, no hi ha cap moment en què es digui que ni el Consell de Menorca ni la comunitat autònoma tenen competència en el marc territorial, simplement, surten algunes referències. L'àmbit territorial és el que marca la declaració de la Reserva de la Biosfera, de la que vostès estan tan orgullosos, i amb raó. Aleshores, vostè no ens vengui aquí a dir que aquesta llei legisla sobre el marc territorial, perquè això no és veritat.

La segona vegada que parla de marc territorial és quan ens diu que es podrà transferir la competència dels abocaments terra a mar dintre de les aigües territorials de l'Estat, lògicament. De fet, miri, es podrien haver dit aigües territorials de l'Estat perquè, lògicament, els abocaments que es facin des de Menorca -que jo sàpiga-, de terra a mar, sempre seran a les aigües territorials de l'Estat.

Això ho pos com a botó de mostra, quan dic que vostès han vengut aquí a dir tot de coses, i sembla que s'hagin llegit la llei en diagonal. Però és que li posaré altres exemples, contractació pública. Per exemple, la Sra. Ribas també ha dit: "*están afectando ustedes a la contratación pública*". A veure, escolti'm, perdoni, la contractació pública, que evidentment és una competència bàsica de l'Estat, és susceptible de desenvolupament per part de les comunitats autònomes, perquè la mateixa llei de contractació pública -ara la Sra. Ribas no m'escolta, ella que ens dona tantes lliçons-, la mateixa llei de contractes del sector públic ja estableix que hi ha uns articles que són bàsics i uns que no, i, per tant, els que són bàsics són susceptibles de ser desenvolupats per les comunitats autònomes.

Aquí, nosaltres, aquesta llei no afecta per a res, no legisla sobre contractació pública, el que diu, perquè, és clar, és que, per això dic: vostès s'han llegit la llei en diagonal; és clar, a mi m'obliguen a llegir-la amb detall, però, és clar, vostè -que és advocat com jo- ja sap que a les lleis no es pot anar a l'engròs, s'ha d'anar al detall. Criteris ambientals de contractació pública, article 51.1: "En el marc de la legislació de contractes del sector públic..." Home, és a dir, vostès tot això no ho han dit, vostès prefereixen venir aquí, a l'engròs, a esvalotar l'aviram, per dir-ho així, la contractació pública, doncs la contractació pública, em sembla que ja els he contestat.

El marc territorial, també, l'article 4, quan parla de l'àmbit; article 11.2, quan parla dels abocaments de terra a mar. Normalment la llei bàsicament parla, i quan atribueix competències o atribueix capacitats d'execució, parla de les aigües interiors, on hi ha un amplíssim catàleg d'àmbits en què la comunitat autònoma i els consells insulars poden tenir incidència en les aigües interiors i en la regulació del litoral, i,

si no, és clar, és que no puc citar-ho tot, però l'Estatut d'Autonomia, article 22, competència exclusiva de la comunitat autònoma, pesca i activitats recreatives en aigües interiors; el règim d'aigües i aprofitaments hidràulics, que té a veure, evidentment, amb els abocaments també a la mar. Què li vull dir amb això? Que hi ha moltes competències de la comunitat autònoma que afecten l'ordenació del litoral, les aigües interiors i fins i tot també les aigües territorials, la qual cosa no vol dir que aquesta llei envaeixi competències en aquests àmbits.

Per cert, ara que veig que el Sr. Méndez ja és aquí, "*muy dudoso*" diu, vostè, Sr. Méndez, encara sembla que l'ha llegida més en diagonal, perquè diu "*Es muy dudoso esto de la ordenación del litoral*", bé, a veure, ordenació del litoral, article 41, ordenació del litoral: el Pla director sectorial de l'ordenació del litoral, article 41: "El Consell Insular de Menorca, en el marc de les seves competències...", bé, és clar, Sr. Méndez, és que vostès ens vénen a dir aquí: vostès volen...,! Escolti, en el marc de les seves competències.

Per tant, Sr. Méndez, ja li he dit abans, que ens hem trobat aquí fora, que li he portat el pla d'acció, perquè, és clar, com que ja diverses vegades vostè ha dit: és que, és clar, no sabem quin és el pla d'acció; bé, doncs, jo li vaig dir: existeix; ara l'hi he portat perquè el vegi, però el més divertit de tot és que quan he agafat el que tenia al despatx m'ha caigut un paper d'aquí, i dic: què és això? Ah!, calla, és quan me'l van enviar a mi, que me'l van enviar el novembre del 2020, signat per la Sra. Maite Salord, aleshores consellera de Medi Ambient. Home, jo crec que el novembre del 2020 vostè també era diputat, m'imagín que a vostè també l'hi van enviar. Si no l'hi han enviat... o, com a mínim, al portaveu del seu grup, eh?

(Remor de veus)

Bé..., bé, si no, escolti, Sr. Méndez, aquí hi ha el Sr. Ayuso, que, com a conseller del consell insular segur que en té coneixement, però, per tant, no diguem més que no sabem de què va aquesta llei, perquè ja tenim un pla d'acció que, a més a més, té un àmbit temporal 2019-2025. Per tant, sabem perfectament en quins àmbits vol actuar aquesta llei.

Efecte vinculant, continuo amb tots aquests temes que vostès fan servir com a espantall i després resulta que, quan es llegeix bé la llei, es veu que s'ha estat absolutament escrupolós a respectar les competències de cadascú. Efecte vinculant, en parlen molt, que això, aquesta llei conté mandats vinculants a futur... Molt bé, article 6, efecte vinculant, bé, diu una cosa que és òbvia: "Les determinacions d'aquesta llei vinculen totes les administracions públiques", totes les administracions públiques. Després, punt 2: "El Govern de les Illes Balears, en les disposicions generals que promulgui...", és a dir, efecte vinculant de qui? De les administracions, si això és un parlament, el que nosaltres establím vincula les administracions públiques. Llavors, tot això de "a futur, la llei posterior deroga l'anterior", home, és clar, vull dir, és que si una llei posterior deroga aquesta llei, evidentment, el que vincularan els poders públics, Sr. Lafuente, serà el que estableixi la nova llei.

Per tant, això no afecta per a res les fonts del dret ni l'ordenació de les fonts del dret.

També em sembla que s'ha citat per part d'algú, quan parlaven de l'efecte vinculant, l'article 22. No em pensava, la veritat, que hagués de fer una lectura tan detallada de la llei, però, bé, vull convèncer l'auditori que realment vostès han fet una crítica a l'engròs, parla del marc legal específic de la sostenibilitat, marc legal específic de la sostenibilitat, diu: "A part de la regulació referida als diversos àmbits sectorials i mecanismes transversals continguts als tractats internacionals, signats (...) per l'Estat espanyol...", és a dir, salvem els àmbits sectorials. Per tant, tota aquesta preocupació que vostès tenen que una llei sectorial, que jo estic també d'acord que no ho és, però, segons vostès, escolti, aquí ja salva tot el que estigui dins els àmbits sectorials i mecanismes transversals continguts als tractats internacionals signats per l'Estat espanyol, en el dret de la Unió Europea, a les normes estatals i autonòmiques dictades per la CAIB.

Escolti, aquí no hi ha cap mena d'invasió de cap àmbit sectorial perquè aquí perfectament deixa de banda tota aquesta regulació. També, fins i tot, deixa clar, salvant també els plans directors sectorials i el Pla Territorial Insular de Menorca, després d'exceptuar tot això, per tant, absolutament rigorós i meticulós a no trepitjar la competència de ningú, ni fins i tot les competències... el sistema de fonts del dret, "són d'aplicació a l'àmbit de la Reserva de la Biosfera les disposicions contingudes als següents capítols i articles". És a dir, quan vostès parlen que aquesta llei s'extralimita, que vol envair, que vol ocupar l'àmbit d'altres normes, d'altres plans, etc., quan es llegeix en detall la llei es veu que això no és així, es veu que això no és així.

Després, el règim sancionador, ho he trobat molt curiós, Sr. Lafuente, perquè vostè... "règim sancionador", a veure, jo ja puc entendre que es regulin algunes sancions o que se sancionin algunes conductes relacionades amb l'ús de la marca, és que gairebé tot el que parla de règim sancionador parla de l'ús de la marca i derivades. I l'altre tema, el de la limitació de vehicles, lògicament; és a dir, la llei no conté sanció de conductes que siguin objecte de regulació d'altres lleis sectorials, sinó que conté conductes que estan regulades en aquesta llei i que, per tant, la llei que ha de regular el règim sancionador per les conductes que siguin contràries al que disposa aquesta llei, lògicament han d'estar en aquesta llei.

I després, també, el gran mantra dels drets fonamentals de la mobilitat, etc. És clar, a veure, escolti, en aquestes illes ja tenim Formentera, que limita l'entrada de vehicles; Eivissa, que va aprovar l'altre dia una proposició de llei, que supòs que arribarà algun dia a aquest parlament, per limitar l'entrada de vehicles; vostè també considera que a Eivissa es vulneren drets fonamentals? Sí això ja està en marxa, està en marxa a Formentera des de fa anys, i que jo sàpiga ni s'ha impugnat per part de l'Estat, ni hi ha una oposició, ni social ni política, en contra de tot això.

Per tant, crec que he demostrat que gairebé tots els arguments que vostè ha esgrimit, que els ha esgrimit així a l'engròs, quan els estudiem en detall no tenen cap fonament.

Però el que m'ha fet més gràcia de tot és que vostè feia referència al famós informe de l'Advocacia, que, com molt bé ha dit el Sr. Melià, jo anava a utilitzar la mateixa expressió,

l'informe nonat, és que aquest informe no va existir mai, perquè vostè va demanar una compareixença de la Sra. Lourdes Aguiló, va venir i ella va dir que aquest informe no ha existit mai, això és un esberrany, un esberrany que no està ni signat.

I, sobretot, m'ha fet gràcia que vostès esmentés aquest informe perquè vostè ha dit: és que, és clar, una llei feta de pressa i corrents; o sigui, una llei que porta..., miri, tres anys de tramitació, perdoni, el que si de cas es va fer de pressa i corrents, que ens ho va explicar la Sra. Lourdes Aguiló, va ser aquell informe, que ella mateixa ens va dir: "M'ho van demanar el 5 d'abril i el dia 6 d'abril la Sra. Garrido el va agafar i se'n var anar cap a Menorca". Això sí que està fet de pressa i corrents. I en base a aquest document, fet de pressa i corrents, vostè ve aquí i demana que demanem un informe al Consell Consultiu, que jo, totalment d'acord amb el que deia el Sr. Jiménez, la Sra. Presidenta -ara, malauradament, aquí no present, però sabem que és per aquí, del consell insular- podria haver-lo demanat, eh?, i, per tant, jo crec que, per una qüestió de lleialtat institucional, si en aquell moment el Consell de Menorca no va considerar necessari demanar aquest informe al Consell Consultiu jo, per tots els arguments que he utilitzat i que crec que no he estat gens polític, jo sí que he estat tècnic, jo he agafat el que vostè havia dit i havien dit la resta de portaveus de l'oposició, i els he demostrat com realment per a aquests arguments que vostès han portat avui no hi ha motiu per demanar aquest informe al Consell Consultiu.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, president, benvinguts conseller, consellera, presidenta, que també l'he vista per aquí fa un moment, directors insulars, benvinguts.

Avui, efectivament, és un dia important, molt important per a Menorca i per als menorquins, perquè avui tenim el debat de la Llei de Reserva de la Biosfera, que, gràcies al Partit Popular, tenim aquest debat previ que fa referència a veure si hi ha conveniència o no de demanar el dictamen al Consell Consultiu sobre el projecte de llei.

Jo he de dir que no incidiré, posaré diversos arguments damunt la taula i no incidiré en profunditat en molts que ja s'han dit, per no avorrir tothom, però el primer de tot és que aquesta llei ha passat pel sedàs de dues institucions, és una llei que ve del Consell Insular de Menorca, s'ha aprovat al Consell Insular de Menorca i, com bé ha incidit el Sr. Jiménez i ha donat tots els detalls dels informes i tot el que es presenta, juntament amb l'expedient, idò no hi ha hagut cap alarma posada aumon per part ni de cap tècnic, ni de cap informe. Però és que no només ha passat aquest sedàs, ha passat tot un tràmit parlamentari i també veiem el mateix, el Sr. Jiménez ha donat

tots els detalls, en cap moment no s'ha posat cap alarma de dir: aquí hi ha una invasió de competències.

Per tant, creiem que en aquests moments és totalment injust, Sr. Méndez, que vostè digui que consideren que s'ha de passar pel Consell Consultiu per donar-li serietat i rigor, ha dit...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., bé, serietat i rigor en tenen tant el Consell de Menorca com el Parlament de les Illes Balears, i li ho dic així de clar, i aquí la primera defensora.

Per tant, el primer argument per votar en contra d'aquesta sol·licitud.

Després entrem en el detall i veiem com el Partit Popular entra en incoherència amb ell mateix, Sr. Lafuente, perquè si llegim tots els arguments que vostè dona, doncs resulta que, per exemple, als articles 6, 30 i 40, que vostè esmenta aquí, que hi veu dificultats, resulta que no hi ha presentat cap esmena en el tràmit parlamentari, ens hauria d'explicar per què el Partit Popular ara ens demana, en base a uns articles concrets que considera que no hi estan d'acord, quan durant el tràmit parlamentari ni tan sols n'ha fet menció i ni tan sols una esmena.

Igual passa amb l'article 28, si vostè mira les seves esmenes, la 6381, d'addició, i la 6379 i 80, de modificació, no fan referència a res del que ens diu avui, a res. A més a més, entra en contradicció amb el seu mateix partit, que ja ho ha dit el Sr. Castells, ho tenim en aplicació a Formentera, però és que el seu govern d'Eivissa fa no-res, la setmana passada, va aprovar també la proposta de limitació de vehicles, en base, jo li diré en base a què, a les lleis de canvi climàtic, tant la balear com l'estatal. Per tant, vostè aquí ens hauria d'explicar a veure què és aquesta doble personalitat que té el Partit Popular, segons el faristol de la institució en què es troba.

Després, els diferents debats que hi ha hagut, és cert que hi ha hagut diferents debats pel que fa referència a la incidència de competències, per mor de la transversalitat d'aquesta llei, això ho hem dit, vull dir, al si de la Reserva, és una llei innovadora, ho ha dit la Sra. Campomar, jo també hi estic d'acord, és una llei que no trobes, no en trobes, vull dir, cerques allà a veure on copiar i no en trobes, per tant, és una llei innovadora, que, bé, que tindrà el seu recorregut, que lliurarem al consell insular perquè pugui ser aplicada, però que realment és difícil trobar aquest equilibri d'incidència sobre aquelles qüestions que la mateixa llei diu que són importants per a la pròpia Reserva de la Biosfera, que són qüestions que sí que és cert que hi ha diferents administracions que hi puguin tenir competències.

Per tant, crec que és una llei, que si la llegeixen realment, és totalment respectuosa amb el marc legislatiu autonòmic, totalment respectuosa. I creiem que és important dir-ho aquí, perquè vostè diu, després el Sr. Lafuente ens diu: no, és que és un tema tècnic, després ens diran que és que volem interrompre o volem retardar l'aprovació. Sí, Sr. Lafuente, sí, és així, li hem de dir així de clar: vostès el que volen és interrompre l'aprovació d'aquesta llei, perquè és que no hi veiem més

arguments, és així. Vostès..., però és que, a més, és una qüestió que han fet diverses vegades, és a dir, quan hi ha coses que no entren, coses no, diré legislació, quan hi ha legislació concreta que no entra dins el seu àmbit de..., que accepten com a àmbit moral, doncs, o el seu àmbit polític, doncs, i veuen que durant el tràmit parlamentari o durant..., o amb el suport social no en tenen prou, doncs, treuen aquesta targeta vermella que sempre és tècnica, i ho fan amb el Tribunal Constitucional i amb un llarg etc. Doncs açò quan ja es troben a l'abisme, saps?, a punt de dir, ens ho aprovaran sense nosaltres, doncs, traiem aquesta justificació.

Per tant, sí, Sr. Lafuente, és així, consideram, trobam que sí, que intenten interrompre o retardar l'aprovació d'aquesta llei. Per tant, nosaltres farem un vot contrari a aquesta sol·licitud.

El pla d'acció, que també proposa a la seva sol·licitud, crec que el tenen tots els diputats, jo també l'he dut, l'he tret avui per al debat, per dur-lo aquí a la cambra, el vaig rebre, efectivament, pel consell insular, m'ho varen enviar i allà està tot explicat. El mateix pla d'acció diu punts on diu, doncs, farem açò, volem impulsar allò, però en el marc de les nostres competències perquè..., i ho diu específicament, perquè açò resulta que és competència del Govern o és competència de l'Estat, doncs el mateix pla d'acció ho diu.

I després, ja per acabar, la Sra. Ribas, de VOX, que diu: l'esquerra no sap legislar. Sra. Ribas, crec que aquí sí que li hem de contestar, perquè crec que l'esquerra no és que no sàpiga legislar, l'esquerra és que, quan legisla, legisla per als drets de les persones, legisla... -sí, legisla per als drets de les persones- i quan a vostès l'esquerra veuen que legisla en coses que no entren dins el seu ideari polític, doncs, resulta que no saben legislar. No, no, no, sabem legislar, legislam per als drets, en aquest cas, de la natura, els drets de la biodiversitat, els drets de les persones i els tics autoritatàries els tenen vostès, els tenen vostès a Castella i Lleó, precisament, quan treuen segons quines qüestions que passen per sobre dels drets de les dones, i així ho hem pogut veure darrerament, Sra. Ribas.

Açò és una realitat, per tant, no ens diguin que no sabem legislar. Vostès sí que quan són al govern són una piconadora que arrossega el Partit Popular i arrossega qui es presenti davant.

Per tant...

(Remor de veus)

... no, així és, sí, governen junts, em sap greu, però així és, tenim allà la prova.

En definitiva, ens trobam una llei innovadora i, bé, com vaig dir a la ponència...

(Remor de veus)

... -açò no ho diré, açò no ho diré, tal vegada al següent debat-, és innovadora i per açò vaig proposar que la ponència fos permanent, perquè per ventura ens hauríem de veure -ara ja en pla de broma-, ens podem veure que siguem pioners per a altres lleis de reserva de la biosfera.

Per tant, nosaltres farem un vot contrari a aquest dictamen per propiciar l'aprovació d'aquesta llei avui per a Menorca i els menorquins.

Moltes gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. Començam el torn de rèpliques i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, vamos a ver, yo creo que no es función del Parlament que entremos ahora en debate jurídico sobre si el artículo puesto así o puesto asá, como ha dicho el Sr. Castells, a mí me parece interesante ese debate, lo podemos tener en ponencia, seguramente, pero lo que planteamos no es discutir usted y yo sobre quien tiene razón sobre la argumentación de posibles puntos dudosos en el que reclamamos informe del Consell Consultiu.

El informe del Consell Consultiu yo no afirmo, y no voy a entrar a debatir si es incorrecto o correcto el apartado tal, yo lo que digo es que es importante que en esos apartados escuchemos la voz del Consell Consultiu, porque el Consell Consultiu es el máximo órgano de asesoramiento jurídico establecido en el Estatuto, y le pedimos su parecer sobre cuestiones controvertidas, dudosas. No es mi intención, en ningún momento, decir tal artículo del texto legal es manifiestamente ilegal o... no, mi intención era decir: tengo dudas fundadas sobre eso y me gustaría saber y tener el conocimiento técnico del Consell Consultivo, porque para eso existe el Consell Consultivo.

Es curioso porque ustedes en esta ley establecen un órgano consultivo, y no es vinculante, es para pedirle opinión, pero es que el Consell Consultiu es para pedirle opinión. Es más, yo le digo: si ustedes aceptan las recomendaciones del Consell Consultivo sobre las cuestiones técnicas, muchas de ellas que avancen en el autogobierno de Menorca y del consell insular con las garantías del Consell Consultivo, mi grupo les votará a favor, ¡les votará a favor!, pero ustedes no...

(*Alguns aplaudiments*)

... no quieren, no quieren esa seguridad jurídica, les da igual; ustedes lo que quieren es un titular y salir que antes de las elecciones han aprobado un texto.

Y usted me dice: no, es que sus argumentos son chapuzas o son poco consistentes... Yo lo pongo en duda, yo no... vamos, no me considero un experto jurista en el entramado administrativo de la comunidad autónoma, considero que el Consell Consultivo sabe muchísimo más que yo, y lo único que quiero es escucharlo, lo único que quiero es escucharlo. Y creo que eso es actuar con responsabilidad, creo que es lo correcto, lo que tocaría.

El informe *non nato* de la jefa de la Abogacía de la comunidad autónoma, con todos mis respetos, yo considero que la Sra. Aguiló tiene una formación jurídica importante y merece todos mis respetos como jurista, como política y como persona; vale que no lo llegó a firmar, pero los elementos fundamentales que dicen, continúan vivos en el texto legal. Por ejemplo, el artículo concreto, el 99.1 de la Ley de consejos insulares, cuando habla de transferencias, de las previstas en el artículo 70 del Estatuto de Autonomía, habla de que las transferencias deben ofrecerse a los cuatro consejos insulares, y aquí en esta ley, no lo sé, creo que cambiamos el sistema, me da la sensación de que al Consell Insular de Menorca en determinadas materias se le establece una vía. Me gustaría saber qué opina el Consell Consultivo, si me dice que la vía es perfecta, técnica e impecable, perfecto, me parecerá muy bien. Pero creo que lo que dice el informe *non nato* de la jefa de la Abogacía, que no creo que lo haya hecho a propósito para favorecer al Partido Popular, ni para distorsionar, ni para alargar el debate, ni para fastidiar, como decía la Sra. Carbonero, porque ven que van a aprobar algo, sino porque creía..., vamos yo no creo en la mala fe de la Sra. Aguiló de decir: voy a poner todo esto por escrito, aunque no lo firme, para fastidiar o para favorecer al Partido Popular. Yo creo que sinceramente pensaba que había dudas importantes sobre la legalidad de esas cuestiones.

Por tanto, creo que lo prudente, lo adecuado sería solicitar el dictamen del Consell Consultivo, y ya les digo, seguro que así saldría un texto técnica y jurídicamente mejor, y que tendría el apoyo, además, del Partido Popular, y lograríamos pues lo que se logró hace 30 años, cuando gobernaba el Partido Popular, que la decisión de otorgar la Reserva de la Biosfera a Menorca, contase con un amplio consenso político y social de Menorca. Pero a ustedes eso parece que les da igual, se lo cargan hoy por las prisas electorales y creo que... lo lamentamos, lo lamentamos sinceramente, pierden una buena oportunidad y hacen un flaco favor a los menorquines. Por un titular, hacen un flaco favor a los menorquines.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Sr. Castells, a pesar de que usted dé por vencida nuestra necesidad de establecer unos cimientos más sólidos para la constitución de esta base, lamentamos que, a pesar de sus referencias del marco territorial y el 21 y lo sancionadores que, por esto necesitamos más sancionadores, porque no se nos acaban de resolver. Preferiríamos tener un... en esto que le digo, en este marco competencial, Schengen, Constitución, las otras normas y las normas emitidas por organismos inferiores, o administraciones, digamos, que estarán más vinculadas, con las locales y tal, no se puede, digo, esto tiene que tener el formato adecuado, procurémoselo. Eso es lo que... pues sí, les garantizo que sigo preocupado, porque luego nos vayamos a

poder encontrar resistencias, porque el volumen no encaja, no encaja con esa facilidad.

Tal vez porque nosotros no tenemos ninguna prisa, entonces preferimos la solidez, el establecimiento en serio de estos cimientos sobre los que poder basarlo.

Porque... a ver, nos dice usted que existe un plan territorial, un plan, perdone, el plan de acción, y que nosotros desconocíamos; probablemente yo no lo he buscado por la redacción del artículo 7, el artículo 7 dice que “el Plan de acción de Menorca Reserva de la Biosfera tendrá que contener los objetivos específicos de sostenibilidad, los programas y estrategias para conseguir las fechas concretas...” y tal, no sé, lo tendrá que contener, y resulta que es un objeto ya existente que ya lo contiene. No entiendo por qué esto no está redactado diciendo: el Plan de la biosfera contiene, el que quiera encontrarlo, en tal sitio. ¿Tal vez porque ese desencaje en la biblioteca nos hace ser desordenados por los volúmenes? Porque esto hace suponer que se establecerá en un futuro. Cualquiera que lea esto, entiende que se ha de hacer un plan. Pero por lo visto no.

Entonces, bueno, pues quiero decir, nosotros, a pesar de que usted nos dé por convencidos de la no necesidad, seguimos pensando que eso sería bastante más..., no diré serio y riguroso, porque el trabajo ha sido serio y riguroso durante la ponencia, lo que pasa es que el trabajo, como le explicaba -Sra. Carbonero-, intentar doblar un volumen y recortarlo, por serio y riguroso que sea, resultará un poco chapucero, establecerlo desde unas bases más firmes nos parecía más serio y riguroso, aunque pedimos perdón por la utilización de dos adjetivos realmente sospechosos.

Gracias, he terminado.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. No haré uso del turno.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, només tres comentaris breus en relació amb les intervencions dels grups que s'han oposat a la sol·licitud del dictamen del Consell Consultiu.

Primer, he de dir que durant la tramitació d'aquesta proposició de llei s'hagin produït informes i alguns tràmits em sembla molt bé, però, en cap cas, no s'ha produït l'informe sobre l'estat actual del contingut de la proposició de llei, després de tota aquesta tramitació i els canvis que ha acumulat, pel màxim òrgan d'assessorament jurídic de la comunitat

autònoma. Per tant, des del respecte absolut a la resta de controls, pensam que seria bo, per la transcendència de la norma, que es produís aquest dictamen.

Jo crec que tenen un concepte, i el Sr. Lafuente ho ha intentat explicar, tenen un concepte un poc esbiaixat del dictamen del Consell Consultiu. Sra. Carbonero, pots estar totalment d'acord amb un article i tenir dubtes de la seva conformitat amb la Constitució. Per tant, a mi, que vostè vengui aquí i digui: és que no han presentat cap esmena; bé, és que, per ventura, estic absolutament d'acord amb l'article, però puc tenir dubtes de la seva viabilitat constitucional i estatutària, això passa cada dia, no és res sorprenent. De fet, per exemple, nosaltres podem defensar el concert econòmic per a les Illes Balears, però podem tenir dubtes de si això constitucionalment és viable o no. O podem defensar..., vostès, s'ha defensat aquí la limitació de compra per estrangers, es pot estar a favor d'aquesta mesura i tenir dubtes del seu encaix constitucional. Bé, jo crec que vostè vengui digui aquí que, com que no han presentat esmenes, no hi ha d'haver el dictamen del Consell Consultiu, em sembla un argument que no se sosté de cap manera, de cap manera.

I, Sr. Castells, vostè ha fet aquí una anàlisi, però, sincerament, que una norma digui “en el marc de les meves competències faré això” no és garantia de res, de fet l'Estat es dedica sistemàticament a dir “dins la meva competència de normativa bàsica esgot la matèria”, i vostè ho sap perfectament. Per tant, que el títol competencial hi sigui i tenguí reflex a l'article en concret, no vol dir que no hi hagi una extralimitació, no ho vol dir en absolut.

I nosaltres no diem que existeixi l'extralimitació, ho ha dit perfectament el Sr. Lafuente, ni diem que existeixi la tramitació, perquè aquí no debatem els arguments a favor que existeixi l'extralimitació o en contra que existeixi l'extralimitació, que és el que vostè ha fet, aquí el que diem és: requereix el màxim rigor i les màximes garanties aquesta norma? Si la resposta és afirmativa, i la del Grup Parlamentari El Pi és afirmativa, demanem un informe al Consell Consultiu perquè no hi hagi cap dubte i perquè tot sigui el màxim correcte possible, perquè si no, ja els advertesc que vendrà la comissió bilateral amb les rebaixes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Començam el torn de contrarèpliques i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. Bien, nosotros, ya lo hemos dicho antes, creemos que informes ha habido varios, desde que se inició este largo proceso, hace ya unos tres años o, bueno, más de tres años, para sacar adelante esta ley de reserva, es decir, ha habido mucho tiempo en el que se han sacado informes, ha habido consulta pública, participación ciudadana. Nosotros aquí lo que diríamos, y también lo he dicho antes, el propio Consell Insular de Menorca podia haber pedido este dictamen

o este informe al Consell Consultiu, lo podria haber hecho, en su momento, era una facultad que tenia, no lo hizo, entenderia que con los informes ya solicitados le era suficiente; es decir que nosotros entendemos que es una ley que básicamente tiene un apoyo importante por parte de la ciudadanía, de Menorca también.

Luego, entendemos, y lo hemos dicho también, que ese trabajo es un trabajo amplio, de elaboración, y con esta solicitud, en los tiempos que estamos de final de legislatura esto podría alargarse en el tiempo y tal vez esta ley ni siquiera podría aprobarse, es una posibilidad que ahí está.

Luego, usted habla de que hace treinta años que se declaró Menorca Reserva de la Biosfera y que hubo un consenso en aquel momento. No, yo no lo dudo, pero los tiempos han cambiado sustancialmente, la Menorca de hace treinta años no es la de ahora, la Menorca de ahora tiene unos retos muy importantes en muchos terrenos, entre ellos los ambientales, las masificaciones, los derivados de los grandes problemas ambientales y sociales que vivimos en estos tiempos. A esto, a ello hay que darle unas respuestas, que es lo que se ha pretendido con esta ley, dar unas respuestas concretas, donde hubiera estado bien que ustedes también hubieran estado.

Lo que pasa es que nosotros tenemos una duda, realmente ustedes piden que dictamine algo el Consell Consultiu, pero probablemente lo que pasa es que no están de acuerdo con lo que se dice en esta ley, esto es lo que ocurre. Ustedes dicen que, bueno, en caso de que el Consell Consultiu hubiera dicho, hubiera dado su conformidad a lo que dice esta ley, hubieran votado a favor. Eso no lo sabemos, pero lo que sí sabemos es que ustedes probablemente no estén de acuerdo con gran parte de las medidas que se ponen, o de las propuestas o del articulado, mejor dicho, que se indica en esta ley. ¿Por qué? Porque va en contra de su manera de pensar como partido, va en contra, la manera que tenemos de regular o de pensar que hay que regular va en contra de su forma de pensar políticamente, que es justamente lo contrario.

Por lo tanto, nosotros creemos que están utilizando una... bueno, una... una petición legítima, evidentemente, pero que responde a otros motivos que los expuestos.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Intervendré perquè seré molt breu. Només donar l'enhorabona al Consell de Menorca per aquesta llei, com he dit, ambiciosa, innovadora, i crec que serà pionera, malgrat els inconvenients.

I també hi ha una frase que ha dit el Sr. Castells, i jo crec que rebutjar aquest informe també és un acte de lleialtat

institucional als consells insulars i, en aquest cas, al Consell de Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, el tema que debatem ara, que és demanar o no demanar el dictamen del Consell Consultiu, els record que la normativa que ho regula diu que no hi ha prou a demanar al Consell Consultiu, diu que a la sol·licitud s'ha d'especificar exactament, o convé especificar de quins aspectes es demana el pronunciament del Consell Consultiu. Per tant, aquest debat és sobre la pertinència d'aquests elements, a vostès sembla que no els ha agradat la meua intervenció en la qual he entrat en la pertinència d'aquests elements.

Això per què ho dic, i això per què ho diu la normativa? Per un motiu molt senzill, perquè, escolti, la sol·licitud de dictamen al Consell Consultiu no pot obeir a un interès, diguem, espuri o circumstancial o polític. Llavors, aquest és el motiu pel qual jo m'he cansat, que és la meua feina, eh!, no em queixo, de tots els motius als quals el Partit Popular ha demanat que el Consell Consultiu emeti el seu dictamen, dir: home, doncs, la veritat, jo no hi veig el motiu. Perquè ja entenc el seu plantejament, Sr. Lafuente, i també una mica el plantejament del Sr. Melià, que diu, escolti, jo no estic dic que estigui bé o malament, però que el Consell Consultiu es pronuncii, però, bé, una certa anàlisi de quina és l'amplitud d'aquests dubtes crec que l'hem de fer.

Per això, he centrat la meua intervenció en dir, home, crec, sincerament, que les pors que vostès tenen queden prou diluïdes perquè realment la llei s'ha preocupat molt d'eludir aquests riscos d'envair competències o de regular coses que no pot regular una llei autonòmica, o d'atribuir competències al consell insular que no podria tenir el consell insular. Per tant, tots aquests elements, evidentment, s'havien d'analitzar i veure si és pertinent o no. Perquè, al final, la demanda d'aquest informe del Consell Consultiu és un acte d'oportunitat política, vostès consideren que sí és oportú, nosaltres considerem que no i jo havia de justificar el per què no.

Hi ha un tema en el qual no he entrat en la meua primera intervenció, però que seria un molt bon botó de mostra d'això que els dic, tot el tema de les competències, que en això reconec que la llei és peculiar, és veritat, és una llei, ja s'ha dit, innovadora, és una llei que no estam acostumats a tramitar una llei d'aquest tipus. I amb el tema de les competències, doncs aquesta llei fa un exercici que surt de l'habitual, però perquè regulam una cosa que no havíem regulat mai, que és aquesta Reserva de la Biosfera, que és definir un marc desitjable que estableix el legislador de les competències que en el futur hauria de tenir el Consell de Menorca per gestionar tot això.

Però, com que no opera la transferència d'aquestes competències, crec que, sincerament, fer pronunciar sobre això el Consell Consultiu és una pèrdua de temps, és una pèrdua de

temps, perquè el text és absolutament respectuós amb què diu l'Estatut d'Autonomia, que és que la negociació d'aquestes competències s'haurà de fer seguint la via que diu l'Estatut. Per tant, em permetran que nosaltres considerem que és una pèrdua de temps demanar al Consell Consultiu que es pronunciï sobre això.

I aquí, altra vegada, crec que vostès fan un *totum revolutum*: no, perquè és clar aquí es parla d'unes competències. Home, és clar, unes competències, però es parla d'unes competències amb uns termes i amb unes precaucions absolutament respectuoses amb l'Estatut d'Autonomia que fan innecessari demanar aquest pronunciament del Consell Consultiu.

La veritat és que hagués preferit no parlar de l'informe *non nat*, i jo crec que, per respecte a la directora de l'Advocacia, hauríem de deixar de dir que és l'informe de la senyora tal, perquè ella va dir, va venir aquí, a petició seva, Sr. Lafuente, va dir que ella no l'havia signat de forma molt conscient, perquè ella només signa els documents quan estan revisats, acabats i són absolutament contrastables. Per tant, crec que hem de ser respectuosos i deixar d'atribuir aquest informe, és que no és ni un informe, ni una nota jurídica, és que és un document *non nat*, ho ha dit el Sr. Melià, perquè anam en contra del que ens va demanar la directora de l'Advocacia quan va venir aquí; que, a més a més, no només ens va dir que havia estat improvisat, que era un esborrany i que aquest document, de fet, l'havíem de considerar com si no existís, sinó que també va dir, i va reconèixer, que moltes parts dels comentaris que s'havien fet estaven basats en versions anteriors del projecte que en aquell moment estava, diguem, a punt de ser votat pel Consell de Menorca, es va modificar lleugerament. Però, per tant, el que estava, diguem, sobre la taula el dia 5, 6 d'abril, que va ser quan van veure la llum aquestes notes jurídiques, ella va reconèixer que aquestes notes jurídiques *non natas*, no em cansaré de dir-ho, estaven fetes sobre versions anteriors.

Per tant, bé, tot això forma part d'això que he dit, aquest traç gruixat, aquesta brotxa grossa, no?, aquest analitzar les coses a l'engròs que crec que no ens hauríem de permetre.

Per cert, vostè, hi ha una cosa que jo sempre em quedo amb ganes de dir, i ara la diré, sempre parlen del *amplio consenso* de la declaració de Reserva de la Biosfera, però això de què és mèrit, de vostès, o dels qui varen estar al seu costat, encara que fossin a l'oposició? Per tant, és a dir, amb l'ampli consens no n'hi ha prou amb que qui encapçala el projecte doni la mà, després també hi ha l'oposició, la lleial oposició, que s'hi ha d'agafar. A l'any 1993 la lleial a l'oposició hi va ser, enguany, o en aquesta ocasió, malauradament, no serà així.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, president. Seré molt breu, però sí contestaré un parell d'al·lusions al primer punt.

El Sr. Melià ens diu que tenim confusió, que es pot estar a favor d'un article, presentar esmenes i tenir dubtes. Bé, jo li he dit les esmenes, al Sr. Lafuente, que havia presentat a un dels articles que posa dubtes, no m'ha contestat, m'ha contestat el Sr. Melià, molt bé... Entenc..., confusió no en tenim cap, entenc el que diu: que pots estar a favor i tenir dubtes; però li diré una cosa -ara que tenim aquí el president del Consell Insular d'Eivissa-, al Consell Insular d'Eivissa no li ha tremolat el pols, vull dir, dubtes cap ni un, l'altre dia van aprovar la regulació de vehicles a Eivissa i jo, que sàpiga, no s'ha demanat cap informe a cap Consell Consultiu. Per açò aquí, el dubte que posam damunt la taula i la incoherència del Partit Popular, Sr. Lafuente.

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Melià, hi pot estar d'acord..., ja ho crec que hi estan d'acord, ho han aprovat i no han demanat cap informe, miri per on! I diu exactament el mateix que diu la llei. Vull dir, entenc el que diu, però no ho compartesc, perquè en aquest cas és evident que no hi estan d'acord i volen posar excuses de mal pagador, que diem, en el cas de la Llei de Reserva, perquè en el cas d'Eivissa, mira per on.

Després, jo crec, Sr. Lafuente, que ha quedat clar que aquest llistat que han presentat, són excuses per no votar a favor, perquè diu, bé, jo m'he quedat amb la frase aquesta que diu: demanem-ho, demanem-ho, a veure què diuen i, segons el que diguin, idò nosaltres votariem a favor. Jo tenc molts dubtes d'açò, perquè ara parlem de la forma, però del fons, Sr. Lafuente, hi ha moltes qüestions i moltes esmenes del Partit Popular que divergeixen molt del fons de la proposta de llei. Per tant, no ens digui ara que si passessin pel Consell Consultiu vostès hi votarien a favor, que açò torna ser una excusa de mal pagador. Jo és el que he volgut fer entendre a la primera intervenció, és un poc una excusa per dir: bé, nosaltres no votarem a favor de la llei i, miri per on, doncs tenim un altre argument, que és que no ho han passat pel Consell Consultiu. I jo he posat l'exemple del Consell Insular d'Eivissa, que tampoc no ha passat pel Consell Consultiu, ha passat per dues institucions, i nosaltres, per respecte a les dues institucions i als informes que acompanyen els expedients, nosaltres consideram que, efectivament, no és necessari.

Per tant, nosaltres farem aquest vot negatiu. I, bé, insistim que el text és respectuós amb l'ordenament jurídic de la comunitat autònoma i aprofitam per donar l'enhorabona al consell insular, que ens ha presentat aquesta llei, i avui l'acabarem d'aprovar i la tornarem al mateix consell perquè en pugui fer ús i la pugui aplicar.

Moltes gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. Un cop conclòs el debat, procedirem a la votació. Passam a votar. Votam.

Vots presencials: 23 a favor, 32 en contra i 1 abstenció; hi ha 1 vot telemàtic a favor, del Sr. Mariano Juan, i el resultat global són: 24 vots a favor, 32 en contra i 1 abstenció.

Així doncs, atès el resultat de la votació, s'acorda de no sol·licitar dictamen al Consell Consultiu en relació amb la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca Reserva de la Biosfera.

V. Si escau, debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca reserva de Biosfera.

Passam idò al cinquè punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 4156/22, de Menorca Reserva de la Biosfera.

En primer lloc, per defensar les esmenes del diputat no adscrit, de la RGE núm. 5977 a la 5981/22, té la paraula el Sr. Benalal.

EL SR. BENALAL I BENDRIHEM:

Gracias, Sr. Presidente. En realidad, esto me parece que es un espectáculo preelectoral, que tiene varios actos: la LECO era el primer acto, este es el segundo acto y, bueno, tenemos un orden del día de proyectos que marcan lo siguiente.

Este proyecto es un juego de bloques, en realidad, en el que se trata de introducir un bloque a la fuerza dentro de un sistema que no está hecho para ello, y que no cabe en la estructura jurídica actual en la que nos encontramos; que algo quepa en una librería jurídica, en un sistema jurídico, no quiere decir que sea su sitio, y eso realmente es lo que está pasando con este proyecto. Un proyecto que se ha preparado, se ha preadoptado, sin acuerdo entre partidos, sin consultas al arco parlamentario y sin pedir un dictamen no vinculante al Consell Consultiu. Finalmente, pues no era problemático pedirlo, se pide, y si luego no se quiere seguir, pues no se sigue.

Los problemas más claros que veo yo, pues, por ejemplo, pues en materia de ordenación del territorio se ha regulado de forma, creo yo, de nuevo, incorrecta, hay un plan territorial insular que debería de regularlo.

Luego, tenemos problemas competenciales de regulación, ¿es el Parlament el lugar donde esto debería de regularse, de debatirse? No lo sé.

Tenemos luego, ya, problemas más políticos que otra cosa, porque ya estamos hablando de mar territorial, gestión de costas, y esto en realidad parece más una reivindicación nacional de socios, que realmente un tema que deba estar aquí presentándose, toca problemas nacionales españoles, toca problemas europeos, en fin, si somos nosotros los que debemos

debatirlo pues no lo sé, cuando ya tenemos de hecho problemas para definir lo que es el mar balear, como tal.

Luego, estamos inmiscuyéndonos -tal como lo veo yo- en reglas constitucionales y reglas de derecho europeo de libre circulación. Estamos tratando de transferir competencias a un consell insular cuando, en realidad, pues hay cuatro. A mí me parece, en realidad, que estamos ante un acto que es otra voluntad política, de inmiscuirse en un tema que no nos corresponde por derecho y que se está presentando simplemente para poder tener un punto en el que apuntarse una muesa antes de las próximas elecciones.

Yo he presentado, pues, varias enmiendas, en realidad, enmiendas de supresión, al artículo 10, al artículo 26, al artículo 59 y al artículo 81. Entonces, bueno, las he presentado, sé que las posibilidades de que cualquiera de ellas salga son totalmente nulas, puesto que aquí estamos ante un efecto rodillo compresor que hace que las decisiones, pues, realmente se toman sin tener ningún tipo de rigor o debate y que, curiosamente, no es el sistema de la política nacional en muchos sectores. Yo, por ejemplo, durante la ley LECO, la semana pasada, no pude estar presente porque, bueno, había un tema que estaba debatiendo, que estaba en la mesa del que iba a estar en la mesa del Consejo de Ministros, se me ocurrió presentar una nota con una cierta cantidad de peticiones de modificación a este proyecto que iba a adoptarse, y el lunes pasado me informaron de La Moncloa que querían una reunión para poder debatirlo. Yo, efectivamente, el martes, que era el día que se debatía el tema de la LECO no estaba aquí porque estaba en La Moncloa, y, curiosamente, pues de las 15 peticiones de modificación que presenté para un proyecto, de hecho, que se aprobó ayer en Consejo de Ministros, pues, me las aceptaron todas, y las dos o tres que no me aceptaron me explicaron por qué no se habían aceptado y, bueno, pues lo comprendí y lo acepté.

Quiero decir, que en realidad la política de rodillo, pues, no es la política nacional, el hecho de tener un proyecto y querer discutirlo con tus socios o con los que no son tus socios, pues no es algo que sea malo, puedes discutirlo, puedes explicarlo, puedes tratar que lo comprendan y a lo mejor de esta forma estás aportando algo positivo a un proyecto. Entonces, pues, finalmente yo es lo único que pido, mis intervenciones en la cámara pues son bastante breves, porque no puedo intervenir más, pero yo siempre he presentado y he ofrecido mi ayuda y colaboración. El conseller sabe perfectamente que siempre he trabajado en ese sentido y, bueno, pues sigo con mi posición y, entonces, cuando pueda ayudar, pues siempre colaboraré.

Muchas gracias. Gracias, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Benalal. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, de la RGE núm. 6022 a la 6035/22, i per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris i del diputat no adscrit, té la paraula la Sra. Sureda.

(Remor de veus)

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Vull donar la benvinguda una altra vegada als representants del Consell de Menorca.

Bé, aquesta proposició de llei va començar amb moltes discrepàncies, discrepàncies que per a nosaltres no s'han arreglat durant el transcurs de la llei, hi havia aclariments jurídics, consensos que tampoc no s'han... no han arribat a aquests consensos desitjables i, per tant, pensam que és una llei el procés de la qual ha estat prou difícil.

Des d'El Pi hem presentat 15 esmenes, d'aquestes 15 esmenes se'n n'ha acceptada una. És cert, i hem de reconèixer que en aquest cas, a aquesta llei, les esmenes que hem presentat eren esmenes de supressió. El dia que es va debatre la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei de Menorca Reserva de Biosfera ja exposàrem el per què no estàvem d'acord amb alguns dels aspectes que es posaven als diferents articles, de vegades, i estic segura que avui tornarà passar, trobam portaveus que insisteixen que hi ha dues opcions: o blanc o negre, o el que jo dic està bé i el que diu la resta està tot malament, o en aquest cas hem de preservar o tot hi va bé. I nosaltres pensam que no és així, que en molts casos es poden debatre moltes circumstàncies, molt temes, i aquí podem parlar de protecció del medi ambient, podem parlar de temes competencials, etc., però que alguns ja estan reflectits a altres lleis, o d'altres que pot ser que siguin, opinam, que estiguin bé i que es puguin tirar endavant.

Per tant, en això, des d'El Pi compartim objectius que es parlen a aquesta proposició de llei, però també és cert que d'altres consideram que no són tan bons.

Estam d'acord que..., i crec que es va debatre el dia que es va prendre en consideració, que fa trenta anys que es lluita i es defensa Menorca Reserva de Biosfera i que es va fer a través, i avui també se n'ha parlat, d'un gran consens per part tant d'agents socials, com econòmics, com polítics, i d'un consens que a dia d'avui no hem trobat. I pensam que s'hauria d'analitzar sobretot per la perduració d'aquesta llei en el temps.

Des d'El Pi pensam que es creen molts d'organismes, molts d'ens nous que no consideram necessaris i que fan que s'incrementi l'aparell administratiu.

Es parla de desenvolupar nous plans mediambientals, industrials, de digitalització, etc., i alguns ja haurien d'estar en marxa, pensam que no haurien d'estar pendents a l'aprovació d'aquesta nova llei per poder-los tirar endavant, perquè són plans que durant aquests trenta anys se n'ha vist la necessitat i s'haurien d'haver pogut ja començar a perfilar.

I, sobretot, pensam que tot s'hauria d'englobar en un sol pla i no tenir-ho escampat, i sobretot escampat, per cert, segons els colors polítics que gestionen una determinada acció o l'altre, perquè d'aquesta manera si estàs tot ben englobat podria donar més seguretat jurídica.

Hem vist durant la ponència i també a la comissió esmenes que ajuden a diversificar economia, a donar incentius i flexibilitzacions de la normativa, que, sense que aquests suposin excessos per al territori, i que, sobretot, intenten equilibrar protecció i economia, que no han estat acceptades. I per què? Perquè la llei, en general, és molt prohibicionista, cosa que, desgraciadament, també estam massa acostumats a veure, perquè costa més regular, en canvi prohibir és molt fàcil i a qualche moment pot ser necessari, però no per costum, com es té en els darrers temps.

En resum, nosaltres el que volíem era eliminar tots els articles que incrementaven el sector públic, que ampliaven burocràcia i que atorgaven competències no transferides.

Mantenim les 14 esmenes que ens queden vives, es varen presentar en comissió 3 transaccions, que les vàrem acceptar perquè es poguessin fer els canvis oportuns, però nosaltres mantenim les nostres esmenes amb voluntat d'eliminar dels articles 11 al 21, el 27, el 41, el 78 i el 82.

Respecte de la resta de grups parlamentaris, nosaltres mantindrem el mateix vot que férem tant en ponència com en comissió.

Gràcies, presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Sureda. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario VOX-Actúa Baleares RGE núm. 6083 a la 6164/22 y de la 6166 a la 6187/22, también de las 6189 a la 6209/22, y posicionarse respecto a las demás, la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, vicepresidenta. Hoy debatimos una proposición de ley presentada ante el Parlamento balear por el Consejo Insular de Menorca, para establecer un régimen jurídico especial en la isla de Menorca, con la excusa de la declaración de la isla como Reserva de la Biosfera, realizada por la UNESCO hace treinta años.

Prevé transferir desde la comunidad autónoma al consejo insular funciones ejecutivas en materia de aprovechamientos forestales, vías pecuarias y pastos, recursos y aprovechamientos hidráulicos, canales y regadíos, un régimen general de aguas, espacios naturales protegidos y biodiversidad, actividades recreativas en aguas interiores, vertidos industriales y contaminantes a las aguas territoriales del Estado, y educación para la sostenibilidad, ignorando que las competencias de las diferentes instituciones se establecen por la Constitución y por la ley orgánica que aprueba el Estatuto de Autonomía.

Introduce medidas como restricciones en la entrada de vehículos, prohibición de acceso a determinados lugares o prohibición de actividades, como la prohibición de la actividad cinegética en gran parte del territorio, lo que supone un recorte

de libertades a los ciudadanos como nunca antes visto en la isla de Menorca.

Establece una serie de obligaciones para avanzar en la descarbonización y cumplir los objetivos de la llamada Estrategia Menorca 2030, como cubrir con fuentes renovables el 85% de la demanda de energía eléctrica, reducir el 50% el consumo de combustibles fósiles para el transporte terrestre y un 30% para usos térmicos, lo que supone un brindis al sol, además de pasar por encima de las necesidades de los productores y las familias para poder desarrollar su actividad económica de forma competitiva y realista.

Crea un montón de nuevos chiringuitos, como la Oficina de la Energía de Menorca 2030, la Agenda Urbana de Menorca, con una serie de objetivos con carácter vinculante, la Oficina de asesoramiento e impulso al emprendimiento, la economía colaborativa, la agenda digital y los clústers, y la Autoridad consultiva para la buena administración de Menorca como Reserva de la Biosfera, como órgano permanente de consulta y asesoramiento al consejo insular. Todo ello, en consonancia con el empeño de la izquierda de acrecentar la administración pública, hasta el infinito y más allá, con la consecuente ruina para los administrados y contribuyentes, que son quienes deben pagar la fiesta con sus impuestos.

También establece una serie de objetivos en la gestión del agua, que suponen cargas económicas para los ciudadanos, que se ven obligados a acometer obras a su costa, sin contemplación alguna por las cabezas pensantes que han ideado esta aberrante ley.

También prevé una serie de actuaciones en el ámbito educativo para promocionar los principios inspiradores de la ley entre los alumnos, avanzando así en esa manía adoctrinadora en las escuelas, que caracteriza a toda la ultraizquierda que nos gobierna.

Además, la ley introduce una serie de medidas para mejorar la calidad del aire de Menorca, como informar sobre la calidad del aire a las organizaciones ecologistas y a la población, en general, y la elaboración de un plan para mejorar la calidad del aire en las zonas de Maó y Es Castell, otorgando un plazo de dos años para ello, esta es otra de las características de la izquierda, inventarse problemas donde no los hay. Ya existen indicadores de la calidad del aire de Menorca y todos indican que la calidad del aire es buena.

Establece la obligación de incorporar criterios ambientales en la adjudicación de contratos del sector público, cuando sabemos que la regulación en materia de contratación pública ni siquiera es competencia de este parlamento, sino de las Cortes Generales. Restringe los puntos de amarre, la actividad turística y establece una especie de principios rectores para, supuestamente, fomentar el sector primario, la industria, la artesanía, el equilibrio económico, el consumo de productos locales, la gastronomía, pero ninguna medida en concreto. En este ámbito, ordena que se elabore un plan estratégico integral de comercialización del producto ecológico y de proximidad, en el plazo de dos años, otro tic típico de la izquierda: cuando algo no funciona se ponen a redactar planes o a crear una

comisión, y así aparentan que hacen algo para solucionar las cosas, luego van pasando los años y seguimos igual o peor.

Prevé un sistema especial de financiación, a determinar en un futuro por una comisión mixta -¿cómo no?-, una comisión mixta formada por el Gobierno autonómico y el consejo insular, pero no se concreta en nada. Otra vez dejamos para el futuro decisiones que permitan colgarse la medalla a los políticos de turno en función de la oportunidad política del momento.

Por último, se establece un régimen de infracciones y sanciones con multas que pueden llegar a los 30.000 euros para quienes infrinjan los preceptos recogidos en esta ley infumable y que no cuenta con ningún consenso, ni en este parlamento ni en la calle. Muy al contrario de lo que ocurrió con la declaración de Menorca como Reserva de la Biosfera en 1993, que sí contó en aquellos momentos con un gran consenso social y político, ahora, 30 años después, la presidenta del Consejo Insular de Menorca, la socialista Susana Mora, ha sido incapaz de liderar un proyecto común y concretar una ley que cuente con el apoyo de una amplia base social y política para diseñar la Menorca del futuro.

Una proposición de ley que ha provocado, además, la peor crisis política del pacto de izquierdas que gobierna en Menorca, con un órdago de MÉS per Menorca que ha acabado con el sometimiento del PSOE, capaz de lo que sea por conservar la poltrona.

Por supuesto, esta proposición de ley presenta serias sospechas de inconstitucionalidad, tal y como se recogió por parte de la Abogacía de la comunidad autónoma, en un informe jurídico, que luego dijeron que era solo un borrador para intentar restarle importancia y poder seguir adelante con la tramitación de esta ley, que desprecia descaradamente el reparto competencial y los derechos y libertades de los ciudadanos que se consagran en la Constitución, como viene siendo habitual con los textos normativos que nos trae la izquierda de este Parlamento.

Esta ley avanza en todos los errores que ya recogía el Plan territorial insular de 2003, y que ha provocado el abandono de las explotaciones agrarias, la venta de fincas a extranjeros y una dependencia casi absoluta del turismo como único motor económico de la isla, con la desaparición casi total de la industria y con un sector primario agonizante.

La ultraizquierda hipócrita que nos gobierna no para de hablar de que quieren cambiar el modelo productivo, pero luego se dedican a implantar políticas que desalientan la diversificación económica. Lo único que han conseguido es que Menorca sea cada vez más dependiente del turismo y todavía tienen la poca vergüenza de dedicar unos artículos de esta ley para decir que quieren potenciar el sector primario y la industria, eso sí, sin ninguna medida concreta y eficaz para ello.

Lo cierto es que las políticas de izquierdas que lleva sufriendo Menorca, desde hace 40 años, lo que han traído es un excesivo intervencionismo, una demonización de la actividad empresarial, un galimatías legislativo y una burocracia descomunal que pone en evidencia el fracaso estrepitoso de

estas políticas infumables y que, lejos de corregirse, con esta ley, lo que hacen es ahondar aún más en los errores cometidos hasta ahora.

Como ya comenté en el debate de toma en consideración de esta ley, nosotros no compartimos que el Plan territorial haya sido un buen instrumento de planeamiento de ordenación, uso y gestión del territorio de Menorca, como dice la exposición de motivos de esta ley, al contrario, el Plan territorial está imposibilitando que las explotaciones agrarias sean viables, y es una de las causas del abandono de las fincas, y ha ocasionado que Menorca sufra un retraso muy importante en la modernización de sus infraestructuras: carreteras estrechas, aparcamientos pequeños, zonas sin acceso para vehículos, instalaciones náuticas obsoletas. Esa obsesión de la izquierda para que Menorca no tenga infraestructuras básicas para el desarrollo económico de la isla es, precisamente, lo que está provocando el efecto contrario de lo que pretenden, incrementando aún más la sensación de saturación.

Y, en vez de tomar medidas para adecuar las infraestructuras a las necesidades reales, la izquierda nos viene ahora con esta ley, que minimizará aún más las infraestructuras provocando un mayor colapso. Medidas como las restricciones en la entrada de vehículos, la prohibición de acceso a determinados lugares, la regulación de los puntos de amarre, son cuestiones que, aparte de las sombras de inconstitucionalidad que presentan, suponen generar más problemas de los que pretenden resolver. Por no hablar de que, tras décadas de gobiernos de izquierdas, el problema de los nitratos del agua no ha hecho más que aumentar, y nos vienen ahora con declaraciones de intenciones que no se concretan en nada.

Tampoco han mejorado el estado de la red de canalización del agua. Se pierde más de la mitad del agua por las fugas de los tubos de canalización. No hace falta ninguna ley para acabar con los nitratos o con las fugas de la red de agua, es cuestión de voluntad política y dedicarle el presupuesto necesario, en vez de dedicar el presupuesto a gasto ideológico y a actuaciones que no resuelven los problemas de la ciudadanía.

Por todos estos despropósitos, nuestro grupo ha presentado 57 enmiendas, la mayoría de supresión de cada uno de los artículos y disposiciones que contiene esta ley, y por ese motivo nosotros apoyaremos las enmiendas del resto de grupos que van en el mismo sentido, y nos abstendremos en las demás. Y, por supuesto, nuestro voto será contrario a todos y cada uno de los artículos y disposiciones que se contienen en esta ley.

Menorca necesita protección y gestión, no prohibición. Lo que se protege prohibiendo acaba siendo abandonado, como ha ocurrido con las fincas agrarias. En cambio, si se protege haciendo viable y rentable la actividad humana, se consigue la protección y se genera la prosperidad que merecen los ciudadanos de Menorca.

Gracias, vicepresidenta.

(Algún aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Ribas. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario Popular con RGE núm. 6314, 6315, 6316, de la 6318 a la 6325, de la 6327 a la 6330, de la 6334 a la 6345, de la 6347 a la 6362, de la 6365 a la 6442, 6444, 6447, 6448 y 6450/22, el Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Muchas gracias, Sra. Vicepresidenta. Bien, el planteamiento del debate de hoy, hemos intentado conseguir que, al menos, se sometiese, sin éxito, al Consell Consultivo, pero no se ha querido por la cámara, por tanto, continuamos el debate de la ley, y entendemos que el planteamiento, al menos por nuestra parte, no es si ley de la reserva de la biosfera sí o ley de reserva de la biosfera no, el debate tiene que ser si queremos una buena ley de reserva de la biosfera o si queremos una mala ley de reserva de la biosfera.

Y cuando analizamos textos legales, los debemos analizar en su conjunto porque siempre encontraremos algún artículo que nos parezca bien y otro que nos parezca mal, tenemos que hacer una valoración global del texto. Y, en este caso, lamentablemente, tenemos que decir que estamos ante una mala ley de reserva de la biosfera, por tanto, una mala ley para los menorquines y una mala ley para el interés general.

Y ¿por qué afirmamos eso? Lo afirmamos porque esta ley establece gastos y obligaciones forzosas que serán a la fuerza, que deberán asumir, especialmente el consell insular y, por tanto, los menorquines, y no establece los sistemas de financiación para que estos gastos forzosos se puedan financiar. Por tanto, obligación de gastos y la financiación en el aire, asegura el gasto y deja en el aire los ingresos.

Si miramos el articulado, porque no podemos entrar a analizar todo el articulado, lo podríamos dividir en tres bloques, hay muchos artículos que son totalmente inocuos, innecesarios y superfluos, que repiten lo regulado en otras normas, que simplemente son declaraciones de principios: apostaremos por no sé qué, reconocemos la gran labor que realiza tal organismo, reconocemos la gran labor..., o sea, si uno lee esos artículos piensa que, evidentemente, no tenían ninguna razón de ser, salvo que, bueno, el justificar el trabajo de los redactores y justificar su minuta o bien quedar bien políticamente, pero no tienen ningún sentido esos artículos.

Otro segundo bloque de artículos que establece obligaciones para los ciudadanos, creación de organismos, creación de planes, creación de obligaciones para el consell insular, creación de obligaciones para los ayuntamientos y muchas de ellas, algunas en materia de ordenación territorial, como he dicho antes, es decir, propias de un reglamento de acuerdo con la Ley de directrices de ordenación del territorio, propias del PTI, que la regulamos en una norma con rango de ley. Quiero decir que el consell insular, con esta ley, hace renuncia de su soberanía y de sus derechos, para modificarlo no lo podrá modificar el consell insular, no lo podrán modificar los menorquines, lo tendrán que traer al Pleno del Parlamento.

(Alguns aplaudiments)

Por tanto, los que van de menorquinistas hacen que Menorca pierda competencias con esta ley, una lástima.

Por tanto, estos artículos, los primeros no aportaban nada y estos restan, que es peor.

Y es verdad, hay algunos que, bien empleados, pueden suponer aspectos que puedan resultar positivos, y los hay, también lo tenemos que decir, es decir, no vamos a decir que todo es catastrófico.

Hemos dicho y hemos reiterado en los antecedentes, y no volveré a reiterar el tema de cómo hace treinta años se consiguió la declaración por parte de la UNESCO y hubo ese consenso, y nos habría gustado que ese consenso no se rompiera con la ley y se buscara un acuerdo.

Para nosotros el contenido de la ley, lo ideal del contenido de una ley de reserva de la biosfera no tiene que ser el establecer un determinado modelo, tiene que ser establecer una determinada organización, la organización por la que se debe regir toda la administración de Menorca en materia de reserva de la biosfera, la coordinación entre las administraciones, y debe establecer la financiación y resulta que lo descoordinamos todo y la financiación en el aire, porque el artículo 77, con la enmienda de MÉS incluida, queda en el aire absolutamente, puede ser de 0 al 75% de los 5 millones. Por tanto, un absoluto desastre para los intereses de los menorquines.

Nosotros les decimos: tenemos una enmienda al artículo 77 que dice 5 millones, sin ningún tipo de condición, directamente al consell insular, nada a través de organismos o entidades o que sean parte de las inversiones que realiza el Govern. Aprueben nuestra enmienda, tienen la oportunidad, como mínimo, vale, tendremos una ley... hay una gran cantidad de artículos que son más o menos meras declaraciones, otros que son hacer planes, bien, vale, no aportan gran cosa, pero al menos que tengamos los 5 millones de euros garantizados para poder cubrir parte de los gastos -parte de los gastos-, porque yo creo que entre las entidades que crean y los planos que dicen que van a hacer, con 5 millones no tienen ni para empezar.

Les ofrecemos esa posibilidad, entonces nuestra posición sería más de abstención si ustedes aceptasen nuestra enmienda al artículo 77, las dos enmiendas al artículo 77 y garantizásemos 5 millones de euros; si no, evidentemente, nuestra posición será de votar en contra, salvo en los artículos que estamos a favor, que algunos los hay.

Por eso nosotros insistíamos que lo importante era tener un marco adecuado donde se pudiesen desarrollar sensibilidades políticas, pero es que vemos que algunos de los artículos, más que un texto legal, es un programa electoral, es que hay alguno: apostaremos por no sé qué, no sé cuántos, y tal, lo pueden coger, copiar y ya lo editan en el programa electoral y lo tienen listo, y supongo que por eso la fecha de la tramitación...

(Alguns aplaudiments)

... de esto.

Crean, ya lo digo, 6 organismos nuevos y 10 planes sin garantizar los ingresos. Es más, hasta contradicen la propia ley, la ley que vamos a aprobar será contradictoria consigo misma, en su artículo 3.i) dice que uno de los objetivos de la ley es asegurar la financiación, y asegurar no aseguran nada, con lo cual lo que aseguran son los gastos, va en contra... ya contradicen la propia ley.

Lo que queda clarísimo viendo el contenido, viendo cómo se ha tramitado en ponencia, viendo cómo se ha tramitado en la comisión, en que se pactaban las enmiendas, pues, totalmente de espaldas al Partido Popular, es que no había ni la más mínima intención de llegar a ningún acuerdo. Me parece legítimo, ustedes lo tiraban adelante así, ustedes son los que tienen mayoría, ustedes aprobarán este texto legal y no admitirán..., bueno, nos han admitido 8 enmiendas y hemos transaccionado 2, no nos dirán que no hemos intentado presentar enmiendas, hemos presentado y siguen vivas 128. Por tanto, la voluntad de trabajo del Grupo Popular está más que clara y evidente.

Nosotros hemos manifestado, por ejemplo, que somos favorables a la existencia de una norma que regule la limitación de vehículos, puntualmente de forma... cuando haya unos motivos técnicos en que sea necesario, pero antes hay que tener las infraestructuras adecuadas, hay que tener el transporte público adecuado. Es una vergüenza la situación del transporte público en Menorca, dos años que las concesiones han vencido y el consell insular ha sido incapaz de renovar las concesiones. Por tanto, primero hay que mejorar las infraestructuras, primero hay que mejorar el transporte público, que creo que en eso podemos coincidir todos y es importante, el Govern tiene que hacer un esfuerzo en financiación, está muy bien hacer un tranvía en Palma, 200 millones de inversión y al Consell Insular de Menorca se le racanean 5 millones de euros para la Ley de la Reserva de la Biosfera, eso es así,...

(Alguns aplaudiments)

..., desgraciadamente.

Bueno, pero todo sea por una buena foto electoral, porque digamos que hoy es un día histórico y que tenemos una ley muy innovadora, una ley muy innovadora en gastos, en eso innovamos, 10 planes, 6 organismos nuevos, ¡toma innovación!, ahí la tenemos.

Por tanto, desgraciadamente nuestras enmiendas las repetí en comisión, no me da tiempo de decirlas, creo que había enmiendas que eran muy interesantes que no se han tenido en cuenta, creo que en materia de turismo, en materia de lucha contra las situaciones ilegales, creo que podemos hablar de saturación, pero si no combatimos las ilegalidades poco podemos hacer, en materia de carreteras, en materia de vías verdes, en materia de planes de desarrollo y, sobre todo, en materia de financiación. En materia de financiación ahí es donde les han pasado bien el cepillo, en materia de financiación, con lo que salió del pleno del consell, diciendo qué pasaría con el canon del agua, ha volado, el impuesto de turismo sostenible ha volado, la financiación de la oficina de energía que tenía que financiar cien por cien el Govern ha volado, a cargo del artículo 77, que ya veremos; con lo cual

ustedes han hecho el *negoci de na peix frit*, es decir, les han quitado toda la financiación y les han puesto todos los gastos.

Lamentamos muchísimo que sea así, teníamos, y tenemos aún una posibilidad, tenemos una posibilidad en este momento: voten a favor de la enmienda del artículo 77 del Partido Popular que garantiza de forma incondicionada 5 millones de euros al Consell Insular de Menorca, y el daño será menor, no será tan bestia como el que ustedes proponen aquí. Pero, bueno, ya veo que lo importante en este caso no es el resultado de la ley, no es el saber si los menorquines salen ganando o salen perdiendo, lo importante es una buena foto, una buena rueda de prensa y decir que tenemos una ley innovadora, creando más gastos y menos ingresos para los menorquines.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Lafuente. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario Ciudadanos RGE núm. 6451 a la 6459, de la 6462 a la 6472, de la 6474 a la 6525, de la 6527 a la 6537, de la 6539 a la 6567, de la 6569 a la 6619, de la 6621 a la 6639 y de la 6641 a la 6649/22, el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sra. Presidenta. Sí, han visto que el rosario de enmiendas que hemos engarzado no es precisamente demasiado amplio.

Vamos a ver, nosotros primero es que asistimos con resignación, Sr. Lafuente, me ha encantado su optimismo final, su petición, nosotros votaremos a sus enmiendas, yo diría que a casi todas favorablemente. Ahora, nosotros estamos resignados, ¡eh!, digo, y en este tramo final, pues, bien, yo no sé si es un reparto de los despojos, del botín de la victoria o un ajuste de cuentas o una relación lógica, lícita y bonita, pero aquí estamos asistiendo, como les decíamos el otro día, a la obra en tres actos *el pacte de govern celebra el govern del pacte del pacte de govern*. Entonces, igual que en la LECO teníamos que ver como a MÉS se le transfería el territorio, y se decía todo el control del territorio para la... esto sí, no nos acaba de gustar que se dice que se habla de medio, cuando en realidad se habla de territorio y de control de territorio. Una cosa mucho más práctica, la justificación, digamos, la moral se encuentra en el medio, la realización se encuentra en el control de territorio.

Entonces, hoy también pues a la segunda parte trasladamos la acción, recuerdan aquellas escalinatas con bruma de la primera parte, pues ahora, en la segunda, se traslada la acción a la isla de Menorca, la sonriente y luminosa y remota isla de Menorca, y entonces la acción empieza allí, y si permiten empieza con un terceto de Lope, que debía estar pensado para la ocasión, y que dice:

“pues que le hurtáis el laberinto a Creta,
a Dédalo los altos pensamientos,
la furia al mar, las llamas al abismo”.

Están todos presentes, de Creta probablemente esta idea europea y esta idea de la UNESCO, hurtamos el laberinto a Creta, ¿qué laberinto? El laberinto del control territorial.

El PTI yo es que eso me lo sé fatal, pero es que a los estudiosos del tema no saben cómo les envidio, a los que han llegado a comprenderlo, un PTI del 2003, otro del 2006, ¿no?, con una NTT a la que hay que añadir una derogación parcial, y estamos en una revisión que, como probablemente no podrá llegar a su conclusión ,nos devolverá a 2003. Y esto, pues comprenderán que para operadores, gente con actividades, propietarios, no sé, pues el laberinto -el laberinto.

Pero saben ustedes que de los laberintos..., porque hoy el tema veo que la cosa es Borges, porque primero bibliotecas, luego laberintos, si tengo una tercera oportunidad pensaré espejos, ahora que de la realidad habremos hecho... estará todo la cosmogonía borgiana. Vamos a ver, de los laberintos, dice Borges, que se sale pegando la mano a la izquierda y deslizándola, entonces, por mucho que tardes, llegarás al final del laberinto porque darás todas las vueltas, pero llegarás. Ahora, ¿por qué dice que la mano izquierda y no la derecha, que parece que podría servir igual? Eso deberían preguntárselo a Borges y no a mí.

Pero aquí lo que hemos hecho es que probablemente, viendo que habíamos descubierto que si poníamos la mano izquierda llegaríamos al final del laberinto, se nos ha añadido, como premio por encontrar la serie del laberinto, un segundo laberinto, el laberinto biosférico. O sea, que logrado salir del primer laberinto territorial, se encuentran con otro, que también es territorial, no nos engañemos, a pesar de sus pretensiones materiales e inmateriales; es decir, a ver, ¿cuáles van a ser los logros de la actividad menorquina en el siglo XXI? Porque yo les digo una cosa, el gobernador Kane no podría haber hecho un camino con las reglamentaciones de las que vivimos; evidentemente los talayóticos todavía estarían esperando la licencia para levantar una *taula*, ¡eh!, en el mundo en el que vivimos ahora, en el que no hacemos ni llevamos a cabo ninguna infraestructura.

A ver, el tema claro es carreteras, tenemos una carretera de 1960, en la que ya no circulamos con 600, ni prestamos los servicios que se prestaban en 1960. Lógicamente da todo tipo de problemas, es obsoleta, es poco práctica, es inadaptada y es peligrosa. Pero vivimos con un gran concepto en Menorca: no podemos tirar de un carril al lado y desdoblirla, porque consumimos territorio. Si multiplican ustedes lo que una carretera, los metros que necesita aquello, salen 80 hectáreas, a lo que se le pondría encima asfalto. O sea, no sé, sacrificaríamos una finca entre todos, ¿vale?, una finca por las dimensiones.

Ahora, no podemos hacerlo porque consumimos territorio, porque existe un extraño concepto de que el territorio, por lo visto, se evapora. O sea, aquí debajo no hay territorio. Usted pone el Google Earth, por cierto, tiene que acercarse para ver la carretera, bastante, y ve el territorio, pero no, por lo visto, cuando hay carretera... digo, esto que hay aquí debajo, ¿qué creen que estoy pisando? No, no, aquí moqueta, para ser exactos, que no sé por qué tiene unas extrañas connotaciones, perdonen, en el mundo político lo de pisar moqueta, pero (...).

Bien, entonces nosotros, nos culpa el Sr. Castells de haber hecho la lectura diagonal. Nos culpó, por cierto, en otra de las sesiones porque hemos discutido esto, de hacer una lectura demasiado minuciosa y por un comentario que yo me permití hacer sobre que las últimas frases, en muchos de los artículos, se encontraba el misterio que resolvía, porque se llevaba. No me acuse de todas las maldades, quiero decir, me puede acusar de la maldad general de ser un disconforme, y de los que asumirá y aceptará esta ley, por cierto, por la que le doy la enhorabuena, ya por adelantado, porque evidentemente saldrá, y yo seré uno de los obedientes cumplidores de esta ley. Pero, bueno, no me obliguen además a ser... pues sí o sí, estoy en contra de la ley y nuestro grupo votará en contra, y nosotros tenemos todos otros criterios.

Le voy a contar un secreto, ¿por qué me ha dado un poco igual no conocer del todo el plan territorial? Porque hay un punto 2 en ese artículo 6, perdón, un punto 3, que solicita una revisión quinquenal, y ese “quinquenal” me ha retrotraído a mí a cuando las actividades económicas se planificaban en un sitio, por cierto con grandísimos éxitos, conocido como la Unión Soviética, que escavó el agujero más grande al que ha llegado la Tierra, quiero decir que tiene sus grandes cosas, la navegación aeronáutica de los rusos es impresionante, y además los tíos luego bajaban en paracaídas. En fin, ahora, ese mundo contradictorio, esos sentimientos encontrados que hoy en día sentimos por los rusos, ¿no?, por los actuales o por los pasados, no lo sé bien. Ustedes... un día nos sentamos y me cuentan su criterio, que siento cierta curiosidad.

Vale, entonces, digo, nosotros hemos ido reformando todo lo que hemos intentado, todo lo que hemos podido en esta ley. Las ha habido que nos las han tenido que aceptar por evidentes, es que me da cosa, si me pongo a buscar los números y tal les aburriré, pero existía un artículo, no sé si era el 30, -no, porque es de los de... me la he leído mal, es de los de contratación-, de que se debía contratar para los convites, actividades y cosas de las administraciones se debía utilizar exclusivamente producto menorquín. Cambiamos el “exclusivamente” en esta lectura poco hecha, por un “prioritariamente” pensando que, claro, la imposibilidad que ustedes tengan café, que no se produce en Menorca, azúcar, que no se produce, Coca-Cola, que es malísima porque es uno de los símbolos del imperialismo, en fin, porque tuvieran ustedes un poco más abierto el menú que podrían presentar en este tipo de cosas.

Después teníamos otra en que les obligaban, se autoobligaba también la administración, a realizar, a practicar el autoconsumo de electricidad, por medio de la adquisición a proveedores exclusivamente de renovables. Bien, ésta nos la han tenido que aceptar porque decíamos que esto, pues, claro, no se puede practicar el autoconsumo por medio de comprarle a ningún proveedor. O sea, da igual que el proveedor sea Santa Teresa de Jesús, la bondad del proveedor es absolutamente inútil, una vez que uno tiene un proveedor ya no está practicando el autoconsumo, el autoconsumo es que uno practica lo suyo, consume lo que produce él.

En fin, nos han tenido que aceptar enmiendas, digamos, de pura lógica. Me recordaba usted la del 41, que no es exactamente la nuestra la que se ha cogido, pero que era la del litoral, que era la de las competencias, que teníamos

exactamente la misma corrección, era “sin menoscabo de las competencias” y, a partir de ahora, es “dentro de sus propias competencias”. Esa era la interesante.

Y después otra también que hicimos, gracias a ciertos estudios de náutica en nuestra juventud, que cuando ustedes se repartían el estrecho de Menorca con Mallorca, lo hacían con el criterio de equidistancia, pero el mar litoral llega a las 12 millas. Bien, cuando hay las 19 millas del Cap d'Artrutx a Capdepera no hay problema, ¿no?, quedan divididas entre los dos, pero cuando hay las 30 y tantas, se superan las 12 por los dos lados, no podrán llegar a un máximo de 12, lo de enmedio no podrán, por mucho criterio de equidistancia. Esto fue muy comentado, cuando yo era joven Marruecos pretendía llegar hasta Córdoba, como parte de su mar territorial, así que nos tuvimos que enterar mucho del asunto.

En fin, que nuestras enmiendas, de las que ya no les explico el sentido general, porque me he pasado de tiempo, están hechas con esta buena disposición que ven y esta voluntad de ayudar a desarreglar y hacer lo mejor posible, a que mostraremos, por cierto, con su propuesta Sr. Castells, y creo que, después de esta explicación genérica, yo me habría convencido y votaría todas ellas favorablemente, lo que les solicito a esta cámara.

Gracias, señores, he terminado.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Méndez. Es el turno del Grupo Parlamentario Unidas Podemos, tiene la palabra el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sra. Vicepresidenta. Bienvenidos de nuevo a las personas que vienen del Consell de Menorca. Hoy aprobaremos una ley importante para la isla de Menorca, y lo es, a nuestro entender, por tres motivos: el primero, la necesidad de disponer de una herramienta jurídica que refuerce los valores que impulsaron la designación de Menorca Reserva de Biosfera; el segundo, situar a la isla en el plano normativo, a la altura de los desafíos ambientales y territoriales que marcan hoy día en nuestras vidas; y el tercero es disponer de una mayor capacidad de gestión propia.

Menorca, ha sido o ha tenido desde siempre una trayectoria propia en el conjunto de las Islas Baleares. Después de distintos avatares históricos, las marcadas diferencias sociales que marcaron el pasado y su fidelidad republicana en el pasado siglo, que le costó un rechazo franquista y un cierto aislamiento, la isla se enfrentó al fenómeno turístico con retraso, lo que le permitió hacer de él una lectura más sosegada, una lectura que supo medir el impacto de este fenómeno sobre el territorio, a través de los movimientos sociales, de algún partido político, de colectivos ciudadanos y singularmente del ecologismo, que pudo frenar la ambición desmedida y el desprecio ambiental de algunos promotores y constructores. El retraso de la llegada del turismo y la oposición social, están en

la base de que Menorca sea hoy día un espacio diferenciado del resto de las Illes Balears.

Fruto de esta preocupación y bajo la atenta mirada estos movimientos sociales y de la opinión ciudadana, las administraciones insulares han tratado de llevar a cabo una gestión del territorio, conforme a ese necesario equilibrio entre actividad económica y preservación ambiental. Y lo que tal vez refleje mejor esta preocupación, es la redacción y aprobación del Plan Territorial Insular de Menorca desde 2003, un esfuerzo en ordenación territorial que trata de combinar conservación del territorio con actividad económica, haciendo hincapié en la riqueza biológica y paisajística de la isla, expresada, por una parte, en el extraordinario valor de su fauna o de su gran diversidad de elementos, florísticos, dando un valor de integración a esta diversidad biológica y ecosistémica, mediante su consideración como un todo, en el que interactúan de manera sistémica todos sus elementos; y, por otra, considerando el paisaje como la expresión sintética de los procesos ecológicos y sociales en el territorio, y dada la percepción individual o colectiva del mismo, enfocando su ordenación como un recurso como patrimonio ambiental y cultural.

Esta ley que aprobamos hoy pretende seguir esta senda, la de compatibilizar la actividad económica con la preservación ambiental y territorial. Desde el punto de vista económico, se trata de diversificar una economía dedicada mayoritariamente al sector servicios, especialmente al turismo, cuando la isla puede disponer de otros recursos que le den un mayor valor añadido a su Producto Interior Bruto. Por ello, el título IV contempla dar un impulso y fortalecer actividades, factores y dinámicas, que permitan profundizar los valores de Menorca como Reserva de Biosfera. De esta forma, se apoya al sector primario y en la industria de transformación agroalimentaria, el consumo de productos locales, fomento de la custodia del territorio, el contrato agrario de la Reserva de la Biosfera, el Plan estratégico integral de comercialización del producto ecológico, la cooperación, las competencias industriales, como elemento de equilibrio económico, el plan de digitalización, el asesoramiento e impulso al emprendimiento. En fin, economía colaborativa, etc.

Desde el punto de vista ambiental, los títulos II y III, abordan temas fundamentales de la preservación y gestión ambientales, tales como el paisaje, la biodiversidad, el medio marino, los espacios naturales, la ordenación del litoral, agua, energía, calidad del aire y residuos. Se trata de compatibilizar con la gestión adecuada de estos recursos, la preservación de éstos con la actividad económica. Creemos que con los mecanismos establecidos se pueden lograr los objetivos planteados y para ello hay que establecer límites en la ocupación y en los usos del territorio, al tiempo de defender los derechos sociales de la población.

Por ello, siempre hemos defendido desde mi grupo parlamentario, introducir la herramienta de la capacidad de carga del territorio, en base a criterios ecosociales, algo que debería estar presente de forma transversal en todas las leyes, como, por ejemplo, y como ya dijimos en su momento, en la propia Ley de turismo, aprobada no hace demasiado tiempo.

Y hablando de turismo, un sector de gran importancia en Menorca, como en el resto de Baleares, es evidente que es necesario limitar el crecimiento indefinido, cambiar la visión del cuanto más mejor y apostar por la calidad y la sostenibilidad, así como trabajar para construir nuevos horizontes productivos. Esta es la apuesta de la Cumbre Mundial del Turismo, que se celebró en Vitoria en 2015 y que redactó la Carta del Turismo Sostenible, a raíz de detectar los efectos negativos del desarrollo turístico, incluyendo especialmente la destrucción de recursos naturales y culturales, algo que, por supuesto, no puede permitirse la isla de Menorca bajo ningún concepto. Por ello, en el texto de esta ley se imponen límites temporales o generales, como el acceso a determinados lugares de espacios naturales protegidos, o la limitación de acceso de vehículos, regular es absolutamente necesario, pese a lo defendido por el espíritu liberal de algunos partidos, aquí presentes, que creen que en la autorregulación está la virtud. Bien sabemos adónde nos lleva la desregulación, más externalización de servicios, más privatizaciones, más precariedad laboral, menor protección ambiental, esquilma de recursos, pobreza y desigualdad.

Crear que la autorregulación soluciona todos los problemas llama a pensar en una cierta ingenuidad en quien la proclama, o sencillamente en un cierto oportunismo, para justificar actividades con intereses muy concretos.

Pero, además, poner ciertas limitaciones no significa, como quieren algunos que se piense, en ir de manera furibunda contra el sacrosanto mercado, es una mera cuestión de supervivencia. Por eso hablaba antes de la capacidad de carga del territorio. Vivimos en un planeta finito, en un planeta de recursos finitos que tenemos la obligación de gestionar con mesura, pensando en las generaciones futuras. Desde un punto de vista ecológico, al planeta le da igual lo que hagamos, si cambiamos el funcionamiento de los ecosistemas, que es lo que estamos haciendo, modificando clima y biodiversidad, las consecuencias serán para los propios seres humanos, que tendrán mayores dificultades para adaptar su modo de vida a los nuevos escenarios.

Según todos los modelos climáticos, el Mediterráneo será uno de los lugares más afectados por el cambio climático en las próximas décadas y la biodiversidad se verá igualmente amenazada en este tiempo. Las Baleares sufrirán estas consecuencias, con repercusiones graves en la economía, al disponer de menos recursos, entre ellos el agua, indispensable para el sector primario, pero también para el turismo.

La isla de Menorca tenía el momento de la declaración como Reserva de Biosfera, 80.000 habitantes residentes, actualmente tiene 100.000. En el verano del 2018, superó durante 37 días la cifra de 200.000 personas, llegando al tope de 224.000 el 8 de agosto de aquel año. Por otra parte, el verano pasado desembarcaron en Menorca unos 70.000 vehículos, a los que hay que sumar los 83.000 vehículos existentes en la isla. La presión demográfica sobre un territorio de apenas 700 kilómetros cuadrados está por encima de los recursos de una isla que depende del exterior para satisfacer la demanda en materia energética de combustibles, pero también en cuanto a la alimentación, a pesar de que se dedique la mitad de su superficie a la actividad agraria; una presión excesiva,

que introduce algunos márgenes de insostenibilidad en un territorio que pretende ser abanderado en esta materia. Por ello, es primordial revertir la tendencia de los últimos años que, salvo el paréntesis de la pandemia, la tendencia de aumento de la llegada de visitantes, que ha dado por resultado una masificación no deseada e impactos de distinta consideración en el medio natural.

Bien es sabido que el éxito de una actividad no supone necesariamente su permanencia en el tiempo, más bien al contrario, dada la habitual falta de visión a largo plazo de los promotores, pero pueden producirse efectos contrarios que den al trasto con la estabilidad de una actividad, y esto es lo que fácilmente puede pasar si no se ponen los límites necesarios.

El reconocimiento por parte de la UNESCO de Menorca, en el año 1993, supuso un hito en las políticas de sostenibilidad del territorio, un reconocimiento que, no obstante, implica potenciar esta misma sostenibilidad en base a las normativas marcadas por este organismo de la ONU en cuanto a la estrategia del programa sobre el hombre y la biosfera, en las directrices marcadas en la Declaración de Lima y en su plan de acción, y en cumplir los requisitos establecidos en la Ley de patrimonio natural y de biodiversidad. Entre los muchos objetivos considerados, estaban los Objetivos de Desarrollo Sostenibles, o también los acuerdos multilaterales ambientales en los que hay que incluir ahora mismo los acuerdos de la COP15 de biodiversidad, así como las resoluciones de la Unión internacional para la conservación de la naturaleza.

Esta misma obligación es la que debe inspirar el articulado de la propia ley en materia ambiental, y eso es lo que hace, regulando aquello que suponga retrocesos o amenazas a la conservación del territorio y a los derechos de sus habitantes. Porque cuando hablamos de territorio hoy en día, algo que se ve en la misma revisión en curso del PTI, el enfoque ha experimentado un cambio de paradigma en cuanto a los anteriores modelos de ordenación territorial, priorizando ahora el equilibrio de una actividad económica racional en relación con los recursos y la protección de éstos, pero introduciendo también, como concepto novedoso, la generación de riqueza con equidad social. De ahí que el propio concepto de sostenibilidad, hoy en día, se está revisando desde el trabajo de distintos autores que consideran excesivo el peso de lo económico en su formulación frente a lo social y lo ecológico, que también lo componen.

En definitiva, hoy podemos aprobar una ley específica, trabajada y consensuada durante mucho tiempo por los dos partidos en la coalición que están al frente del gobierno de Menorca, que pretende superar el PTI en aquellos aspectos sectoriales donde quede limitado. La finalidad por tanto, en último término, de esta ley es ampliar los objetivos y las posibilidades de actuación que emanan del Plan territorial; una ley cuya necesidad se justifica por la especificidad territorial integrada como Reserva de la Biosfera y por las dinámicas subyacentes a su carácter insular; una ley que pretende dar respuesta desde lo local a los retos derivados de la amenaza del cambio climático y de la pérdida de biodiversidad, de la protección de los espacios naturales y del paisaje, del aprovechamiento agroganadero sostenible del territorio o de la

limitación del turismo a la capacidad de carga ecosocial de este mismo territorio, entre otros objetivos.

Nuestro grupo parlamentario da, consecuentemente, apoyo a esta ley. Hemos trabajado desde el primer momento en su tramitación tratando, en todo momento, de compaginar las características físicas y humanas de su paisaje con una gestión del territorio, ajustada a la equidad social, a la preservación ambiental, y a una actividad económica equilibrada con la realidad natural.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, i per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris i del diputat no adscrit, té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Susana Mora, presidenta del Consell de Menorca; Sr. Josep Juaneda, conseller de Medi Ambient i de la Reserva de la Biosfera; Sra. Vicepresidenta; resta d'autoritats, a tothom, benvinguts, també als convidats.

A finals de la dècada dels 80, Guillem Orfila i Joan Rita manifestaren, entre d'altres naturistes i activistes, la inquietud davant el creixement urbanístic descontrolat, i fou arran d'aquest neguit quan, a l'any 1989 es va celebrar a Menorca el Seminari sobre la conservació i desenvolupament que va marcar les bases per a la posterior declaració de la Reserva de la Biosfera. Una declaració que es va produir el 7 d'octubre de l'any 1993 per part de la UNESCO, ara ja fa quasi, quasi, 30 anys.

I per què fer ara aquesta llei, ens demanàvem i ens hem demanat en aquest ple, i si és necessària, aquesta llei. I nosaltres, des de MÉS per Mallorca, creiem que sí, i és que les reserves de la biosfera tenen la consideració d'àrees protegides per instruments internacionals i el seu règim de protecció és l'establert en els corresponents convenis i acords internacionals. Però -però-, i això és important, sense perjudici que es pugui reforçar el seu instrumental, sense perjudici de la vigència de règims de protecció propis d'ordenació i gestió.

I, malgrat tot, malgrat que la declaració ho permet, des de l'any 1993 no s'ha aprovat cap instrument normatiu propi i específic. Fins avui, i és que la Llei de la Reserva de la Biosfera estableix un règim jurídic de protecció, ordenació i gestió específica per a Menorca i dona resposta a les necessitats de l'any 1993, però també en 30 anys ha canviat tot molt, i en l'actual context, tant a Menorca com a les Illes Balears, s'han plantejat nous reptes que necessiten d'una resposta per part de totes les administracions.

A l'exposició de motius d'aquesta llei en trobam algunes com l'ordenació del territori, la protecció dels espais naturals, la conservació del paisatge, de la biodiversitat, la gestió de residus, l'emergència climàtica, la saturació i una mobilitat sostenible, la gestió dels recursos hídrics, l'ordenació de la costa i el litoral, la gestió del medi marí, i un llarg etc.; reptes que MÉS per Mallorca ha tengut, té i tindrà a la seva agenda política, com hem demostrat a l'acció de govern des de l'any 2015 a les distintes institucions, i també a la gestió política que n'hem fet; iniciatives moltes potents i pioneres com a resposta a aquestes qüestions.

Però, és més, cada illa, dins el marc del país que som, ha de tenir la sobirania -i té-, i el marge polític -i el té-, per poder fer front als diferents reptes que tenen; alguns, singulars i amb característiques pròpies i diferenciades. I és per això que, durant aquests anys, s'han donat respostes legislatives per a cada illa: a Formentera, amb la Llei per la sostenibilitat ambiental i econòmica; a Mallorca, amb la Llei de camins públics i esperem que puguem veure en el futur una regulació integral de la Serra de Tramuntana consensuada, Serra de Tramuntana Patrimoni Mundial de la UNESCO; i a Menorca, amb la llei que aprovam avui, la Llei de la Reserva de la Biosfera.

I del camí que hem tengut en aquest debat parlamentari, des de la presa en consideració fins a dia d'avui, hem de destacar una sèrie de qüestions i és que durant el debat de la presa en consideració vaig manifestar un compromís de país amb les Illes Balears i amb l'insularisme que representa políticament la nostra formació i d'altres -com MÉS per Menorca i Gent per Formentera- i que representen també els consells a nivell institucional.

També vaig confessar tres objectius que teníem MÉS per Mallorca durant la tramitació: el primer, arribar a un consens entre les institucions protagonistes d'aquesta llei; el segon, respectar la voluntat del poble de Menorca; i el tercer, un gran acord parlamentari amb les forces d'esquerra com a primera prioritat. Per això, avui estam més que satisfets i contents, i ho volem celebrar, juntament amb els partits que hi votaran a favor, especialment amb MÉS per Menorca.

MÉS per Mallorca ha presentat esmenes, ha negociat i n'ha transaccionades, per tant, hem aconseguit, crec jo, una llei que genera aquest consens, tant institucional com en l'arc parlamentari, que farà possible que avui validem aquesta llei i ho celebrarem com cal.

Però, què aporta, aquesta llei, com a instrument per a una millor ordenació i gestió de la Reserva de la Biosfera de Menorca? Per a nosaltres, ens trobam davant un instrument -per a nosaltres i per a moltes forces polítiques- que potencia l'economia i la indústria local, millora la cadena alimentària, desplega les energies renovables, potencia la protecció del medi marí, impulsa la innovació en el sector primari, diversifica l'economia, gestiona els problemes de massificació i millora la mobilitat sostenible.

Però, de tot, volem destacar quatre qüestions que per a nosaltres són importants i són concretes: primer de tot, dona la possibilitat de limitar l'entrada de cotxes a l'illa de Menorca,

d'una manera semblant, els instruments, com varem veure a la legislatura passada amb la llei per a Formentera.

També permet la gestió de polítiques d'aigua i l'establiment de mecanismes de participació i cogovernança a les zones nuclis de la Reserva de la Biosfera, de les quals el Parc Natural de s'Albufera des Grau n'esdevé la joia de la corona, i serà el Consell de Menorca qui, amb l'aprovació d'aquesta llei, proposarà el director del parc natural.

I és més, un quart punt, que és important, és la qüestió del finançament que, per part del diputat del Partit Popular, el Sr. Lafuente, idò, ha obert el debat amb aquesta qüestió. Jo crec que queda clar en el text que aquests 5 milions, mínim 5 milions d'euros anuals com a punt de partida, estan garantits, el que passa és que cadascú ho mira des de l'òptica que troba, nosaltres, com a formacions que estam acostumades a negociar, acordar o pactar qualsevol qüestió, no ho miram amb mals ulls, i crec que la interpretació és clara: un mínim de 5 milions d'euros i cada any es negociarà.

I també la llei deixa oberta la porta a altres instruments de finançament, com pugui ser el Fons posidònia o pugui ser l'Impost de turisme sostenible.

Ja, per acabar, deia Joan Rita, impulsor de la Reserva de la Biosfera, expresident del GOB Mallorca, veí del nostre poble d'Esporles, a una entrevista a IB3, allà, per l'any 2018, de la importància de compatibilitzar la vida humana amb la conservació de la natura i el territori, un dels missatges també que es traslladaven a l'any 1989, quan es varen posar els fonaments de la Reserva de Biosfera; un compromís, el de compatibilitzar la vida humana amb la conservació de la natura i el territori, que defensam i impulsam des de MÉS per Mallorca; un compromís que a l'illa de Mallorca es viu socialment gràcies a plataformes com Tramuntana XXI; un compromís que és el bressol de la declaració de la Reserva de Biosfera i de la llei que avui aprovarem.

En definitiva, compartim totalment els principis que l'impulsen i per això li donarem suport i hi votarem a favor.

Enhorabona al poble de Menorca i enhorabona també als representants, especialment als aquí presents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Per part del Grup Parlamentari Mixt, per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris i del diputat no adscrit, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, com no, vull saludar els companys de Menorca, del Consell de Menorca, al capdavant evidentment la presidenta, l'amiga Susana Mora, Josep Juaneda, Cristina Gómez, els directores insulars, el Sr.

Ayuso també, que va venir al debat de presa en consideració i a qui també agraeixo avui la seva presència, i també, com no, a Carlos Coll i Miquel Camps del GOB de Menorca, que també celebren que ens puguen acompanyar en un dia tan important per a Menorca i per als objectius que perseguim conjuntament.

Diu un vell aforisme llatí que aquell que no sap cap a quin port navega, cap vent no li és favorable, cap vent no és propici. La primera persona que em va dir aquesta frase va ser l'escriptora Maite Salord, antiga presidenta del consell insular, i, a banda que m'ha servit d'excusa per citar-la a ella, que va ser la primera impulsora d'aquest projecte, en el marc de l'actual equip de govern del Consell de Menorca, també l'he volgut citar perquè crec que és molt aplicable a la llei que aprovam, no? Aquell que no sap cap a quin port navega, cap vent no li és favorable, i nosaltres què volem? Que els vents ens siguin propicis, perquè som a una època en la qual realment hi ha núvols molt negres i mars molt embravides que realment poden dificultar anar cap on volem.

I per explicar-ho agafaré les paraules que Pere Gomila va fer servir al pregó de la festa de Sant Antoni, perquè realment, millor que ell, que, a més a més, ho va fer poèticament, no es pot dir, deia: “Enmig de tot açò s'aixeca un monstre que molts encara neguen, per desgràcia, per bé que ja ens afecta cada dia i és urgent actuar-hi sense esperes. Amb el canvi climàtic que amenaça la fràgil biosfera del planeta, on hi som tots, llar única de vida, la mare terra, el sol que ens agombola, tan generós i ric i alhora fràgil, un miracle en l'inhòspit univers que ens és donat conèixer, inabastable. Avui ens cal reformar moltes coses per refer-nos del mal que hem provocat i conjurar les negres nuvolades que alguns no volen veure encara”.

Per tant, davant aquesta situació complicada, en aquest moment de la història que ens ha tocat viure, nosaltres volem marcar un port de navegació per mirar d'aconseguir que els vents ens siguin favorables, cosa que no vol dir que sigui així, perquè evidentment tots aquells que són mariners, i jo no ho sóc, saben que una cosa és saber cap on vas i l'altra és que els vents et siguin favorables, però almenys, si saps cap a quin port vas, saps com has d'orientar la nau per anar en la direcció que toca.

I en quina direcció va aquesta llei, cap a quin port es dirigeix? Jo, com que tinc el temps que tinc, ho faré i repassaré alguns conceptes clau que crec que permetran entendre a tothom de què va aquesta llei. I començaré amb un primer concepte, que és el de la preservació del medi, que és el que la gent pensa immediatament quan pensa en Reserva de la Biosfera, però aquesta llei va molt més enllà, perquè la preservació del medi ens remet a un altre concepte, el paisatge, i el paisatge i la preservació del medi ens donen un altre concepte que surt de forma espontània, l'ús racional dels recursos, que són limitats, especialment l'aigua, que és font de vida i que és un recurs essencial.

I la necessitat d'aquest ús racional dels recursos ens porta a un altre concepte fonamental d'aquesta llei, que és el de la capacitat de càrrega, i la combinació entre paisatge i capacitat de càrrega ens porta també a un concepte fonamental, gestió del litoral, la gestió del litoral, un dels aspectes crec que més necessaris, més innovador, més important i que obre més

perspectives i dona resposta a moltes de les problemàtiques o, més que a les problemàtiques, als neguits de la ciutadania de Menorca.

I el tema de la gestió del litoral, evidentment, em remet al turisme i a totes les seves llums i les seves ombres, i les seves ombres, evidentment, ens porten a la necessitat de la diversificació econòmica, que és un altre concepte fonamental, i això ens parla de la pagesia i de la producció autòctona, ens parla de l'artesania, ens parla de la indústria, tot conceptes volguts, estimats, desitjats per la gent de Menorca que sap que tots aquests conceptes formen part de la Menorca que volen.

I tot això també, aquestes activitats econòmiques, evidentment, ens porten a parlar d'una altra problemàtica, la gestió dels residus o de la necessitat de la sobirania energètica, i encara cal parlar del patrimoni cultural, del material i de l'immateral, que ens doten d'identitat, que és un recurs fonamental per sobreviure en aquest context de globalització en què tot tendeix a la uniformitat. Aquesta llei també parla d'això. I, evidentment, també parla d'altres conceptes com, per exemple, el de mobilitat, que és transversal a tot el que hem dit i que evidentment també és una problemàtica a la qual hem de donar resposta.

I tots aquests conceptes -i ho he volgut fer així perquè abans ja he parlat prou d'articles, article per article- ens remetem a aquella idea que, de fet, Josep Juaneda va citar quan vam fer aquí el debat de presa en consideració, que és una idea també que Miquel Vidal i Hernández, l'enyorat Miquel Vidal i Hernández, de qui enguany hem commemorat el desè any de la seva mort, que era la idea aquesta de què la Reserva de la Biosfera és la sortida que un determinat territori ha trobat davant d'uns reptes que li ha plantejat la modernitat, i aquesta sortida l'ha d'oferir generosament a la resta del món, com a exemple de com superar aquests problemes.

I això, i perdonau que em repeteixi, em porta a un altre fragment del discurs de Pere Gomila, que exactament desenvolupava aquesta idea: “Amb el conjunt de les altres reserves, Menorca haurà de ser model i exemple de la relació justa amb el medi, de comportament ètic de futur per a aquells que després hi hagin de viure, de l'ús més responsable dels recursos, de criteris que facin sostenible l'activitat humana en el seu sòl i preservi els valors d'un territori que no podem malmetre ni esgotar, passatgers temporals en un viatge que perduri en el temps i que a altres llocs desitgin imitar i s'estengui arreu”. Per tant, aquesta també és la nostra responsabilitat com a Reserva de la Biosfera, fer tot el possible per poder preservar aquest model i poder-lo llegar a les generacions futures.

Hi ha alguns aspectes, no obstant això, i he volgut fer amb tota aquesta relació de conceptes claus, que potser no s'han comentat tant d'aquesta llei i que són elements importants i que no han format part ni del debat que hem tengut abans, ni d'alguns dels aspectes dels quals la premsa se n'ha fet més ressò. I jo voldria, simplement, comentar-ne tres, per acabar de confegir un quadre complet del que fa aquesta llei.

Un és l'autoritat consultiva, l'Autoritat consultiva de la Reserva de la Biosfera, un organisme que sorgeix precisament

de les aportacions que va fer la societat civil en el procés d'elaboració de la llei. I això és molt important, perquè aquí s'ha parlat i s'ha donat per fet, de forma absolutament interessada i esbiaixada, que aquesta llei s'havia fet sense consens, idò aquí tenim un exemple d'un element que es va incorporar arran -fins i tot, diria- d'alguna crítica que es va fer a la llei, es va decidir incorporar aquesta autoritat consultiva, que és una autoritat independent, escollida per amplíssima majoria, de caràcter tècnic i que té com a missió informar sobre les diferents polítiques que es duuguin a terme per desplegar aquesta llei.

La gran paradoxa és que la incorporació d'aquesta autoritat consultiva es plantejava com una manera que l'oposició se sentís integrada, en haver de triar aquest organisme per una amplíssima majoria, i els que ho varen proposar ho feien en aquests termes. Doncs, bé, us he de dir que el Partit Popular, per exemple, va votar en contra de tot aquest capítol. Per tant, és curiós com, fins i tot, quan s'ha fet un esforç per escoltar les veus que demanaven major amplitud, major pluralitat i que totes les associacions fossin representades, en aquest sentit, també partits de l'oposició, hi voten en contra.

Un altre element molt important, fonamental, el Pla sectorial d'ordenació del litoral, d'aquest n'hem parlat un poquet més, però hi ha la mania de posar en dubte la capacitat que tenim des de Menorca de poder fer un pla sectorial d'ordenació del litoral. I ara que hi ha aquí els representants del GOB, recordo que una de les meves primeres activitats d'activisme mediambiental a Menorca va ser agafar-me de les mans per abraçar les platges, per reclamar un pla insular de costa; doncs aquest objectiu -que semblava una quimera- avui, amb l'aprovació d'aquesta llei, està més a prop perquè, evidentment, hi ha moltes sentències que l'avalen, les aigües interiors formen part d'aquest espai que ha de ser ordenat quan es té la competència en ordenació turística i, per tant, en això aquesta llei també ens permetrà avançar en aquest objectiu que semblava tan inabastable.

I després, també, parlar d'una disposició modesta, la disposició addicional cinquena, el Pla d'eficiència administrativa; és a dir, també preveu aquesta llei, per a tots aquells que han tingut por que aquesta llei fos una font de més burocràcia, de més dificultats, doncs, que el consell es comprometí en un any -només en un any!-, a fer un pla d'eficiència administrativa, que crec que també és un element a destacar i que, per part dels partits de l'oposició, no se n'ha fet prou esment.

No tinc temps, i ho faré a la meva següent intervenció, de parlar del procés d'elaboració d'aquesta llei, que ha estat complex i a la vegada apassionant. I només vull acabar aquesta primera intervenció i fer uns agraïments, uns agraïments perquè aquest procés d'elaboració ha estat complex i crec que, si hem aconseguit en aquesta fase parlamentària sortir-nos-en airosos, jo crec que sobretot ha estat per l'actitud de persones i, concretament, vull citar el nom del Sr. Damià Borràs, també del Sr. Pablo Jiménez, que abans ha parlat, aquests representants en aquest cas d'Unides Podem i del PSOE Menorca, que hem -crec- fet un bloc i hem actuat conjuntament per defensar el text que va sortir del Consell de Menorca, i crec que ho hem aconseguit, perquè és evident que aquesta llei es va formular

des de Menorca, va sortir amb el suport d'aquests grups, però és obvi que en passar pel Parlament, bé, hi ha molts altres grups, hi ha altres illes i hi ha altres sensibilitats i, en aquest sentit, està clar que és una llei incòmoda.

Per tant, jo crec que el que volíem aconseguir, que era aquesta actuació concertada dels representants dels partits de Menorca o dels partits que tenen representació a Menorca, o en el Govern de Menorca, ha donat el resultat desitjat.

També vull agrair a Josep Ferrà, que ha tingut una actitud molt positiva, per aconseguir finalment un consens que, després de la presentació d'esmenes, semblava difícil.

I no vull acabar sense agrair també a la meva companya de grup, Patrícia Font, perquè mentre aquest diputat ha pogut dedicar-se en cos i ànima a aquesta llei, evidentment, hi ha hagut altres membres del grup, que en aquest cas, ets només tu, Patri, que s'han dedicat a altres projectes, i gràcies a aquesta dedicació i a estar disposada sempre a ser allà on se t'ha demanat, ens hem pogut dedicar en cos i ànima a aquesta llei.

Això és tot. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista, per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris i del diputat no adscrit, té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, president. Benvinguts de nou, ara sí, als representants del GOB per primera vegada, que abans no hi eren, crec.

Bé, com dèiem abans, avui acaba el procés de tràmit parlamentari amb la votació de la Llei Menorca Reserva de la Biosfera, una llei que amb els seus objectius i principis inspiradors, consolida un model menorquí, un model de societat d'ordenació territorial, de posada en valor de la cultura local i cura del medi ambient, els valors dels nostres avantpassats i el ritme aquest tranquil i calmat que potser ha inspirat la marca Slow, i no en som conscients, que tothom observa, però que segur que ha fet que permeti apreciar que als menorquins els permeti apreciar aquestes coses senzilles i escoltar i respectar els ecosistemes que ens envolten.

Els menorquins i menorquines han estat capaços durant generacions de mantenir aquesta harmonia entre l'activitat econòmica i la protecció de l'entorn, un acord social i un recorregut al llarg del temps que ens han fet dignes del reconeixement mundial de ser Reserva de la Biosfera.

Però avui encetam una nova etapa, una mirada cap al futur, perquè aquesta cambra donarà llum verda a aquest marc normatiu que permetrà impulsar de forma paral·lela, per una banda, la gestió responsable del patrimoni natural i, per l'altra, una economia sostenible.

Amb el nostre vot expressarem el compromís de les generacions actuals de respectar aquest equilibri i deixar en herència als nostres fills i filles una Menorca que segueixi sent digna d'aquest reconeixement. És el que hem defensat sempre els socialistes quan vàrem donar suport a la declaració, ara fa 30 anys, i com hem fet quan hem tengut responsabilitat de govern, en impulsar instruments de protecció territorial, fites com el Camí de Cavalls o la modernització del transport públic, entre d'altres.

Iniciatives que -per desgràcia- mai no han estat possibles amb el suport del Partit Popular, perquè el model social i territorial del Partit Popular és totalment contrari al nostre, i ho hem pogut veure amb les esmenes que han presentat a aquesta llei; esmenes que pretenen, bàsicament -i ho hem vist amb la intervenció del Sr. Lafuente-, que, per resumir-ho en poques paraules, descafeïnen la llei, per deixar-la en una simple declaració d'intencions i un únic objectiu, que és el financer, doblers. Les que no són de supressió pretenen posar l'economia en el centre sense cap límit, i eliminar qualsevol referència a l'ordenament de les activitats. Per tant, entenen que votarem en contra d'aquestes esmenes.

Igual farem amb les de Ciudadanos que, de manera més sigil·losa, i també amb moltes esmenes, però, bé, persegueixen el mateix objectiu. I qui sí que marca el lideratge de la dreta és VOX, amb les seves esmenes de supressió -quasi totes-, que deixen falderet la llei. I ara posaré tres exemples d'esmenes estrella: com a patrimoni cultural immaterial, *la hache de Mahón...*

(Algunes rialles i remor de veus)

...; com a agenda urbana, augmentar el nombre de plantes de les construccions; i com mobilitat sostenible -aguantin-, autopista de Maó a Ciutadella, açò és el model del partit VOX, un model totalment caducat...

(Algunes aplaudiments)

..., però totalment contrari a tots els posicionaments europeus, d'acords internacionals, de desenvolupament, i que fan un viratge de 180 graus que, en lloc de posar vista cap al futur, ens fan mirar cap al passat. Impressionant, però alerta, perquè n'hi ha més d'un del Partit Popular que segur que li veurien el nas per votar a favor de qualcuna d'aquestes esmenes.

Bé, el nostre model, nosaltres proposam, des del diàleg i l'acord més ampli possible, el dibuix exacte del que volem per al futur, un model que aposta per al benestar de les persones, per una activitat econòmica sostenible, que posi en valor la cultura, la natura, el producte local, i que fomenti, molt important, l'ocupació de qualitat, perquè sense persones i sense economia no hi ha Reserva de la Biosfera.

(Algun aplaudiment)

Perquè és totalment compatible, per una banda, crear riquesa i benestar per a la població i, per l'altra, protegir el nostre patrimoni cultural i natural. Açò sí, sempre a través de la sana relació i de cara amb la natura, mai no donar-li l'esquena, perquè el futur serà verd o no serà. En resum, el text

persegueix posar les eines adequades per aconseguir i modular aquest difícil equilibri.

Per part del Grup Parlamentari Socialista volem posar l'accent sobre alguns temes, no tenim temps per a tots, als quals hem fet aportacions en forma d'esmenes i que, en primer lloc, són: reforçar el suport al sector primari, donar valor afegit als seus productes, millorar la competitivitat i assegurar preus justos i garantir la qualitat de l'ocupació en fomentar també la indústria de transformació agroalimentària. Creiem important potenciar la simbiosi del teixit productiu amb el turisme respectuós que reforci les relacions econòmiques amb la resta de sectors, el camp, la pesca, l'artesanía, l'oci, la cultura, etc., un nou equilibri per avançar en la diversificació de l'economia i potenciar nous tipus d'indústria.

Un segon factor que creiem que és important és el de transició energètica. La llei permet incrementar esforços per assolir fites marcades a l'Estratègia Menorca 2030, per açò hem intentat incorporar el foment de les comunitats energètiques com una fórmula d'implantar les energies renovables que, a més d'innovar en petita escala en tecnologies de gestió de la demanda i automatització, permet a la vegada alleujar la xarxa de distribució existent.

El tercer factor importantíssim, en el marc, sobretot, del canvi climàtic, és els recursos hídrics a la gestió de l'aigua. S'ha de potenciar una visió global dels diferents nivells a les administracions públiques que tenen responsabilitats de gestió, uns dels quals els ajuntaments. És important impulsar la col·laboració pública en la gestió de les comunitats de regants i potenciar infraestructures per a usos no potables en espais públics i privats, accions, entre d'altres, que poden disminuir la pressió sobre els nostres aqüífers.

Fer de Menorca un model de mobilitat sostenible, no amb aquesta carretera ampliada, amb reducció de les emissions de CO₂ a causa de l'ús del vehicle privat, amb la mesura de limitació de l'entrada de vehicles, però també a través de la combinació estratègica de tres elements importantíssims: per una banda, transport públic de passatgers; per una segona, aparcaments dissuasius; i també les xarxes per a bicicletes i mobilitat no-motoritzada.

Des de la voluntat d'acord, hem incorporat aquestes eines estratègiques com a esquema general que creiem important per donar aquest equilibri entre les restriccions per qüestions mediambientals i la mobilitat de les persones.

En definitiva, una llei que estableix moltes altres accions i que no dona temps a esmentar, però un sí que el vull esmentar, que és el punt important que s'ha dit, que és que es podran finançar tots els projectes relacionats amb la Reserva de Biosfera amb un total de 5 milions d'euros cada any, dels quals el Govern de les Illes Balears n'aportarà un 75%. Per tant, açò és un fet.

I per no deixar res damunt la taula ho deixaré amb una pregunta que és: què esperam de la Reserva de Biosfera? Una pregunta que la deix a mode de reflexió, perquè la Reserva de Biosfera és estar connectat amb el món a través de les diferents xarxes del programa marc xarxa nacional i la xarxa

internacional, són xarxes dinàmiques, interactives, de llocs on es duen a terme experiències concretes de desenvolupament sostenible i de respecte als valors culturals, amb l'objectiu, sobretot, d'intercanviar coneixement, importantíssim.

És una crida mundial a l'adopció de mesures per garantir la prosperitat de les persones en harmonia amb la biosfera, un diàleg entre les diferents reserves que ens du a interpretar que el diàleg i les aliances són l'únic camí per transformar-nos i adaptar-nos als reptes globals que són: primer de tot, millora del benestar humà; segon, reducció de les desigualtats; tercer, la contribució als Objectius de Desenvolupament Sostenible; i quart, fer front i adaptar-nos als efectes del canvi climàtic.

Per açò demanam..., volem agrair a totes les persones, col·lectius i partits polítics, especialment al Sr. Borràs, per part del Partit Socialista, qui ha fet una feïnada, per aportar la seva visió a aquesta llei, i que han fet possible que sigui una norma de tots i totes. Sol·licitam així el vot favorable dels membres de la cambra, com a reconeixement de la societat balear al model singular de Menorca, de la diputada de Formentera, que aprofit per donar-li la benvinguda a aquesta cambra com a primer dia, dels diputats i diputades d'Eivissa, de Mallorca, i com no, dels de Menorca, demanam el suport a aquest marc normatiu per seguir posant en el mapa mundial de la sostenibilitat a Menorca, per proveir millor el present, però sense posar en perill el futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carbonero. Ara començam el torn de rèpliques i contrarèpliques i, en primer lloc, donam la paraula al diputat no adscrit, el Sr. Benalal.

EL SR. BENANAL I BENDRIHEM:

No haré uso de la palabra, Sr. Presidente, gracias.

EL SR. PRESIDENT

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

No en faré ús, gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sra. Carbonero, usted nos decía antes que la izquierda sabe mucho de legislar, ¿verdad?, cuando yo he dicho que no tenían ni idea, y dice que, bueno, tienen derechos, ¿cómo ha dicho? la biología, la biodiversidad, que

tiene derecho..., para empezar los derechos son de las personas, no son de las piedras, no son de la naturaleza. Entonces, si ya empezamos con esta falta de rigor, pues podemos imaginarnos cómo son las leyes, como decía antes, que nos presenta esta izquierda, que no tiene ni idea, efectivamente, de legislar.

Continuando con lo que yo decía en mi primera intervención, Menorca necesita protección y gestión, no prohibición. Lo que se protege prohibiendo acaba siendo abandonado, como ha ocurrido con las fincas agrarias. En cambio, si se protege haciendo viable y rentable la actividad humana, se consigue la protección y se genera la prosperidad que merecen los ciudadanos de Menorca.

Ciertamente debemos proteger nuestro territorio y desde VOX creemos que la declaración de la isla de Menorca como Reserva de la Biosfera lo que debe implicar es encontrar el equilibrio entre la conservación de la naturaleza y la actividad humana.

Nosotros creemos que debemos proteger nuestro territorio, compartimos el camino que en su día emprendió la isla de Menorca cuando fue declarada Reserva de la Biosfera, y creemos que eso implica encontrar un equilibrio entre la conservación de la naturaleza y la actividad humana y no lo contrario. Pero, lejos de eso, la situación actual de Menorca es una ruptura de ese equilibrio, que hace cada vez más difícil desarrollar la actividad humana, también el equilibrio entre los diferentes sectores económicos, entre el sector primario, el sector industrial y el sector turístico ha desaparecido, porque ahora la dependencia del turismo es absoluta, mientras que la actividad turística tampoco puede crecer debido a la falta de infraestructuras adaptadas a las necesidades reales.

Y sí, Sra. Carbonero, la carretera de Maó a Ciutadella es necesario ampliarla, se ha quedado muy desfasada.

El problema de Menorca no es la saturación, sino la falta de gestión, y esta ley que hoy se va a aprobar, en los términos en que se va a aprobar, lo único que conseguirá es seguir aumentando la sensación de saturación y estrangulando el sector turístico, que es el único que representa hoy un motor económico para la isla.

Como afirma nuestro coordinador en Menorca y candidato a este parlamento por Menorca, Xisco Cardona, lo más importante de la isla son los menorquines, no las piedras. Menorca necesita recuperar la iniciativa y el emprendimiento que un día tuvo y para ello tenemos que facilitar que los menorquines pueden desarrollar sus ideas, proyectos e ilusiones.

Esta ley avanza en la dirección contraria y por eso nos comprometemos a su derogación, en cuanto los ciudadanos nos den su confianza para ello.

Gracias, presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, nosotros insistimos en que en estos temas es fácil simplificar, decir que el que está a favor de esta ley está a favor de la conservación, el que está en contra está a favor de la destrucción del territorio. Nosotros entendemos que la protección consiste en la buena gestión y que el desarrollo económico y social de Menorca pasa irreversiblemente por cuidar el medio ambiente, pero no es incompatible con el desarrollo social y económico de Menorca.

Y yo creo que hay un error de planteamiento, que ustedes insisten una y otra vez, que dicen: queremos preservar el modelo. Y nosotros defendemos: queremos mejorar el modelo, queremos un modelo diferente, un modelo mejor y manteniendo el medio ambiente. Cuando veo noticias, y son noticias recientes, no busco noticias muy lejos: “Menorca a la cola de la sostenibilidad hotelera en Baleares”. No vamos bien, “Menorca a la cola de la sostenibilidad económica en Baleares”, no incentivamos a nuestras empresas a invertir en materia de medio ambiente. La mayor temporalidad en turismo se produce en Menorca y el menor gasto por turista se produce en Menorca.

Por tanto, tenemos que insistir en ampliar la temporalidad y en mejorar la calidad del turista y hacer que tengamos turismo de más calidad. Pero es que nos miramos el ombligo, parece que somos lo más, pero resulta que fallamos en cuestiones esenciales.

Miramos los datos, por ejemplo, de la actividad agraria: Menorca ha pasado del 2005, de 179 fincas destinadas a la ganadería lechera, y en el 2021, 114, un 36% menos. Los payeses hacen de jardineros y se venden las fincas a los extranjeros como grandes mansiones. ¿Ese es el modelo que queremos preservar? No, lo queremos cambiar, queremos que la actividad agraria y ganadera sea rentable, se simplifiquen los trámites administrativos de la gente que se dedica a trabajar al campo y saquen rentabilidades, y no solamente subvenciones, son necesarias las subvenciones, pero evidentemente necesitamos mejorar.

El otro día salían los datos del Instituto Nacional de Estadística, Menorca envejece: 1.800 niños menos, 2.500 mayores de 65 años en los últimos 10 años, y en los últimos 10 años ha crecido únicamente un 1,35. La Sra. Carbonero, y coincido con ella, sin personas y sin economía, no hay Reserva de la Biosfera, pero si seguimos con el modelo equivocado nos quedamos sin personas y sin economía y sin Reserva de la Biosfera.

(Alguns aplaudiments)

Por tanto, es evidente que hay que hacer cambios.

Menorca es la isla que más se aleja de los objetivos de reciclaje de la Unión Europea, otra noticia. Bueno, nos podemos mirar el ombligo muchísimo, pero si resulta que la actividad turística es la menos sostenible, Menorca es la isla más alejada de los objetivos de la Unión Europea en materia de reciclaje, nos seguimos mirándonos el ombligo y vemos cómo el escándalo d'Es Milà, en el que se cobra por el entierro de reses muertas, como si se incinerasen y aquí no pasa nada. Es evidente que hay problemas, es evidente que tenemos que mejorar. Por tanto, nuestro análisis de la situación es que necesitamos mejorar el modelo, no preservar un modelo que tiene importantes problemas.

Si mirásemos otros datos, no retorno de universitarios, la calidad del agua, la isla donde más llueve, es la isla que más problemas de agua tiene. Es curioso, ¿eh, Sr. Conseller?, es curioso, la que más problemas tiene, debe haber algún problema de gestión quizás, nos lo tendríamos que mirar, digo yo, es posible que nos lo tengamos que mirar, porque si nos miramos el ombligo y decimos que vamos cojonudos, pero no vamos...

(Algunes rialles)

..., resulta que la cosa falla.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

En infraestructuras igual, pero luego vemos los bosques, las paredes, los edificios singulares. El ejemplo que ponía de un chiringuito en una playa turística, en Binibeca, Los Bucaneros, podemos tener un chiringuito en ruinas en una playa turística, porque no somos capaces de gestionarlo correctamente. Es un ejemplo, ya sé que es un ejemplo menor, pero desgraciadamente creo que no tenemos que preservar ese modelo. Evidentemente, en el equilibrio de la diversidad económica, hemos bajado en agricultura, hemos bajado en industria, en el Producto Interior Bruto estábamos a la cabeza hace 30 años de Baleares y Baleares estaba a la cabeza de España, estamos por debajo de la media española. Hay cuestiones que debemos cambiar.

Y eso se cambia, entendemos nosotros, pues con avanzar con el desarrollo sostenible, evidentemente. Avanzar en el desarrollo sostenible con inversiones, con incentivos a las empresas, para que la industria hotelera o la industria turística, no sea la que vaya a la cola de la sostenibilidad en Menorca, para que no tengamos la temporada más reducida, para que no tengamos los turistas que gastan menos, para que cuando llueve, no vaya toda el agua sucia el puerto de Maó, por ejemplo.

Por tanto, creo que el papel lo aguanta todo, está muy bien, seremos muy felices con esta ley y nos haremos una foto muy bonita, pero Menorca necesita precisamente un cambio hacia la sostenibilidad de verdad y la sostenibilidad de verdad pasa por buena gestión y por inversiones, dos cosas que esta ley no prevé.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente. Alguien preguntaba en este sentido que dice usted, Sr. Lafuente, que sí, tras un examen de conciencia sobre la gestión de los últimos siete años, un examen de conciencia por parte de los gestores de Movilidad, Vivienda o Residuos, realmente les haría pensar que debían interesarse en incrementar sus competencias, más que en asistir exactamente..., que en realizarlas y llevarlas a cabo de mejor manera.

Bueno, yo sólo les haré una pequeña pregunta, eso sí, porque responde en realidad a una curiosidad personal, ¿por qué el tema de vehículos -funesto tema-, aparece en los artículos 28, 81, disposición adicional segunda y disposición transitoria tercera, por qué se coloca en tanto sí, en general, siempre es una cuestión más bien taxonómica de que hay vehículos buenos y malos? Parece un poco infantil, es un poco como de *Cars*, como de Disney; hay unos vehículos con buenos propósitos, o con buenos combustibles y los vehículos malísimos. No se preocupen que se hacen a la idea inmediatamente, descapotables y estos malísimos, y ambulancias y coches de bomberos buenísimos, o sea, ya les digo que es un poco infantil y un poco maniqueo, eso también. Pero si alguien me aclara por qué estos vehículos aparecen así, por qué este tema aparece así saltado en 28, 91, segundo y tercera, me gustaría saberlo.

Por otro lado, perdonen, yo creo que he sido muy poco amable porque no les he saludado y, perdonen, nos alegramos, como siempre, por supuesto, de tenerlos aquí, y además creo que debo darles la enhorabuena, no especialmente al conseller Ayuso, que ha compartido conmigo los rigores, las penas, el sudor y las lágrimas de nuestra participación en esta ley, pero creo que a los demás, pues, bueno, nuestra más designada enhorabuena, cuenten con los más obedientes de los súbditos, garantizamos, eso sí, como algunos de los anteriores que consagraremos nuestros esfuerzos a combatirla y derogarla, en la medida de lo posible. Pero la acataremos y les damos la profunda enhorabuena, porque evidentemente saldrán con ella aprobada.

Gracias señores, he terminado.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Buenas tardes de nuevo. Sr. Lafuente, preservar el modelo, mejorar el modelo, bueno, en realidad yo hasta estaría de acuerdo con usted en lo de mejorar el modelo, es decir, no quedarse en sólo preservar. Preservar siempre significa muchas

veces quedarse donde está uno, y tal vez haya que ir hacia otro lugar.

Y nosotros pensamos que realmente con esta ley, y por eso la hemos defendido, podemos mejorar lo existente. Esta es nuestra visión, entiendo que usted no lo interprete así, pero creemos que sí que realmente tiene una serie de aspectos que hemos ido enumerando los distintos grupos políticos que hemos salido aquí a debatir hoy, donde hemos explicado por qué se mejora y por qué las situaciones hoy en día ambientales y sociales no son las de hace 30 años y que, por lo tanto, hay que establecer nuevas propuestas, nuevas medidas para enfrentarse a estos problemas.

Es ahí donde está tal vez la diferencia, tal vez donde sí que podemos debatir de los modelos diferentes, no tanto de si preservamos o mejoramos, sino de la calidad o de la categoría de ese modelo. Nosotros, en este sentido, defendemos y hemos comentado antes, que el desarrollo de la ley tiene que tener en contra tres elementos, decíamos la equidad social, la preservación ambiental y la actividad económica equilibrada con la realidad natural, es decir, con el funcionamiento de esa propia naturaleza.

Si nos salimos de ello, pues..., y no conseguimos ese equilibrio entonces no cumpliremos o no conseguiremos nuestros objetivos.

Con respecto al Sr. Méndez, Ciudadanos, a mí, francamente, no está en este momento, no le veo, se ha ido, pues nada, iba a hacer una mención a su carácter pedagógico siempre amable, no está, pues no le digo más.

En cuanto a VOX, las piedras y los menorquines... no sé, a mí que me..., es decir, que se hable con desprecio de las piedras me parece un poco lamentable, las piedras, no sé, son el sustento de donde nos encontramos, donde vivimos, esos lugares, la piedras son elementos bellos que están en la naturaleza, que sirven para cantidad de actividades que ha hecho el ser humano a través de la historia y están ahí, es decir, no son... los menorquines, como personas o seres humanos que son, son un elemento más que forma parte de este gran equilibrio que es el universo y del mundo en el que vivimos. Por lo tanto, no creo que los menorquines sean más importantes que otros elementos, siempre entiendo que hay que buscar sus necesarios equilibrios.

Y nada más, quería agradecer, que se me ha olvidado decirlo antes, la presencia aquí de Miquel Camps, que está aquí, gracias por su presencia, por su labor al frente de un grupo ecologista muy importante en la defensa de los valores de Menorca, y nuevamente gracias a todos los representantes aquí del Consell de Menorca, con Susana Mora a la cabeza, y los dos consellers, la consellera y el conseller, y gracias también a todas las personas que han intervenido en este trabajo largo, de muchos meses de trabajo, tanto en el Consell de Menorca durante mucho tiempo, y luego aquí, en ponencia parlamentaria, al Partido Socialista, a MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, evidentemente, y al Grupo Mixto, con..., bueno, ahora ya no está la persona que estaba, pero estoy seguro que la siguiente persona que está en ese Grupo Mixto, en la otra

parte del Grupo Mixto, de Formentera, seguirá apoyando esta misma ley.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President, no en farem ús.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Idò pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Començaré i faré esment d'un tema formal, si vostès volen, és una proposta de transacció que he repartit a tots els grups, també la té el lletrat que ha assistit a la tramitació de la llei, i el president, simplement per solucionar un problema tècnic de l'exposició de motius en la qual es feia referència a un reial decret i en la qual se'n ha dit que, per canvis en aquest reial decret, més valia llevar-lo de l'exposició de motius, el Sr. Méndez ha tengut l'amabilitat d'acceptar la transacció, voldrà que es voti igualment la seva esmena de supressió d'aquest apartat de l'exposició de motius, però, gràcies a la seva cortesia parlamentària, millorarem un aspecte, si vostès volen, petit, puntual, de la llei i crec que valia la pena.

Sr. Lafuente, li vull replicar el tema aquest que vostè ha dit del finançament i vull cridar l'atenció sobre un error, que ja va cometre el que sembla ser que serà el candidat del seu partit al Consell de Menorca, i ara vostè hi ha tornat insistir, d'un tema que ja era així a la llei des de bon començament i que vostès coneixen des que es va votar la llei en el Consell de Menorca, que és que la dotació, el mecanisme específic de finançament, no té perquè ser necessàriament una transferència al Consell de Menorca, sinó que també poden ser inversions del Govern a Menorca, i això ja era així des del principi. Ho dic perquè la lectura que ha fet algun membre del seu partit és que en aquest pas pel Parlament havíem perdut aquest llençol, i aquest llençol no s'ha perdut mai perquè sempre, des de bon començament, era així. I per què era així? Perquè això s'ha fet a imatge i semblança del que es va fer amb la Llei de capitalitat de Palma i amb la Llei de capitalitat d'Eivissa, i en aquest cas funciona igual.

Mirem-ho per la banda positiva, la comissió que decidirà la destinació d'aquests 5 milions serà mixta, 50%, Govern i consell. Per tant, el consell tindrà capacitat d'incidir sobre una despesa que haurà d'executar el Govern, cosa que de vegades ja va bé, perquè de vegades vostès sap, i ara que ens passa amb els fons europeus, que el problema no és tenir doblers, sinó tenir capacitat de gastar-los.

Per tant, jo crec que la solució és acceptable i, com ja li he dit altres vegades, dic, bé, és que, és clar, vostè amb la seva esmena de 5 milions se'n anirà d'aquí de buit, jo, negociant amb el Govern, com a mínim, aconseguim que el 75% d'aquesta quantitat la posi el Govern de les Illes Balears.

Després també li he de dir que respecte a models, i en això hauré de ser molt breu, escolti, models, és que vostès s'han quedat fora del curs de la història, és que fins i tot els empresaris turístics i els empresaris del lloguer de vehicles són partidaris que es posin límits, i vostès continuen amb el seu impuls i amb el mateix discurs, sense ser conscients que això canvia i que potser el que haurien de fer és contrastar amb els sectors que habitualment els són afins per veure cap a on va el món.

He dit que abans d'acabar volia fer referència al procés d'elaboració d'aquesta llei perquè ha estat una llei complicada i que crec que bàsicament ha estat travessada per dues línies de tensió, una tensió entre dreta i esquerra, que la veiem avui en aquest debat, i després també, una tensió lògica, centre i perifèria, Govern i consell insular, no? I aquesta tensió és la que va portar a un dels moments culminants perquè tirés endavant aquesta llei, que va ser quan el Govern va intentar interferir en l'elaboració d'aquesta llei, bàsicament en els continguts d'aquesta llei, i es va..., em refereix evidentment als fets d'abril del 2022, es va aconseguir conjurar la possibilitat que el Govern ja limités la llei abans que sortís del Consell de Menorca.

I, per tant, i dintre del capítol d'agraïments també, jo voldria fer un homenatge, i em surt una expressió que tal vegada semblarà una mica hiperbòlica, ja m'ho perdonaran, però com que ja han vist que he citat alguns poemes i això, el que jo anomeno els herois de la biosfera i, qui són els herois de la biosfera? Doncs, són aquelles 10 persones, MÉS per Menorca, que es van plantar i van dir: no pensem tolerar que es passi per sobre de la voluntat del Consell de Menorca.

(Remor de veus)

I per què dic herois? Dic herois perquè avui en dia, en què tothom critica que els polítics només són aquí per la cadira, idò resulta que va haver-hi 10 persones que van estar disposades a renunciar a la cadira perquè la llei tingués el redactat que s'havia acordat prèviament. I els dic una cosa, i per això em refermo en el terme d'herois: si no fos per aquell gest, avui no seríem aquí, si no fos per aquest gest no hi hauria llei de Reserva de la Biosfera, ni aquesta ni cap altra, i per això el meu agraïment i el meu reconeixement.

Després, aquesta llei ha arribat al Parlament i evidentment s'hi han produït canvis, abans hi he fet referència i he lloat el paper d'alguns representants del Partit Socialista i d'algun representant especialment d'Esquerra Unida que ens han ajudat que aquesta llei es mantingués el màxim de fidel a la seva redacció original, i per això ja els he fet l'agraïment, ho torn fer, crec que han tingut un paper fonamental perquè aquesta llei sortís endavant, una llei sens dubte incòmode, precisament perquè -com ha dit abans la Sra. Campomar- és una llei innovadora, ambiciosa i pionera.

He citat abans versos de Pere Gomila i voldria acabar amb una glosa, però jo no en sóc de glosador, no com altres diputats que de vegades aquí són capaços de fer la glosa i, per tant, agafaré alguns dels fragments de la glosa que va cantar Anna Ferrer a la cerimònia de Sant Antoni i que a tots ens va deixar bocabadats, i crec que és un molt bon final per al debat d'aquesta llei. I diu: "I amb la paraula cantada, vull declarar el meu amor per una illa que és Reserva i està en perill d'extinció, que, per moltes diferències que separin la gent, totes li fem referències i en xerram amb sentiment, desitjar a les vostres filles, a les nebodes i als nets que quan jo al cel sia tinguin tot el que ara tenc, que ha estat molta punteria que hem tingut de caure aquí, és sort d'una minoria el sentir-se menorquí".

Molts d'anys a la Reserva de Biosfera i moltes felicitats a tots els menorquins i les menorquines.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Gràcies, president. Bé, ja acabam, ja arribam a la recta final de debat. Jo, en primer lloc, em referiré al Partit Popular perquè, bé, jo he apuntat una contradicció, crec que no ho he apuntat malament, perquè a la primera intervenció el Sr. Lafuente ens ha dit que açò no va de models, que va de gestió, però ara ens diu que vol millorar el model. Jo el que veig és que el PP demana finançament, doblers, sense model, i només amb açò ja em tremolen les cames, li ho dic així de clar,...

(Rialles de la intervinent)

..., només amb açò, és a dir, doblers, sense un model concret, en mans del Partit Popular, em tremolen les cames, però ben tremolades, perquè li ho diré: és que vostès estan antiquats, però ja no poden presumir ni de gestió mediambiental, ni de gestió econòmica, senyors del Partit Popular, cap de les dues coses.

Posaré només un exemple en la qüestió mediambiental...

(Remor de veus)

..., Llei del sol, no?, l'impost al sol, és un impost que l'hem sentit moltes vegades, però em sap greu, és un mantra que senten, però és una realitat...

(Remor de veus)

..., vostès, quan varen governar, el país, a Europa...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

... a Europa se li aixecaven els cabells, el país que té més sol d'Europa, idò no: un impost al sol, hala!, i el que volia posar plaques solars, *toma!*

No, doblers, havia de pagar la seva taxa.

En tema econòmic, jo trob que lideram la recuperació, hem passat una pandèmia i ens trobam en una crisi econòmica, i ho hem superat, en mans de governs d'esquerres, senyors del Partit Popular, jo crec que..., vull dir, les seves polítiques en matèria econòmica estan caducadíssimes, però caducadíssimes, i només fa falta mirar quan vam passar la darrera crisi econòmica, com ens van deixar, perquè vostès el que fan és defensar economia per a uns quants -economia per a uns quants- i, benestar per a uns quants. Nosaltres demanam economia per a tothom, economia per a tothom i benestar per a tothom, i açò és el nostre model.

I bé, senyora de VOX, jo li diré que amb el tema de què no sabem legislar, fixi's en els seus socis del Partit Popular, perquè en tema de legislació mediambiental, miri, li diré una dada: el Parlament, quan era en mans del Partit Popular, en majoria, va fer una llei de ports, a la carta totalment, i deia, concretament, que Ciutadella és l'únic port que no és precís informes vinculants del consell insular per a l'ampliació del port, és a dir, *toma rodillo!* Açò és la manera de legislar del Partit Popular, açò és la manera de legislar del Partit Popular!

(Remor de veus)

Açò és la seva política mediambiental, la seva política legislativa, la seva política econòmica. En definitiva, tot el contrari del que nosaltres defensam.

Nosaltres sí que hem posat a la llei el model econòmic que volem, hem posat a la llei el model mediambiental que volem i, sí, és un model que, per desgràcia, no ha trobat el consens de tothom. Nosaltres ho hem intentat, sí, ho hem intentat, han tengut les oportunitats de sumar-s'hi, però és el model que ens garanteix un futur per a les generacions actuals i per a les futures, també.

Jo, ja acabaré amb el tema de les carreteres, crec que és un tema que conec prou però li diré que en les carreteres a Eivissa tenim l'exemple, van fer ampliació de carreteres, dos carrils, ens van posar un impost a l'ombra -que es diu-, els nostres fills seguiran pagant les carreteres d'Eivissa, i ara ens demanen limitar l'entrada de vehicles. Açò és la contradicció del Partit Popular...

(Alguns aplaudiments)

..., açò és la contradicció del Partit Popular. I la història els posa al lloc... -no faci així, Sra. Ribas, perquè és la realitat.

Jo no puc acabar amb una glosa, perquè no en sé de glosar, però sí que acabaré amb una cita molt menorquina que diu: "Feina feta té bon aire!"

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Idò, un cop acabat el debat, passarem a les votacions, que es duran a terme d'acord amb les agrupacions esmentaré, si cap grup parlamentari o diputat no indica una altra cosa. I vull comunicar que el Grup Parlamentari El Pi m'ha passat un document amb propostes de separació de vots, que jo introduiré en funció de les votacions.

Votació de les esmenes del diputat no adscrit, Sr. Benalal, RGE núm. 5978, 5980 i 5981/22. Passam a votar. Votam.

6 sí, 33 no, 14 abstencions.

Votació de l'esmena del diputat no adscrit, Sr. Benalal, RGE núm. 5979/22. Votam.

3 sí, 33 no, 17 abstencions.

Votació de l'esmena del diputat no adscrit, Sr. Benalal, RGE núm. 5977/22. Votam.

17 sí, 36 no, cap abstenció.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 6022, de la 6025 a la 6029, 6031, 6032 i 6033/22. Votam.

22 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 6023, 6024 i 6035/22. Votam.

22 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 6030 i 6034/22. Votam.

8 sí, 31 no, 14 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6094, 6095, 6198, 6206, de la 6097 a la 6100, 6103, 6122, 6124, 6143, de la 6152 a la 6159, 6161, 6169 i 6189/22. Votam.

20 sí, 31 no, cap abstenció.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President, em sap greu però nosaltres no hem votat, perquè d'aquest bloc havíem demanat una votació separada, que era la 6198 i l'ha anomenada dins tot el bloc.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, en el paper que m'han passat no hi és, però bé, l'equivocació, entenc que és equivocació nostra. Quina ha dit, per favor?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

La 6198.

EL SR. PRESIDENT:

La 6198..., perdona, idò ara votam l'esmena de VOX RGE núm. 6198/22. Votam.

20 sí, 31 no, 2 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6096, 6101, 6102, 6113 i 6204/22. Votam.

8 sí, 31 no, 14 abstencions.

I ara votam, també del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, les RGE núm. 6208, 6200 i 6209/22. Votam.

6 sí, 31 no, 16 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6196, 6088, 6197, 6089, 6090, 6091, 6093, 6104, 6105, 6207, 6132, 6160, 6163, 6166, 6167, 6168, de la 6170 a la 6179, 6181, 6182, 6187, 6083 i 6195/22. Passam a votar. Votam.

20 sí, 33 no i cap abstenció.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6109/22. Votam.

22 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6108, 6199, 6110, 6111, 6123, 6126, 6201, 6202, 6144, 6147, 6148, 6150, 6162, 6164, 6180, 6183, 6185, 6186 i 6191/22. Votam.

6 sí, 33 no, 14 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6084 a la 6087, 6106, 6107, 6112, de la 6114 a la 6124, 6125, de la 6127 a la 6131, de la 6133 a la 6137, 6203, 6140, 6141, 6142, 6145, 6146, 6149, 6151, 6190, 6192, 6193 i 6194/22. Votam.

3 sí, 33 no, 17 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6092, 6138 i 6139/22. Votam.

3 sí, 47 no, 3 abstencions.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6184/22. Votam.

3 sí, 50 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 6205/22. Votam.

17 sí, 31 no, 5 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6403 i 6438/22. Votam.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6329,...

19 sí, 32 no, 1 abstenció.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6328, 6330, 6338, 6340, 6349, 6351, 6353, 6376, 6377, 6385, 6389, 6401, 6450, 6420, 6436, 6314, 6319 i 6325/22. Votam.

Antes de que lo lea todo, si puede ser por separado la RGE núm. 6329, la primera. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

17 sí, 31 no, 5 abstencions.

Idò passam a votar aquesta esmena, la RGE núm. 6329/22. Votam.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6406/22. Votam.

19 sí, 31 no i 3 abstencions.

19 sí, 31 no, 3 abstencions.

Ara votam, també del Grup Parlamentari Popular, les següents esmenes: RGE núm. 6342, de la 6359 a la 6362, 6365, 6366, 6369, 6371, 6378, 6382, 6384 i 6447/22. Votam.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6444, 6375, 6380, 6400, 6419 i 6437/22. Votam.

22 sí, 31 no, cap abstenció.

16 sí, 31 no, 6 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6336, 6337, 6402, 6318, 6324 i 6327/22. Votam.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6350, 6352 i de la 6394 a la 6440/22. Votam.

20 sí, 33 no, cap abstenció.

14 sí, 33 no, 6 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular, aquí hi ha una petició de votació separada per El Pi, ara votam les esmenes RGE núm. 6321, 6334, 6347, 6348, 6356, 6367, 6372, 6391, 6392, 6393, 6421, 6417, 6422, 6423 i 6424/22.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6341, 6379 i 6404/22. Votam.

14 sí, 31 no, 8 abstencions.

(Remor de veus)

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6502 a la 6505, 6509, 6516, 6518 i 5525/22. Votam.

I 6323 també, és la darrera. Passam a votar. Votam.

22 sí, 31 no, cap abstenció.

17 sí, 32 no i 3 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6506, 6507 i 6508. Votam.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular...

8 sí, 31 no, 14 abstencions.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos...

President, demanam votació separada d'aquest grup.

EL SR. PRESIDENT:

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Perdó?... Ara hem votat tot una sèrie d'esmenes...

¿Presidente, podría ser por separado, por favor, la 6542?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Ara passam a votar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 6335, 6339, 6343, 6344, 6345, 6354, 6355, 6357, 6358, 6368, 6370, 6373, 6374, 6381, 6383, 6386, 6387, 6388, 6390, 6442, 6399, 6405, 6448, de la 6407 a la 6416, 6418, 6425, 6426, 6427, 6428, 6429, 6430, 6431, 6432, 6433, 6434, 6435, 6441, 6315, 6316, 6320 i 6322/22. Passam a votar. Votam.

¿6542? Idò, en primer lloc votarem la RGE núm. 6542/22.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, hi ha una votació on nosaltres, per cortesia, hem acceptat que s'incorporés la transacció i que es pugui votar per separat aquesta esmena també, si no... la 6644.

19 sí, 31 no, 3 abstencions.

<p>EL SR. PRESIDENT: 6644. Està previst Sr. Gómez, està previst.</p>	<p>En primer lloc, les RGE núm. 6493, 6551, 6554, 6572 i 6575/22. Votam. 5 sí, 31 no, 17 abstencions.</p>
<p>EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA: D'acord, perdoni president.</p>	<p>A continuació votam les esmenes RGE núm. 6499, 6544, 6553 i 6598/22. Votam.</p>
<p>EL SR. PRESIDENT: Per parts. En primer lloc, votam la RGE núm. 6542/22. Votam. 3 sí, 33 no, 17 abstencions.</p>	<p>8 sí, 31 no, 14 abstencions. Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6500, 6501, de la 6605 a la 6613, 6616, 6625 i 6593/22. Votam. 22 sí, 31 no, cap abstenció.</p>
<p>L'esmena 6644 té una transacció feta pel Grup Parlamentari Mixt, que el grup proposant accepta, i deman si qualque grup s'hi oposa. Idò passam a votar la RGE núm. 6644/22 amb la transacció incorporada. Votam. 31 sí, 5 no i 17 abstencions.</p>	<p>Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6481 i 6519/22. Votam. 22 sí, 31 no, cap abstenció. A continuació, també del Grup Parlamentari Ciudadanos, votam les esmenes RGE núm. 6488 i 6522/22. Votam.</p>
<p>Ara passam a votar, també del Grup Parlamentari Ciudadanos, de la 6452...</p>	<p>20 sí, 31 no, 2 abstencions.</p>
<p><i>(Remor de veus)</i> ... -per favor- les RGE núm. 6452 a la 6457, 6459, 6513, 6514, 6521, 6523, 6531, 6537, 6541, 6556, 6557, 6562, 6563, 6589, 6588, 6642, 6643, 6645, 6646, 6647 i 6649/22. Passam a votar. Votam.</p>	<p>Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6520...</p>
<p>6 sí, 33 no, 13 abstencions. Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6471, 6474, 6476, 6477, 6478, 6480, 6483, 6487, 6489, 6511, 5517, 5564 i 6648. Votam.</p>	<p>LA SRA. RIBAS I MARINO: Presidente, puede ser por separado la 6560, por favor.</p>
<p>20 sí, 33 no i cap abstenció. Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6494/22. Votam. 5 sí, 44 no, 3 abstencions.</p>	<p>EL SR. PRESIDENT: Passam a votar en primer lloc les RGE núm. 6520, 6529 i 6533/22. Votam. 6 sí, 31 no, 15 abstencions. A continuació votam la RGE núm. 6560/22. Votam. 3 sí, 31 no, 18 abstencions.</p>
<p>Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6493, 6499, 6544, 6551,...</p>	<p>Digui, digui. LA SRA. RIBAS I MARINO: De las que vienen, de la 6462 hasta la 6479, sería un bloque,...</p>
<p>LA SRA. RIBAS I MARINO:</p>	<p>EL SR. PRESIDENT: Perdó? Ah, a la 79?</p>
<p>EL SR. PRESIDENT: Idò si ningú no demana més votacions separades, farem aquests dos blocs.</p>	<p>LA SRA. RIBAS I MARINO: De la 6462, que es la primera, hasta la 6479. Luego las tres siguientes por separado, 6482, 6485 y 6486, y el resto otro bloque.</p>

EL SR. PRESIDENT:	Votació dels articles 6 i 92. Votam.
Molt bé. Idò, en primer lloc, votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos, RGE núm. 6462 a la 6470, 6472 i la 6479/22. Votam.	34 sí, 16 no, 2 abstencions.
17 sí, 33 no i 3 abstencions.	Votació dels articles 22, 24, 49, 83, 84, 85, 88, 89, 93, 94 i 96 i de l'exposició de motius. Votam.
Ara votam les RGE núm. 6482, 6485 i...	33 sí, 20 no, cap abstenció.
LA SRA. RIBAS I MARINO:	Votació dels articles 64, 65, 67, 79 i 81 i de les disposicions addicionals primera i quarta, de la disposició transitòria segona i de la disposició final primera. Votam.
Perdón, 6482, por separado, y las otras dos por separado.	32 sí, 8 no, 13 abstencions.
EL SR. PRESIDENT:	Votació dels articles 32, 35, 36, 37, 38, 51 i 52. Votam.
Idò, en primer lloc, votam l'esmena RGE núm. 6482/22. Votam.	33 sí, 17 no, 3 abstencions.
20 sí, 33 no i cap abstenció.	Votació dels articles 55 i 56. Votam.
Ara votam les RGE núm. 6485 i 6486/22. Votam.	33 sí, 3 no, 17 abstencions.
16 sí, 33 no i 3 abstencions.	Votació dels articles 39, 43, 45, 48, 59, 62, 63, 66 i 68 i de la denominació del Títol V, relatiu a finançament, numerat com a Títol VI; el Títol VI, relatiu a règim sancionador, renumerat com a Títol VII, de la disposició derogatòria única i de les disposicions finals segona i tercera. Passam a votar. Votam.
També són esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos, ara votam les RGE núm. 6599, de la 6621 a la 6624, de la 6626 a la 6635, de la 6637 a la 6643 i la 6595/22. Votam.	33 sí, 3 no, 17 abstencions.
20 sí, 33 no, cap abstenció.	Votació de la denominació del capítol 6 del Títol III. Votam.
Del Grup Parlamentari Ciudadanos passam a votar les esmenes següents: RGE núm. 6490, de la 6495 a la 6498, la 6610, 6512, 6527, 6534, 6335, 6536, 6540, 6543, 6545, 6546, 6548, 6558, 6559, 5565, 6566, 6567, 6570, 6571, 6574, 6577, 6579, 6581, de la 6585 a la 6587, 6596, 6597, de la 6600 a la 6604, de la 6614 a la 6619, 6636, 6592 i 6591/22. Votam.	33 sí, 3 no, 17 abstencions.
3 sí, 33 no, 17 abstencions.	Votació dels articles 11, 12, 15, 16, 17, 20, 21, 25, 31, 41, de la denominació del capítol 2 del Títol III, de la denominació del Títol V, relatiu a l'autoritat consultiva per a la bona administració de Menorca com a Reserva de la Biosfera, dels articles 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78 i 86, i de la disposició transitòria cinquena. Passam a votar. Votam.
Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6451, 6458, 6475, 6491, 6492, 6524, 6528, 6530, 6532, 6539, 6547, 6549, 6550, 6552, 6555, 6561, 6569, 6573, 6576, 6578, 6582, 6583, 6584 i 6590/22. Votam.	30 sí, 23 no, cap abstenció.
3 sí, 31 no, 19 abstencions.	Votació de l'article 19. Votam.
Votació de l'esmena del Grup Parlamentari Ciudadanos RGE núm. 6580/22. Votam.	31 sí, 8 no, 14 abstencions.
19 sí, 31 no, 3 abstencions.	Votació dels articles 2, 23, 77, 80, 87, 90, 91 i 96, de la denominació del Títol II, de la denominació dels capítols 1 i 2 del Títol II i de la disposició addicional tercera. Passam a votar. Votam.
Votació dels articles, disposicions, denominacions i exposició de motius als quals es mantenen esmenes.	31 sí, 20 no, 2 abstencions.
Votació de l'article 40. Votam.	Votació dels articles 28 i 33. Votam.
36 sí, 17 no, cap abstenció.	31 un sí, 6 no, 16 abstencions.
Votació de la disposició addicional cinquena. Votam.	Votació de l'article 1. Votam.
50 sí, 3 no, cap abstenció.	

31 sí, 17 no, 5 abstencions.

Votació de l'article 29. Votam.

31 sí, 6 no, 16 abstencions.

Votació de la disposició addicional segona i de la disposició transitòria primera. Votam.

31 sí, 6 no, 16 abstencions.

Votació de la disposició transitòria tercera. Votam.

33 sí, 6 no, 14 abstencions.

Votació dels articles 3, 4, 5, 26 i 30. Votam.

30 sí, 18 no i 5 abstencions.

Votació dels articles 13 i 60. Votam.

31 sí, 18 no, 4 abstencions.

Votació dels articles 7, 8, 10, 50, 54 i 57 i de la denominació del capítol cinquè del títol tercer. Passam a votar. Votam.

31 sí, 17 no, 5 abstencions.

Votació de l'article 9. Votam.

45 sí, 3 no, 5 abstencions.

Votació dels articles 34, 42, 46, 53, 58 i 61. Passam a votar. Votam.

31 sí, 3 no, 19 abstencions.

Votació de l'article 18. Votam.

31 sí, 8 no, 14 abstencions.

Votació de l'article 14. Votam.

30 sí, 19 no, 3 abstencions.

Votació de l'article 47. Votam.

31 sí, 3 no, 18 abstencions.

Votació de les denominacions i de l'índex als quals no s'hi mantenen esmenes.

En primer lloc votam la denominació de la proposició de llei. Votam.

50 sí, 3 no, cap abstenció.

Votació de l'article 35 bis. Votam.

34 sí, 3 no, 16 abstencions.

Votació de la denominació dels Títols I, III i IV, de la denominació dels capítols primer, tercer, quart, setè, vuitè, novè, desè, onzè i dotzè del títol III, de la denominació de la secció 3A, del capítol segon del títol II i de l'índex. Votam.

32 sí, 4 no, 17 abstencions.

Votació de la denominació de les seccions primera, segona i quarta del capítol segon del títol II. Votam.

31 sí, 3 no, 19 abstencions.

Denominació del capítol tercer del títol II. Votam.

31 sí, 3 no, 19 abstencions.

Votació de l'article 50 bis. Votam.

45 sí, 6 no, 2 abstencions.

Votació de l'article 50 ter. Votam.

34 sí, 3 no, 16 abstencions.

Votació de les disposicions addicionals cinquena bis i cinquena ter. Votam.

31 sí, 3 no, 19 abstencions.

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries, per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

I una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de Menorca Reserva de la Biosfera.

(Aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS